

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
September 2020

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે તમને કર્મ - અકર્મ - વિકર્મ ની ગુહ્ય ગતિ સંભળાવવાં , જ્યારે આત્મા અને શરીર બંને પવિત્ર છે તો કર્મ અકર્મ થાય છે , પતિત થવાથી વિકર્મ થાય છે ”

પ્રશ્ન :- આત્મા પર કાટ (જંક) ચઢવાનું કારણ શું છે? કાટ ચઢેલો છે તો તેની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- કાટ ચઢવાનું કારણ છે-વિકાર. પતિત બનવાથી જ કાટ ચઢે છે. જો હજું સુધી કાટ ચઢેલો છે તો તેમને જૂની દુનિયાની કશિશ (આકર્ષણ) થતી રહેશે. બુદ્ધિ કિમિનલ (વિકાર) તરફ જતી રહેશે. યાદ માં રહી નહી શકે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો આનો અર્થ તો સમજી ગયાં છે. ઓમ શાંતિ કહેવાથી જ આ નિશ્ચય થઈ જાય છે કે આપણે આત્માઓ અહીંયાનાં રહેવાસી નથી. આપણે તો શાંતિધામ નાં રહેવાસી છીએ. આપણો સ્વધર્મ શાંત છે, જ્યારે ઘરમાં રહીએ છીએ પછી અહીંયા આવીને પાર્ટ ભજવીએ છીએ, કારણ કે શરીરનાં સાથે કર્મ કરવું પડે છે. કર્મ હોય છે એક સારું, બીજું ખરાબ. કર્મ ખરાબ થાય છે રાવણ રાજ્ય માં. રાવણ રાજ્ય માં બધાનાં કર્મ વિકર્મ બની ગયાં છે. એક પણ મનુષ્ય નથી જેનાથી વિકર્મ ન થતાં હોય. મનુષ્ય તો સમજે છે સાધુ-સન્યાસી વગેરે થી વિકર્મ ન થઈ શકે કારણ કે તે પવિત્ર રહે છે. સન્યાસ કરેલો હોય છે. વાસ્તવ માં પવિત્ર કોને કહેવાય છે, આ બિલકુલ નથી જાણતાં. કહે પણ છે અમે પતિત છીએ. પતિત-પાવન ને બોલાવે છે. જ્યાં સુધી એ ન આવે ત્યાં સુધી દુનિયા પાવન બની નથી શકતી. અહીંયા આ પતિત જૂની દુનિયા છે, એટલે પાવન દુનિયા ને યાદ કરે છે. પાવન દુનિયા માં જ્યારે જઈશું તો પતિત દુનિયા ને યાદ નહીં કરીશું. તે દુનિયા જ અલગ છે. દરેક વસ્તુ નવી પછી જૂની થાય છે ને. નવી દુનિયામાં એક પણ પતિત હોઈ ન શકે. નવી દુનિયાનાં રચયિતા છે પરમપિતા પરમાત્મા, એ જ પતિત-પાવન છે, એમની રચના પણ જરૂર પાવન હોવી જોઈએ. પતિત સો પાવન, પાવન સો પતિત, આ વાતો દુનિયામાં કોઈની બુદ્ધિમાં બેસી ન શકે. કલ્પ-કલ્પ બાપ જ આવી ને સમજાવે છે. આપ બાળકોમાં પણ કોઈ નિશ્ચયબુદ્ધિ થઈ ને પછી સંશયબુદ્ધિ થઈ જાય છે. માયા એકદમ હપ કરી લે છે. તમે મહારથી છો ને. મહારથીઓને જ ભાષણ પર બોલાવે છે. મહારાજાઓને પણ સમજાવવાનું છે. તમે જ પહેલાં પાવન પૂજ્ય હતાં, હમણાં તો આ છે જ પતિત દુનિયા. પાવન દુનિયામાં ભારતવાસી જ હતાં. તમે ભારતવાસી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં ડબલ સિરતાજ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં. મહારથીઓને તો આવું સમજાવવું પડશે ને. આ નશા થી સમજાવવાનું હોય છે. ભગવાનુવાય - કામ ચિતા પર બેસી શ્યામ બની જાય છે પછી જ્ઞાન ચિતા પર બેસવાથી ગોરા બનશે. હવે જે પણ સમજાવે છે તે તો કામ ચિતા પર બેસી ન શકે. પરંતુ એવાં પણ છે જે બીજાઓને સમજાવતા-સમજાવતા કામ ચિતા પર બેસી જાય છે. આજે આ સમજાવતાં કાલે વિકાર માં નીચે પડે છે. માયા ખુબ જબરજસ્ત છે. વાત નહીં પૂછો. બીજાઓને સમજાવવાં પોતે કામ ચિતા પર બેસી જાય છે. પછી પસ્તાય છે-આ શું થયું? બોક્સિંગ (કુસ્તી) છે ને. સ્ત્રી ને જોઈ અને કશિશ આવી, કાળુ મોઢું કરી દીધું. માયા ખુબ દુશ્તર છે. પ્રતિજ્ઞા કરી અને પછી પડે છે તો કેટલો સૌ ગુણા દંડ પડી જાય છે. તે તો જેમ શુદ્ધ સમાન પતિત થઈ ગયાં. ગવાયેલું પણ છે-અમૃત પીને પછી બાહર જઈને બીજાઓને સતાવતા હતાં. ગંદ કરતાં હતાં. તાળી બે હાથ થી વાગે છે. એક થી તો વાગી ન શકે. બંને ખરાબ થઈ જાય છે. પછી કોઈ તો સમાચાર આપે છે, કોઈ પછી શરમ નાં માર્યા સમાચાર જ નથી આપતાં. સમજે છે ક્યાંક બ્રાહ્મણ કુળમાં નામ બદનામ ન થઈ જાય. યુદ્ધમાં કોઈ હારે છે તો હાહાકાર થઈ જાય છે. અરે આટલાં મોટા પહેલવાન ને પણ પાડી દીધાં! આવાં ખુબ એક્સિડન્ટ (અકસ્માત) થાય છે. માયા થપ્પડ મારે છે, ખુબ મોટી મંઝિલ છે ને.

હવે આપ બાળકો સમજાવો છો જે સતોપ્રધાન ગોરા હતાં, એજ કામ ચિતા પર બેસવાથી કાળા તમોપ્રધાન બન્યાં છે. રામ ને પણ કાળા બનાવે છે. ચિત્ર તો અનેકોનાં કાળા બનાવે છે. પરંતુ મુખ્ય ની વાત સમજાવાય છે. અહીંયા પણ રામચંદ્ર નું કાળું ચિત્ર છે, તેમનાથી પૂછવું જોઈએ - કાળા કેમ બનાવ્યાં છે? કહી દેશે આ તો ઈશ્વર ની ભાવી. આ તો ચાલતું આવે છે. કેમ થાય, શું થાય-આ કાંઈ નથી જાણતાં. હવે તમને બાપ સમજાવે છે કામ ચિતા પર બેસવાથી પતિત દુઃખી વર્થ નોટ અ પેની (કોડીતુલ્ય) બની જાય છે. તે છે નિર્વિકારી દુનિયા. આ છે

વિકારી દુનિયા. તો આમ-આમ સમજાવવું જોઈએ. આ સૂર્યવંશી, આ ચંદ્રવંશી પછી વૈશ્ય વંશી બનવાનું જ છે. વામમાર્ગ માં આવવાથી પછી તે દેવતા નથી કહેવાતાં. જગતનાથ નાં મંદિર માં ઉપર દેવતાઓનો કુળ દેખાડે છે. ડ્રેસ (પેહરવેશ) દેવતાઓનો છે. એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) ખુબ ગંદી દેખાડે છે. બાપ જે વાતો પર અટેન્શન (ધ્યાન) ખેંચાવે છે, ધ્યાન આપવું જોઈએ. મંદિરોમાં ખુબ સર્વિસ (સેવા) થઈ શકે છે. શ્રીનાથ દ્વાર માં પણ સમજાવી શકાય છે. પૂછવું જોઈએ આમને કાળા કેમ બનાવ્યાં છે. આ સમજાવવું તો ખુબ સારું છે. તે છે ગોલ્ડન એજ (સતયુગ), આ છે આચરન એજ (કળયુગ). કાટ ચઢી જાય છે ને. હમણાં તમારો કાટ ઉતરી રહ્યો છે. જે યાદ જ નથી કરતાં તો કાટ પણ નથી ઉતરતો. બહુજ કાટ ચઢેલો હશે તો તેને જૂની દુનિયાની કશિશ થતી રહેશે. સૌથી મોટો કાટ ચઢે જ છે વિકારો થી. પતિત પણ તેનાથી બન્યાં છે. પોતાની તપાસ કરવાની છે-અમારી બુદ્ધિ કિમિનલ (વિકારો) તરફ તો નથી જતી. સારા-સારા ફર્સ્ટ ક્લાસ બાળકો પણ ફેલ (નપાસ) થઈ જાય છે. હમણાં આપ બાળકોને આ સમજ મળી છે. મુખ્ય વાત છે જ પવિત્રતા ની. શરૂ થી લઈને આનાં પર જ ઝઘડા ચાલતાં આવ્યાં છે. બાપે જ આ યુક્તિ રચી-બધાં કહેતાં હતાં અમે જ્ઞાન અમૃત પીવા જઈએ છીએ. જ્ઞાન અમૃત છે જ જ્ઞાનસાગર ની પાસે. શાસ્ત્રો વાંચવાથી તો કોઈ પતિત થી પાવન બની નથી શકતાં. પાવન બની પછી પાવન દુનિયા માં જવાનું છે. અહીંયા પાવન બની પછી ક્યાં જઈશું? લોકો સમજે છે ફલાણાએ મોક્ષ ને પામ્યો. તેમને શું ખબર, જો મોક્ષને પામી લીધો પછી તો તેમનો ક્રિયાકર્મ વગેરે પણ ન કરી શકાય. અહીંયા જ્યોત વગેરે પ્રગટાવે છે કે તેમને કોઈ તકલીફ ન થાય. અંધકાર માં ઠોકરો ન ખાય. આત્મા તો એક શરીર છોડી બીજું જઈને લે છે, એક સેકન્ડ ની વાત છે. અંધકાર પછી ક્યાંથી આવ્યો? આ રસમ ચાલતી આવે છે, તમે પણ કરતાં હતાં, હવે કાંઈ નથી કરતાં. તમે જાણો છો શરીર તો માટી થઈ ગયું. ત્યાં આવી રસમ-રિવાજ હોતી નથી. આજકાલ રિદ્ધિ-સિદ્ધિ ની વાતો માં કાંઈ રાખ્યું નથી. સમજો કોઈને પાંખો આવી જાય છે, ઉડવા લાગે છે-પછી શું, એનાથી ફાયદો શું મળશે? બાપ તો કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. આ યોગ અગ્નિ છે, જેનાથી પતિત થી પાવન બનશે. નોલેજ થી ધન મળે છે. યોગ થી એવરહેલ્દી (સદા સ્વસ્થ) પવિત્ર, જ્ઞાન થી એવરહેલ્દી (સદા સમૃદ્ધ) ધનવાન બને છે. યોગી ની આયુ હંમેશા મોટી હોય છે. ભોગી ની ઓછી. કૃષ્ણ ને યોગેશ્વર કહે છે. ઈશ્વર ની યાદ થી કૃષ્ણ બન્યાં છે, તેમને સ્વર્ગમાં યોગેશ્વર નહીં કહેશે. તે તો પ્રિન્સ (રાજકુમાર) છે. પાસ્ટ (ભૂતકાળ) જન્મ માં એવાં કર્મ કર્યાં છે, જેનાથી આ બન્યાં છે. કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ પણ બાપે સમજાવી છે. અડધોકલ્પ છે રામરાજ્ય, અડધોકલ્પ છે રાવણરાજ્ય. વિકાર માં જવું - આ છે સૌથી મોટું પાપ. બધાં ભાઈ-બહેન છે ને. આત્માઓ બધી ભાઈ-ભાઈ છે. ભગવાન ની સંતાન થઈને પછી કિમિનલ એસાલ્ટ (અપવિત્ર કર્મ) કેવી રીતે કરે છે. આપણે બી.કે. વિકારમાં જઈ ન શકીએ. આ યુક્તિ થી જ પવિત્ર રહી શકાય છે. તમે જાણો છો હમણાં રાવણ રાજ્ય ખતમ થાય છે પછી દરેક આત્મા પવિત્ર બની જાય છે. તેને કહેવાય છે - ઘર-ઘર માં અજવાળું. તમારી જ્યોત જાગેલી છે. જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. સતયુગ માં બધાં પવિત્ર જ રહે છે. આ પણ તમે હમણાં સમજો છો. બીજાઓને સમજાવવાની બાળકોમાં નંબરવાર તાકાત રહે છે. નંબરવાર યાદ માં રહે છે. રાજધાની કેવી રીતે સ્થાપન થાય છે. કોઈ ની બુદ્ધિમાં આ નહીં હશે. તમે સેના છો ને. જાણો છો યાદનાં બળ થી પવિત્ર બની આપણે રાજા રાણી બની રહ્યાં છીએ. પછી બીજા જન્મમાં ગોલ્ડન સ્પૂન ઈન માઉથ હશે. મોટી પરીક્ષા પાસ કરવા વાળા પદ પણ ઊંચું પામે છે. ફરક પડે છે ને, જેટલું ભણતર એટલું સુખ. આ તો ભગવાન ભણાવે છે. આ નશો ચઢેલો રહેવો જોઈએ. ચોબચીની (તાકાત નો માલ) મળે છે. ભગવાન વગર આવાં ભગવાન-ભગવતી કોણ બનાવશે. તમે હમણાં પતિત થી પાવન બની રહ્યાં છો પછી જન્મ-જન્માંતર નાં માટે સુખી બની જશો. ઉંચ પદ પામશો. ભણતા-ભણતા પછી ગંદા બની જાય છે. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી પછી જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર બંધ થઈ જાય છે. માયા ખુબ જબરજસ્ત છે. બાપ પોતે કહે છે ખુબ મહેનત છે. હું કેટલી મહેનત કરું છું - બ્રહ્માનાં તન માં આવીને. પરંતુ સમજીને પછી પણ કહી દે છે એવું થોડી થઈ શકે છે, શિવબાબા આવી ને ભણાવે છે-અમે નથી માનતાં. આ ચાલાકી છે. આવું પણ બોલી દે છે. રાજાઈ તો સ્થાપન થઈ જ જશે. કહે છે ને સત્ય ની બેડી હલે છે પરંતુ ડૂબતી નથી. કેટલાં વિઘ્નો પડે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા નૂરે રત્ન, શ્યામ થી સુંદર બનવા વાળી આત્માઓ પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં દિલ અને જાન, સિક અને પ્રેમ થી યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યોગ ની અગ્નિ થી વિકારો નાં કાટ (જંક) ને ઉતારવાનો છે. પોતાની તપાસ કરવાની છે કે અમારી બુદ્ધિ કિમિનલ તરફ તો નથી જતી?

2. નિશ્ચયબુદ્ધિ બનવા બાદ ફરી ક્યારેય કોઈ પણ વાત માં સંશય નથી ઉઠવવાનો. વિકર્મો થી બચવા માટે કોઈ પણ કર્મ પોતાનાં સ્વધર્મ માં સ્થિત થઈને બાપની યાદ માં કરવાનું છે.

વરદાન :- સર્વ પ્રાપ્તિઓનાં અનુભવ દ્વારા પાવરકુલ બનવા વાળા સદા સફળતામૂર્ત ભવ જે સર્વ પ્રાપ્તિઓનાં અનુભવી મૂર્ત છે એ જ પાવરકુલ છે, આવી પાવરકુલ સર્વ પ્રાપ્તિઓની અનુભવી આત્માઓ જ સફળતામૂર્ત બની શકે છે કારણ કે હવે સર્વ આત્માઓ શોધશે કે સુખ-શાંતિ નાં માસ્ટર દાતા ક્યાં છે. તો જ્યારે તમારી પાસે સર્વ શક્તિઓનો સ્ટોક (માલ) હશે ત્યારે તો બધાને સંતુષ્ટ કરી શકશો. જેમ આજકાલ એક જ સ્ટોર (દુકાન) થી બધી વસ્તુ મળી જાય છે, એવું તમારે પણ બનવાનું છે. એવું નહીં સહનશક્તિ હોય સામનો કરવાની નહીં. સર્વ શક્તિઓનો સ્ટોક જોઈએ ત્યારે સફળતામૂર્ત બની શકશો.

સ્લોગન :- મર્યાદાઓ જ બ્રાહ્મણ જીવનનાં કદમ છે. કદમ પર કદમ રાખવો એટલે મંઝિલનાં સમીપ પહોંચવું.

માતેશ્વરીજી ના અણમોલ મહાવાક્ય

“ પુરુષાર્થ અને પ્રાલબ્ધ નો બનેલો અનાદિ ડ્રામા ”

માતેશ્વરી :- પુરુષાર્થ અને પ્રાલબ્ધ બે વસ્તુ છે, પુરુષાર્થ થી પ્રાલબ્ધ બને છે. આ અનાદિ સૃષ્ટિનું ચક્ર ફરતું રહે છે, જે આદિ સનાતન ભારતવાસી પૂજ્ય હતાં, એજ પછી પૂજારી બન્યાં પછી એજ પૂજારી પુરુષાર્થ કરી પૂજ્ય બનશે, આ ઉત્તરવું અને ચઢવું અનાદિ ડ્રામા નો ખેલ બનેલો છે.

જિજ્ઞાસુ :- માતેશ્વરી, મારો પણ આ પ્રશ્ન ઉઠે છે કે જ્યારે આ ડ્રામા એવો બનેલો છે તો પછી જો ઉપર ચઢવાનું હશે તો જાતે જ ચઢશે પછી પુરુષાર્થ કરવાનો ફાયદો જ શું થયો? જે ચઢશે પછી પણ પડશે પછી પણ આટલો પુરુષાર્થ જ કેમ કરે? માતેશ્વરી, તમારું કહેવું છે કે આ ડ્રામા હૂબહૂ રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થાય છે તો શું ઓલ્માઈટી (સર્વશક્તિમાન) પરમાત્મા સદા આવાં ખેલ ને જોઈ પોતે થાકતાં નથી? જેમ ચાર ઋતુઓમાં શરદી, ગરમી વગેરે નો ફરક રહે છે તો શું આ ખેલ માં ફરક નહીં પડે?

માતેશ્વરી :- બસ આ જ તો ખૂબી છે આ ડ્રામા ની, હૂબહૂ રિપીટ થાય છે અને આ ડ્રામામાં બીજી પણ ખૂબી છે જે રીપીટ થતાં પણ નિત્ય નવું લાગે છે. પહેલાં તો આપણને પણ આ શિક્ષા નહોતી, પરંતુ જ્યારે નોલેજ મળ્યું છે તો જે જે પણ સેકન્ડ બાય સેકન્ડ ચાલે છે, ભલે હૂબહૂ કલ્પ પહેલા વાળું ચાલે છે પરંતુ જ્યારે તેને સાક્ષી સમજી જોઈએ છીએ તો નિત્ય નવું સમજાય છે. હવે સુખ દુઃખ બંને ની ઓળખ મળી ગઈ એટલે એવું નહીં સમજતાં જો ફેલ (નપાસ) થવાનું જ છે તો પછી ભણીએ જ કેમ? ના, પછી તો એવું પણ સમજો જો ખાવાનું મળવાનું હશે તો જાતે જ મળશે, પછી પણ આટલી મહેનત કરી કમાવો જ કેમ છો? તેમ આપણે પણ જોઈ રહ્યાં છીએ હવે ચઢતી કળા નો સમય આવ્યો છે, એજ દેવતા સંપ્રદાય સ્થાપન થઈ રહ્યું છે તો કેમ નહિં હમણાં જ તે સુખ લઈ લઈએ. જેમ જુઓ હમણાં કોઈ જજ બનવા ઈચ્છે છે તો જ્યારે પુરુષાર્થ જ કરશે ત્યારે તે ડિગ્રી ને પ્રાપ્ત કરશે ને. જો તેમાં ફેલ થઈ ગયો તો મહેનત જ બરબાદ થઈ જાય છે, પરંતુ આ અવિનાશી જ્ઞાન માં પછી એવું નથી થતું, જરા પણ આ અવિનાશી જ્ઞાન નો વિનાશ નથી થતો. એટલો પુરુષાર્થ ન કરી દેવી રોયલ સંપ્રદાય માં ન પણ આવે પરંતુ જો ઓછો પુરુષાર્થ કર્યો તો પણ તે સતયુગી દેવી પ્રજામાં આવી શકે છે. પરંતુ પુરુષાર્થ કરવાનો અવશ્ય છે કારણકે પુરુષાર્થ થી જ પ્રાલબ્ધ બનશે, બલિહારી પુરુષાર્થ ની જ ગવાયેલી છે.

“ આ ઈશ્વરીય નોલેજ સર્વ મનુષ્ય આત્માઓનાં માટે છે ”

પહેલા-પહેલા તો આપણે એક મુખ્ય પોઇન્ટ (વાત) ખ્યાલ માં અવશ્ય રાખવાની છે, જ્યારે આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ ઝાડ નું બીજ રૂપ પરમાત્મા છે તો એ પરમાત્મા દ્વારા જે નોલેજ પ્રાપ્ત થઈ રહ્યું છે જે બધાં મનુષ્યોનાં માટે જરૂરી છે. બધાં ધર્મ વાળાઓ ને આ નોલેજ લેવાનો અધિકાર છે. ભલે દરેક ધર્મનું નોલેજ પોત-પોતાનું છે દરેક નું શાસ્ત્ર પોત-પોતાનું છે, દરેક ની મત પોત-પોતાની છે દરેક નાં સંસ્કાર પોત-પોતાનાં છે પરંતુ આ નોલેજ બધાનાં માટે છે. ભલે તે આ જ્ઞાન ને પણ ન ઉઠાવી શકે, આપણા સંપ્રદાય માં પણ ન આવે પરંતુ સર્વનાં પિતા

હોવાનાં કારણે એમનાથી યોગ લગાડવાથી છતાં પણ પવિત્ર અવશ્ય બનશે. આ પવિત્રતાનાં કારણે પોતાનાં સેક્શન (ક્ષેત્ર) માં પદ અવશ્ય પામશે કારણ કે યોગ ને તો બધાં મનુષ્ય માને છે, ઘણાં મનુષ્ય એવું કહે છે અમને પણ મુક્તિ જોઈએ, પરંતુ સજાઓ થી છૂટી મુક્ત થવાની શક્તિ પણ આ યોગ દ્વારા જ મળી શકે છે. અચ્છા - ઓમ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - તમે છો રુહાની પન્ડા , તમારે બધાને શાંતિધામ અર્થાત્ અમરપુરી નો રસ્તો બતાવવાનો છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો ને કયો નશો છે, તે નશાનાં આધાર પર કયા નિશ્ચય નાં બોલ બોલો છો?

ઉત્તર :- આપ બાળકોને આ નશો છે કે અમે બાપ ને યાદ કરી જન્મ-જન્માંતર નાં માટે પવિત્ર બનીએ છીએ. તમે નિશ્ચય થી કહો છો કે ભલે કેટલાં પણ વિઘ્નો પડે પરંતુ સ્વર્ગ ની સ્થાપના તો જરૂર થવાની જ છે. નવી દુનિયાની સ્થાપના અને જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવાનો જ છે. આ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે, આમાં સંશય ની વાત જ નથી.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ સમજાવી રહ્યા છે. તમે જાણો છો અમે આત્મા છે. આ સમયે આપણે રુહાની પન્ડા બન્યા છીએ. બનીએ પણ છીએ, બનાવીએ પણ છીએ. આ વાતો સારી રીતે ધારણ કરો. માયા નું તોફાન ભુલાવી દે છે. રોજ સવાર-સાંજ આ વિચાર કરવો જોઈએ-આ અમૂલ્ય રત્ન અમૂલ્ય જીવન નાં માટે રુહાની બાપ થી મળે છે. તો રુહાની બાપ સમજાવે છે-બાળકો, તમે હમણાં રુહાની પન્ડા અથવા ગાઈડસ (માર્ગદર્શક) છો-મુક્તિધામ નો રસ્તો બતાવવા માટે. આ છે સાચી-સાચી અમર કથા, અમરપુરી માં જવાની. અમરપુરી માં જવા માટે તમે પવિત્ર બની રહ્યાં છો. અપવિત્ર ભ્રષ્ટાચારી આત્મા અમરપુરી માં કેવી રીતે જશે? મનુષ્ય અમરનાથ ની યાત્રા પર જાય છે, સ્વર્ગ ને પણ અમરનાથ પુરી કહેશે. એકલાં અમરનાથ થોડી હોય છે. તમે બધી આત્માઓ અમરપુરી જઈ રહી છો. તે છે આત્માઓની અમરપુરી પરમધામ પછી અમરપુરી માં આવીએ છીએ શરીરની સાથે. ત્યાં કોણ લઈ જાય છે? પરમપિતા પરમાત્મા બધી આત્માઓને લઈ જાય છે. તેને અમરપુરી પણ કહી શકાય છે. પરંતુ સાચું નામ શાંતિધામ છે. ત્યાં તો બધાએ જવાનું જ છે. ડ્રામા ની ભાવિ ટાળે ન ટળે. આ સારી રીતે બુદ્ધિમાં ધારણ કરો. પહેલા-પહેલા તો આત્મા સમજો. પરમપિતા પરમાત્મા પણ આત્મા જ છે. ફક્ત એમને પરમપિતા પરમાત્મા કહે છે, એ આપણને સમજાવી રહ્યાં છે. એજ જ્ઞાન નાં સાગર છે, પવિત્રતા નાં સાગર છે. હવે બાળકોને પવિત્ર બનાવવા માટે શ્રીમત આપે છે કે મામેકમ્ યાદ કરો તો તમારાં જન્મ-જન્માંતરના પાપ કપાઈ જશે. યાદ ને જ યોગ કહેવાય છે. તમે તો બાળકો છો ને. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. યાદ થી જ બેડો પાર થાય છે. આ વિષય નગરી થી તમે શિવનગરી માં જશો પછી વિષ્ણુપુરી માં આવશો. અમે ભણીએ જ છીએ ત્યાં નાં માટે, અહીંયા નાં માટે નહીં. અહીંયા જે રાજાઓ બને છે, તે ધન દાન કરવાથી બને છે. ઘણાં છે જે ગરીબોની ખુબ સંભાળ કરે છે, કોઈ હોસ્પિટલ, ધર્મશાળાઓ વગેરે બનાવે છે, કોઈ ધન દાન કરે છે. જેમ સિંધ માં મૂળચંદ હતાં, ગરીબો ની પાસે જઈને દાન કરતાં હતાં. ગરીબોની ખુબ સંભાળ કરતાં હતાં. આવાં ઘણાં દાની હોય છે. સવારે ઉઠીને અન્ન ની મુઠ્ઠી નીકાળે છે, ગરીબો ને દાન કરે છે. આજકાલ તો ઠગી બહુજ લાગેલી છે. પાત્ર ને દાન આપવું જોઈએ. તે અક્કલ તો છે નહીં. બહાર જે ભીખ માંગવા વાળા બેઠાં રહે છે તેમને આપવું, તે પણ કોઈ દાન નથી. તેમનો તો આ ધંધો છે. ગરીબોને દાન કરવા વાળા સારું પદ પામે છે.

હવે તમે છો બધાં રુહાની પન્ડા. તમે પ્રદર્શની કે મ્યુઝિયમ ખોલો છો તો એવું નામ લખો જે સિદ્ધ થઈ જાય ગાઈડ ટૂ હેવન અથવા નવાં વિશ્વની રાજધાની નાં ગાઈડસ. પરંતુ મનુષ્ય કાંઈ પણ સમજતા નથી. આ છે જ કાંટાઓનું જંગલ. સ્વર્ગ છે ફૂલોનો બગીચો, જ્યાં દેવતાઓ રહે છે. આપ બાળકોને પણ આ નશો રહેવો જોઈએ કે અમે બાપ ને યાદ કરી જન્મ-જન્માંતર નાં માટે પવિત્ર બનીએ છીએ. તમે જાણો છો ભલે કેટલાં પણ વિઘ્ન પડે સ્વર્ગ ની સ્થાપના તો જરૂર થવાની છે. નવી દુનિયાની સ્થાપના અને જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવાનો જ છે. આ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે, આમાં સંશય ની વાત જ નથી. જરા પણ સંશય ન લાવવો જોઈએ. આ તો બધાં કહે છે પતિત-પાવન. અંગ્રેજીમાં પણ કહે છે આવીને લિબરેટ (મુક્ત) કરો દુઃખ થી. દુઃખ છે જ પ વિકારો થી. તે છે જ વાઈસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા), સુખધામ. હવે આપ બાળકોએ જવાનું છે સ્વર્ગ માં. મનુષ્ય સમજે છે સ્વર્ગ ઉપર છે, તેમને એ ખબર નથી કે મુક્તિધામ ઉપર છે. જીવનમુક્તિ માં તો અહીંયા જ આવવાનું છે. આ બાપ તમને સમજાવે છે, તેને સારી રીતે ધારણ કરી નોલેજ નું જ મંથન કરવાનું છે. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) પણ ઘરમાં આ જ ખ્યાલ કરતાં રહે છે-આ પેપર ભરીને આપવાનું છે, આજે આ કરવાનું છે. તો આપ બાળકોએ પોતાનાં કલ્યાણ

માટે આત્માને સતોપ્રધાન બનાવવાની છે. પવિત્ર બની મુક્તિધામ માં જવાનું છે અને નોલેજ થી પછી દેવતા બનીએ છીએ. આત્મા કહે છે ને અમે મનુષ્ય થી બેરીસ્ટર બનીએ છીએ. અમે આત્મા મનુષ્ય થી ગવર્નર બનીએ છીએ. આત્મા બને છે શરીરની સાથે. શરીર ખતમ થઈ જાય છે તો પછી નવેસર ભણવું પડે છે. આત્મા જ પુરુષાર્થ કરે છે વિશ્વનાં માલિક બનવાં. બાપ કહે છે આ પાકું યાદ કરી લો કે અમે આત્મા છીએ, દેવતાઓ ને એવું નથી કહેવું પડતું, યાદ નથી કરવું પડતું કારણ કે તે તો છે જ પાવન. પ્રાલબ્ધ ભોગવી રહ્યાં છે, પતિત થોડી છે જે બાપ ને યાદ કરે. તમે આત્મા પતિત છો એટલે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. તેમને તો યાદ કરવાની દરકાર નથી. આ ડ્રામા છે ને. એક પણ દિવસ એક સમાન નથી હોતો. આ ડ્રામા ચાલતો રહે છે. આખાં દિવસ નો પાર્ટ સેકન્ડ બાય સેકન્ડ બદલાતો રહે છે. શૂટ થતું રહે છે. તો બાપ બાળકો ને સમજાવે છે. કોઈ પણ વાતમાં હાર્ટફેલ (હતાશ) નહીં થાઓ. આ જ્ઞાન ની વાતો છે. ભલે પોતાનો ધંધો વગેરે પણ કરો, પરંતુ ભવિષ્ય ઉંચ પદ પામવા માટે પૂરો પુરુષાર્થ કરો. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં પણ રહેવાનું છે. કુમારીઓ તો ગૃહસ્થ માં ગઈ જ નથી. ગૃહસ્થી તેમને કહેવાય જેમને બાળ-બચ્ચા છે. બાપ તો અધરકુમારી અને કુમારી બધાં ને ભણાવે છે. અધરકુમારી નો પણ અર્થ નથી સમજતાં. શું અડધું શરીર છે? હમણાં તમે જાણો છો કન્યા પવિત્ર છે અને અધર કન્યા તેમને કહેવાય છે જે અપવિત્ર બન્યાં પછી ફરી પવિત્ર બને છે. તમારું જ યાદગાર ઉભું છે. બાપ જ આપ બાળકો ને સમજાવે છે. બાપ તમને ભણાવી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ મૂળવતન ને પણ જાણીએ છીએ. પછી સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી કેવી રીતે રાજ્ય કરે છે. ક્ષત્રિયપણા ની નિશાની બાણ કેમ દેખાડે છે, તે પણ તમે જાણો છો. લડાઈ વગેરેની તો વાત છે જ નહીં. ન અસુરો ની વાત છે, ન ચોરી ની વાત સિદ્ધ થાય છે. એવો તો કોઈ રાવણ હોતો નથી જે સીતાને લઈ જાય. તો બાપ સમજાવે છે મીઠા-મીઠા બાળકો, તમે સમજો છો આપણે છીએ હેવન (સ્વર્ગ) નાં, મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નાં પન્ડા. તે છે શરીરધારી પન્ડા, આપણે છીએ રુહાની પન્ડા. તે છે કળયુગી બ્રાહ્મણ. પુરુષોત્તમ બનવા માટે ભણી રહ્યાં છીએ. આપણે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર છીએ. બાબા અનેક પ્રકાર થી સમજાવતાં રહે છે. છતાં પણ દેહ-અભિમાન માં આવવાથી ભૂલી જાય છે. હું આત્મા છું, બાપ નો બાળક છું, તે નશો નથી રહેતો. જેટલું યાદ કરતાં રહેશે એટલું દેહ-અભિમાન તૂટતું જશે. પોતાની સંભાળ કરતા રહો. જુઓ, મારું દેહ-અભિમાન તૂટ્યું છે? આપણે હમણાં જઈ રહ્યાં છીએ પછી વિશ્વનાં માલિક બનીશું. આપણો પાર્ટ જ હીરો-હીરોઈન નો છે. હીરો-હીરોઈન નામ ત્યારે પડે છે જ્યારે કોઈ વિજય પામે છે. તમે વિજય પામો છો ત્યારે તમારું હીરો-હીરોઈન નામ પડે છે આ સમયે, આનાથી પહેલાં નહોતું. હારવા વાળા ને હીરો-હીરોઈન નહીં કહેશે. આપ બાળકો જાણો છો આપણે હમણાં જ જઈને હીરો-હીરોઈન બનીએ છીએ. તમારો પાર્ટ ઊંચે થી ઉંચો છે. કોડી અને હીરામાં તો ઘણો ફર્ક છે. ભલે કોઈ કેટલાં પણ લખપતિ કે કરોડપતિ હોય પરંતુ તમે જાણો છો આ બધાં વિનાશ થઈ જશે.

તમે આત્માઓ ધનવાન બનતી જાઓ છો. બાકી બધાં દેવાળા માં જઈ રહ્યાં છે. આ બધી વાતો ધારણ કરવાની છે. નિશ્ચય માં રહેવાનું છે. અહીં નશો ચઢે છે, બહાર જવાથી નશો ઉતરી જાય છે. અહીંયા ની વાતો અહીંયા રહી જાય છે. બાપ કહે છે બુદ્ધિમાં રહે-બાપ અમને ભણાવી રહ્યાં છે. જે ભણતર થી આપણે મનુષ્ય થી દેવતા બની જઈશું. આમાં તકલીફની કોઈ વાત નથી. ધંધા વગેરે થી પણ કંઈક સમય નીકાળી યાદ કરી શકો છો. આ પણ પોતાનાં માટે ધંધો છે ને. રજા લઈને જઈ બાબા ને યાદ કરો. આ કોઈ જૂઠું નથી બોલતાં, આખો દિવસ આમ જ થોડી ગુમાવવાનો છે. આપણે ભવિષ્યનો તો કંઈક ખ્યાલ કરીએ. યુક્તિયો ખુબ છે. જેટલું થઈ શકે સમય નીકાળી બાપ ને યાદ કરો. શરીર નિર્વાહ માટે ધંધો વગેરે પણ ભલે કરો. હું તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવવાની ખુબ સારી સલાહ આપીએ આપું છું. આપ બાળકો પણ બધાને સલાહ આપવાવાળા થયાં. વજીર સલાહ નાં માટે હોય છે ને. તમે એડવાઈઝર (સલાહકાર) છો. બધાને મુક્તિ-જીવન મુક્તિ કેવી રીતે મળે, આ જન્મમાં તે રસ્તો બતાવો છો. મનુષ્ય સ્લોગન (સુવિચાર) વગેરે બનાવે છે તો દિવાલમાં ઉપર લગાવી દે છે. જેમ તમે લખો છો ‘બી હોલી એન્ડ રાજ યોગી (પવિત્ર બનો, રાજયોગી બનો)’. પરંતુ આનાથી સમજશે નહીં. હમણાં તમે સમજો છો અમને બાપ થી આ વારસો મળી રહ્યો છે. મુક્તિધામ નો પણ વારસો છે. મને તમે પતિત-પાવન કહો છો તો હું આવીને સલાહ આપું છું, પાવન બનવાની. તમે પણ એડવાઈઝર છો. મુક્તિધામમાં કોઈ પણ જઈ નથી શકતું, જ્યાં સુધી બાપ એડવાઈઝર ન કરે, શ્રીમત ન આપે. શ્રી અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ મત છે જ શિવબાબા ની. આત્માઓને શ્રીમત મળે છે શિવબાબા ની. પાપ આત્મા, પુણ્ય આત્મા કહેવાય છે. પાપ શરીર નહિં કહેશે. આત્મા શરીર થી પાપ કરે છે એટલે પાપ આત્મા કહેવાય છે. શરીર વગર આત્મા ન પાપ, ન પુણ્ય કરી શકે છે. તો જેટલું થઈ શકે વિચાર સાગર મંથન કરો. સમય તો ખુબ છે. ટીચર (શિક્ષક) કે પ્રોફેસર છે તો તેમને પણ યુક્તિ થી આ રુહાની

ભણતર ભણાવવું જોઈએ, જેનાથી કલ્યાણ થાય. બાકી આ શારીરિક ભણતર થી શું થશે. અમે આ ભણાવીએ છીએ. બાકી થોડાં દિવસ છે, વિનાશ સામે ઉભો છે. અંદર ઉછળ આવતી રહેશે-કેવી રીતે મનુષ્યો ને રસ્તો બતાવીએ.

એક બાળકીને પેપર મળ્યું હતું જેમાં ગીતાનાં ભગવાનની વાત પૂછાઈ હતી. તો તેણે લખી દીધું ગીતાનાં ભગવાન શિવ છે, તો તેને નાપાસ કરી દીધી. સમજતી હતી હું તો બાપ ની મહિમા લખું છું-ગીતાનાં ભગવાન શિવ છે. એ જ્ઞાન નાં સાગર છે, પ્રેમ નાં સાગર છે. કૃષ્ણની આત્મા પણ જ્ઞાન પામી રહી છે. આ બેસીને લખ્યું તો ફેલ થઈ ગઈ. મા-બાપ ને કહ્યું-હું આ નહીં ભણીશ. હવે આ રુહાની ભણતર માં લાગી જઈશ. બાળકી પણ ખુબ ફર્સ્ટ ક્લાસ છે. પહેલા જ કહેતી હતી હું આવું લખીશ, નપાસ થઈ જઈશ. પરંતુ સાચું તો લખવાનું છે ને. આગળ ચાલીને સમજશે બરોબર આ બાળકીએ જે લખ્યું હતું તે સત્ય છે. જ્યારે પ્રભાવ નીકળશે કે પ્રદર્શની અથવા મ્યુઝિયમ માં તેમને બોલાવશે તો ખબર પડશે અને બુદ્ધિમાં આવશે આ તો રાઇટ (સાચું) છે. અનેકાનેક મનુષ્ય આવે છે તો વિચાર કરવાનો છે એવું કરીએ જે મનુષ્ય ઝટ સમજી જાય કે આ કોઈ નવી વાત છે. કોઈને કોઈ જરૂર સમજશે, જે અહીંયાનાં હશે. તમે બધાને રુહાની રસ્તો બતાવો છો. બિચારા કેટલાં દુઃખી છે, તે બધાનાં દુઃખ કેવી રીતે દૂર કરીએ. ખિટપિટ તો ખુબ જ છે ને. એક-બીજાનાં દુશ્મન બને છે તો કેવી રીતે ખલાસ કરી દે છે. હવે બાપ બાળકોને સારી રીતે સમજાવતાં રહે છે. માતાઓ તો બિચારી અબોધ હોય છે. કહે છે અમે ભણેલી-ગણેલી નથી. બાપ કહે છે નથી ભણ્યાં તો સારું છે. વેદ-શાસ્ત્ર જે કંઈ વાંચ્યા છે તે બધું અહીંયા ભૂલી જવાનું છે. હમણાં હું જે સંભળાવું છું, તે સાંભળો. સમજાવવું જોઈએ-સદ્ગતિ નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા વગર કોઈ કરી ન શકે. મનુષ્યોમાં જ્ઞાન જ નથી તો તે પછી સદ્ગતિ કેવી રીતે કરી શકે. સદ્ગતિ દાતા જ્ઞાનનાં સાગર છે જ એક. મનુષ્ય એવું થોડી કહેશે, જે અહીંયાનાં હશે એ જ સમજવાની કોશિશ કરશે. એક પણ કોઈ મોટો માણસ નીકળી પડે તો અવાજ થશે. ગાયન છે તુલસીદાસ ગરીબ ની કોઈ ન સાંભળે વાત. સર્વિસ (સેવા) ની યુક્તિયો તો બાબા ખુબ બતાવે છે, બાળકોને અમલમાં લાવવી જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ધંધો વગેરે કરતાં ભવિષ્ય ઉંચ પદ પામવા માટે યાદ માં રહેવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ ડ્રામા સેકન્ડ બાય સેકન્ડ બદલાતો રહે છે એટલે ક્યારેય કોઈ સીન (દૃશ્ય) જોઈને હાર્ટ ફેલ (હતાશ) નથી થવાનું.
2. આ રુહાની ભણતર ભણીને બીજાઓને ભણાવવાનું છે, બધાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. અંદર આ જ ઉછળ આવતી રહે કે અમે કેવી રીતે બધાને પાવન બનાવવાની એડવાઇઝ (સલાહ) આપીએ. ઘર નો રસ્તો બતાવીએ.

વરદાન :- ડબલ સેવા દ્વારા અલૌકિક શક્તિ નો સાક્ષાત્કાર કરાવવા વાળા વિશ્વ સેવાધારી ભવ જેમ બાપનું સ્વરૂપ જ છે વિશ્વ સેવક, તેમ તમે પણ બાપ સમાન વિશ્વ સેવાધારી છો. શરીર દ્વારા સ્થૂળ સેવા કરતા મન્સા થી વિશ્વ પરિવર્તન ની સેવા પર તત્પર રહો. એક જ સમય પર તન અને મન થી એકસાથે સેવા થાય. જે મન્સા અને કર્મણા બંને સાથે-સાથે સેવા કરે છે, જેનાથી જોવા વાળા ને અનુભવ કે સાક્ષાત્કાર થઈ જાય કે આ કોઈ અલૌકિક શક્તિ છે એટલે આ અભ્યાસ ને નિરંતર અને નેચરલ બનાવો. મન્સા સેવાનાં માટે વિશેષ એકાગ્રતા નો અભ્યાસ વધારો.

સ્લોગન :- સર્વ પ્રતિ ગુણગ્રાહક બનો પરંતુ ફોલો બ્રહ્મા બાપ ને કરો.

“ મીઠા બાળકો - યાદ થી સતોપ્રધાન બનવાની સાથે - સાથે ભણતર થી કમાણી જમા કરવાની છે , ભણતર નાં સમયે બુદ્ધિ અહીંયા - ત્યાં ન ભાગે ”

- પ્રશ્ન :-** આપ ડબલ અર્હિંસક, અનનોન વારિયર્સ (ગુપ્ત યોધ્યાઓ) ની કઈ વિજય નિશ્ચિત છે અને કેમ?
- ઉત્તર :-** આપ બાળકો જે માયા પર જીત પામવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો, તમારું લક્ષ્ય છે કે અમે રાવણ થી પોતાનું રાજ્ય લઈને જ છોડીશું..... આ પણ દ્રામામાં યુક્તિ રચાયેલી છે. તમારી વિજય નિશ્ચિત છે કારણ કે તમારી સાથે સાક્ષાત્ પરમપિતા પરમાત્મા છે. તમે યોગબળ થી વિજય પામો છો. મનમનાભવ નાં મહામંત્ર થી તમને રાજાઈ મળે છે. તમે અડધોકલ્પ રાજ્ય કરશો.
- ગીત :-** મુખડા દેખ લે પ્રાણી

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકો જ્યારે સામે બેસી રહે છે તો સમજે છે બરાબર અમારા કોઈ સાકાર શિક્ષક નથી, અમને ભણાવવા વાળા જ્ઞાન નાં સાગર બાબા છે. આ તો પાક્કો નિશ્ચય છે એ આપણા બાપ પણ છે, જ્યારે ભણીએ છીએ તો ભણતર પર અટેન્શન (ધ્યાન) રહે છે. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) પોતાની સ્કૂલ માં બેઠા હશે તો શિક્ષક યાદ આવશે, ન કે બાપ કારણ કે સ્કૂલમાં બેઠાં છે. તમે પણ જાણો છો બાબા શિક્ષક પણ છે. નામ ને તો નથી પકડવાનું ને. ધ્યાન માં રાખવાનું છે-આપણે આત્મા છીએ, બાપ થી સાંભળી રહ્યાં છીએ. આ તો ક્યારેય થતું જ નથી. ન સતયુગમાં, ન કળયુગમાં થાય છે. ફક્ત એક જ વખત સંગમ પર થાય છે. તમે પોતાને આત્મા સમજો છો. આપણા બાપ આ સમયે શિક્ષક છે કારણ કે ભણાવે છે, બંને કામ કરવા પડે છે. આત્મા ભણે છે શિવબાબા થી. આ પણ યોગ અને ભણતર થઈ જાય છે. ભણે આત્મા છે, ભણાવે પરમાત્મા છે. આમાં હજું વધારે ફાયદો છે જ્યારે કે તમે સન્મુખ છો. ઘણાં બાળકો સારી રીતે યાદ માં રહેશે. કર્માતીત અવસ્થામાં પહોંચશે તો તે પણ જેમ પવિત્રતા ની તાકાત મળે છે. તમે જાણો છો શિવબાબા આપણને ભણાવે છે. આ તમારો યોગ પણ છે, કમાણી પણ છે. આત્માને જ સતોપ્રધાન બનવાનું છે. તમે સતોપ્રધાન પણ બની રહ્યાં છો, ધન પણ લઈ રહ્યાં છો. સ્વયંને આત્મા જરૂર સમજવાનું છે. બુદ્ધિ ભાગવી ન જોઈએ. અહીંયા બેસો છો તો બુદ્ધિમાં આ રહે કે શિવબાબા ભણાવવા માટે શિક્ષક રુપમાં આવ્યાં કે આવ્યાં. એ જ નોલેજકુલ છે, આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. સ્વદર્શન ચક્રધારી પણ આપણે છીએ. લાઈટ હાઉસ પણ છીએ. એક આંખ માં શાંતિધામ, એક આંખ માં જીવનમુક્તિધામ છે. આ આંખો ની વાત નથી. આત્મા નું ત્રીજું નેત્ર કહેવાય છે. હમણાં આત્માઓ સાંભળી રહી છે, જ્યારે શરીર છોડશે તો આત્મામાં આ સંસ્કાર હશે. હમણાં તમે બાપ થી યોગ લગાવો છો. સતયુગ થી લઈને તમે વિયોગી હતાં અર્થાત્ બાપ થી યોગ નહોતો. હમણાં તમે યોગી બનો છો, બાપ સમાન. યોગ શિખવાડવા વાળા છે ઈશ્વર એટલે એમને કહેવાય છે યોગેશ્વર. તમે પણ યોગેશ્વર નાં બાળકો છો. તેમને યોગ લગાડવાનો નથી. એ છે યોગ શિખવાડવા વાળા પરમપિતા પરમાત્મા. તમે એક-એક યોગેશ્વર, યોગેશ્વરી બનો છો પછી રાજ-રાજેશ્વરી બનશો. એ છે યોગ શિખવાડવા વાળા ઈશ્વર. પોતે નથી શીખતાં, શીખવાડે છે. કૃષ્ણની જ આત્મા અંતનાં જન્મ માં યોગ શીખી ફરી કૃષ્ણ બને છે. એટલે કૃષ્ણને પણ યોગેશ્વર કહી દે છે કારણ કે તેમની આત્મા હમણાં શીખી રહી છે. યોગેશ્વર થી યોગ શીખી કૃષ્ણ પદ પામે છે. આમનું નામ પછી બાપે બ્રહ્મા રાખ્યું છે. પહેલાં તો લૌકિક નામ હતું પછી મરજીવા બન્યાં છે. આત્માએ જ બાપનું બનવાનું છે. બાપનાં બન્યાં તો મરી ગયાં ને. તમે પણ બાપ દ્વારા યોગ શીખો છો. આ સંસ્કારો થી જ તમે જશો શાંતિધામ માં. પછી નવો પાર્ટ પ્રાલબ્ધનો ઈમર્જ (જાગૃત) થશે. ત્યાં આ વાતો યાદ નહીં રહેશે. આ હમણાં બાપ સમજાવે છે. હમણાં પાર્ટ પૂરો થાય છે. ફરી નવેસર થી શરૂ થશે. જેમ બાપને સંકલ્પ ઉઠ્યો કે હું જાઉં તો બાપ કહે છે હું આવું છું અને મારી વાણી ચાલવાની શરૂ થઈ જાય છે. ત્યાં તો શાંતિમાં છે. પછી દ્રામા અનુસાર તેમનો પાર્ટ શરૂ થાય છે. આવવાનો તો સંકલ્પ ઉઠે છે. પછી અહીંયા આવીને પાર્ટ ભજવે છે. તમારી આત્માઓ પણ સાંભળે છે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર કલ્પ પહેલાં માફક. દિવસ-પ્રતિ દિવસ વૃદ્ધિને પણ પામતાં જશો. એક દિવસ તમને મોટા રોયલ હોલ પણ મળશે, જેમાં મોટા-મોટા લોકો પણ આવશે. બધાં સાથે બેસી સાંભળશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ સાહુકાર પણ રંક થતાં જશે, પેટ પીઠ થી લાગી જશે. એવી આફતો આવવાની છે, મુશળધાર વરસાદ પડશે તો બધી ખેતી વગેરે

પાણીમાં ડૂબી જશે. નેચરલ કેલામીટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) તો આવવાની જ છે. વિનાશ થવાનો છે, આને કહેવાય છે કુદરતી આપદાઓ. બુદ્ધિ કહે છે વિનાશ થવાનો જરૂર છે. તે તરફ માટે બોમ્બસ પણ તૈયાર છે, નેચરલ કેલામીટીઝ વગેરે પછી છે અહીંયા નાં માટે. આમાં ખુબ હિમ્મત જોઈએ. અંગદનું પણ દૃષ્ટાંત છે ને, તેને કોઈ હલાવી ન શક્યું. આ અવસ્થા પાક્કી કરવાની છે-હું આત્મા છું, શરીરનું ભાન તૂટતું જાય. સતયુગમાં તો જ્યારે ઓટોમેટિકલી (આપોઆપ) સમય પૂરો થાય છે તો સાક્ષાત્કાર થાય છે. હવે અમારે આ શરીર છોડી જઈ બાળક બનવાનું છે. એક શરીર છોડી જઈ બીજા માં પ્રવેશ કરે છે, સજાઓ વગેરે તો ત્યાં કાંઈ છે નહીં. દિવસ-પ્રતિદિવસ તમે નજીક આવતાં જશો. બાપ કહે છે મારામાં જે પાર્ટ ભરેલો છે તે ખૂલતો જશે. બાળકોને બતાવતાં રહેશે. પછી પણ બાપનો પાર્ટ પૂરો થશે તો તમારો પણ પૂરો થઈ જશે. પછી તમારો સતયુગ નો પાર્ટ શરૂ થશે. હમણાં તમારે પોતાનું રાજ્ય લેવાનું છે, આ ડ્રામા ખુબ યુક્તિ થી બનેલો છે. તમે માયા પર જીત પામો છો, આમાં પણ સમય લાગે છે. તે લોકો તો એક તરફ સમજે છે કે અમે સ્વર્ગમાં બેઠા છીએ. આ સુખધામ બની ગયું છે, બીજી તરફ પછી ગીત માં પણ ભારત ની હાલત સંભળાવે છે. તમે જાણો છો આ તો વધારે જ તમોપ્રધાન થઈ ગયાં છે. ડ્રામા અનુસાર તમોપ્રધાન પણ જોર થી થતાં જાય છે. તમે હમણાં સતોપ્રધાન બની રહ્યાં છો. હવે નજીક આવતા જાઓ છો, છેવટે વિજય તો તમારી થવાની જ છે. હાહાકાર નાં પછી ફરી જયજયકાર થશે. ધી ની નદીઓ વહેશે. ત્યાં ધી વગેરે ખરીદી કરવું નહીં પડે. બધાની પાસે પોતાની ગાયો ફર્સ્ટ ક્લાસ હોય છે. તમે કેટલાં ઉંચ બનો છો. તમે જાણો છો વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી ફરી રિપીટ (પુનરાવર્તન) થાય છે. બાપ આવીને વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી રિપીટ કરે છે. એટલે બાબાએ કહ્યું આ પણ લખી દો વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી કેવી રીતે રિપીટ થાય છે, આવી ને સમજો. જે સેન્સિબલ (સમજદાર) હશે, કહેશે હમણા આચરન એજ (કળયુગ) છે, તો જરૂર ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) રિપીટ થશે. કોઈ તો કહેશે સૃષ્ટિનું ચક્ર લાખો વર્ષનું છે, હમણાં કેવી રીતે રિપીટ થશે. અહીંયા સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી ની હિસ્ટ્રી તો છે નહીં. અંત સુધી આ ચક્ર કેવી રીતે રિપીટ થાય છે. તે પણ જાણતાં નથી કે આમનું રાજ્ય પછી ક્યારે હશે. રામ રાજ્યને જાણતાં નથી. હમણાં તમારી સાથે બાપ છે. જે તરફ સાક્ષાત્ પરમપિતા પરમાત્મા બાપ છે તેમની જરૂર વિજય થવાની છે. બાપ કોઈ હિંસા થોડી કરાવશે. કોઈને મારવું હિંસા છે ને. સૌથી મોટી હિંસા છે કામ કટારી ચલાવવી. હમણાં તમે ડબલ અહિંસક બની રહ્યાં છો. ત્યાં છે જ અહિંસા પરમો દેવી-દેવતા ધર્મ. ત્યાં ન લડે છે, ન વિકાર માં જાય છે. હમણાં તમારું છે યોગબળ, પરંતુ આને ન સમજવાનાં કારણે શાસ્ત્રો માં અસુરો અને દેવતાઓની લડાઈ લખી દીધી છે, અહિંસાને કોઈ જાણતું નથી. આ તમે જ જાણો છો. તમે છો ઇનકાગનીટો વારિયર્સ (ગુપ્ત યોધ્યાઓ). અનનોન બટ વેરી વેલ નોન. તમને કોઈ વારિયર્સ સમજશે? તમારા દ્વારા બધાને મનમનાભવ નો પૈગામ (સંદેશ) મળશે. આ છે મહામંત્ર. મનુષ્ય આ વાતો ને સમજતા નથી. સતયુગ-ત્રેતા માં આ હોતું નથી. મંત્ર થી તમે રાજાઈ પામી પછી દરકાર નથી. તમે જાણો છો આપણે કેવી રીતે ચક્ર લગાવીને આવ્યાં છીએ. હવે ફરી પછી બાપ મહામંત્ર આપે છે. પછી અડધોકલ્પ રાજ્ય કરશું. હવે તમારે દેવી ગુણ ધારણ કરવાનાં અને કરાવવાનાં છે. બાબા સલાહ આપે છે-પોતાનો ચાર્ટ રાખવાથી ખુબ મજા આવશે. રજીસ્ટર માં સારું, ઉત્તમ, અને શ્રેષ્ઠ હોય છે ને. પોતે પણ ફીલ (અનુભવ) કરે છે. કોઈ સારું ભણે છે, કોઈનું અટેન્શન નથી રહેતું તો ફેલ (નપાસ) થઈ જાય છે. આ પછી છે બેહદ નું ભણતર. બાપ શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે. સાથે ચાલે છે. આ એક જ બાપ છે જે કહે મરજીવા બનો. તમે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. બાપ કહે છે હું તમારો બાપ છું. બ્રહ્મા દ્વારા રાજ્ય આપું છું. આ થઈ ગયાં વચ્ચે દલાલ, આમનાથી યોગ નથી લગાડવાનો. હમણાં તમારી બુદ્ધિ લાગી છે એ આપણા પતિઓનાં પતિ શિવ સાજન ની સાથે. આમનાં દ્વારા એ તમને પોતાનાં બનાવે છે. કહે છે પોતાને આત્મા સમજી મને યાદ કરો. આપણે આત્માઓએ પાર્ટ પૂરો કર્યો હવે બાપની પાસે જવાનું છે ઘરે. હમણાં તો આખી સૃષ્ટિ તમોપ્રધાન છે. ૫ તત્વ પણ તમોપ્રધાન છે. ત્યાં બધુંજ નવું હશે. અહીંયા તો જુઓ હીરા-ઝવેરાત વગેરે કાંઈ પણ નથી, સતયુગ માં પછી ક્યાંથી આવે છે? ખાણો જે હવે ખાલી થઈ ગઈ છે તે બધી ફરી થી હવે ભરતું થઈ જાય છે. ખાણો થી ખોદી લઈ આવે છે. વિચાર કરો બધી નવી વસ્તુઓ હશે ને. લાઈટ વગેરે પણ જેમ નેચરલ રહે છે, સાયન્સ (વિજ્ઞાન) થી અહીંયા શીખતા રહે છે. ત્યાં પણ કામ માં આવે છે. હેલિકોપ્ટર (વિમાન) ઉભા હશે, બટન દબાવ્યું આ ચાલ્યું. કોઈ તકલીફ નથી. ત્યાં બધું ફુલપૂફ હોય છે, ક્યારેય મશીન વગેરે ખરાબ થઈ ન શકે. ઘરમાં બેઠા સેકન્ડ માં સ્કૂલમાં કે હરવા-ફરવા પહોંચે છે. પ્રજાનાં માટે પછી એનાથી ઓછાં હશે. તમારા માટે ત્યાં બધાં સુખ હોય છે. અકાળે મૃત્યુ થઈ નથી શકતું. તો આપ બાળકોએ કેટલું અટેન્શન આપવું જોઈએ. માયાનું પણ ખુબ જોર છે. આ છે માયા નો અંતિમ પામ્પ. લડાઈમાં જુવો કેટલાં મરે છે. લડાઈ બંધ થતી જ નથી. ક્યાં આટલી આખી દુનિયા, ક્યાં ફક્ત એક જ સ્વર્ગ હશે. ત્યાં એવું થોડી કહેશે ગંગા પતિત-પાવની છે. ત્યાં ભક્તિ માર્ગ ની કોઈ વાત

જ નથી. અહીંયા ગંગામાં જુઓ આખાં શહેરનો કચરો પડતો રહે છે. બોમ્બે નો બધો કચરો સાગરમાં વહી જાય છે.

ભક્તિ માં તમે મોટા-મોટા મંદિર બનાવો છો. હીરા-ઝવેરાતો નાં તો સુખ રહે છે ને. પોણો ભાગ સુખ છે, બાકી ક્વાર્ટર (પા ભાગ) છે દુઃખ. અડધું-અડધું હોય પછી તો મજા ન રહે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ તમે ખુબ સુખી રહો છો. પાછળ મંદિરો વગેરે ને આવી લુંટે છે. સતયુગમાં તમે કેટલાં સાહકાર હતાં તો આપ બાળકોને ખુબ ખુશી થવી જોઈએ. લક્ષ્ય અને હેતુ તો સામે ઊભું છે. મા-બાપ નું તો સર્ટન (નિશ્ચિત) છે. ગવાય છે ખુશી જેવો ખોરાક નહીં. યોગ થી આયુ વધે છે.

હમણાં આત્માને સ્વ નું દર્શન થયું છે કે અમે ૮૪ નું ચક્કર લગાવીએ છીએ. આટલો પાર્ટ ભજવીએ છીએ. બધી આત્માઓ એક્ટર્સ નીએ આવી જશે તો બાપ બધાને લઈ જશે. શિવની બારાત કહે છે ને. આ બધું તમે જાણો છો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. જેટલાં તમે યાદ માં રહેશો એટલાં ખુશી માં રહેશો. દિવસ-પ્રતિ દિવસ ફીલ (અનુભવ) કરતાં રહેશો, કારણ કે શીખવાડવા વાળા તો એ બાપ છે ને. આ પણ શીખવાડતાં રહે છે. આમને (બ્રહ્મા ને) પૂછવાની દરકાર નથી રહેતી. પૂછો તો તમે છો. આ તો સાંભળે જ છે. બાપ રેસપોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) આપે છે અને આ પણ સાંભળે છે, આમની એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) કેટલી વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છે. આ પણ યાદ માં રહે છે. પછી બાળકોને વર્ણન કરી સંભળાવે છે. બાબા આપણને ખવડાવે છે. હું એમને પોતાનો રથ આપું છું, સવારી કરું છે તો કેમ નહીં ખવડાવીશ. આ માનવ અશ્વ છે. શિવબાબા નો રથ છું-આ ખ્યાલ રહેવાથી પણ શિવબાબા ની યાદ રહેશે. યાદ થી જ ફાયદો છે. ભંડારા માં ભોજન બનાવો છો તો પણ સમજો અમે શિવબાબા નાં બાળકો માટે બનાવીએ છીએ. પોતે પણ શિવબાબાનાં બાળક છે તો આમ યાદ કરવાથી પણ ફાયદો જ છે. સૌથી વધારે પદ તેમને મળશે જે યાદ માં રહી કર્માતીત અવસ્થાને પામે છે અને સર્વિસ (સેવા) પણ કરે છે. આ બાબા પણ ખુબ સર્વિસ કરે છે ને. આમની બેહદની સર્વિસ છે તમે હદની સર્વિસ કરો છો. સર્વિસ થી જ આમને પણ પદ મળે છે. શિવબાબા કહે - આમ-આમ કરો, આમને પણ સલાહ આપે છે. તોફાન તો બાળકોને આવે છે, સિવાય યાદનાં કર્મેન્દ્રિયો વશ થવી મુશ્કેલ છે. યાદ થી જ બેડો પાર થવાનો છે, આ શિવબાબા કહે છે અથવા બ્રહ્મા બાબા કહે છે, આ સમજવું પણ મુશ્કેલ થઈ જાય છે. આમાં ખુબ મહીન (સુક્ષ્મ) બુદ્ધિ જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ સમયે પૂરે-પૂરું મરજીવા બનવાનું છે. ભણતર સારી રીતે ભણવાનું છે, પોતાનો ચાર્ટ કે રજીસ્ટર રાખવાનું છે. યાદ માં રહી પોતાની કર્માતીત અવસ્થા બનાવવાની છે.
2. અંતિમ વિનાશનું સીન (દૃશ્ય) જોવા માટે હિમ્મતવાન બનવાનું છે. હું આત્મા છું-આ અભ્યાસ થી શરીરનું ભાન તૂટતું જાય.

વરદાન :- કોઈ પણ વિકરાળ સમસ્યા ને શીતળ બનાવવા વાળા સંપૂર્ણ નિશ્ચયબુદ્ધિ ભવ જેમ બાપ માં નિશ્ચય છે તેમ સ્વયં માં અને ડ્રામામાં પણ સંપૂર્ણ નિશ્ચય હોય. સ્વયં માં જો કમજોરી નો સંકલ્પ ઉત્પન્ન થાય છે તો કમજોરી નાં સંસ્કાર બની જાય છે, એટલે વ્યર્થ સંકલ્પ રૂપી કમજોરી નાં જમર્સ (કીટાણું) પોતાની અંદર પ્રવેશ થવા નહીં દેતાં. સાથે-સાથે જે પણ ડ્રામાનો સીન જોવો છો, હલચલનાં સીન માં પણ કલ્યાણ નો અનુભવ થાય, વાતાવરણ હલાવવા વાળું હોય, સમસ્યા વિકરાળ હોય પરંતુ સદા નિશ્ચયબુદ્ધિ વિજયી બનો તો વિકરાળ સમસ્યા પણ શીતળ થઈ જશે.

સ્લોગન :- જેમનો બાપ અને સેવા થી પ્રેમ છે તેમને પરિવાર નો પ્રેમ સ્વતઃ મળે છે.

“ મીઠા બાળકો - જ્યારે તમે ફૂલ બનશો , ત્યારે આ ભારત કાંટા નાં જંગલ થી સંપૂર્ણ ફૂલોનો બગીચો બનશે , બાબા આવ્યાં છે તમને ફૂલ બનાવવાં ”

પ્રશ્ન :- મંદિર લાયક બનવા માટે કઈ વાતો પર વિશેષ ધ્યાન આપવાનું છે.

ઉત્તર :- મંદિર લાયક બનવું છે તો ચલન પર વિશેષ ધ્યાન આપો - ચલન ખુબ મીઠી અને રોચલ હોવી જોઈએ. એટલી મીઠાશ હોય જે બીજાઓને તેની મહેસૂસતા આવે. અનેકોને બાપનો પરિચય આપો. પોતાનું કલ્યાણ કરવા માટે સારી રીતે પુરુષાર્થ કરી સર્વિસ (સેવા) પર લાગ્યાં રહો.

ગીત :- બદલ જાયે દુનિયા ન બદલેંગે હમ

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો જાણે છે કે બાપ બ્રહ્મા દ્વારા સમજાવી રહ્યાં છે. બ્રહ્માનાં રથ દ્વારા જ સમજાવતાં રહે છે. આપણે આ પ્રતિજ્ઞા કરીએ છીએ કે શ્રીમત પર આપણે આ ભારતની ભૂમિને પતિત થી પાવન બનાવીશું. ભારત ખાસ અને આમ દુનિયા, બધાને આપણે પતિત થી પાવન બનાવનારો રસ્તો બતાવીએ છીએ. આટલો ખ્યાલ દરેકે પોતાની બુદ્ધિ માં રાખવાનો છે. બાપ કહે છે ડ્રામા અનુસાર જ્યારે તમે ફૂલ બની જશો અને જ્યારે સમય આવી જશે તો સંપૂર્ણ બગીચો બની જશે. બાગવાન પણ નિરાકાર ને કહેવાય છે, માળી પણ નિરાકાર ને કહેવાય છે, સાકાર ને નહીં. માળી પણ આત્મા છે, ન કે શરીર. બાગવાન પણ આત્મા છે. બાપ સમજાવશે તો જરૂર શરીર દ્વારા ને. શરીર ની સાથે જ એમને માળી બાગવાન કહેવાય છે, જે આ વિશ્વને ફૂલોનો બગીચો બનાવે છે. બગીચો હતો જ્યાં આ દેવતાઓ રહેતાં હતાં. ત્યાં કોઈ દુઃખ નહોતું. અહીંયા આ કાંટાઓનાં જંગલ માં તો દુઃખ છે, રાવણ નું રાજ્ય છે, કાંટાઓનું જંગલ છે. ફટ થી કોઈ ફૂલ નથી બનતાં. દેવતાઓની આગળ જઈને ગાયે પણ છે કે અમે જન્મ-જન્માંતર નાં પાપી છીએ, અજામિલ છીએ. એવી પ્રાર્થના કરે છે, હવે આવીને અમને પુણ્ય આત્મા બનાવો. સમજે છે હમણાં અમે પાપ આત્મા છીએ. કોઈ સમયે પુણ્ય આત્મા હતાં. હમણાં આ દુનિયામાં પુણ્ય આત્માઓનાં ફક્ત ચિત્ર છે. રાજધાની નાં મુખ્યનાં ચિત્ર છે અને તેમને એવા બનાવવા વાળા નિરાકાર છે શિવ. તેમનું ચિત્ર છે, બસ. બીજા કોઈ ચિત્ર છે નહીં. આમાં પણ શિવ નું તો મોટું લિંગ બનાવી દે છે. કહે પણ છે કે આત્મા સ્ટાર માફક છે, તો જરૂર બાપ પણ એવા હશે ને. પરંતુ એમની પૂરી ઓળખ નથી. આ લક્ષ્મી-નારાયણનું વિશ્વમાં રાજ્ય હતું. આમનાં માટે ક્યાંય પણ કોઈ ઝાની ની વાત નથી લખતાં. બાકી કૃષ્ણ ને ક્યારેક દ્વાપર માં, ક્યારેક ક્યાં લઈ જાય છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં માટે બધાં કહેશે સ્વર્ગનાં માલિક હતાં. આ છે તમારું લક્ષ્ય-હેતુ. રાધે-કૃષ્ણ કોણ છે-મનુષ્ય બિચારા એકદમ મૂંઝાયેલાં છે, કાંઈ નથી સમજતાં. જે બાપ દ્વારા સમજે છે, તે સમજાવવાં લાયક પણ બને છે. નહીં તો લાયક બની નથી શકતાં. દેવીગુણ ધારણ કરી નથી શકતાં. ભલે કેટલું પણ સમજાવો. પરંતુ ડ્રામા અનુસાર એવું થવાનું જ છે. તમે હમણાં સ્વયં સમજો છો આપણે બધાં બાળકો બાપની શ્રીમત પર ભારત ની રુહાની સર્વિસ કરીએ છીએ પોતાનાં જ તન-મન-ધન થી. પ્રદર્શની અથવા મ્યુઝિયમ વગેરે માં પૂછે છે તમે ભારત ની શું સેવા કરો છો? તમે જાણો છો આપણે ભારત ની ખુબ સારી સર્વિસ કરીએ છીએ, જંગલ થી બગીચો બનાવી રહ્યાં છીએ. સતયુગ છે ગાર્ડન. આ છે કાંટાઓનું જંગલ. એક-બીજા ને દુઃખ આપતાં રહે છે. આ તમે સારી રીતે સમજાવી શકો છો. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર પણ ખુબ સારા બનાવવા જોઈએ. મંદિરોમાં ખુબ જ સુંદર ચિત્ર બનાવે છે. ક્યાંક ગોરા, ક્યાંક શ્યામ ચિત્ર બનાવે છે, તેનું શું રહસ્ય છે આ પણ સમજતાં નથી. આપ બાળકોને હમણા આ બધું જ્ઞાન છે. બાપ કહે છે હું આવીને બધાને મંદિર લાયક બનાવું છું, પરંતુ બધાં મંદિર લાયક નથી બનતાં. પ્રજાને તો મંદિર લાયક નહીં કહેશું ને. પ્રજા તેમની જ હશે જે પુરુષાર્થ કરી ખુબ જ સર્વિસ કરે છે.

આપ બાળકોએ રુહાની સોશિયલ સર્વિસ પણ કરવાની છે, આ સેવામાં પોતાનું જીવન સફળ કરવાનું છે. ચલન પણ ખુબ મીઠી સુંદર હોવી જોઈએ, જે બીજાઓને પણ મીઠાશ થી સમજાવી શકે. પોતે જ કાંટા હશે તો કોઈને ફૂલ કેવી રીતે બનાવશે, તેમનું તીર પૂરું લાગશે નહીં. બાપ ને યાદ નહીં કરતા હશે તો તીર કેવી રીતે લાગશે. પોતાનાં કલ્યાણ માટે સારી રીતે પુરુષાર્થ કરી સર્વિસ માં લાગ્યાં રહો. બાપ પણ સર્વિસ પર છે ને. આપ બાળકો

પણ દિવસ-રાત સર્વિસ પર રહો.

બીજી વાત, સમજાવે છે શિવ જયંતી પર ઘણાં બાળકો તાર મોકલી દે છે, તેમાં પણ એવું લખાણ લખવું જોઈએ જે તે તાર કોઈને પણ દેખાડે તો સમજી જાય. આગળનાં માટે શું કરવાનું છે, તેનો પુરુષાર્થ કરાવાય છે. સેમિનાર પણ એટલે કરે છે કે શું-શું સર્વિસ કરીએ જે અનેકોને બાપ નો પરિચય મળે. તાર અસંખ્ય રાખ્યાં છે, આનાથી ઘણું કામ લઈ શકો છો. એફેસ (સરનામું) નામે છે શિવબાબા કેયર ઓફ બ્રહ્મા. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ છે, એ રુહાની પિતા, તે શરીરધારી. તેમનાથી શરીરધારી રચના રચાય છે. બાપ છે મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં રચતા. કેવી રીતે રચના રચે છે, આ દુનિયાભર માં કોઈ નથી જાણતું. બાપ બ્રહ્મા દ્વારા હવે નવી રચના રચી રહ્યાં છે. બ્રાહ્મણ છે ચોટી. પહેલા-પહેલા બ્રાહ્મણ જરૂર જોઈએ. વિરાટ રૂપ ની છે આ ચોટી. બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શુદ્ર. પહેલા શુદ્ર તો નથી થઈ શકતાં. બાપ બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ રચે છે. શુદ્ર કેવી રીતે અને કોના દ્વારા રચશે?

આપ બાળકો જાણો છો કેવી રીતે નવી રચના રચે છે, આ એડોપ્શન છે બાપ ની. કલ્પ-કલ્પ બાપ આવીને શુદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનાવે છે પછી બ્રાહ્મણ થી દેવતા બનાવે છે. બ્રાહ્મણોની સર્વિસ ખુબ ઊંચી છે. તે બ્રાહ્મણ લોકો પોતે જ પવિત્ર નથી તો બીજા ને પવિત્ર કેવી રીતે બનાવશે. કોઈ પણ બ્રાહ્મણ સન્યાસીને ક્યારેય રાખડી નહીં બાંધશે. તે કહેશે અમે તો છીએ જ પવિત્ર. તમે પોતાનું મોઢું જોવો. આપ બાળકો પણ કોઈ થી રાખડી નથી બાંધાવી શકતાં. દુનિયામાં તો બધાં એક-બીજા ને બાંધે છે. બહેન-ભાઈ ને બાંધે છે, આ રિવાજ હમણાં નીકળ્યો છે. હમણાં તમે શુદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનવા માટે પુરુષાર્થ કરો છો. સમજાવવું પડે છે. મેલ-ફિમેલ (સ્ત્રી-પુરુષ) બંને પવિત્રતા ની પ્રતિજ્ઞા કરે છે, બંને બતાવી શકે છે કે અમે કેવી રીતે બાપની શ્રીમત થી પવિત્ર રહીએ છીએ. અંત સુધી આ કામ વિકાર પર જીતી રહ્યાં તો પવિત્ર જગતનાં માલિક બનીશું. પવિત્ર દુનિયા સતયુગ ને કહેવાય છે, જે હવે સ્થાપન થઈ રહી છે. તમે બધાં પવિત્ર છો. વિકારમાં પડવા વાળા ને રાખડી બાંધી શકો છો. પ્રતિજ્ઞા કરી અને પછી પતિત બન્યાં તો કહેશે તમે રાખડી બંધાવવા આવ્યાં હતાં પછી શું થયું? કહેશે માયા થી હાર ખાઈ લીધી, આ છે યુદ્ધનું મેદાન. વિકાર મોટો દુશ્મન છે. તેના પર જીત પામવાથી જ જગતજીત અર્થાત રાજા-રાણી બનવાનું છે, પ્રજા ને જગતજીત નહીં કહેશે. મહેનત તો રાજા-રાણી કરે છે ને. કહે પણ છે અમે તો લક્ષ્મી-નારાયણ બનીશું. તે પછી રામ-સીતા પણ બનશે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં પછી તેમના તખ્ત પર જીત, તેમનાં બાળકોની હોય છે. તે લક્ષ્મી-નારાયણ પછી બીજા જન્મ માં નીચે ચાલ્યાં જશે. ભિન્ન નામ-રૂપ થી બાળકો ને ગાદી મળે છે તો ઊંચ નંબર ગણાશે. પુનર્જન્મ તો લે છે ને. બાળક તખ્ત પર બેસશે તો તે સેકન્ડ ગ્રેડ થઈ જશે. ઉપર વાળા નીચે, નીચેવાળા ઉપર આવી જશે. તો હવે બાળકોએ એવાં ઉંચ બનવાનું છે તો સર્વિસ માં લાગી જવું જોઈએ. પવિત્ર થવું પણ ખુબ જરૂરી છે. બાપ કહે છે હું પવિત્ર દુનિયા બનાવું છું. સારો પુરુષાર્થ થોડાં કરે છે, પવિત્ર તો આખી દુનિયા બની જાય છે. તમારા માટે સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરે છે. આ ડ્રામા અનુસાર થવાનું જ છે, આ રમત બનેલી છે. તમે પવિત્ર બની જાઓ છો પછી વિનાશ શરૂ થઈ જાય છે. સતયુગ ની સ્થાપના થઈ જાય છે. ડ્રામા ને તો તમે સમજી શકો છો. સતયુગમાં હતું દેવતાઓનું રાજ્ય. હમણાં નથી, ફરી થવાનું છે.

તમે છો રુહાની મિલેટ્રી. તમે ૫ વિકારો પર જીત પામવાથી જગતજીત બનવા વાળા છો. જન્મ-જન્માન્તર નાં પાપ કપાવવા માટે બાબા યુક્તિઓ બતાવે છે. બાપ એક જ વખત આવી ને યુક્તિ બતાવે છે. જ્યાં સુધી રાજધાની સ્થાપન ન થઈ જાય ત્યાં સુધી વિનાશ નહીં થશે. તમે બહુજ ગુપ્ત વારિયર્સ (ચોધ્યાઓ) છો. સતયુગ થવાનું જ છે કળયુગ નાં બાદ. પછી સતયુગ માં ક્યારેય લડાઈ થતી નથી. આપ બાળકો જાણો છો બધી આત્માઓ જે પણ પાર્ટ ભજવે છે, તે બધું નોંધાયેલું છે. જેમ કટપુતલીઓ હોય છે ને, એમ નાયતી રહે છે. આ પણ ડ્રામા છે, દરેક નો આ ડ્રામા માં પાર્ટ છે. પાર્ટ ભજવતા-ભજવતા તમે તમોપ્રધાન બન્યાં છો. પછી હવે ઉપર જાઓ છો, સતોપ્રધાન બનો છો. નોલેજ તો સેકન્ડ નું છે. સતોપ્રધાન બને છે પછી પડતા-પડતા તમોપ્રધાન બને છે. પછી બાપ ઉપર લઈ જાય છે. વાસ્તવમાં તે માછલીઓ તાર માં લટકે છે, આ તાર માં મનુષ્યો ને નાખવા જોઈએ. આમ ઉતરતી કળા પછી ચઢતી કળા થાય છે. તમે પણ એવી રીતે ચઢો છો પછી ઉતરતા-ઉતરતા નીચે આવી જાઓ છો. ૫ હજાર વર્ષ લાગે છે ઉપર જઈને પછી ઉતરવા માં. આ ૮૪ નું ચક્ર તમારી બુદ્ધિ માં છે. ઉતરતી કળા અને ચઢતી કળા નું રહસ્ય બાપે જ સમજાવ્યું છે. તમારામાં પણ નંબરવાર જાણે છે અને પછી પુરુષાર્થ કરે છે, જે બાપ ને યાદ કરે છે તે જલ્દી ઉપર જાય છે. આ પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે. જેમ

જોડીને દોડાવે છે તો જોડી નો એક-એક પગ બાંધે છે પછી દોડે છે. આ પણ તમારી દોડ છે ને. કોઈ નો અભ્યાસ નથી હોતો તો પડી જાય છે, આમાં પણ આવું થાય છે. એક આગળ વધે છે, તો બીજો રોકી લે છે, ક્યાંક બંને પડી જાય છે. બાબા વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાય છે - ઘરડાઓને પણ કામ ની આગ લાગે છે તો તે પણ પડી જાય છે. એવું થોડી તેમને પાડ્યાં. પડવું, ન પડવું પોતાનાં હાથ માં છે. કોઈ ધક્કો થોડી આપે છે, આપણે પડ્યા કેમ? કાંઈ પણ થઈ જાય આપણે પડશું નહીં. પડ્યાં તો ખાવાનું ખરાબ, જોર થી ચમાટ લાગે છે. પછી પસ્તાય પણ છે, હાડકે-હાડકું તૂટી જાય છે. ખુબ ચોટ (માર) લાગે છે. બાબા ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકાર થી સમજાવતાં રહે છે.

આ પણ સમજાવ્યું શિવજયંતી પર તાર એવાં આવવાં જોઈએ જે મનુષ્ય વાંચવાથી સમજી જાય. વિચાર સાગર મંથન કરવા માટે બાબા સમય આપે છે. કોઈ જુએ તો વન્ડર ખાય. કેટલી ચિઠ્ઠીઓ આવે છે, બધાં લખે છે બાપદાદા. તમે સમજાવી પણ શકો છો શિવબાબા ને બાપ, બ્રહ્મા ને દાદા કહે છે. એક ને ક્યારેય કોઈ બાપદાદા કહે છે શું? આ તો વન્ડરકુલ વાત છે, આમાં સાચું-સાચું જ્ઞાન છે. પરંતુ યાદમાં રહે ત્યારે કોઈને તીર પણ લાગે. ઘડી-ઘડી દેહ-અભિમાન માં આવી જાય છે. બાપ કહે છે આત્મ-અભિમાની બનો. આત્મા જ શરીર ધારણ કરી પાર્ટ ભજવે છે. કોઈ મરે છે તો પણ કોઈ વિચાર નહીં. આત્મા માં જે પાર્ટ ની નોંધ છે તેને આપણે સાક્ષી થઈને જોઈએ છીએ. તેમને એક શરીર છોડી બીજો લઈ પાર્ટ ભજવવાનો છે. આમાં આપણે કરી શું શકીએ છે? આ જ્ઞાન પણ તમારી બુદ્ધિમાં છે. તે પણ નંબરવાર. ઘણાઓની બુદ્ધિમા તો બેસતું જ નથી એટલે કોઈ ને સમજાવી નથી શકતાં. આત્મા બિલકુલ જ ગરમ તવી, તમોપ્રધાન પતિત છે. તેના પર જ્ઞાન અમૃત નખાય છે તો રહેતું નથી. જેમણે ખુબ ભક્તિ કરી છે, તેમને જ તીર લાગશે, ઝટ ધારણ થશે. હિસાબ જ વન્ડરકુલ છે-પહેલાં નંબર માં પાવન, એજ પછી પતિત બને છે. આ પણ કેટલી સમજાવવાની વાતો હોય છે. કોઈની તકદીરમાં નથી તો ભણતર ને છોડી દે છે. જો નાનપણ થી જ નોલેજ માં લાગી જાય તો ધારણ થતી જશે. સમજશે આમણે ખુબ ભક્તિ કરેલી છે, ખુબ હોશિયાર થઈ જાય, કારણ કે ઓર્ગેન્સ (અવયવો) મોટા થવાથી પછી સમજ પણ વધારે આવે છે. શરીરધારી, રુહાની બંને તરફ અટેન્શન (ધ્યાન) આપવાથી પછી તે અસર નીકળી જાય છે. આ છે ઇશ્વરીય ભણતર. ફરક છે ને. પરંતુ જ્યારે તે લગન પણ લાગે ને. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રુહાની મિલેટ્રી બની ૫ વિકારો પર જીત પામવાની છે, પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. શ્રીમત પર ભારતને પાવન બનાવવાની સેવા કરવાની છે.
2. આ બેહદ નાટક માં દરેક પાર્ટ આત્મ-અભિમાની થઈને ભજવવાનો છે, ક્યારેય પણ દેહ-અભિમાન માં નથી આવવાનું. સાક્ષી થઈને દરેક એક્ટર નો પાર્ટ જોવાનો છે.

વરદાન :- સ્વમાન દ્વારા અભિમાન ને સમાપ્ત કરવા વાળા સદા નિર્માન ભવ જે બાળકો સ્વમાન માં રહે છે તેમને ક્યારેય પણ અભિમાન નથી આવી શકતું, તે સદા નિર્માન હોય છે. જેટલું ઊંચું સ્વમાન એટલાં જ હા જી માં નિર્માન. નાના-મોટા, જ્ઞાની-અજ્ઞાની, માયાજીત કે માયાવશ, ગુણવાન હોય અથવા કોઈ એક-બે અવગુણવાન પણ હોય અર્થાત્ ગુણવાન બનવાના પુરુષાર્થી હોય પરંતુ સ્વમાન વાળા બધાને માન આપવા વાળા દાતા હોય છે અર્થાત્ સ્વયં સંપન્ન હોવાનાં કારણે સદા રહેમદિલ હોય છે.

સ્લોગન :- સ્નેહ જ સહજ યાદ નું સાધન છે એટલે સદા સ્નેહી રહેજો અને સ્નેહી બનાવજો.

“ મીઠા બાળકો - આ બેહદનાં નાટક માં આપ આત્માઓ ને પોત - પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે , હમણાં તમારે આ શરીરરૂપી કપડાં ઉતારી ઘરે જવાનું છે , પછી નવાં રાજ્ય માં આવવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ કોઈ પણ કાર્ય પ્રેરણા થી નથી કરતાં, એમનું અવતરણ થાય છે, આ કઈ વાત થી સિદ્ધ થાય છે.

ઉત્તર :- બાપ ને કહે જ છે કરનકરાવનહાર. પ્રેરણા નો તો અર્થ છે વિચાર. પ્રેરણા થી કોઈ નવી દુનિયાની સ્થાપના થતી નથી. બાપ બાળકો થી સ્થાપના કરાવે છે, કર્મેન્દ્રિયો વગર તો કાંઈ પણ કરાવી ન શકે એટલે એમને શરીર નો આધાર લેવાનો હોય છે.

ઓમ શાંતિ . રુહાની બાળકો રુહાની બાપનાં સામે બેઠાં છે. એટલે આત્માઓ પોતાનાં બાપનાં સન્મુખ બેઠી છે. આત્મા જરૂર શરીરનાં સાથે જ બેસશે. બાપ પણ જ્યારે શરીર લે છે ત્યારે જ સન્મુખ થાય છે આને જ કહેવાય છે આત્મા-પરમાત્મા અલગ રહ્યાં....આપ બાળકો સમજો છો ઊંચે થી ઊંચા બાપને જ ઈશ્વર, પ્રભુ, પરમાત્મા ભિન્ન નામ આપ્યાં છે, પરમપિતા ક્યારેય લૌકિક બાપ ને નથી કહેવાતું. ફક્ત પરમપિતા લખ્યું તો પણ વાંધો નથી. પરમપિતા અર્થાત તે સર્વનાં પિતા છે એક. બાળકો જાણે છે આપણે પરમપિતા ની સાથે બેઠા છીએ. પરમપિતા પરમાત્મા અને આપણે આત્માઓ શાંતિધામ નાં રહેવાવાળા છીએ. અહીંયા પાર્ટ ભજવવા આવીએ છીએ, સતયુગ થી લઈને કળયુગ અંત સુધી પાર્ટ ભજવ્યો છે, આ થઈ ગઈ નવી રચના. રચના બાપે સમજાવ્યું છે કે આપ બાળકોએ આવી રીતે પાર્ટ ભજવ્યો છે. પહેલાં આ નહોતા જાણતાં કે આપણે ૮૪ જન્મોનું ચક્ર લગાવ્યું છે. હમણાં આપ બાળકો થી જ બાપ વાત કરે છે, જેમણે ૮૪ નું ચક્કર લગાવ્યું છે. બધાં તો ૮૪ જન્મ નથી લઈ શકતાં. આ સમજાવવાનું છે કે ૮૪ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. બાકી લાખો વર્ષ ની તો વાત જ નથી. બાળકો જાણે છે કે આપણે દર ૫ હજાર વર્ષ બાદ પાર્ટ ભજવવા આવીએ છીએ. આપણે પાર્ટધારી છીએ. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન નો પણ વિચિત્ર પાર્ટ છે. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નો વિચિત્ર પાર્ટ નહીં કહીશું. બંનેવ ૮૪ નું ચક્ર લગાવે છે. બાકી શંકર નો પાર્ટ આ દુનિયામાં તો છે નહીં. ત્રિમૂર્તિ માં દેખાડે છે-સ્થાપના, વિનાશ, પાલના. ચિત્રો પર સમજાવવાનું હોય છે. ચિત્ર જે દેખાડો છો તેનાં પર સમજાવવાનું છે. સંગમયુગ પર જૂની દુનિયાનો વિનાશ તો થવાનો જ છે. પ્રેરક અક્ષર પણ રોંગ (ખોટો) છે. જેમ કોઈ કહે છે આજે મને બહાર જવાની પ્રેરણા નથી, પ્રેરણા એટલે વિચાર. પ્રેરણા નો કોઈ બીજો અર્થ નથી. પરમાત્મા કોઈ પ્રેરણા થી કામ નથી કરતાં. ન પ્રેરણા થી જ્ઞાન મળી શકે છે. બાપ આવે છે આ કર્મેન્દ્રિયો દ્વારા પાર્ટ ભજવવાં. કરનકરાવનહાર છે ને. કરાવશે બાળકો થી. શરીર વગર તો કરી ન શકે. આ વાતો ને કોઈ પણ જાણતાં નથી. ન ઈશ્વર બાપ ને જાણે છે. ઋષિ-મુનિ વગેરે કહેતાં હતાં અમે ઈશ્વરને નથી જાણતાં. ન આત્મા ને, ન પરમાત્મા બાપ ને, કોઈ માં જ્ઞાન નથી. બાપ છે મુખ્ય ક્રિએટર, ડાયરેક્ટર, ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પણ આપે છે. શ્રીમત આપે છે. મનુષ્યો ની બુદ્ધિ માં તો સર્વવ્યાપી નું જ્ઞાન છે. તમે સમજો છો બાબા આપણા બાબા છે, તે લોકો સર્વવ્યાપી કહી દે છે તો બાપ સમજી જ નથી શકતાં. તમે સમજો છો આ બેહદનાં બાપ ની ફેમિલી (પરિવાર) છે. સર્વવ્યાપી કહેવાથી ફેમિલી ની સુગંધ નથી આવતી. એમને કહેવાય છે નિરાકારી શિવબાબા. નિરાકારી આત્માઓનાં બાબા. શરીર છે ત્યારે આત્મા બોલે છે કે બાબા. વગર શરીરે તો આત્મા બોલી ન શકે. ભક્તિ માર્ગમાં બોલાવતાં આવ્યાં છે. સમજાવે છે એ બાબા દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે. સુખ મળે છે સુખધામ માં. શાંતિ મળે છે શાંતિધામ માં. અહીંયા છે જ દુઃખ. આ જ્ઞાન તમને મળે છે સંગમ પર. જૂનાં અને નવા ની વચ્ચે. બાપ આવે જ ત્યારે છે જ્યારે નવી દુનિયાની સ્થાપના અને જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવાનો છે. પહેલાં હંમેશા કહેવું જોઈએ નવી દુનિયાની સ્થાપના. પહેલા જુની દુનિયાનો વિનાશ કહેવું રોંગ (ખોટું) થઈ જાય છે. હમણાં તમને બેહદનાં નાટકનું નોલેજ મળે છે. જેમ તે નાટકમાં એક્ટર્સ આવે છે તો ઘરે થી સાધારણ કપડાં પહેરીને આવે પછી નાટક માં આવી ને કપડાં બદલે છે. પછી નાટક પૂરું થયું તો તે કપડાં ઉતારી ઘરે જાય છે. અહીંયા આપ આત્માઓને ઘરે થી અશરીરી આવવાનું હોય છે. અહીંયા આવીને આ શરીરરૂપી કપડાં પહેરો છો. દરેક ને પોતા-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે. આ છે બેહદ નું નાટક. હમણાં આ બેહદની આખી દુનિયા જૂની છે પછી થશે નવી દુનિયા. તે ખુબ નાની છે, એક ધર્મ છે. આપ બાળકોએ આ જૂની

દુનિયા થી નીકળી પછી હદની દુનિયામાં, નવી દુનિયામાં આવવાનું છે કારણ કે ત્યાં છે એક ધર્મ. અનેક ધર્મ, અનેક મનુષ્ય હોવાથી બેહદ થઈ જાય. ત્યાં તો છે એક ધર્મ, થોડાં મનુષ્ય. એક ધર્મની સ્થાપના માટે આવવું પડે છે. તમે બાળકો આ બેહદનાં નાટકનાં રહસ્ય ને સમજો છો કે આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. આ સમયે જે કંઈ પ્રેક્ટીકલ માં થાય છે એના જ પછી ભક્તિમાર્ગ માં તહેવાર મનાવે છે. નંબરવાર કયા-કયા તહેવાર છે, આ પણ આપ બાળકો જાણો છો. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન શિવબાબા ની જયંતી કહેશે. એ જ્યારે આવે ત્યારે પછી બીજા તહેવાર બને. શિવબાબા પહેલા-પહેલા આવીને ગીતા સંભળાવે છે અર્થાત્ આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સંભળાવે છે. યોગ પણ શીખવાડે છે. સાથે-સાથે તમને ભણાવે પણ છે. તો પહેલા-પહેલા બાપ આવ્યાં શિવજયંતી થઈ પછી કહેશે ગીતાજયંતી. આત્માઓને જ્ઞાન સંભળાવે છે તો ગીતાજયંતી થઈ ગઈ. આપ બાળકો વિચાર કરી તહેવારો ને નંબરવાર લખો. આ વાતોને સમજશે પણ આપણા ધર્મ નાં. દરેક ને પોતાનો ધર્મ પ્રિય લાગે છે. બીજા ધર્મવાળા ની વાત જ નથી. ભલે કોઈને બીજો ધર્મ પ્રિય હોય પણ પરંતુ તેમાં આવી ન શકે. સ્વર્ગમાં બીજા ધર્મવાળા થોડી આવી શકે છે. ઝાડમાં બિલકુલ સ્પષ્ટ છે. જે જે ધર્મ જે સમયે આવે છે ફરી તે સમયે આવશે. પહેલાં બાપ આવે છે, એ જ આવીને રાજયોગ શીખવાડે છે તો કહેશે શિવજયંતી સો પછી ગીતાજયંતી પછી નારાયણ જયંતી. તે તો થઈ જાય સતયુગ. તે પણ લખવું પડે નંબરવાર. આ જ્ઞાન ની વાતો છે. શિવજયંતી ક્યારે થઈ તે પણ ખબર નથી, જ્ઞાન સંભળાવ્યું, જેને ગીતા કહેવાય છે પછી વિનાશ પણ થાય છે. જગત અંબા વગેરે ની જયંતી નો કોઈ હોલીડે (રજા) નથી. મનુષ્ય કોઈની પણ તિથિ-તારીખ વગેરે ને બિલકુલ નથી જાણતાં. લક્ષ્મી-નારાયણ, રામ-સીતા નાં રાજ્ય ને જ નથી જાણતાં. ૨૫૦૦ વર્ષમાં જે આવ્યાં છે, તેમને જાણે છે પરંતુ તેનાથી પહેલાં જે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા હતાં, તેમને કેટલો સમય થયો, કાંઈ નથી જાણતાં. ૫ હજાર વર્ષ થી મોટું કલ્પ તો હોઈ ન શકે. અડધા તરફ તો અઢળક સંખ્યા આવી ગઈ, બાકી અડધા માં આમનું રાજ્ય. પછી વધારે વર્ષોનું કલ્પ હોઈ કેવી રીતે શકે. ૮૪ લાખ જન્મ પણ નથી હોઈ શકતાં. તે લોકો સમજે છે કળયુગ ની આયુ લાખો વર્ષ છે. મનુષ્યો ને અંધકાર માં નાખી દીધાં છે. ક્યાં આખો ડ્રામા ૫ હજાર વર્ષ નો, ક્યાં ફક્ત કળયુગ નાં માટે કહે કે હમણાં ૪૦ હજાર વર્ષ શેષ (બાકી) છે. જ્યારે લડાઈ લાગે છે તો સમજે છે ભગવાને આવવું જોઈએ પરંતુ ભગવાને તો આવવું જોઈએ સંગમ પર. મહાભારત લડાઈ તો લાગે જ છે સંગમ પર. બાપ કહે છે હું પણ કલ્પ-કલ્પ સંગમયુગ પર આવું છું. બાપ આવશે નવી દુનિયાની સ્થાપના જૂની દુનિયાનો વિનાશ કરાવવાં. નવી દુનિયાની સ્થાપના થશે તો જૂની દુનિયાનો વિનાશ જરૂર થશે, આનાં માટે આ લડાઈ છે. આમા શંકરની પ્રેરણા વગેરે ની તો કોઈ વાત નથી. અંડરસ્ટુડ (સમજાયું), જૂની દુનિયા ખલાસ થઈ જશે. મકાન વગેરે તો અર્થકવેક (ધરતીકંપ) માં બધું ખલાસ થઈ જશે કારણ કે નવી દુનિયા જોઈએ. નવી દુનિયા હતી જરૂર. દિલ્હી પરીસ્થાન હતું, જમુના નો કાંઠો હતો. લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. ચિત્ર પણ છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ને સ્વર્ગનાં જ કહેશું. આપ બાળકોએ સાક્ષાત્કાર પણ કર્યો છે કે કેવી રીતે સ્વયંવર થાય છે. આ બધાં પોઇન્ટ્સ (વાતો) બાબા રિવાઇઝ (પુનરાવર્તન) કરાવે છે. સારું, પોઇન્ટ્સ યાદ નથી રહેતા તો બાબાને યાદ કરો. બાપ ભૂલાઈ જાય છે તો શિક્ષક ને યાદ કરો. શિક્ષક જે શીખવાડે છે તે પણ જરૂર યાદ આવશે ને. શિક્ષક પણ યાદ રહેશે, નોલેજ પણ યાદ રહેશે. ઉદ્દેશ પણ બુદ્ધિ માં છે. યાદ રાખવું જ પડે કારણ કે તમારી સ્ટુડન્ટ લાઈફ (વિદ્યાર્થી જીવન) છે ને. આ પણ જાણો છો જે આપણને ભણાવે છે તે આપણા બાપ પણ છે, લૌકિક બાપ કોઈ ગુમ નથી થઈ જતાં. લૌકિક, પારલૌકિક અને પછી આ છે અલૌકિક. આમને કોઈ યાદ નથી કરતું. લૌકિક બાપ થી તો વારસો મળે છે. અંત સુધી યાદ રહે છે. શરીર છોડ્યું પછી બીજો બાપ મળે છે. જન્મ પછી જન્મ લૌકિક બાપ મળે છે. પારલૌકિક બાપ ને પણ દુઃખ કે સુખ માં યાદ કરે છે. બાળક આવ્યું તો કહેશે ઈશ્વરે બાળક આપ્યું. બાકી પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને કેમ યાદ કરશે, એમનાથી કાંઈ મળે થોડી છે. આમને અલૌકિક કહેવાય છે.

તમે જાણો છો આપણે બ્રહ્મા દ્વારા શિવબાબા થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. જેમ આપણે ભણીએ છીએ, આ રથ પણ નિમિત્ત બનેલો છે. અનેક જન્મોના અંત માં આમનું શરીર જ રથ બને છે. રથ નું નામ તો રાખવું પડે છે ને. આ છે બેહદ નો સંન્યાસ. રથ કાયમ જ રહે છે, બાકીનું ઠેકાણું નથી. ચાલતા-ચાલતા પછી ભાગન્તી થઈ જાય. આ રથ તો મુકરર છે ડ્રામા અનુસાર, આને કહેવાય છે ભાગ્યશાળી રથ. તમને બધાને ભાગ્યશાળી રથ નહીં કહેશે. ભાગ્યશાળી રથ એક મનાય છે, જેમાં બાપ આવીને જ્ઞાન આપે છે. સ્થાપના નું કાર્ય કરાવે છે. તમે ભાગ્યશાળી રથ નથી થયાં. તમારી આત્મા આ રથ માં બેસી ભણે છે. આત્મા પવિત્ર બની જાય એટલે બલિહારી આ તન ની છે જે આમાં બેસીને ભણાવે છે. આ અંતિમ જન્મ ખુબ વેલ્યુએબલ (મુલ્યવાન) છે પછી શરીર બદલી આપણે દેવતા બની જઈશું. આ જૂના શરીર દ્વારા જ તમે શિક્ષા પામો છો. શિવબાબા નાં બનો છો. તમે જાણો છો આપણું

પહેલું જીવન વર્થ નોટ પેની (કોડીતુલ્ય) હતું. હવે પાઉન્ડ (હીરાતુલ્ય) બની રહ્યું છે. જેટલું ભણશો એટલું ઉંચ પદ પામશો. બાપે સમજાવ્યું છે યાદ ની યાત્રા છે મુખ્ય. આને જ ભારતનો પ્રાચીન યોગ કહે છે જેનાથી તમે પતિત થી પાવન બનો છો, સ્વર્ગવાસી તો બધાં બને છે પછી છે ભણતર પર આધાર. તમે બેહદની સ્કૂલ માં બેઠા છો. તમે જ પછી દેવતા બનશો. તમે સમજી શકો છો ઉંચ પદ કોણ પામી શકે છે. તેમની ક્વોલિફિકેશન (લાયકાત) શું હોવી જોઈએ. પહેલાં આપણામાં પણ ક્વોલિફિકેશન નહોતી. આસુરી મત પર હતાં. હવે ઈશ્વરીય મત મળે છે. આસુરી મત થી આપણે ઉતરતી કળા માં જઈએ છીએ. ઈશ્વરીય મત થી ચઢતી કળા માં જઈએ છીએ. ઈશ્વરીય મત આપવા વાળા એક છે, આસુરી મત આપવા વાળા અનેક છે. માં-બાપ, ભાઈ-બહેન, શિક્ષક-ગુરુ કેટલાની મત મળે છે. હમણાં તમને એક ની મત મળે છે જે ૨૧ જન્મ કામ આવે છે. તો એવી શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ ને. જેટલું ચાલશે એટલું શ્રેષ્ઠ પદ પામશે. ઓછું ચાલશે તો ઓછું પદ. શ્રીમત છે જ ભગવાન ની. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન જ છે, જેમણે કૃષ્ણ ને ઊંચે થી ઉંચા બનાવ્યાં પછી નીચે થી નીચા રાવણે બનાવ્યાં. બાપ ગોરા બનાવે પછી રાવણ શ્યામ બનાવે. બાપ વારસો આપે છે. એ તો છે જ વાઈસલેસ (નિર્વિકારી). દેવતાઓની મહિમા ગાયે છે સર્વગુણ સંપન્ન..... સન્યાસીઓને સંપૂર્ણ નિર્વિકારી નહીં કહેશે. સતયુગ માં આત્મા અને શરીર બંને પવિત્ર હોય છે. દેવતાઓને બધાં જાણે છે, તે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હોવાનાં કારણે સંપૂર્ણ વિશ્વનાં માલિક બને છે. હમણાં નથી, ફરી તમે બનો છો. બાપ પણ સંગમયુગ પર જ આવે છે. બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ. બ્રહ્માનાં બાળકો તો તમે બધાં થયાં. તે છે ગ્રેટ ગ્રેટ ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર. બોલો, પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નું નામ નથી સાંભળ્યું? પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા જ સૃષ્ટિ રચશે ને. બ્રાહ્મણ કુળ છે. બ્રહ્મામુખ વંશાવલી ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં. અહીંયા રાજા-રાણી ની વાત નથી. આ બ્રાહ્મણ કુળ તો સંગમનો થોડો સમય ચાલે છે. રાજાઈ ન પાંડવો ની છે, ન કૌરવો ની. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ૨૧ જન્મ શ્રેષ્ઠ પદ નાં અધિકારી બનવા માટે બધી આસુરી મતો ને છોડી એક ઈશ્વરીય મત પર ચાલવાનું છે. સંપૂર્ણ વાઈસલેસ બનવાનું છે.
2. આ જૂનાં શરીર માં બેસી બાપની શિક્ષાઓ ને ધારણ કરી દેવતા બનવાનું છે. આ છે ખુબ વેલ્યુએબલ (મુલ્યવાન) જીવન, આમાં વર્થ પાઉન્ડ (હીરાતુલ્ય) બનવાનું છે.

વરદાન :- સર્વ સંબંધો નાં સહયોગ ની અનુભૂતિ દ્વારા નિરંતર યોગી, સહજયોગી ભવ
દર સમયે બાપ થી ભિન્ન-ભિન્ન સંબંધોનો સહયોગ લેવો અર્થાત અનુભવ કરવો જ સહજયોગ છે. બાપ કેવા પણ સમય પર સંબંધ નિભાવવા માટે બંધાયેલા છે. આખાં કલ્પમાં હમણાં જ સર્વ અનુભવો ની ખાણ પ્રાપ્ત થાય છે એટલે સદા સર્વ સંબંધો નો સહયોગ લો અને નિરંતર યોગી, સહજયોગી બનો કારણ કે જે સર્વ સંબંધોની અનુભૂતિ અથવા પ્રાપ્તિ માં મગન રહે છે તે જૂની દુનિયાનાં વાતાવરણ થી સહજ જ ઉપરામ થઈ જાય છે.

સ્લોગન :- સર્વ શક્તિઓથી સંપન્ન રહેવું એ જ બ્રાહ્મણ સ્વરૂપ ની વિશેષતા છે.

“ રુહાની ડ્રિલ ”

બાપદાદા બધાં બાળકો ની સ્વીટ સાઇલેન્સ (શાંતિ) ની સ્થિતિ ને જોઈ રહ્યાં છે. એક સેકન્ડમાં સાઇલેન્સ ની સ્થિતિ માં સ્થિત થઈ જવું આ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કયા સુધી કરી છે? આ સ્થિતિ માં જ્યારે ઈચ્છો ત્યારે સ્થિત થઈ શકો છો કે સમય લાગે છે? કારણ કે અનાદિ સ્વરૂપ સ્વીટ સાઇલેન્સ છે. આદિ સ્વરૂપ અવાજ માં આવવાનું છે. પરંતુ અનાદિ અવિનાશી સંસ્કાર સાઇલેન્સ છે. તો પોતાનાં અનાદિ સંસ્કાર, અનાદિ સ્વરૂપ ને, અનાદિ સ્વભાવ ને જાણતાં, જ્યારે ઈચ્છો ત્યારે તે સ્વરૂપ માં સ્થિત થઈ શકો છો? ૮૪ જન્મ અવાજ માં આવવાના છે એટલે સદા અભ્યાસ અવાજ માં આવવાનો છે. પરંતુ અનાદિ સ્વરૂપ અને પછી આ સમયે ચક્ર પૂરું થવાનાં કારણે પાછું સાઇલેન્સ હોમ માં જવાનું છે. હવે ઘરે જવાનો સમય સમીપ છે. હવે આદિ, મધ્ય અને અંત ત્રણેવ કાળ નો પાટો સમાપ્ત કરી પોતાનાં અનાદિ સ્વરૂપ, અનાદિ સ્થિતિ માં સ્થિત થવાનો સમય છે એટલે આ સમયે આ જ અભ્યાસ વધારે આવશ્યક છે. પોતે પોતાની તપાસ કરો કે કર્મેન્દ્રિય જીત બન્યાં છીએ? અવાજમાં ન આવવા ઈચ્છો તો આ મુખ નો અવાજ પોતાની તરફ ખેંચતો તો નથી. આને જ રુહાની ડ્રિલ કહેવાય છે.

જેમ વર્તમાન સમયનાં પ્રમાણે શરીર માટે સર્વ બીમારીઓનો ઈલાજ એક્સરસાઇઝ (કસરત) શીખવાડે છે, તો આ સમયે આત્માને શક્તિશાળી બનાવવા માટે આ રુહાની એક્સરસાઇઝ નો અભ્યાસ જોઈએ. ચારે બાજુ કેવું પણ વાતાવરણ હોય, હલચલ હોય પરંતુ અવાજ માં રહેતા અવાજ થી પરે સ્થિતિનો અભ્યાસ હવે લાંબાકાળ નો જોઈએ. શાંત વાતાવરણ માં શાંતિ ની સ્થિતિ બનાવવી આ કોઈ મોટી વાત નથી, અશાંતિ ની વચ્ચે તમે શાંત રહો આ જ અભ્યાસ જોઈએ. એવો અભ્યાસ જાણો છો? ભલે પોતાની કમજોરીઓની હલચલ હોય, સંસ્કારોનાં વ્યર્થ સંકલ્પો ની હલચલ હોય. આવી હલચલ નાં સમયે સ્વયં ને અચળ બનાવી શકો છો કે સમય લાગી જાય છે? કારણ કે સમય લાગવો આ ક્યારેય પણ દગો આપી શકે છે. સમાપ્તિનાં સમય માં વધારે સમય નથી મળવાનો. ફાઈનલ રિઝલ્ટ (પરિણામ) નું પેપર અમુક સેકન્ડ અને મિનિટો નું જ થવાનું છે. પરંતુ ચારે બાજુની હલચલ નાં વાતાવરણ માં અચળ રહેવા પર જ નંબર મળવાના છે. જો લાંબાકાળ હલચલ ની સ્થિતિ થી અચળ બનવામાં સમય લાગવાનો અભ્યાસ હશે તો સમાપ્તિ નાં સમયે રીઝલ્ટ હશે? એટલે આ રુહાની એક્સરસાઇઝ નો અભ્યાસ કરો. મન ને જ્યાં અને જેટલો સમય સ્થિત કરવા ઈચ્છો એટલો સમય ત્યાં સ્થિત કરી શકો. ફાઈનલ પેપર છે ખુબ જ સહજ. અને પહેલે થી જ બતાવી દે છે કે આ પેપર આવવાનું છે. પરંતુ નંબર ખુબ થોડા સમય માં મળવાનો છે. સ્ટેજ પાવરફુલ હોય.

દેહ, દેહનાં સંબંધ, દેહ સંસ્કાર, વ્યક્તિ અથવા વૈભવ, વાયબ્રેશન, વાયુમંડળ બધું હોવા છતાં પણ આકર્ષિત ન કરે. આને જ કહે છે નષ્ટોમોહા સમર્થ સ્વરૂપ. તો એવી પ્રેક્ટિસ છે? લોકો ચિલ્લાવતા રહે અને તમે અચળ રહો. પ્રકૃતિ પણ, માયા પણ બધાં છેલ્લો દાવ લગાવવા માટે પોતાની તરફ કેટલું પણ ખેંચે પરંતુ તમે ન્યારા અને બાપ નાં પ્યારા બનવાની સ્થિતિ માં લવલીન રહો, આને કહેવાય જોવા છતાં ન જુઓ, સાંભળવાં છતાં ન સાંભળો..... એવો અભ્યાસ હોય. આને જ સ્વીટ સાઇલેન્સ સ્વરૂપ ની સ્થિતિ કહેવાય છે. તો પણ બાપદાદા સમય આપી રહ્યાં છે. જો કોઈ પણ કમી (ઉણપ) છે તો હજું પણ ભરી શકો છો કારણ કે લાંબાકાળ નો હિસાબ સંભળાવ્યો. તો હમણાં થોડો ચાન્સ (તક) છે, એટલે આ પ્રેક્ટિસ ની તરફ પૂરું અટેન્શન રાખો. પાસ વિદ ઓનર બનવું અથવા પાસ થવું એનો આધાર આ જ અભ્યાસ પર છે. એવો અભ્યાસ છે? સમયની ઘંટી વાગે ત્યારે તૈયાર થશો કે હમણાં વિચારો છો તૈયાર થવું છે? આ જ અભ્યાસ નાં કારણે અષ્ટ રત્નો ની માળા વિશેષ નાની બની છે. ખુબ થોડા સમય ની છે. જેમ તમે લોકો કહો છો ને સેકન્ડમાં મુક્તિ કે જીવનમુક્તિ નો વારસો લેવો બધાનો અધિકાર છે. તો સમાપ્તિ નાં સમયે પણ નંબર મળવો થોડા સમયની વાત છે. પરંતુ જરા પણ હલચલ ન હોય. બસ બિંદી કહ્યું અને બિંદી માં ટકી જાઓ. બિંદી હલે નહીં. એવું નહીં કે તે સમયે અભ્યાસ કરવાનું શરૂ કરો - હું આત્મા છું... હું આત્મા છું... આ નહીં ચાલે કારણ કે સંભળાવ્યું, વાર પણ ચારે બાજુ નો હશે. છેલ્લી કોશિશ બધાં કરશે. પ્રકૃતિ માં પણ જેટલી શક્તિ હશે, માયા માં પણ જેટલી શક્તિ હશે, કોશિશ કરશે. તેમની પણ

છેલ્લી કોશિશ અને તમારી છેલ્લી કર્મોત્તી, કર્મબંધન મુક્ત સ્થિતિ હશે. બંને તરફ નો ખુબ પાવરફુલ સીન (દૃશ્ય) હશે. તે પણ ફુલ ફોર્સ, આ પણ ફુલ ફોર્સ. પરંતુ સેકન્ડ ની વિજય, વિજય નાં નગારાં વગાડશે. સમજ્યાં છેલ્લું પેપર શું છે. બધાં શુભ સંકલ્પ તો આ જ રાખે પણ છે અને રાખવાનો પણ છે કે નંબરવન આવવાનો જ છે. તો જ્યારે ચારે બાજુ ની વાતો માં વિન (જીતશો) થશે ત્યારે વન આવશે. જો એક વાત માં જરા પણ વ્યર્થ સંકલ્પ, વ્યર્થ સમય લાગી ગયો તો નંબર પાછળ થઈ જશે એટલે બધું ચેક (તપાસ) કરો. ચારેય તરફ તપાસ કરો. ડબલ વિદેશી બધામાં તીવ્ર જવા ઈચ્છે છે ને એટલે જ તીવ્ર પુરુષાર્થ અથવા ફુલ અટેન્શન આ અભ્યાસ માં હમણાં થી આપતાં રહો. સમજ્યાં! ક્વેશન (પ્રશ્ન) ને પણ જાણો છો અને સમય ને પણ જાણો છો. પછી તો બધાં પાસ થવા જોઈએ. જો પહેલે થી ક્વેશન ની ખબર હોય છે તો તૈયારી કરી લે છે. પછી પાસ થઈ જાય છે. આપ સર્વ તો પાસ થવા વાળા છો ને! અચ્છા.

આ સીઝન બાપદાદાએ દરેક થી મળવાનો ખુલ્લો ભંડારો ખોલ્યો છે. આગળ શું થવાનું છે, તે પછી બતાવશે. હમણાં ખુલ્લા ભંડાર થી જે પણ લેવાં આવ્યાં છે તે તો લઈ જ લેશે. ડ્રામા નું દૃશ્ય સદા બદલાય જ છે પરંતુ આ સીઝન માં ભલે ભારતવાસીઓ ને, ભલે ડબલ વિદેશીઓને બધાને વિશેષ વરદાન તો મળ્યું જ છે. બાપદાદાએ જે વાચદો કર્યો છે એ તો નિભાવશે. આ સીઝન નું ફળ ખાઓ. ફળ છે મિલન, વરદાન. બધાં સીઝનનું ફળ ખાવા આવ્યાં છો ને. બાપદાદા ને પણ બાળકોને જોઈ ખુશી થાય છે. છતાં પણ સાકારી સૃષ્ટિ માં તો બધું જોવાનું હોય છે. હમણાં તો મોજ મનાવી લો. પછી સીઝન નાં અંતમાં સંભળાવશે.

સેવાના સ્થાન ભલે અલગ-અલગ છે પરંતુ સેવાનું લક્ષ્ય તો એક જ છે. ઉમંગ-ઉલ્લાસ એક જ છે એટલે બાપદાદા બધાં સ્થાનો ને વિશેષ મહત્વ આપે છે. એવું નહીં એક સ્થાન મહત્વ વાળું છે, બીજું ઓછું છે. ના. જે પણ ધરણી પર બાળકો પહોંચ્યા છે એનાથી કોઈને કોઈ વિશેષ રીઝલ્ટ અવશ્ય નીકળવાનું છે. પછી ભલે કોઈનું જલ્દી દેખાય, કોઈનું સમય પર દેખાશે. પરંતુ વિશેષતા બધી બાજુ ની છે. કેટલાં સારા-સારા રત્ન નીકળ્યાં છે. એવું નહીં સમજતાં કે અમે તો સાધારણ છીએ. બધાં વિશેષ છો. જો કોઈ વિશેષ ન હોત તો બાપ ની પાસે ન પહોંચત. વિશેષતા છે પરંતુ કોઈ વિશેષતા ને સેવામાં લગાવે છે કોઈ સેવા માં લગાડવા માટે હમણાં તૈયાર થઈ રહ્યાં છે, બાકી છે બધાં વિશેષ આત્માઓ. બધાં મહારથી, મહાવીર છો. એક-એક ની મહિમા શરૂ કરે તો લાંબી-પહોળી માળા બની જશે. શક્તિઓને જુઓ તો દરેક શક્તિ મહાન આત્મા, વિશ્વ કલ્યાણકારી આત્મા દેખાશે. એવું છે ને કે ફક્ત પોત-પોતાનાં સ્થાનનાં કલ્યાણકારી છો? અચ્છા.

૦૬-૦૯-૨૦૨૦ પ્રાતઃમુરલી ઓમ શાંતિ “અવ્યક્ત-બાપદાદા” રીવાઈઝ ૧૯-૦૩-૮૬ મધુબન

અમૃતવેલા - શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિઓ ની વેળા

આજે રુહાની બાગવાન પોતાનાં રુહાની રોઝ ફ્લાવર્સ (ગુલાબ નાં ફૂલો) નો બગીચો જોઈ રહ્યાં છે. આવો રુહાની ગુલાબનો બગીચો હમણાં આ સંગમયુગ પર જ બાપ દ્વારા જ બને છે. બાપદાદા દરેક રુહાની ગુલાબ નાં ફૂલની રુહાનીયત ની સુગંધ અને રુહાનીયત નાં ખીલેલાં પુષ્પો ની રોનક જોઈ રહ્યાં છે. સુગંધિત બધાં છે પરંતુ કોઈની સુગંધ સદાકાળ રહેવા વાળી છે અને કોઈની સુગંધ થોડાં સમય માટે રહે છે. કોઈ ગુલાબ સદા ખીલેલાં છે અને કોઈ ક્યારેક ખીલેલાં ક્યારેક થોડાક તડકા કે ઋતુનાં હિસાબ થી મુરઝાઈ પણ જાય છે. પરંતુ છે તો પણ રુહાની બાગવાન નાં બગીચા નાં રુહાની ગુલાબ. કોઈ-કોઈ રુહાની ગુલાબ માં જ્ઞાનની સુગંધ વિશેષ છે. કોઈમાં યાદ ની સુગંધ વિશેષ છે. તો કોઈમાં ધારણા ની સુગંધ, કોઈમાં સેવાની સુગંધ વિશેષ છે. કોઈ-કોઈ એવાં પણ છે જે સર્વ સુગંધ થી સંપન્ન છે. તો બગીચા માં સૌથી પહેલી નજર કોના ઉપર જશે? જેની દૂર થી જ સુગંધ આકર્ષિત કરશે. તે તરફ જ બધાની નજર પહેલાં જાય છે. તો રુહાની બાગવાન સદૈવ બધાં રુહાની ગુલાબનાં પુષ્પો ને જુએ છે. પરંતુ નંબરવાર. પ્રેમ પણ બધાં થી છે કારણ કે દરેક ગુલાબ પુષ્પ નાં અંદર બાગવાન પ્રતિ અતિ પ્રેમ છે. માલિક થી પુષ્પો નો પ્રેમ છે. અને માલિક નો પુષ્પો થી પ્રેમ છે. છતાં પણ શોકેસ માં સદા રાખવાવાળા રુહાની ગુલાબ એ જ હોય જે સદા સર્વ સુગંધ થી સંપન્ન છે અને સદા ખીલેલાં છે. મૂરઝાયેલાં ક્યારેય નહીં. રોજ અમૃતવેલાએ બાપદાદા સ્નેહ અને શક્તિ ની વિશેષ પાલના થી બધાં રુહાની ગુલાબ નાં પુષ્પો થી મિલન મનાવે છે.

અમૃતવેલા વિશેષ પ્રભુ પાલના ની વેળા છે. અમૃતવેલા વિશેષ પરમાત્મા મિલન ની વેળા છે. રુહાની રુહ-રુહાન કરવાની વેળા છે. અમૃતવેલા ભોળા ભંડારી નાં વરદાનો નાં ખજાના થી સહજ વરદાન પ્રાપ્ત થવાની વેળા છે. જે ગાયન છે મન ઈચ્છિત ફળ પ્રાપ્ત કરવાનું, આ, આ સમયે અમૃતવેલા નાં સમય નું ગાયન છે. વગર મહેનતે ખુલ્લા ખજાના પ્રાપ્ત કરવાની વેળા છે. આવાં સુખદ સમય ને અનુભવ થી જાણો છો ને. અનુભવી જ જાણે આ શ્રેષ્ઠ સુખ ને, શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિઓ ને. તો બાપદાદા બધાં રુહાની ગુલાબ ને જોઈ-જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. બાપદાદા પણ કહે છે વાહ મારાં રુહાની ગુલાબ. તમે વાહ-વાહ નાં ગીત ગાયો તો બાપદાદા પણ આ જ ગીત ગાયો. સમજ્યાં!

મુરલીઓ તો ઘણી સાંભળી છે. સાંભળી-સાંભળીને સંપન્ન બની ગયાં છો. હવે મહાદાની બની વેચવાનાં પ્લાન (યોજના) બનાવી રહ્યાં છો. આ ઉમંગ ખુબ સારો છે. આજે યુ.કે. અર્થાત્ ઓ.કે. રહેવા વાળા નો ટર્ન છે. ડબલ વિદેશીઓનો એક શબ્દ સાંભળી ને બાપદાદા સદા હર્ષાતાં રહે છે. કયો? થેંક યૂ. થેંક યૂ કરતા પણ બાપને પણ યાદ કરતા રહે છે કારણ કે સૌથી પહેલો ધન્યવાદ દિલ થી બાપ નો જ માને છે. તો જ્યારે કોઈને પણ થેંક યૂ કરે છે તો પહેલાં બાપ યાદ આવશે ને! બ્રાહ્મણ જીવન માં પહેલો ધન્યવાદ સ્વતઃ જ બાપ નાં પ્રતિ નીકળે છે. ઉઠતાં-બેસતાં અનેક વખત થેંક યૂ કહો છો. આ પણ એક વિધિ છે બાપ ને યાદ કરવાની. યુ.કે.વાળા સર્વ ભિન્ન-ભિન્ન હૃદની શક્તિઓ વાળાઓને મળાવવાનાં નિમિત્ત બનેલાં છો ને. અનેક પ્રકાર નાં નોલેજ ની શક્તિઓ છે. ભિન્ન-ભિન્ન શક્તિ વાળા, ભિન્ન-ભિન્ન વર્ગ વાળા, ભિન્ન-ભિન્ન ધર્મ વાળા, ભાષા વાળા બધાને મળાવીને એક જ બ્રાહ્મણ વર્ગમાં લાવવાં, બ્રાહ્મણ ધર્મ માં, બ્રાહ્મણ ભાષામાં આવવું. બ્રાહ્મણો ની ભાષા પણ પોતાની છે. જે નવાં સમજી પણ ન શકે કે આ શું બોલે છે. તો બ્રાહ્મણો ની ભાષા, બ્રાહ્મણો ની ડીક્ષનરી (શબ્દકોશ) જ પોતાની છે. તો યુ.કે. વાળા બધાને એક બનાવવામાં બીઝી (વ્યસ્ત) રહો છો ને. સંખ્યા પણ સારી છે અને સ્નેહ પણ સારો છે દરેક સ્થાન ની પોત-પોતાની વિશેષતાઓ તો છે જ પરંતુ આજે યુ.કે. નું સંભળાવી રહ્યાં છે. યજ્ઞ સ્નેહી, યજ્ઞ સહયોગી આ વિશેષતા સારી દેખાય છે. દરેક કદમ માં પહેલાં યજ્ઞ અર્થાત્ મધુબન નો ભાગ નીકાળવામાં સારા નંબર માં જઈ રહ્યાં છે. ડાયરેક્ટ મધુબન ની યાદ એક સ્પેશ્યલ લિફ્ટ બની જાય છે. દરેક કાર્યમાં, દરેક કદમ માં મધુબન અર્થાત્ બાપની યાદ છે અથવા બાપનું ભણતર છે અથવા બાપનું બ્રહ્મા ભોજન છે અથવા બાપ થી મિલન છે. મધુબન સ્વતઃ જ બાપની યાદ અપાવવા વાળું છે. ક્યાંય પણ રહેતાં મધુબન ની યાદ આવવી અર્થાત્ વિશેષ સ્નેહ, લિફ્ટ બની જાય છે. ચઢવાની મહેનત થી છૂટી જાયો. સેકન્ડ માં સ્વીચ ઓન (ચાલુ) કરી અને પહોંચ્યાં.

બાપદાદા ને બીજા કોઈ હીરા મોતી તો જોવતાં નથી. બાપને સ્નેહ ની નાની વસ્તુ જ હીરા રત્ન છે એટલે સુદામા નાં કાયાં ચોખા ગવાયેલા છે. આનો ભાવ અર્થ એ જ છે કે સ્નેહ ની નાની એવી સોય માં પણ મધુબન યાદ આવે છે. તો તે પણ ખુબ મોટું અમૂલ્ય રત્ન છે કારણ કે સ્નેહ નું મૂલ્ય છે. વેલ્યુ સ્નેહ ની છે. વસ્તુ ની નહીં. જો કોઈ એમ જ ભલે કેટલું પણ આપી દે પરંતુ સ્નેહ નથી તો તેનું જમા નથી થતું અને સ્નેહ થી થોડું પણ જમા કરે તો તેનું પદમ જમા થઈ જાય છે. તો બાપ ને સ્નેહ પસંદ છે. તો યુ.કે. વાળા ની વિશેષતા યજ્ઞ સ્નેહી, યજ્ઞ સહયોગી આદિ થી રહ્યાં છે. આ જ સહજયોગ પણ છે. સહયોગ, સહજયોગ છે. સહયોગ નો સંકલ્પ આવવાથી પણ યાદ તો બાપની રહેશે ને. તો સહયોગી, સહજયોગી સ્વતઃ જ બની જાય છે. યોગ બાપ થી હોય છે, મધુબન અર્થાત્ બાપદાદા થી. તો સહયોગી બનવા વાળા પણ સહજયોગ ની સબ્જેક્ટ (વિષય) માં સારા નંબર લઈ લે છે. દિલનો સહયોગ બાપ ને પ્રિય છે. એટલે અહીં યાદગાર પણ દિલવાળા મંદિર બનાવ્યું છે. તો દિલવાળા બાપને દિલનો સ્નેહ, દિલનો સહયોગ જ પ્રિય છે. નાનાં દિલવાળા નાનો સોદો કરી ખુશ થઈ જાય અને મોટાં દિલવાળા બેહદ નો સોદો કરે છે. ફાઉન્ડેશન મોટું દિલ છે તો વિસ્તાર પણ મોટો થઈ રહ્યો છે. જેમ કોઈ જગ્યા પર વૃક્ષ જોયાં હશે તો વૃક્ષની શાખાઓ પણ મૂળ બની જાય છે. તો યુ.કે. નાં ફાઉન્ડેશન થી મૂળ નીકળ્યાં, શાખાઓ નીકળી. હવે તે શાખાઓ પણ મૂળ બની ગઈ. તે મૂળ થી પણ શાખાઓ નીકળી રહી છે. જેમ ઓસ્ટ્રેલિયા નીકળ્યું, અમેરિકા, યુરોપ, આફ્રિકા નીકળ્યું. બધાં મૂળ બની ગયાં અને દરેક મૂળ ની શાખાઓ પણ સારી રીતે વૃદ્ધિ પામી રહી છે કારણ કે ફાઉન્ડેશન સ્નેહ અને સહયોગ નાં પાણી થી મજબૂત છે. એટલે વિસ્તાર પણ સારો છે અને ફળ પણ સારા છે. અચ્છા-

વરદાન :- દેહભાન નો ત્યાગ કરી નિકોધી બનવા વાળા નિર્માનચિત્ત ભવ

જે બાળકો દેહભાન નો ત્યાગ કરે છે તેમને ક્યારેય પણ ક્રોધ નથી આવી શકતો કારણ કે ક્રોધ

આવવાના બે કારણ હોય છે. એક-જ્યારે કોઈ જુઠ્ઠી વાત કહે છે અને બીજું જ્યારે કોઈ ઝલાની કરે છે. આ જ બે વાતો ક્રોધને જન્મ આપે છે. આવી પરિસ્થિતિમાં નિર્માન ચિત્ત નાં વરદાન દ્વારા અપકારી પર પણ ઉપકાર કરો, ગાળ આપવા વાળા ને ગળે લગાવો, નિંદા કરવા વાળા ને સાચાં મિત્ર માનો-ત્યારે કહેશે કમાલ. જ્યારે આવું પરિવર્તન દેખાડો ત્યારે વિશ્વનાં આગળ પ્રસિદ્ધ થશો.

સ્લોગન :-

મોજ નો અનુભવ કરવા માટે માયા ની અધીનતા ને છોડી સ્વતંત્ર બનો

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે આપ જૂનાં ભક્તો ને ભક્તિ નું ફળ આપવાં . ભક્તિ નું ફળ છે જ્ઞાન , જેનાથી જ તમારી સદ્ગતિ થાય છે ”

પ્રશ્ન :- ઘણાં બાળકો ચાલતા-ચાલતા તકદીર ને જાતે જ શૂટ (ખતમ) કરે છે કેવી રીતે?

ઉત્તર :- જો બાપ નાં બનીને સર્વિસ (સેવા) નથી કરતાં, પોતાનાં પર અને બીજાઓ પર રહેમ નથી કરતાં તો તે પોતાની તકદીરને શૂટ કરે છે અર્થાત્ પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. સારી રીતે ભણે, યોગ માં રહે તો પદ પણ સારું મળે. સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) બાળકો ને તો સર્વિસ નો ખુબ શોખ હોવો જોઈએ.

ગીત :- કોન આયા સવેરે - સવેરે ...

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો સમજે છે આપણે આત્મા છીએ, ન કે શરીર. અને આ જ્ઞાન હમણાં જ મળે છે-પરમપિતા પરમાત્મા થી. બાપ કહે છે જ્યારે હું આવ્યો છું તો તમે પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો. આત્મા જ શરીર માં પ્રવેશ કરે છે. એક શરીર છોડી બીજું લેતી રહે છે. આત્મા નથી બદલાતી, શરીર બદલાય છે. આત્મા તો અવિનાશી છે, તો પોતાને આત્મા સમજવાનું છે. આ જ્ઞાન ક્યારેય કોઈ આપી ન શકે. બાપ આવ્યાં છે બાળકોની પોકાર પર. આ પણ કોઈને ખબર નથી કે આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે. બાપ આવી ને સમજાવે છે મારું આવવાનું થાય છે કલ્પ નાં પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર જ્યારે કે આખું વિશ્વ પુરુષોત્તમ બને છે. આ સમયે તો આખું વિશ્વ કનિષ્ઠ પતિત છે. તેને કહેવાય છે અમરપુરી, આ છે મૃત્યુલોક. મૃત્યુલોક માં આસુરી ગુણવાળા મનુષ્ય હોય છે, અમરલોક માં દેવી ગુણવાળા મનુષ્ય છે એટલે તેમને દેવતા કહેવાય છે. અહીંયા પણ સારા સ્વભાવ વાળા ને કહેવાય છે-આ તો જેમ દેવતા છે. કોઈ દેવી ગુણવાળા હોય છે, આ સમયે બધાં છે આસુરી ગુણવાળા મનુષ્ય. ૫ વિકારો માં ફસાયેલાં છે ત્યારે ગાયે છે આ દુઃખ થી આવીને લિબરેટ (મુક્ત) કરો. કોઈ એક સીતા ને નથી છોડાવી. બાબા એ સમજાવ્યું છે ભક્તિ ને સીતા કહેવાય, ભગવાન ને રામ કહેવાય. જે ભક્તો ને ફળ આપવા આવે છે. આ બેહદ નાં રાવણ રાજ્ય માં આખી દુનિયા ફસાયેલી છે. તેમને લિબરેટ કરી રામ રાજ્ય માં લઈ જાય છે. રઘુપતિ રાઘવ રાજા રામ ની વાત નથી. તે તો ત્રેતા નાં રાજા હતાં. હમણાં તો બધી આત્માઓ તમોપ્રધાન જડજડીભૂત અવસ્થામાં છે, સીડી ઉતરતા-ઉતરતા નીચે આવી ગયાં છે. પૂજ્ય થી પૂજારી બની ગયાં છે. દેવતાઓ કોઈની પૂજા નથી કરતાં. તે તો છે પૂજ્ય. પછી તે જ્યારે વૈશ્ય, શુદ્ર બને છે તો પૂજા શરૂ થાય છે, વામ માર્ગ માં આવવાથી પૂજારી બને છે, પૂજારી દેવતાઓનાં ચિત્રો નાં આગળ નમન કરે છે, આ સમયે કોઈ એક પણ પૂજ્ય હોઈ ન શકે. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન પૂજ્ય, પછી છે સતયુગી દેવતાઓ પૂજ્ય. આ સમયે તો બધાં પુજારી છે. પહેલા-પહેલા શિવ ની પૂજા થાય છે, તે છે અવ્યભિચારી પૂજા. તે સતોપ્રધાન પછી સતો પછી દેવતાઓથી પણ ઉતરી જળ ની, મનુષ્યો ની, પક્ષીઓ વગેરે ની પૂજા કરવા લાગી જાય છે. દિવસ-પ્રતિ દિવસ અનેકો ની પૂજા થવાં લાગે છે. આજકાલ રિલીઝસ કોન્ફરન્સ (ધાર્મિક સંમેલન) પણ ખુબ થતી રહે છે. ક્યારેક આદિ સનાતન ધર્મ વાળાની, ક્યારેક જૈનીઓની, ક્યારેક આર્ય સમાજીઓની. અનેકોને બોલાવે છે કારણ કે દરેક પોતાનાં ધર્મ ને તો ઉંચો સમજે છે ને. દરેક ધર્મ માં કોઈને કોઈ વિશેષ ગુણ હોવાનાં કારણે તે પોતાને મોટા સમજે છે. જૈનિયો માં પણ અલગ-અલગ હોય છે. ૫-૭ વેરાઈટી (વિવિધતા) હશે. એમાં પછી કોઈ નઝન પણ રહે છે. નઝન બનવાનો અર્થ નથી સમજતાં. ભગવાનુવાય છે નઝન અર્થાત્ અશરીરી આવ્યાં હતાં પછી અશરીરી બનીને જવાનું છે. તે પછી કપડા ઉતારી નઝન બની જાય છે. ભગવાનુવાંચ નાં અર્થ ને નથી સમજતાં. બાપ કહે છે તમે આત્માઓ અહીંયા આ શરીર ધારણ કરી પાર્ટ ભજવવા આવી છો, પછી પાછું જવાનું છે, આ વાતોને આપ બાળકો સમજો છો. આત્મા જ પાર્ટ ભજવવા આવે છે, ઝાડ વૃદ્ધિ ને પામતું રહે છે. નવા-નવા પ્રકારનાં ધર્મ ઈમર્જ (જાગૃત) થતાં રહે છે. એટલે આને વેરાઈટી નાટક કહેવાય છે. વેરાઈટી ધર્મોનું ઝાડ છે. ઈસ્લામી જુઓ કેટલાં કાળા છે. તેમની પણ ખુબ બ્રાન્યેઝ (શાખાઓ) નીકળે છે. મોહમ્મદ તો પછી આવ્યાં છે. પહેલાં છે ઈસ્લામી. મુસલમાનો ની સંખ્યા ખુબ છે, આફ્રિકા માં કેટલાં સાહુકાર છે સોના-હીરા ની ખાણો છે. જ્યાં ખુબ ધન જોવે છે તો તેનાં પર ચઢાઈ કરી ધનવાન બને છે. ક્રિશ્ચિયન લોકો પણ કેટલાં ધનવાન બન્યાં છે. ભારત માં પણ

ધન છે, પરંતુ ગુપ્ત. સોનુ વગેરે કેટલું પકડતાં રહે છે. હવે દિગંબર જૈન સભા વાળા કોન્ફરન્સ વગેરે કરતાં રહે છે, કારણ કે દરેક પોતાને મોટા સમજે છે ને. આ આટલાં ધર્મ બધાં વધતાં રહે છે, ક્યારેક વિનાશ પણ થવાનો છે, કાંઈ પણ સમજતાં નથી. બધાં ધર્મો માં ઊંચ તો તમારો બ્રાહ્મણ ધર્મ જ છે, જેની કોઈને ખબર નથી. કળયુગી બ્રાહ્મણ પણ ખુબ છે. પરંતુ તે છે કુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ, તે તો બધાં ભાઈ-બહેન હોવાં જોઈએ. જો તે પોતાને બ્રહ્માની સંતાન કહેવડાવે છે, તો ભાઈ-બહેન જ થયાં પછી લગ્ન પણ કરી ન શકે. સિદ્ધ થાય છે તે બ્રાહ્મણ બ્રહ્માનાં મુખ વંશાવલી નથી, ફક્ત નામ રાખી દે છે. વાસ્તવ માં દેવતાઓથી પણ ઊંચા બ્રાહ્મણો ને કહેશે, ચોટી છે ને. આ બ્રાહ્મણ જ મનુષ્યો ને દેવતા બનાવે છે. ભણાવવા વાળા છે પરમપિતા પરમાત્મા, સ્વયં જ્ઞાનનાં સાગર. આ કોઈને પણ ખબર નથી. બાપ નાં પાસે આવીને બ્રાહ્મણ બનીને પછી પણ કાલે શૂદ્ર બની પડે છે. જૂનાં સંસ્કાર બદલવામાં ખુબ મહેનત લાગે છે. પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરી બાપ થી વારસો લેવાનો છે, રુહાની બાપ થી રુહાની બાળકો જ વારસો લેશે. બાપ ને યાદ કરવામાં જ માયા વિઘ્ન નાખે છે. બાપ કહે હથ કાર ડે દિલ ચાર ડે. આ છે ખુબ સહજ. જે આશિક-માશૂક હોય છે જે એક-બીજાને જોયાં વગર રહી ન શકે. બાબા તો માશૂક જ છે. આશિક બધાં બાળકો છે જે બાપ ને યાદ કરતાં રહે છે. એક બાપ જ છે જે ક્યારેય કોઈના પર આશિક નથી થતાં કારણ કે એમનાથી ઊંચું તો કોઈ છે નહીં. બાકી હા બાળકો ની મહિમા કરે છે, તમે ભક્તિમાર્ગ થી લઈને મુજ માશૂક નાં બધાં આશિક છો. બોલાવો પણ છો કે આવીને દુઃખ થી લિબરેટ કરી પાવન બનાવો. તમે બધાં છો બ્રાઈડસ (સજની), હું છું બ્રાઈડગમ (સાજન). તમે બધાં આસુરી જેલ માં ફસાયેલાં છો, હું આવીને છોડાવું છું. અહીંયા મહેનત ખુબ છે કિમિનલ (અપવિત્ર) આંખ દગો આપે છે, સિવિલ (પવિત્ર) આંખ બનવામાં મહેનત લાગે છે. દેવતાઓનાં કેટલાં સારા કેરેક્ટર્સ (ચરિત્ર) છે, હવે એવાં દેવતા બનાવવા વાળા જરૂર જોઈએ ને.

કોન્ફરન્સ માં ટોપીક (વિષય) રાખ્યો છે “માનવ જીવનમાં ધર્મ ની આવશ્યકતા”. ડ્રામાને ન જાણવાનાં કારણે મૂંઝાયેલાં છે. તમારા સિવાય કોઈ સમજાવી ન શકે. કિશ્ચિયન અથવા બૌદ્ધી વગેરે ને આ થોડી ખબર છે કે ક્રાઈસ્ટ, બુદ્ધ વગેરે પછી ક્યારે આવશે! તમે ઝટ હિસાબ-કિતાબ બતાવી શકો છો. તો સમજાવવું જોઈએ ધર્મ ની તો આવશ્યકતા છે ને. પહેલા-પહેલા કયો ધર્મ હતો, પછી કયા ધર્મ આવે છે! આપણા ધર્મ વાળા પણ પૂરું સમજતા નથી. યોગ નથી લગાવતાં. યોગ વગર તાકાત નથી આવતી, જોહર (બળ) નથી ભરાતું. બાપને જ ઓલમાઈટી ઓથોરિટી (સર્વ શક્તિવાન સત્તા) કહેવાય છે. તમે કેટલાં ઓલમાઈટી બનો છો, વિશ્વનાં માલિક બની જાઓ છો. તમારા રાજ્ય ને કોઈ છીનવી ન શકે. તે સમયે બીજા કોઈ ખંડ હોતાં નથી. હમણાં તો કેટલાં ખંડ છે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. ૫ હજાર વર્ષનું આ ચક્ર છે, બાકી સૃષ્ટિ લાંબી કેટલી છે. તે થોડી માપી શકે. ધરતી ને માપી શકે છે. સાગર ને તો કરી ન શકે. આકાશ અને સાગર નો અંત કોઈ પામી ન શકે. તો સમજાવવાનું છે-ધર્મ ની આવશ્યકતા કેમ છે! આખું ચક્ર બન્યું જ છે ધર્મો પર. આ છે જ વેરાયટી ધર્મોનું ઝાડ, આ ઝાડ છે આંધળોની આગળ અરીસો.

તમે હમણાં બહાર સર્વિસ પર નીકળ્યાં છો, ધીરે-ધીરે તમારી વૃદ્ધિ થતી જાય છે. તોફાન લાગવાથી ઘણાં પત્તા ખરે પણ છે ને. બીજા ધર્મો માં તોફાન લાગવાની વાત નથી રહેતી. તેમને તો ઉપર થી આવવાનું જ છે, અહીંયા તમારી સ્થાપના ખુબ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છે. પહેલા-પહેલા વાળા ભગત જે છે તેમને જ આવીને ભગવાને ફળ આપવાનું છે, પોતાનાં ઘરે લઈ જવાનું. બોલાવે પણ છે અમને આત્માઓને પોતાનાં ઘરે લઈ જાઓ. આ કોઈને ખબર નથી કે બાપ સ્વર્ગનું પણ રાજ્ય-ભાગ્ય આપે છે. સન્યાસી લોકો તો સુખ ને માનતાં જ નથી. તે ઈચ્છે છે મોક્ષ થાય. મોક્ષ ને વારસો નથી કહેવાતો. સ્વયં શિવબાબા ને પણ પાર્ટ ભજવવો પડે છે તો પછી કોઈને મોક્ષમાં કેવી રીતે રાખી શકે. તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ પોતાનાં ધર્મને અને બધાનાં ધર્મ ને જાણો છો. તમને તરસ પડવો જોઈએ. ચક્રનું રહસ્ય સમજાવવું જોઈએ. બોલો, તમારા ધર્મ સ્થાપક પછી પોતાનાં સમય પર આવશે. સમજાવવા વાળા પણ હોશિયાર જોઈએ. તમે સમજાવી શકો છો કે દરેક ને સતોપ્રધાન થી સતો-રજો-તમો માં આવવાનું જ છે. હમણાં છે રાવણ રાજ્ય. તમારી છે સાચી ગીતા, જે બાપ સંભળાવે છે. ભગવાન નિરાકાર ને જ કહેવાય છે. આત્મા નિરાકાર ગોડફાધર ને બોલાવે છે. ત્યાં તમે આત્માઓ રહો છો. તમને પરમાત્મા થોડી કહેશે. પરમાત્મા તો એક જ છે ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન, પછી બધી છે આત્માઓ બાળકો. સર્વના સદ્ગતિ દાતા એક છે પછી છે દેવતાઓ. એમાં પણ નંબરવન છે કૃષ્ણ કારણ કે આત્મા અને શરીર બંને પવિત્ર છે. તમે છો સંગમયુગી. તમારું જીવન અમૂલ્ય છે. દેવતાઓનું નહીં, બ્રાહ્મણોનું અમૂલ્ય જીવન છે. બાપ

તમને બાળક બનાવી પછી તમારા પર કેટલી મહેનત કરે છે, દેવતાઓ થોડી આટલી મહેનત કરશે. તે ભણાવવા માટે બાળકોને સ્કૂલ મોકલી દેશે. અહીંયા બાપ બેસી તમને ભણાવે છે. તે બાપ શિક્ષક ગુરુ ત્રણેવ છે. તો કેટલો રીગાર્ડ (સમ્માન) હોવો જોઈએ. સર્વિસએબુલ બાળકોને સર્વિસ નો ખુબજ શોખ હોવો જોઈએ. ખુબ થોડાં છે જે સારા હોશિયાર છે તો સર્વિસ માં લાગેલાં છે. હેન્ડસ (સહયોગી) તો જોઈએ ને. લડાઈના મેદાનમાં જવા માટે જેમને શીખવાડે છે તેમને નોકરી વગેરે બધું છોડાવી દે છે. તેમની પાસે લિસ્ટ રહે છે. પછી મિલેટ્રી ને કોઈ રિફ્યૂઝ (મનાઈ) કરી ન શકે કે અમે મેદાન પર નહીં જઈએ. ફિલ શીખવાડે છે કે જરૂરત પર બોલાવી લેશે. રિફ્યૂઝ કરવાવાળા પર કેસ ચલાવે છે. અહીંયા તો તે વાત છે નહીં. અહીંયા પછી જે સારી રીતે સર્વિસ નથી કરતા તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. સર્વિસ નથી કરતા એટલે પોતે પોતાને શૂટ (ખતમ) કરે છે. પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. પોતાની તકદીર ને શૂટ કરી દે છે. સારી રીતે ભણે, યોગ માં રહે તો પદ પણ સાડું મળે. પોતાનાં પર રહેમ કરવાનો હોય છે. પોતાનાં પર કરે તો બીજા પર પણ કરે. બાપ દરેક પ્રકાર ની સમજણ આપતાં રહે છે. આ દુનિયાનું નાટક કેવી રીતે ચાલે છે, તો રાજધાની પણ સ્થાપન થાય છે. આ વાતોને દુનિયા નથી જાણતી. હવે નિમંત્રણ તો મળે છે. ૫-૧૦ મિનિટમાં શું સમજાવી શકશે. એક-બે કલાક આપે તો સમજાવી પણ શકે. ડ્રામા ને તો બિલકુલ જાણતાં નથી. પોઇન્ટસ સારી-સારી જ્યાં-ત્યાં લખી દેવી જોઈએ. પરંતુ બાળકો ભૂલી જાય છે. બાપ ક્રિયેટર (રચયિતા) પણ છે, આપ બાળકોને ક્રિયેટ (રચના) કરે છે. પોતાનાં બનાવ્યાં છે, ડાયરેક્ટર બની ડાયરેક્શન પણ આપે છે. શ્રીમત આપી અને પછી એક્ટ (કર્મ) પણ કરે છે. જ્ઞાન સંભળાવે છે. આ પણ એમનું ઊંચે થી ઊંચું એક્ટ છે ને. ડ્રામા નાં ક્રિયેટર, ડાયરેક્ટર અને મુખ્ય એક્ટર ને ન જાણ્યા તો શું થયાં? અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ અમૂલ્ય જીવન માં ભણાવવા વાળા શિક્ષકનો ખુબ-ખુબ રીગાર્ડ રાખવાનો છે, ભણતર માં સારા હોશિયાર બની સર્વિસમાં લાગવાનું છે. પોતાનાં ઉપર પોતે જ રહેમ કરવાનો છે.
2. પોતે પોતાને સુધારવા માટે સિવિલાઈજડ (પવિત્ર) બનવાનું છે. પોતાનું કેરેક્ટર (ચરિત્ર) સુધારવાનું છે. મનુષ્યો ને દેવતા બનાવવાની સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- સંકલ્પ અને બોલ નાં વિસ્તાર ને સાર માં લાવવા વાળા અંતર્મુખી ભવ વ્યર્થ સંકલ્પો નાં વિસ્તાર ને સમેટી સાર રુપમાં સ્થિત થવું તથા મુખ નાં અવાજ નાં વ્યર્થ ને સમેટી સમર્થ અર્થાત સાર રુપમાં લઈ આવવું-આ જ છે અંતર્મુખતા. આવાં અંતર્મુખી બાળકો જ સાઇલેન્સ (શાંતિ) ની શક્તિ દ્વારા ભટકતી આત્માઓને સાચું ઠેકાણું દેખાડી શકે છે. આ સાઇલેન્સ ની શક્તિ અનેક રુહાની રંગત દેખાડે છે. સાઇલેન્સ ની શક્તિ થી દરેક આત્માનો મનનો અવાજ એટલો સમીપ સંભળાય છે જેમ કોઇ સન્મુખ બોલી રહ્યાં છે.

સ્લોગન :- સ્વભાવ, સંસ્કાર, સંબંધ, સંપર્ક માં લાઈટ રહેવું અર્થાત્ ફરિશ્તા બનવું.

“ મીઠા બાળકો - પોતાનાં દિલ પર હાથ રાખી ને પૂછો કે બાબા જે સંભળાવે છે શું આપણે બધાં પહેલાં જાણતાં હતાં , જે સાંભળ્યું છે તે અર્થ સહિત સમજી ને ખુશી માં રહો ”

પ્રશ્ન :- તમારા આ બ્રાહ્મણ ધર્મ માં સૌથી અધિક તાકાત છે - કઈ અને કેવી રીતે?

ઉત્તર :- તમારો આ બ્રાહ્મણ ધર્મ એવો છે જે આખાં વિશ્વની સદ્ગતિ શ્રીમત પર કરી દે છે. બ્રાહ્મણ જ આખાં વિશ્વને શાંત બનાવી દે છે. તમે બ્રાહ્મણ કુલભૂષણ દેવતાઓથી પણ ઉંચ છો, તમને બાપ દ્વારા આ તાકાત મળે છે. તમે બ્રાહ્મણ બાપનાં મદદગાર બનો છો, તમને જ સૌથી મોટી પ્રાઈઝ (ઇનામ) મળે છે. તમે બ્રહ્માંડનાં પણ માલિક અને વિશ્વનાં પણ માલિક બનો છો.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની સિકિલધા બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે. રુહાની બાળકો જાણે છે રુહાની બાપ એક જ વખત દર ૫ હજાર વર્ષ બાદ આવે છે જરૂર. કલ્પ નામ રાખી દીધું છે જે કહેવું પડે છે. આ ડ્રામાની અથવા સૃષ્ટિ ની આયુ ૫ હજાર વર્ષ છે, આ વાતો એક જ બાપ બેસી સમજાવે છે. આ ક્યારેય પણ કોઈ મનુષ્ય નાં મુખથી નથી સાંભળી શકતાં. આપ રુહાની બાળકો બેઠાં છો. તમે જાણો છો બરાબર આપણા સર્વ આત્માઓનાં બાપ એ એક છે. બાપ જ બાળકોને બેસી પોતાનો પરિચય આપે છે. જે કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર નથી જાણતાં. કોઈને ખબર નથી ગોડ કે ઇશ્વર શું વસ્તુ છે જ્યારે કે એમને ગોડફાધર બાપ કહે છે તો ખુબ પ્રેમ હોવો જોઈએ. બેહદ નાં બાપ છે તો જરૂર એમનાથી વારસો પણ મળતો હશે. અંગ્રેજી માં અક્ષર સારા કહે છે હેવનલી ગોડ ફાધર. હેવન (સ્વર્ગ) કહેવાય છે નવી દુનિયાને અને હેલ (નર્ક) કહેવાય છે જૂની દુનિયાને. પરંતુ સ્વર્ગ ને કોઈ જાણતું નથી. સન્યાસી તો માનતા જ નથી. તે ક્યારેય એવું નહીં કહેશે કે બાપ સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે. હેવનલી ગોડફાધર-આ અક્ષર ખુબ મીઠા છે અને હેવન પ્રખ્યાત પણ છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં હેવન અને હેલ નું આખું ચક્ર સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું બુદ્ધિ માં ફરે છે, જે-જે સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) છે, બધાં તો એકરસ સર્વિસએબુલ નથી બનતાં.

તમે પોતાની રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છો ફરીથી. તમે કહેશો અમે રુહાની બાળકો બાપની શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ મત પર ચાલી રહ્યાં છીએ. ઊંચેથી ઊંચા બાપની જ શ્રીમત છે. શ્રીમદ ભગવદગીતા પણ ગવાયેલી છે. આ છે પહેલા નંબર નું શાસ્ત્ર. બાપનું નામ સાંભળવાથી જ ઝટ વારસો યાદ આવી જાય છે. આ દુનિયામાં કોઈ પણ નથી જાણતાં કે ગોડફાધર થી શું મળે છે. અક્ષર કહે છે પ્રાચીન યોગ. પરંતુ સમજતાં નથી કે પ્રાચીન યોગ કોણે શીખવાડ્યો? તે તો કૃષ્ણ જ કહેશે કારણ કે ગીતામાં કૃષ્ણ નું નામ આપી દીધું છે. હમણાં તમે સમજો છો બાપે જ રાજયોગ શીખવાડ્યો, જેનાથી બધાં મુક્તિ-જીવનમુક્તિ ને પામે છે. આ પણ સમજો છો કે ભારતમાં જ શિવબાબા આવ્યાં હતાં, એમની જયંતી પણ મનાવે છે પરંતુ ગીતામાં નામ ગુમ થવાથી મહિમા પણ ગુમ થઈ ગઈ છે. જેનાથી આખી દુનિયાને સુખ-શાંતિ મળે છે, એ બાપ ને ભૂલી ગયાં છે. આને કહેવાય જ છે એકજ ભૂલ નું નાટક. મોટામાં મોટી ભૂલ આ છે જે બાપને નથી જાણતાં. ક્યારેક કહે એ નામ-રૂપ થી ન્યારા છે પછી કહે કચ્છ-મચ્છ અવતાર છે. ઠીકકર-ભિત્તર માં છે. ભૂલમાં ભૂલ થતી જાય છે. સીડી નીચે ઉતરતાં જાય છે. કળા ઓછી થતી જાય છે, તમોપધાન બનતાં જાય છે. ડ્રામા નાં પ્લાન અનુસાર જે બાપ સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે. જેમણે ભારતને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવ્યાં, એમને ઠીકકર-ભિત્તર માં કહી દે છે. હવે બાપ સમજાવે છે તમે સીડી કેવી રીતે ઉતરતાં આવ્યાં છો, કાંઈ પણ કોઈને ખબર નથી. ડ્રામા શું છે, પૂછતાં રહે છે. આ દુનિયા ક્યાર થી બની છે? નવી સૃષ્ટિ ક્યારે હતી તો કહી દેશે લાખો વર્ષ પહેલાં. સમજે છે જૂની દુનિયામાં તો હમણાં ખુબ વર્ષ બાકી છે, આને અજ્ઞાન અંધકાર કહેવાય છે. ગાયન પણ છે જ્ઞાન અંજન સદ્ગુરુ દિયા, અજ્ઞાન અંધેર વિનાશ. તમે સમજો છો રચયિતા બાપ જરૂર સ્વર્ગ જ રચશે. બાપ જ આવીને નર્ક ને સ્વર્ગ બનાવે છે. રચયિતા બાપ જ આવી સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સંભળાવે છે. આવે પણ છે અંત માં. સમય તો લાગે છે ને. આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે જ્ઞાન માં એટલો સમય નથી લાગતો, જેટલો યાદની યાત્રામાં લાગે છે. ૮૪ જન્મો ની કહાની તો

જેમ એક કહાની છે, આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં કોનું રાજ્ય હતું, તે રાજ્ય ક્યાં ગયું?

આપ બાળકોને હવે બધું નોલેજ છે. તમે છો કેટલાં સાધારણ, અજામિલ જેવાં પાપી, અહલ્યાઓ, કુબ્જાઓ, ભીલનીઓ તેઓને કેટલાં ઉંચ બનાવો છો. બાપ સમજાવે છે - તમે શું થી શું બની ગયાં છો. બાપ આવી ને સમજાવે છે - જૂની દુનિયાની હવે હાલત જુઓ શું છે? મનુષ્ય કાંઈ પણ નથી જાણતાં કે સૃષ્ટિ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે? બાપ કહે છે તમે પોતાનાં દિલ પર હાથ રાખી ને પૂછો - પહેલાં આ કાંઈ જાણતાં હતાં? કાંઈ પણ નહીં. હમણાં જાણો છો બાબા ફરી થી આવીને આપણને વિશ્વની બાદશાહી આપે છે. કોઈની બુદ્ધિ માં નહીં આવે કે વિશ્વની બાદશાહી શું હોય છે. વિશ્વ એટલે આખી દુનિયા. તમે જાણો છો બાપ આપણને એવું રાજ્ય આપે છે જે આપણા થી અડધોકલ્પ સુધી કોઈ છીનવી નથી શકતું. તો બાળકોને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. બાપ થી કેટલી વખત રાજ્ય લીધું છે. બાપ સત્ય છે, સત્ય શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. ક્યારેય સાંભળ્યું જ નથી. હમણાં અર્થ સહિત તમે સમજો છો. તમે બાળકો છો, બાપને તો યાદ કરી શકો છો. આજકાલ નાનપણ માં જ ગુરુ કરે છે. ગુરુ નું ચિત્ર બનાવી પણ ગળા માં નાખે છે કે ઘર માં રાખે છે. અહીંયા તો વન્ડર છે - બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ બધાં એક જ છે. બાપ કહે છે હું સાથે લઈ જઈશ. તમારા થી પૂછશે શું ભણો છો? બોલો, અમે નવી દુનિયામાં રાજાઈ પ્રાપ્ત કરવા માટે રાજયોગ ભણીએ છીએ. આ છે જ રાજયોગ. જેમ બેરિસ્ટર યોગ હોય છે તો જરુર બુદ્ધિ નો યોગ બેરિસ્ટર તરફ જશે. શિક્ષક ને જરુર યાદ તો કરશે ને. તમે કહેશો અમે સ્વર્ગની રાજાઈ પ્રાપ્ત કરવાને માટે જ ભણીએ છીએ. કોણ ભણાવે છે? શિવબાબા ભગવાન. એમનું નામ તો એક જ છે જે ચાલ્યું આવે છે. રથ નું નામ તો છે નહીં. મારું નામ છે જ શિવ. બાપ શિવ અને રથ બ્રહ્મા કહેશું. હમણાં તમે જાણો છો આ કેટલું વન્ડરફુલ છે, શરીર તો એક જ છે. આમને ભાગ્યશાળી રથ કેમ કહે છે? કારણ કે શિવબાબા ની પ્રવેશતા છે તો જરુર બે આત્માઓ થયી. આ પણ તમે જાણો છો બીજા કોઈને તો આ ખ્યાલ માં પણ નથી આવતું. હવે દેખાડે છે ભાગીરથે ગંગા લાવી. શું પાણી લાવ્યાં? હમણાં તમે પ્રેક્ટીકલ જુઓ છો-શું લાવ્યા છે, કોણ લાવ્યું છે? કોણે પ્રવેશ કર્યો છે? બાપે કર્યો ને. મનુષ્ય માં પાણી થોડી પ્રવેશ કરશે. જટાઓ થી પાણી થોડી આવશે. આ વાતો પર મનુષ્ય ક્યારેય વિચાર પણ નથી કરતાં. કહેવાય જ છે- રિલીજન ઈઝ માઈટ (ધર્મ એજ શક્તિ). રિલીજન માં તાકાત છે. બતાવો, સૌથી વધારે કયા ધર્મ માં તાકાત છે? (બ્રાહ્મણ ધર્મ માં) હાં આ ઠીક છે, જે કાંઈ તાકાત છે બ્રાહ્મણ ધર્મ માં જ છે, બીજા કોઈ ધર્મ માં કોઈ તાકાત નથી. તમે હમણાં બ્રાહ્મણ છો. બ્રાહ્મણોને તાકાત મળે છે બાપ થી, જે પછી તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો. તમારા માં કેટલી મોટી તાકાત છે. તમે કહેશો અમે બ્રાહ્મણ ધર્મ નાં છીએ. કોઈની બુદ્ધિમાં નહીં બેસશે. વિરાટ રુપ ભલે બનાવ્યું છે પરંતુ તે પણ અડધું છે. મુખ્ય રચના અને તેમની પહેલી રચના ને કોઈ નથી જાણતું. બાપ છે રચના, પછી બ્રાહ્મણ છે ચોટી, આમાં તાકાત છે. બાપ ને ફક્ત યાદ કરવાથી તાકાત મળે છે. બાળકો તો જરુર નંબરવાર જ બનશે ને. તમે આ દુનિયામાં સર્વોત્તમ બ્રાહ્મણ કુળ ભૂષણ છો. દેવતાઓથી પણ ઉંચ છો તમને હવે તાકાત મળે છે. સૌથી વધારે તાકાત છે બ્રાહ્મણ ધર્મ માં. બ્રાહ્મણ શું કરે છે? આખાં વિશ્વને શાંત બનાવી દે છે. તમારો ધર્મ એવો છે જે સર્વની સદ્ગતિ કરે છે શ્રીમત દ્વારા. ત્યારે બાપ કહે છે તમને પોતાનાથી પણ ઉંચ બનાવું છું. તમે બ્રહ્માંડ નાં પણ માલિક, વિશ્વ નાં પણ માલિક બનો છો. આખાં વિશ્વ પર તમે રાજાઈ કરશો. હમણાં ગાએ છે ને-ભારત અમારો દેશ છે. ક્યારેક મહિમા નાં ગીત ગાતાં, ક્યારેક પછી કહે ભારત ની શું હાલત છે.....! જાણતાં નથી કે ભારત આટલો ઉંચ ક્યારે હતો! મનુષ્ય તો સમજે છે સ્વર્ગ અથવા નર્ક અહીંયા છે. જેમને ધન મોટર વગેરે છે, તે સ્વર્ગ માં છે. આ નથી સમજતા કે સ્વર્ગ કહેવાય જ છે નવી દુનિયા ને. અહીંયા બધુંજ શીખવાનું છે. સાયન્સ (વિજ્ઞાન) નો હુનર (કુશળતા) પણ પછી ત્યાં કામ માં આવે છે. આ સાયન્સ પણ ત્યાં સુખ આપે છે. અહીંયા તો આ બધાથી છે અલ્પકાળ નું સુખ. ત્યાં આપ બાળકો માટે આ સ્થાઈ સુખ થઈ જશે. અહીંયા બધું શીખવાનું છે જે પછી સંસ્કાર લઈ જઈશું. કોઈ નવી આત્માઓ નહિં આવે, જે શીખશે. અહીંયા નાં બાળકો જ સાયન્સ શીખીને ત્યાં આવે છે. ખુબ હોશિયાર થઈ જશે. બધાં સંસ્કાર લઈ જશે પછી ત્યાં કામમાં આવશે. હમણાં છે અલ્પકાળ નું સુખ. પછી આ બોમ્બસ વગેરે જ બધાને ખલાસ કરી દેશે. મોત નાં વગર શાંતિ નું રાજ્ય કેવી રીતે થાય. અહીંયા તો અશાંતિ નું રાજ્ય છે. આ પણ તમારા માં નંબરવાર છે જે સમજે છે, અમે પહેલા-પહેલા પોતાનાં ઘરે જઈશું પછી સુખધામ માં આવીશું. સુખ માં બાપ તો આવતાં જ નથી. બાપ કહે છે મને પણ વાનપ્રસ્થ રથ જોઈએ ને. ભક્તિમાર્ગ પણ બધાની કામનાઓ પૂરી કરતો આવ્યો છું. સંદેશીઓ ને પણ દેખાડ્યું છે-કેવી રીતે ભક્ત લોકો તપસ્યા પૂજા વગેરે કરે છે, દેવીઓને સજાવી, પૂજા વગેરે કરી પછી સમુદ્ર માં ડુબાડી દે છે. કેટલો ખર્ચ થાય છે. પૂછો આ ક્યાર થી શરૂ થયું

છે? તો કહેશે પરંપરા થી ચાલ્યું આવ્યું છે. કેટલું ભટકતાં રહે છે. આ પણ બધો ડ્રામા છે.

બાપ વારંવાર બાળકો ને સમજાવે છે હું તમને ખુબ મીઠા બનાવવા આવ્યો છું. આ દેવતાઓ કેટલાં મીઠા છે. હમણાં તો મનુષ્ય કેટલાં કડવા છે. જેમણે બાપને ખુબ મદદ કરી હતી, તેમની પૂજા કરતાં રહે છે. તમારી પૂજા પણ થાય છે, પદ પણ તમે ઉંચ પ્રાપ્ત કરો છો. બાપ સ્વયં કહે છે હું તમને પોતાનાથી પણ ઉંચ બનાવું છું. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાનની છે શ્રીમત. કૃષ્ણની તો નહીં કહેશે. ગીતામાં પણ શ્રીમત પ્રસિદ્ધ છે. કૃષ્ણ તો આ સમયે બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છે. કૃષ્ણની આત્મા નાં રથ માં બાપે પ્રવેશ કર્યો છે. કેટલી વન્ડરફુલ વાત છે. ક્યારેય કોઈની બુદ્ધિ માં આવશે નહીં. સમજવા વાળા ને પણ સમજાવવામાં ખુબ મહેનત લાગે છે. બાપ કેટલું સારી રીતે બાળકો ને સમજાવે છે. બાબા લખે છે સર્વોત્તમ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ. તમે ઉંચ સર્વિસ (સેવા) કરો છો તો આ પ્રાઈઝ (ઇનામ) મળે છે. તમે બાપનાં મદદગાર બનો છો તો બધાને પ્રાઈઝ મળે છે-નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. તમારા માં પણ ખુબ તાકાત છે. તમે મનુષ્ય ને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવી શકો છો. તમે રુહાની સેના છો. તમે આ બેજ નહીં લગાવશો તો મનુષ્ય કેવી રીતે સમજશે કે આ પણ રુહાની મિલેટ્રી (સેના) છે. મિલેટ્રી વાળાઓનો હંમેશા બેજ લાગેલો હોય છે. શિવબાબા છે નવી દુનિયાનાં રચયિતા. ત્યાં આ દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, હમણાં નથી. પછી બાપ કહે છે મનમનાભવ. દેહ સહિત સર્વ સંબંધ છોડી મામેકમ્ યાદ કરો તો કૃષ્ણની ડિનાયસ્ટી (રાજધાની) માં આવી જશો. આમાં લજ્જા ની તો વાત જ નથી. બાપની યાદ રહેશે. બાપ આમનાં માટે પણ બતાવે છે આ નારાયણની પૂજા કરતાં હતાં, નારાયણ ની મૂર્તિ સાથે રહેતી હતી. ચાલતા-ફરતા તેને જોતાં હતાં. હમણાં આપ બાળકોને જ્ઞાન છે, બેજ તો જરૂર લગાવેલો રહેવો જોઈએ. તમે છો નર ને નારાયણ બનાવવા વાળા. રાજયોગ પણ તમે જ શીખવાડો છો. નર થી નારાયણ બનાવવાની સર્વિસ કરો છો. પોતાને જોવાનું છે અમારા માં કોઈ અવગુણ તો નથી?

આપ બાળકો બાપદાદાની પાસે આવો છો, બાપ છે શિવબાબા, દાદા છે તેમનો રથ. બાપ જરૂર રથ દ્વારા જ મળશે ને. બાપ ની પાસે આવે છે રિક્કેશ થવાં. સમ્મુખ બેસવાથી યાદ આવે છે. બાબા આવ્યાં છે લઈ જવા માટે. બાપ સમ્મુખ બેઠા છે તો વધારે યાદ આવવી જોઈએ. પોતાની યાદની યાત્રાને ત્યાં પણ તમે રોજ વધારી શકો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાને જોવાનું છે કે અમારા માં કોઈ અવગુણ તો છે નહીં! જેમ દેવતાઓ મીઠા છે, એવો મીઠો બન્યો છું?
2. બાપની શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ મત પર ચાલી પોતાની રાજધાની સ્થાપન કરવાની છે. સર્વિસએબુલ બનવા માટે સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું, હેવન અને હેલ નું જ્ઞાન બુદ્ધિ માં ફરાવવાનું છે.

વરદાન :- શ્રેષ્ઠ ભાવના નાં આધાર થી સર્વ ને શાંતિ, શક્તિ ની કિરણો આપવા વાળા વિશ્વ કલ્યાણકારી ભવ જેમ બાપનાં સંકલ્પ કે બોલ માં, નયનો માં સદા જ કલ્યાણ ની ભાવના કે કામના છે એમ આપ બાળકોનાં સંકલ્પ માં વિશ્વ કલ્યાણની ભાવના કે કામના ભરેલી હોય. કોઈ પણ કાર્ય કરતાં વિશ્વ ની સર્વ આત્માઓ ઈમર્જ (જાગૃત) હોય. માસ્ટર જ્ઞાન સૂર્ય બની શુભભાવના કે શ્રેષ્ઠ કામના નાં આધાર થી શાંતિ અને શક્તિની કિરણો આપતાં રહો ત્યારે કહેશે વિશ્વ કલ્યાણકારી. પરંતુ આને માટે સર્વ બંધનો થી મુક્ત, સ્વતંત્ર બનો.

સ્લોગન :- “હું પણું અને મારાં પણું”, આ જ દેહ-અભિમાન નો દરવાજો છે. હવે આ દરવાજા ને બંધ કરો.

“ મીઠા બાળકો - દરેક વાત માં યોગબળ થી કામ લો , બાપ થી કાંઈ પણ પૂછવાની વાત નથી , તમે ઈશ્વરીય સંતાન છો એટલે કોઈ પણ આસુરી કામ ન કરો ”

પ્રશ્ન :- તમારા આ યોગબળ ની કરામત શું છે?

ઉત્તર :- આ જ યોગબળ છે જેનાથી તમારી બધી કર્મોન્દ્રિયો વશ થઈ જાય છે. યોગબળ નાં સિવાય તમે પાવન બની નથી શકતાં. યોગબળ થી જ આખી સૃષ્ટિ પાવન બને છે. એટલે પાવન બનવા માટે અથવા ભોજન ને શુદ્ધ બનાવવા માટે યાદની યાત્રા માં રહો. યુક્તિ થી ચાલો. નમ્રતા થી વ્યવહાર કરો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. દુનિયામાં કોઈને ખબર નથી કે રુહાની બાપ આવીને સ્વર્ગની કે નવી દુનિયાની સ્થાપના કેવી રીતે કરે છે. કોઈ પણ નથી જાણતાં. તમે બાપ થી કોઈ પણ પ્રકાર ની માંગણી નથી કરી શકતાં. બાપ બધુંજ સમજાવે છે. કાંઈ પણ પૂછવાની દરકાર નથી રહેતી, બધું જાતે જ સમજાવતાં રહે છે. બાપ કહે છે મારે કલ્પ-કલ્પ આ ભારતખંડ માં આવી ને શું કરવાનું છે, તે હું જાણું છું, તમે નથી જાણતાં. રોજ-રોજ સમજાવતાં રહે છે. કોઈ ભલે એક અક્ષર પણ ન પૂછે તો પણ બધુંજ સમજાવતાં રહે છે. ક્યારેક પૂછે છે ખાન-પાન ની તકલીફ થાય છે. હવે આ તો સમજની વાત છે. બાબા એ કહી દીધું છે દરેક વાત માં યોગબળ થી કામ લો, યાદ ની યાત્રા થી કામ લો અને ક્યાંય પણ જાઓ તો મુખ્ય વાત બાપ ને જરૂર યાદ કરવાનાં છે. બીજા કોઈ પણ આસુરી કામ નથી કરવાનાં. આપણે ઈશ્વરીય સંતાન છીએ એ છે સર્વ નાં બાપ, બધાનાં માટે શિક્ષા એક જ આપશે. બાપ શિક્ષા આપે છે-બાળકો સ્વર્ગ નાં માલિક બનવાનું છે. રાજાઈ માં પણ પોઝિશન (પદ) તો હોય છે ને. દરેક નાં પુરુષાર્થ અનુસાર પદ હોય છે. પુરુષાર્થ બાળકોએ કરવાનો છે અને પ્રારબ્ધ પણ બાળકોએ પામવાની છે. પુરુષાર્થ કરાવવા માટે બાપ આવે છે. તમને કાંઈ પણ ખબર નહોતી કે બાપ ક્યારે આવશે, શું આવીને કરશે, ક્યાં લઈ જશે. બાપ જ આવી ને સમજાવે છે, ડ્રામા નાં પ્લાન અનુસાર તમે ક્યાંથી પડ્યાં છો. એકદમ ઊંચી ચોટી થી. જરા પણ બુદ્ધિમાં નથી આવતું કે અમે કોણ છીએ. હવે મહેસૂસ (અનુભવ) કરો છો ને. તમને સ્વપ્ન માં પણ નહોતું કે બાપ આવીને શું કરશે. તમે પણ કાંઈ નહોતા જાણતાં. હવે બાપ મળેલાં છે તો સમજો છો આવાં બાપની ઉપર તો ન્યોછાવર થવું પડે. જેમ પતિવ્રતા સ્ત્રી હોય છે તો પતિ પર કેટલી ન્યોછાવર થાય છે. ચિતા પર ચઢવામાં પણ ડર નથી હોતો. કેટલી બહાદુર હોય છે. પહેલાં ચિતા પર ખુબ ચઢતી હતી. અહીંયા બાબા તો એવી કોઈ તકલીફ નથી આપતાં. ભલે નામ જ્ઞાન ચિતા છે પરંતુ બળવાની કોઈ વાત નથી. બાપ બિલકુલ એવું સમજાવે છે જેમ માખણ થી વાળ. બાળકો સમજે છે બરાબર જન્મ-જન્માતર નો માથા પર બોજો છે. કોઈ એક અજામિલ નથી. દરેક મનુષ્ય એક-બીજા થી વધારે અજામિલ છે. મનુષ્યો ને શું ખબર પાછલાં જન્મ માં શું-શું કર્યું છે. હમણાં તમે સમજો છો પાપ જ કર્યાં છે, વાસ્તવ માં પુણ્ય આત્મા એક પણ નથી. બધાં છે પાપ આત્માઓ. પુણ્ય કરે તો પુણ્ય આત્મા બની જાય. પુણ્ય આત્માઓ હોય છે સતયુગ માં. કોઈએ હોસ્પિટલ વગેરે બનાવી તો શું થયું. સીડી ઉતરવાથી થોડી બચી જશે. ચઢતી કળા તો નથી થતી ને. પડતા જ જાય છે. આ બાપ તો એવાં બિલ્વેડ (પ્રિય) છે જેમનાં પર કહે છે જીવતે જીવ ન્યોછાવર થઈએ કારણ કે પતિઓનાં પતિ, બાપો નાં બાપ સૌથી ઊંચા છે.

બાળકોને હમણાં બાપ જગાડી રહ્યાં છે. આવાં બાબા જે સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે, કેટલાં સાધારણ છે. શરૂ માં બાળકીઓ જ્યારે બીમાર પડતી હતી તો બાબા પોતે તેમની સેવા કરતાં હતાં. અહંકાર કાંઈ પણ નહીં. બાપદાદા ઊંચે થી ઊંચા છે. કહે છે જેવાં કર્મ હું આમનાથી કરાવીશ, અથવા કરીશ. બંને જેમ એક થઈ જાય છે. ખબર થોડી પડે છે. બાપ શું કરે છે, દાદા શું કરે છે. કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ બાપ જ બેસી ને સમજાવે છે. બાપ ખુબ ઊંચા છે. માયા નો પણ કેટલો પ્રભાવ છે. ઈશ્વર બાપ કહે છે આવું નહીં કરો તો પણ નથી માનતાં. ભગવાન કહે છે-મીઠા બાળકો, આ કામ નથી કરવાનું, તો પણ ઉલટું કામ કરી દે છે. ઉલટા કામ માટે જ મનાઈ કરશે ને. પરંતુ માયા પણ ખુબ જબરજસ્ત છે. ભૂલે-યુકે પણ બાપને નથી ભૂલવાનાં. કાંઈ પણ કરે, મારે અથવા ફૂટે. એવું કાંઈ

બાપ કરતાં નથી પરંતુ અતિ માં કહેવાય છે. ગીત પણ છે તમારા દર ને ક્યારેય પણ નહીં છોડશું. ભલે કાંઈ પણ કરો. બાહર રાખ્યું જ શું છે. બુદ્ધિ પણ કહે છે જઈશું ક્યાં? બાપ બાદશાહી આપે છે પછી થોડી ક્યારે મળે છે. એવું થોડી છે બીજા જન્મ માં કાંઈ મળી શકે છે. ના. આ પારલૌકિક બાપ છે જે બેહદ સુખધામ નાં તમને માલિક બનાવે છે. બાળકોએ દેવીગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે, તે પણ બાપ સલાહ આપે છે. પોતાનું પોલીસ વગેરેનું કામ પણ કરો, નહીં તો ડિસમિસ (નીકાળી) કરી દેશે. પોતાનું કામ તો કરવાનું જ છે, આંખ દેખાડવી પડે છે. જેટલું થઈ શકે પ્રેમ થી કામ લો. નહિં તો યુક્તિ થી આંખ દેખાડો. હાથ નથી ચલાવવાનાં. બાબા નાં કેટલાં અસંખ્ય બાળકો છે. બાબા ને પણ બાળકોનો ખ્યાલ રહે છે ને. મૂળ વાત છે પવિત્ર રહેવું. જન્મ-જન્માંતર તમે પોકાર્યું છે ને - હેં પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો. પરંતુ અર્થ કાંઈ પણ નથી સમજતાં. બોલાવે છે તો જરૂર પતિત છે. નહીં તો બોલાવવાની દરકાર નથી. પૂજાની પણ દરકાર નથી. બાપ સમજાવે છે આપ અબળાઓ પર કેટલાં અત્યાચાર થાય છે, સહન કરવાનું જ છે. યુક્તિઓ પણ બતાવતાં રહે છે. ખુબ નમ્રતા થી ચાલો. બોલો, તમે તો ભગવાન છો પછી આ શું માંગો છો? હથિયાલો બાંધતા સમયે કહે છે-હું તમારો પતિ ઈશ્વર ગુરુ બધુંજ છું, હવે હું પવિત્ર રહેવા ઈચ્છું છું, તો તમે રોકો કેમ છો. ભગવાન ને તો પતિત-પાવન કહેવાય છે ને. તમે જ પાવન બનાવવા વાળા બની જાઓ. આમ પ્રેમ થી નમ્રતા થી વાત કરવી જોઈએ. ક્રોધ કરે તો ફૂલોની વર્ષા કરો. મારે છે પછી અફસોસ પણ કરે છે. જેમ દારુ પીવે છે તો ખુબ નશો ચઢી જાય છે. પોતાને બાદશાહ સમજે છે. તો આ વિષ પણ એવી વસ્તુ છે જે વાત નહીં પૂછો. પસ્તાય પણ છે પરંતુ આદત પડી છે તો તૂટતી નથી. એક-બે વખત વિકાર માં ગયાં, બસ નશો ચઢ્યો પછી પડતાં રહેશે. જેમ નશા ની વસ્તુ ખુશી માં લાવે છે, વિકાર પણ એવાં છે. અહીંયા પછી ખુબ મહેનત છે. સિવાય યોગબળ નાં કોઈ પણ કર્મેન્દ્રિયો ને વશ નથી કરી શકતાં. યોગબળ ની જ કરામત છે, ત્યારે તો નામ પ્રસિદ્ધ છે, બહાર થી આવે છે અહીંયા યોગ શીખવાં. શાંતિ માં બેઠા રહેશે. ઘરબાર થી દૂર થઈ જાય છે. તે તો છે અડધાકલ્પ માટે આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) શાંતિ. કોઈ ને સાચી શાંતિ ની ખબર જ નથી. બાપ કહે છે બાળકો, તમારો સ્વધર્મ જ છે શાંત, આ શરીર થી તમે કર્મ કરો છો. જ્યાં સુધી શરીર ધારણ ન કરે ત્યાં સુધી આત્મા શાંત રહે છે. પછી ક્યાંય ને ક્યાંય જઈને પ્રવેશ કરે છે. અહીંયા તો પછી કોઈ-કોઈ સૂક્ષ્મ શરીર થી ધક્કા ખાતી રહે છે. તે છાયા નાં શરીર હોય છે, કોઈ દુઃખ આપવા વાળા હોય છે, કોઈ સારા હોય છે, અહીંયા પણ કોઈ ભલા મનુષ્ય હોય છે જે કોઈને દુઃખ નથી આપતાં. કોઈ તો ખુબ જ દુઃખ આપે છે. કોઈ જેમ સાધુ મહાત્મા હોય છે.

બાપ સમજાવે છે મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો તમે ૫ હજાર વર્ષ બાદ ફરીથી આવી ને મળ્યાં છો. શું લેવા માટે? બાપે બતાવ્યું છે તમને શું મળવાનું છે. બાબા આપ થી શું મળવાનું છે, આ તો પ્રશ્ન જ નથી. આપ તો છો જ હેવનલી ગોડફાધર. નવી દુનિયાનાં રચયિતા. તો જરૂર આપ થી બાદશાહી જ મળશે. બાપ કહે છે થોડું પણ કંઈ સમજી ને જાય છે તો સ્વર્ગ માં જરૂર આવી જશે. હું સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરવાં આવ્યો છું. મોટામાં મોટી આસામી છે ભગવાન અને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. તમે જાણો છો વિષ્ણુ કોણ છે? બીજા કોઈને પણ ખબર છે નહીં. તમે તો કહ્યો અમે આમનાં કુળનાં છીએ, આ લક્ષ્મી-નારાયણ તો સતયુગ માં રાજ્ય કરે છે. આ ચક્ર વગેરે વાસ્તવ માં વિષ્ણુ ને થોડી છે. આ અલંકાર આપણા, બ્રાહ્મણો નાં છે. હમણાં આ નોલેજ છે. સતયુગ માં થોડી આ સમજાવશે. આવી વાતો બતાવવાની કોઈ માં તાકાત નથી. તમે આ ૮૪ નાં ચક્ર ને જાણો છો. આનો અર્થ કોઈ સમજી ન શકે. બાળકોને બાપે સમજાવ્યું છે. બાળકો સમજી ગયાં છે. અમને તો આ અલંકાર શોભતાં નથી. આપણે હમણાં શિક્ષા મેળવી રહ્યાં છીએ. પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. પછી એવાં બની જઈશું. સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવતા-ફરાવતા આપણે દેવતા બની જઈશું. સ્વદર્શન ચક્ર અર્થાત્ રચયિતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણવું છે. આખી દુનિયામાં કોઈ પણ આ સમજાવી નથી શકતું કે આ સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. બાપ કેટલું સહજ કરી સમજાવે છે - આ ચક્ર ની આયુ એટલી મોટી તો હોઈ ન શકે. મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં જ સમાચાર સંભળાવાય છે કે આટલાં મનુષ્ય છે. એવું થોડી બતાવાય છે કે કાચબા કેટલાં છે, માછલીઓ વગેરે કેટલી છે, મનુષ્યો ની જ વાત છે. તમારા થી પણ પ્રશ્ન પૂછે છે, બાપ બધુંજ બતાવતા રહે છે. ફક્ત તેનાં પર પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે.

બાબા એ સમજાવ્યું છે-યોગબળ થી તમે સૃષ્ટિને પાવન બનાવો છો તો શું યોગબળ થી ખાવાનું શુદ્ધ નથી થઈ શકતું? અચ્છા, તમે તો એવાં બન્યાં છો. પછી કોઈને આપ સમાન બનાવો છો? હમણાં આપ બાળકો સમજો છો કે બાપ આવ્યાં છે સ્વર્ગની બાદશાહી ફરી થી આપવાં. તો આને રિફ્રેશ (ના) નથી કરવાનું. વિશ્વની બાદશાહી

રિફ્યુજ કરી તો ખતમ. પછી રિફ્યુજ (કચરા નાં ડબ્બા) માં જઈને પડશે. આ આખી દુનિયા છે કચરો. તો આને રિફ્યુજ જ કહેશું. દુનિયાનો હાલ જુઓ શું છે. તમે તો જાણો છો આપણે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. આ કોઈને ખબર નથી કે સતયુગ માં એક જ રાજ્ય હતું, માનશે નહીં. પોતાનો ધમંડ રહે છે તો પછી જરા પણ સાંભળતાં નથી, કહી દે છે આ બધી તમારી કલ્પના છે. કલ્પના થી જ આ શરીર વગેરે બનેલું છે. અર્થ કાંઈ નથી સમજતાં. બસ આ ઈશ્વરની કલ્પના છે, ઈશ્વર જે ઈચ્છે તે બનીએ છીએ, તેમની આ રમત છે. એવી વાતો કરે છે, વાત નહીં પૂછો. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો બાબા આવેલાં છે. ડોશીઓ પણ કહે છે - બાબા દર ૫ હજાર વર્ષ પછી અમે તમારા થી સ્વર્ગ નો વારસો લઈએ છીએ. આપણે હમણાં આવ્યાં છીએ સ્વર્ગની રાજાઈ લેવાં. તમે જાણો છો કે બધાં એક્ટર્સ નો પોતાનો પાર્ટ છે. એક પાર્ટ ના મળે બીજાથી. તમે પછી આ જ નામ રુપમાં આવીને આ સમયે બાપ થી વારસો લેવાનો પુરુષાર્થ કરશો. કેટલી અથાહ કમાણી છે. ભલે બાબા કહે છે થોડું પણ સાંભળ્યું છે તો સ્વર્ગ માં આવી જશે. પરંતુ દરેક મનુષ્ય પુરુષાર્થ તો ઉંચ બનવાનો જ કરે છે ને. તો પુરુષાર્થ છે ફર્સ્ટ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જેમ બાબા બાળકો ની સેવા કરે છે, કોઈ અહંકાર નથી, એમ ફોલો (અનુસરણ) કરવાનું છે. બાપની શ્રીમત પર ચાલીને વિશ્વની બાદશાહી લેવાની છે, રિફ્યુજ (ના) નથી કરવાનું.
2. બાપો નાં બાપ, પતિઓનાં પતિ જે સૌથી ઊંચા છે, બિલવેડ (પ્રિય) છે એમનાં પર જીવતે જીવ ન્યોછાવર થવાનું છે. જ્ઞાન-ચિતા પર બેસવાનું છે. ક્યારેય ભૂલે-ચૂકે પણ બાપ ને ભૂલી ઉલટું કામ નથી કરવાનું.

વરદાન :- માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બની જ્ઞાન ની ગહેરાઈ માં જવા વાળા અનુભવ રુપી રત્નો થી સંપન્ન ભવ જે બાળકો જ્ઞાનની ગહેરાઈમાં જાય છે તે અનુભવ રુપી રત્નો થી સંપન્ન બને છે. એક છે જ્ઞાન સાંભળવું અને સંભળાવવું, બીજું છે અનુભવી મૂર્ત બનવું. અનુભવી સદા અવિનાશી અને નિર્વિઘ્ન રહે છે. તેમને કોઈ પણ હલાવી નથી શકતું. અનુભવી ની આગળ માયા ની કોઈ પણ કોશિશ સફળ નથી થતી. અનુભવી ક્યારેય દગો નથી ખાઈ શકતાં એટલે અનુભવો ને વધારતા દરેક ગુણ નાં અનુભવી મૂર્ત બનો. મનન શક્તિ દ્વારા શુદ્ધ સંકલ્પો નો સ્ટોક જમા કરો.

સ્લોગન :- ફરિશ્તા તે છે જે દેહ નાં સૂક્ષ્મ અભિમાન નાં સંબંધ થી પણ ન્યારા છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યા છે તમારી બેટરી ચાર્જ કરવાં , જેટલાં તમે યાદ માં રહેશો એટલી બેટરી ચાર્જ થતી રહેશે ”

પ્રશ્ન :- તમારી સત્ય ની બેડી (નાવ) ને તોફાન કેમ લાગે છે.

ઉત્તર :- કારણ કે આ સમયે આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) ખુબ નીકળી પડ્યાં છે. કોઈ પોતાને ભગવાન કહે, કોઈ રિક્કિ-સિક્કિ દેખાડે, એટલે મનુષ્ય સત્ય ને પારખી નથી શકતાં સત્ય ની બેડી ને હલાવવાની કોશિશ કરે છે. પરંતુ તમે જાણો છો કે આપણી સત્ય ની નાવ ક્યારેય ડૂબી નથી શકતી આજે જે વિઘ્ન નાખે છે, તે કાલે સમજશે કે સદ્ગતિ નો રસ્તો અહીંયા જ મળવાનો છે. બધાનાં માટે આ એક જ હદી (ઠેકાણું) છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ અથવા રુહો પ્રતિ કારણ કે રુહ અથવા આત્મા સાંભળે છે કાન દ્વારા. ધારણા આત્મામાં થાય છે. બાપની આત્મામાં પણ જ્ઞાન ભરાયેલું છે. બાળકોએ આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે આ જન્મ માં. ભક્તિમાર્ગ નાં ૬૩ જન્મ, દ્વાપરયુગ થી તમે દેહ-અભિમાન માં રહો છો આત્મા શું છે, આ ખબર નથી રહેતી. આત્મા છે જરૂર. આત્મા જ શરીર માં પ્રવેશ કરે છે. દુઃખ પણ આત્માને જ થાય છે. કહેવાય પણ છે પતિત આત્મા, પાવન આત્મા. પતિત પરમાત્મા ક્યારેય નથી સાંભળ્યું. સર્વ ની અંદર પરમાત્મા જો હોત તો પતિત પરમાત્મા થઈ જાય. તો મુખ્ય વાત છે આત્મ-અભિમાની બનવું. આત્મા કેટલી નાની છે. તેમાં કેવી રીતે પાઈ ભરાયેલો છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. તમે તો નવી વાત સાંભળો છો. આ યાદની યાત્રા પણ બાપ જ શીખવાડે છે, બીજા કોઈ શીખવાડી ન શકે. મહેનત પણ છે આમાં. ઘડી-ઘડી પોતાને આત્મા સમજવાનું છે. જેમ જુઓ આ ઇમરજન્સી (તાત્કાલિન) લાઇટ આવી છે, જે બેટરી પર ચાલે છે. આને પછી ચાર્જ કરે છે. બાપ છે સૌથી મોટી શક્તિ. આત્માઓ કેટલી અનેક છે. બધાએ તે પાવર થી ભરવાનું છે. બાપ છે સર્વશક્તિમાન. આપણો આત્માઓનો એમનાથી યોગ નહીં હશે તો બેટરી ચાર્જ કેવી રીતે થાય? આખું કલ્પ લાગે છે ડિસ્ચાર્જ (ખાલી) થવામાં. હમણાં ફરી બેટરીને ચાર્જ કરવાની હોય છે. બાળકો સમજે છે અમારી બેટરી ડિસ્ચાર્જ થઈ ગઈ છે, હવે ફરી ચાર્જ કરવાની છે. કેવી રીતે? બાબા કહે છે મારા થી યોગ લગાવો. આ તો ખુબ સહજ સમજવાની વાત છે. બાપ કહે છે મારી સાથે બુદ્ધિયોગ લગાવો તો તમારી આત્મા પાવર ભરીને સત્તોપ્રધાન બની જશે. ભણતર તો છે જ કમાણી. યાદ થી તમે પાવન બનો છો. આયુ મોટી થાય છે. બેટરી ચાર્જ થાય છે. દરેકે જોવાનું છે - કેટલું બાપ ને યાદ કરીએ છીએ. બાપ ને ભૂલી જવાથી જ બેટરી ડિસ્ચાર્જ થાય છે. કોઈનું પણ સાચું કનેક્શન નથી. સાચું કનેક્શન છે જ આપ બાળકોનું. બાપ ને યાદ કર્યા વગર જ્યોત જાગશે કેવી રીતે? જ્ઞાન પણ ફક્ત એક બાપ જ આપે છે.

તમે જાણો છો જ્ઞાન છે દિવસ, ભક્તિ છે રાત. પછી રાત થી થાય છે વૈરાગ્ય, ફરી દિવસ શરૂ થાય છે. બાપ કહે છે રાતને ભૂલો, હવે દિવસને યાદ કરો. સ્વર્ગ છે દિવસ, નર્ક છે રાત. આપ બાળકો હવે ચૈતન્ય માં છો, આ શરીર તો વિનાશી છે. માટીનું બને છે, માટીમાં મળી જાય છે. આત્મા તો અવિનાશી છે ને. બાકી બેટરી ડિસ્ચાર્જ થાય છે. હમણાં તમે કેટલાં સમજદાર બનો છો. તમારી બુદ્ધિ ચાલી જાય છે ઘર માં. ત્યાંથી આપણે આવ્યાં છીએ. અહીંયા સૂક્ષ્મવતન ની તો ખબર પડી ગઈ. ત્યાં ૪ ભુજાઓ વિષ્ણુ ની દેખાડે છે. અહીંયા તો ૪ ભુજા હોતી નથી. આ કોઈની પણ બુદ્ધિમાં નહીં હશે કે બ્રહ્મા-સરસ્વતી પછી લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે, એટલે વિષ્ણુ ને ૪ ભુજા આપી છે. સિવાય બાપનાં કોઈ સમજાવી ન શકે. આત્મામાં જ સંસ્કાર ભરાય છે. આત્મા જ તમોપ્રધાન થી ફરી સત્તોપ્રધાન બને છે. આત્માઓ જ બાપ ને પોકારે છે-ઓ બાબા અમે ડિસ્ચાર્જ થઈ ગયાં છીએ, હવે તમે આવો, અમને ચાર્જ થવું છે. હવે બાપ કહે છે - જેટલું યાદ કરશો એટલી તાકાત આવશે. બાપ થી ખુબ પ્રેમ હોવો જોઈએ. બાબા અમે તમારા છીએ, તમારા સાથે જ ઘરે જવાવાળા છીએ. જેમ પિયરઘર થી સાસરઘર વાળા લઈ જાય છે ને. અહીંયા તમને બે બાપ મળ્યાં છે, શ્રંગાર કરાવવા વાળા. શ્રંગાર પણ સારો જોઈએ અર્થાત્ સર્વગુણ સંપન્ન બનવાનું છે. પોતાનાથી પૂછવાનું છે. મારામાં કોઈ અવગુણ તો નથી. મન્સા માં પણ ભલે તોફાન આવે છે, કર્મણા થી તો કંઈ નથી કરતો? કોઈને દુઃખ તો નથી આપતો? બાપ છે દુઃખહર્તા, સુખકર્તા. આપણે પણ

બધાને સુખનો રસ્તો બતાવીએ છીએ. બાબા ખુબ યુક્તિઓ બતાવતાં રહે છે. તમે તો છો સેના. તમારું નામ જ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ, કોઈપણ અંદર આવે, પહેલા-પહેલા તો આ પૂછો કે ક્યાંથી આવ્યાં છો? કોની પાસે આવ્યાં છો? કહેશે અમે બી.કે. ની પાસે આવ્યાં છીએ. અચ્છા બ્રહ્મા કોણ છે? પ્રજાપિતા બ્રહ્માનું નામ ક્યારેય સાંભળ્યું છે? હાં પ્રજાપિતા નાં તો તમે પણ બાળકો છો. પ્રજા તો બધાં થઈ ગયાં ને. તમારા બાપ છે, તમે ફક્ત જાણતાં નથી. બ્રહ્મા પણ જરૂર કોઈનો બાળક હશે ને. તેમનાં બાપનું કોઈ શરીર તો જોવામાં નથી આવતું. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર આ ત્રણેય નાં ઉપર છે શિવબાબા. ત્રિમૂર્તિ શિવ કહેવાય જાય છે ત્રણેય નાં રચયિતા. ઉપરમાં એક શિવબાબા, પછી છે ત્રણ. જેમ સીઝરો (વૃક્ષ) હોય છે ને. બ્રહ્માનાં બાપ જરૂર ભગવાન જ હશે. એ છે આત્માઓનાં પિતા. અચ્છા, પછી બ્રહ્મા ક્યાંથી આવ્યાં. બાપ કહે છે હું આમનામાં પ્રવેશ કરી, આમનું નામ રાખું છું બ્રહ્મા. આપ બાળકોનાં નામ રાખ્યાં, તો આમનું પણ નામ રાખ્યું બ્રહ્મા. કહે છે આ મારો દિવ્ય અલૌકિક જન્મ છે. આપ બાળકોને તો એડોપ્ટ (દત્તક) કરું છું. બાકી આમનામાં પ્રવેશ કરું છું પછી તમને સંભળાવું છું એટલે આ થઈ ગયાં બાપ-દાદા. જેમાં પ્રવેશ કર્યો તેમની આત્મા તો છે ને. તેમની બાજુમાં આવીને બેસું છું. બે આત્માઓ નો પાર્ટ તો અહીંયા ખુબ ચાલે છે. આત્મા ને બોલાવે છે તો આત્મા ક્યાંથી આવીને બેસશે. જરૂર બ્રાહ્મણની બાજુમાં આવીને બેસશે. આ પણ બે આત્માઓ છે બાપ અને દાદા. આમનાં માટે બાપ કહે છે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. તમને પણ કહે છે તમે પોતાનાં જન્મો ને નહોતા જાણતાં. હવે સ્મૃતિ આવી છે કલ્પ-કલ્પ ૮૪ નું ચક્ર લગાવ્યું છે, પછી પાછાં જઈએ છીએ. આ છે સંગમયુગ. હવે ટ્રાન્સફર થઈએ છીએ. યોગ થી તમે સતોપ્રધાન બની જશો, બેટરી ચાર્જ થઈ જશે. પછી સત્યુગ માં આવી જશો. બુદ્ધિ માં આખું ચક્ર ફરતું રહે છે. ડિટેલ (વિસ્તાર) માં તો નહીં જઈ શકો. ઝાડની પણ આયુ હોય છે, પછી સુકાઈ જાય છે. અહીંયા પણ બધાં મનુષ્ય જેમ સુકાઈ ગયાં છે. બધાં એક-બીજાને દુઃખ આપતાં રહે છે. હવે બધાનાં શરીર ખલાસ થઈ જશે. બાકી આત્માઓ ચાલી જશે. આ જ્ઞાન બાપનાં સિવાય કોઈ આપી ન શકે. બાપ જ વિશ્વની બાદશાહી આપે છે, એમને કેટલાં યાદ કરવાં જોઈએ. યાદમાં ન રહેવાથી માયાનો થપ્પડ લાગી જાય છે. સૌથી ભારે થપ્પડ છે વિકાર નો. યુદ્ધનાં મેદાનમાં આપ બ્રાહ્મણ જ છો ને, તો તમને જ તોફાન આવશે. પરંતુ કોઈ વિકર્મ નથી કરવાનાં. વિકર્મ કર્યા તો હાર ખાધી. બાબા થી પૂછે છે આ કરવું પડે છે. બાળકો હેરાન કરે છે તો ગુસ્સો આવી જાય છે. બાળકોને સારી રીતે સંભાળશું નહીં તો ખરાબ થઈ જશે. કોશિશ કરી ને થપ્પડ નહીં મારો. કૃષ્ણનાં માટે પણ દેખાડે છે ને ઓખલી થી બાંધ્યાં. દોરડા થી બાંધો, ખાવાનું નહીં આપો. રડી-રડી ને છેવટે કહેશે સારું હવે નહીં કરીશું. બાળક છે ફરી પણ કરશે, શિક્ષા આપવાની છે. બાબા પણ બાળકો ને શિક્ષા આપે છે - બાળકો, ક્યારેય વિકારમાં નહીં જતાં, કુળ-કલંકિત નહીં બનતાં. લૌકિક માં પણ કોઈ કપૂત બાળકો હોય છે તો મા-બાપ કહે છે ને - આ શું કાળું મોઢું કરો છો. કુળ ને કલંક લગાવો છો. હાર-જીત, જીત-હાર, થતા-થતા છેવટે જીત થઈ જશે. સત્ય ની બેડી (નાવ) છે, તોફાન ખુબ આવશે કારણ કે આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) ખુબ નીકળી પડ્યાં છે. કોઈ પોતાને ભગવાન કહે, કોઈ શું કહે છે. રિદ્ધિ-સિદ્ધિ પણ ખુબ દેખાડે છે. સાક્ષાત્કાર પણ કરાવે છે. બાપ આવે જ છે સર્વ ની સદ્ગતિ કરવાં. પછી ન તો આ જંગલ રહેશે, ન જંગલ માં રહેવા વાળા રહેશે. હમણાં તમે છો સંગમયુગ પર, જાણો છો કે આ જૂની દુનિયા કબ્રિસ્તાન થયેલી છે. કોઈ મરવા વાળા થી દિલ થોડી લગાવે છે, આ દુનિયા તો ગઈ કે ગઈ. વિનાશ થયો કે થયો. બાપ આવે જ ત્યારે છે જ્યારે નવી દુનિયા જૂની થાય છે. બાપ ને સારી રીતે યાદ કરશો તો બેટરી ચાર્જ થશે. ભલે વાણી તો ખુબ સારી-સારી ચલાવે છે. પરંતુ યાદ નું બળ નથી તો તે તાકાત નથી રહેતી. ધારદાર તલવાર નથી. બાપ કહે છે આ કોઈ નવી વાત નથી. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ આવ્યાં હતાં. બાપ પૂછે છે પહેલાં ક્યારે મળ્યાં છો? તો કહે છે કલ્પ પહેલાં મળ્યાં હતાં. કોઈ પછી કહી દે છે ડ્રામા જાતે જ પુરુષાર્થ કરાવશે. સારું હવે ડ્રામા પુરુષાર્થ કરાવી રહ્યો છે ને, તો કરો. એક જગ્યાએ બેસી તો નથી જવાનું. જેમણે કલ્પ પહેલાં પુરુષાર્થ કર્યો છે, તે કરશે. હમણાં સુધી જે આવ્યા નથી, તે આવવાનાં છે. જે ચાલતા-ચાલતા ભાગી ગયાં, લગ્ન વગેરે જઈને કર્યા, તેમનો પણ ડ્રામા માં પાર્ટ હશે તો આવીને ફરી પુરુષાર્થ કરશે, જશે ક્યાં. બાપ ની પાસે જ બધાએ પુછડી લટકાવી પડશે. લખેલું છે ભીષ્મ પિતામહ વગેરે પણ અંત માં આવે છે. હમણાં તો કેટલો ધમંડ છે પછી તે ધમંડ તેમનો પૂરો થઈ જશે. તમે પણ દર ૫ હજાર વર્ષ પછી પાર્ટ ભજવો છો, રાજાઈ લો છો, ગુમાવો છો. દિવસ-પ્રતિદિવસ સેવાકેન્દ્ર વધતાં જાય છે. ભારતવાસી જે ખાસ દેવી-દેવતાઓનાં પુજારી છે તેમને સમજાવવાનું છે, સત્યુગ માં દેવી-દેવતા ધર્મ હતો તેની પૂજા કરે છે. કિશ્વચન લોકો કાઈસ્ટ ની મહિમા કરે, આપણે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની મહિમા કરીએ છીએ. તે કોણે સ્થાપન કર્યો. તે લોકો સમજે છે કૃષ્ણએ સ્થાપન કર્યો ત્યારે તેમની પૂજા કરતાં રહે છે. તમારામાં પણ નંબરવાર છે. કોઈ કેટલી મહેનત કરે છે,

કોઈ કેટલી. દેખાડે છે ને ગોવર્ધન પર્વત ને આંગળી પર ઉઠાવી લીધો.

હમણાં આ જૂની દુનિયા છે, બધી વસ્તુઓથી તાકાત નીકળી ગઈ છે. સોનું પણ ખાણો થી નથી નીકળતું, સ્વર્ગ માં તો સોના નાં મહેલ બને છે. હમણાં તો ગવર્મેન્ટ (સરકાર) હેરાન થઈ જાય છે કારણ કે કર્જો આપવો પડે છે. ત્યાં તો અથાહ ધન છે. દિવાલો માં પણ હીરા-ઝવેરાત લાગેલાં હોય છે. હીરા ની ઝડત નો શોખ હોય છે. ત્યાં ધન ની ખોટ છે નહીં. કારુન નો ખજાનો રહે છે. અલ્લાહ અવલદીન ની એક રમત દેખાડે છે. ઠકા કરવાથી મહેલ નીકળી આવે છે. અહીંયા પણ દિવ્ય-દૃષ્ટિ મળવાથી સ્વર્ગમાં ચાલ્યા જાય છે. ત્યાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેજ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) નાં પાસે મુરલી વગેરે બધી વસ્તુ હીરાની હોય છે. અહીંયા તો કોઈ એવી વસ્તુ પહેરીને બેસે તો લૂંટીને લઈ જાય. છરી મારી ને પણ લઈ જશે. ત્યાં આ વાતો હોતી નથી. આ દુનિયા ખુબ જૂની ગંદી છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની દુનિયા તો વાહ-વાહ હતી. હીરા-ઝવેરાતો નાં મહેલ હતાં. એકલાં તો નહીં હશે ને. તેને કહેવાતું હતું સ્વર્ગ, તમે જાણો છો બરાબર આપણે સ્વર્ગનાં માલિક હતાં. આપણે સોમનાથ નું મંદિર બનાવ્યું હતું. આ સમજીએ છીએ - આપણે શું હતાં પછી ભક્તિમાર્ગ માં કેવી રીતે મંદિર બનાવીને પૂજા કરી. આત્માને પોતાનાં ૮૪ જન્મો નું જ્ઞાન છે. કેટલાં હીરા-ઝવેરાત હતાં, તે બધાં ક્યાં ગયાં. ધીરે-ધીરે બધું ખલાસ થતું ગયું. મુસલમાન આવ્યાં, એટલું તો લૂંટી ને લઈ ગયાં જે કબરો માં જઈને હીરા લગાવ્યાં, તાજમહેલ વગેરે બનાવ્યાં. પછી બ્રિટિશ ગવર્મેન્ટ ત્યાંથી ખોદી ને લઈ ગઈ. હમણાં તો કાંઈ પણ નથી. ભારત બેગર (કંગાળ) છે, કર્જો જ કર્જો લેતાં રહે છે. અનાજ, સાકર વગેરે કાંઈ નથી મળતું. હવે વિશ્વને બદલવાનું છે. પરંતુ તેનાં પહેલાં આત્માની બેટરીને સતોપ્રધાન બનાવવા માટે ચાર્જ કરવાની છે. બાપ ને યાદ જરૂર કરવાનાં છે. બુદ્ધિનો યોગ બાપની સાથે હોય, એમનાથી જ તો વારસો મળે છે. માયાની આમાં જ લડાઈ થાય છે. પહેલાં આ વાતોને તમે થોડી સમજતાં હતાં. જેમ બીજા તેમ તમે હતાં. તમે હમણાં છો સંગમયુગી અને તે બધાં છે કળયુગી. મનુષ્ય કહેશે આ લોકો તો જે આવડે છે તે કહેતાં રહે છે. પરંતુ સમજાવવાની યુક્તિઓ પણ હોય છે ને. ધીરે-ધીરે તમારી વૃદ્ધિ થતી જશે. હમણાં બાબા મોટી યુનિવર્સિટી ખોલી રહ્યાં છે. આમાં સમજાવવા માટે ચિત્ર તો જોઈએ ને. આગળ ચાલીને તમારી પાસે આ બધાં ચિત્ર ટ્રાન્સલાઈટ નાં બની જશે તો પછી તમને સમજાવવામાં પણ સહજ થાય.

તમે જાણો છો આપણે આપણી બાદશાહી ફરીથી સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ, બાપની યાદ અને જ્ઞાન થી. માયા વચમાં દગો આપે છે. બાપ કહે છે દગા થી બચતાં રહો. યુક્તિઓ તો બતાવતાં રહે છે. મુખ થી ફક્ત એટલું બોલો કે બાપ ને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બની જશો. આ બેજ વગેરે ભગવાને પોતે બનાવ્યાં છે, તો તેની કેટલી કદર હોવી જોઈએ. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સર્વ ગુણો થી પોતાનો શ્રંગાર કરવાનો છે, ક્યારેય કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. બધાને સુખનો રસ્તો બતાવવાનો છે.
2. આખી દુનિયા કબ્રિસ્તાન થયેલી છે એટલે આનાથી દિલ નથી લગાડવાનું. સ્મૃતિ રહે કે હમણાં આપણે ટ્રાન્સફર થઈ રહ્યાં છીએ, આપણે તો નવી દુનિયામાં જવાનું છે.

વરદાન :-

પ્રવૃત્તિ માં રહેતા મારા પણાનો ત્યાગ કરવા વાળા સાચાં ટ્રસ્ટી, માયા જીત ભવ

જેમ ગંદકી માં કીડા ઉત્પન થાય છે તેમ જ જ્યારે મારાપણું આવે છે તો માયા નો જન્મ થાય છે. માયાજીત બનવાની સહજ રીત છે - સ્વયં ને સદા ટ્રસ્ટી સમજો. બ્રહ્માકુમાર એટલે ટ્રસ્ટી, ટ્રસ્ટી નું કોઈનામાં પણ અટેચમેન્ટ (લગાવ) નથી હોતું કારણ કે તેમનામાં મારાપણું નથી હોતું. ગૃહસ્થી સમજશો તો માયા આવશે અને ટ્રસ્ટી સમજશો તો માયા ભાગી જશે એટલે ન્યારા થઈને પછી પ્રવૃત્તિ નાં કાર્યમાં આવો તો માયાપ્રૂફ રહેશો.

સ્લોગન :-

જ્યાં અભિમાન હોય છે ત્યાં અપમાન ની ફીલિંગ જરૂર આવે છે.

“ મીઠા બાળકો - આ ડ્રામા ની રમત એક્યુરેટ ચાલી રહી છે , જેમનો જે પાર્ટ જે ઘડી થવો જોઈએ , તે રીપિટ થઈ રહ્યો છે , આ વાત યથાર્થ રીતે સમજવાની છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો નો પ્રભાવ ક્યારે નીકળશે? હમણાં સુધી કઈ શક્તિ ની ખોટ છે?

ઉત્તર :- જ્યારે યોગ માં મજબૂત થશો ત્યારે પ્રભાવ નીકળશે. હમણાં તે બળ નથી. યાદ થી જ શક્તિ મળે છે. જ્ઞાન તલવાર માં યાદ નું બળ જોઈએ, જે હમણાં સુધી ઓછું છે. જો પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરતાં રહો તો બેડો પાર થઈ જશે. આ સેકન્ડ ની જ વાત છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકોને રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે. રુહાની બાપ એકને જ કહેવાય છે. બાકી બધી છે આત્માઓ. એમને પરમ આત્મા કહેવાય છે. બાપ કહે છે હું પણ છું આત્મા. પરંતુ હું પરમ સુપ્રિમ સત્ય છું. હું જ પતિત-પાવન, જ્ઞાન નો સાગર છું. બાપ કહે છે હું આવું જ છું ભારત માં, બાળકોને વિશ્વનાં માલિક બનાવવાં. તમે જ માલિક હતાં ને. હવે સ્મૃતિ આવી છે. બાળકોને સ્મૃતિ અપાવે છે - તમે પહેલા-પહેલા સતયુગ માં આવ્યાં પછી પાર્ટ ભજવતાં, ૮૪ જન્મ ભોગવી હવે અંત માં આવી ગયાં છો. તમે પોતાને આત્મા સમજો. આત્મા અવિનાશી છે, શરીર વિનાશી છે. આત્મા જ દેહની સાથે આત્માઓથી વાત કરે છે. આત્મ-અભિમાની થઈ ને નથી રહેતાં તો જરૂર દેહ-અભિમાન છે. હું આત્મા છું, આ બધાં ભૂલી ગયાં છે. કહે પણ છે પાપ આત્મા, પુણ્ય આત્મા, મહાન આત્મા. તે પછી પરમાત્મા તો બની નથી શકતાં. કોઈ પણ પોતાને શિવ કહી ન શકે. શરીરો ના શિવ નામ તો અનેકો નાં છે. આત્મા જ્યારે શરીર માં પ્રવેશ કરે છે તો નામ પડે છે કારણ કે શરીર થી જ પાર્ટ ભજવવાનો હોય છે. તો મનુષ્ય પછી શરીર નાં ભાનમાં આવી જાય છે, હું ફલાણો છું. હમણાં સમજે છે - હાં હું આત્મા છું. અમે ૮૪ નો પાર્ટ ભજવ્યો છે. હવે હું આત્મા ને જાણી ગયો છું. હું આત્મા સતોપ્રધાન હતી, પછી હવે તમોપ્રધાન બની છું. બાપ આવે જ ત્યારે છે જ્યારે બધી આત્માઓ પર કાટ લાગેલો હોય છે. જેમ સોનામાં ખાદ પડે છે ને. તમે પહેલાં સાચું સોનું છો પછી ચાંદી, તાંબુ, લોહું પડી ને તમે બિલકુલ કાળા થઈ ગયા છો. આ વાત બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે. બધાં કહી દે છે આત્મા નિર્લેપ છે. ખાદ કેવી રીતે પડે છે, આ પણ બાપે સમજાવ્યું છે બાળકોને. બાપ કહે છે હું આવું જ છું ભારત માં. જ્યારે બિલકુલ તમોપ્રધાન બની જાય છે, ત્યારે આવું છું. એક્યુરેટ (નિશ્ચિત) સમય પર આવે છે. જેમ ડ્રામા માં એક્યુરેટ રમત ચાલે છે ને જે પાર્ટ જે સમયે થવાનો હશે તે સમયે ફરી રિપીટ થશે, તેમાં જરા પણ ફર્ક પડી નથી શકતો. તે છે હદનાં ડ્રામા, આ છે બેહદ નો ડ્રામા. આ બધી ખુબ મહીન (સુક્ષ્મ) સમજવાની વાતો છે. બાપ કહે છે તમારો જે પાર્ટ ભજવાયો, તે ડ્રામા અનુસાર. કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર ન રચયિતા ને, ન રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે? ઋષિ-મુનિ પણ નેતી-નેતી કરતા ગયાં. હવે તમારાથી કોઈ પૂછે રચયિતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો? તો તમે ઝટ કહેશો હાં, તે પણ તમે ફક્ત હમણાં જ જાણી શકો છો પછી ક્યારેય નહીં. બાબાએ સમજાવ્યું છે તમે જ મુજ રચયિતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. અચ્છા, આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય ક્યારે હશે, આ જાણતા હશે? ના, આમનામાં કોઈ જ્ઞાન નથી. આ તો વન્ડર છે. તમે કહો છો અમારા માં જ્ઞાન છે, આ પણ તમે સમજો છો. બાપ નો પાર્ટ જ એક વખત નો છે. તમારો લક્ષ્ય અને હેતુ જ છે - આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનો. બની ગયાં પછી તો ભણતર ની દરકાર નહીં રહેશે. ઍરિસ્ટર બની ગયાં તો બની ગયાં. બાપ જે ભણાવવા વાળા છે એમને તો યાદ કરવા જોઈએ. તમને બધું સહજ કરી આપ્યું છે. બાબા વારંવાર તમને કહે છે પહેલાં પોતાને આત્મા સમજો. હું બાબા નો છું. પહેલા તમે નાસ્તિક હતાં, હવે આસ્તિક બન્યાં છો. આ લક્ષ્મી-નારાયણે પણ આસ્તિક બનીને જ આ વારસો લીધો છે, જે હમણાં તમે લઈ રહ્યાં છો. હમણાં તમે આસ્તિક બની રહ્યાં છો. આસ્તિક-નાસ્તિક આ અક્ષર આ સમય નાં છે. ત્યાં આ અક્ષર જ નથી. પૂછવાની વાત જ નથી રહી શકતી. અહીંયા પ્રશ્ન ઉઠે છે ત્યારે તો પૂછે છે - રચતા અને રચના ને જાણો છો? તો કહી દે છે ના.બાપ જ આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે. બાપ છે બેહદ નાં માલિક રચતા. બાળકોને સમજાવ્યું છે બીજા ધર્મ સ્થાપક પણ અહીંયા જરૂર આવે છે. તમને સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો હતો - ઈબ્રાહીમ, કાઈસ્ટ વગેરે કેવી રીતે આવે છે. તે તો અંત માં જ્યારે ખુબ અવાજ નીકળશે ત્યારે આવશે. બાપ કહે છે - બાળકો, દેહ સહિત દેહનાં સર્વ ધર્મો ને

ત્યાગી મને યાદ કરો. હમણાં તમે સમ્મુખ બેઠા છો. પોતાને દેહ નથી સમજવાનું, હું આત્મા છું. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરતાં રહો તો બેડો પાર થઈ જશે. સેકન્ડ ની વાત છે. મુક્તિ માં જવા માટે જ ભક્તિ અડધોકલ્પ કરે છે. પરંતુ કોઈ પણ આત્મા પાછી જઈ નથી શકતી.

૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ બાપે આ સમજાવ્યું હતું, હમણાં પણ સમજાવે છે. શ્રીકૃષ્ણ આ વાતો સમજાવી ન શકે. તેમને બાપ પણ નહીં કહેશે. બાપ છે લૌકિક, અલૌકિક અને પારલૌકિક. હદ નાં બાપ લૌકિક, બેહદ નાં બાપ છે - પારલૌકિક, આત્માઓ નાં. અને એક આ છે સંગમયુગી વન્ડરફુલ બાપ, આમને અલૌકિક કહેવાય છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને કોઈ યાદ જ નથી કરતું. તે આપણા ગ્રેટ-ગ્રેટ-ગ્રાન્ડ ફાધર છે, આ બુદ્ધિ માં નથી આવતું. કહે પણ છે આદિ દેવ, એડમ..... પરંતુ કહેવા માત્ર. મંદિરોમાં પણ આદિદેવ નાં ચિત્ર છે ને. તમે ત્યાં જશો તો સમજશો આ તો અમારું યાદગાર છે. બાબા પણ બેઠાં છે, આપણે પણ બેઠા છીએ. અહીંયા બાપ ચૈતન્ય માં બેઠાં છે, ત્યાં જડ ચિત્ર રાખ્યાં છે. ઉપર માં સ્વર્ગ પણ ઠીક છે, જેમણે મંદિર જોયું છે તે જાણે છે કે બાબા અમને હવે ચૈતન્યમાં રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. પછી પાછળ થી મંદિર બનાવે છે. આ સ્મૃતિ માં આવવું જોઈએ કે આ બધાં આપણા યાદગાર છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ હવે આપણે બની રહ્યાં છીએ. હતાં, પછી સીડી ઉતરતા આવ્યાં છીએ, હવે ફરી આપણે ઘરે જઈને રામરાજ્ય માં આવીશું. પછી થાય છે રાવણરાજ્ય પછી આપણે વામમાર્ગ માં ચાલ્યા જઈએ છીએ. બાપ કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે-આ સમયે બધાં મનુષ્ય માત્ર પતિત છે એટલે પોકારે છે - હું પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો. દુઃખ હરીને સુખ નો રસ્તો બતાવો. કહે પણ છે ભગવાન જરૂર કોઈ વેષ માં આવી જશે. હવે કુતરા-બિલાડી, ઠીકકર-ભિત્તર વગેરે માં તો નહિં આવશે. ગવાયેલું છે ભાગ્યશાળી રથ પર આવે છે. બાપ સ્વયં કહે છે હું આ સાધારણ રથ માં પ્રવેશ કરું છું. આ પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં, તમે હમણાં જાણો છો. આમનાં અનેક જન્મોનાં અંત માં જ્યારે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા થાય છે ત્યારે હું પ્રવેશ કરું છું. ભક્તિમાર્ગ માં પાંડવો નાં ખુબ મોટા-મોટા ચિત્ર બનાવ્યાં છે, રંગૂન માં બુદ્ધ નું પણ ખુબ મોટું ચિત્ર છે. આટલાં મોટા કોઈ મનુષ્ય થોડી હોય છે. બાળકોને તો હવે હસવું આવતું હશે, રાવણ નું ચિત્ર કેવું બનાવ્યું છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ મોટું કરતાં જાય છે. આ શું વસ્તુ છે, જે દર વર્ષે બાળે છે. એવો કોઈ દુશ્મન હશે! દુશ્મનનું જ ચિત્ર બનાવીને બાળે છે. અચ્છા, રાવણ કોણ છે, ક્યારે દુશ્મન બન્યો છે જે દર વર્ષે બાળતા આવે છે? આ દુશ્મન ની કોઈને પણ ખબર નથી. તેનો અર્થ કોઈ બિલકુલ નથી જાણતું. બાપ સમજાવે છે આ છે જ રાવણ સંપ્રદાય, તમે છો રામ સંપ્રદાય. હવે બાપ કહે છે - ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતા કમળ ફૂલ સમાન બનો અને મને યાદ કરતાં રહો. કહે છે બાબા હંસ અને બગલા ભેગા કેવી રીતે રહી શકીએ, ખિટ-ખિટ થાય છે. એ તો જરૂર થશે, સહન કરવું પડશે. આમાં ખુબ યુક્તિઓ પણ છે. બાપને કહેવાય છે રાન્ડું રમજબાજ. બધાં એમને યાદ કરે છે ને - હું ભગવાન દુઃખ હરો, રહેમ કરો, લિબરેટ (મુક્ત) કરો. એ લિબરેટર (મુક્તિદાતા) બાપ બધાનાં એક જ છે. તમારી પાસે કોઈ પણ આવે છે તો તેમને અલગ-અલગ સમજાવો, કરાંચી માં એક-એક ને અલગ-અલગ બેસી સમજાવતાં હતાં.

આપ બાળકો જ્યારે યોગ માં મજબૂત થઈ જશો તો પછી તમારો પ્રભાવ નીકળશે. હમણાં હજું તે બળ નથી. યાદ થી શક્તિ મળે છે. ભણતર થી શક્તિ નથી મળતી. જ્ઞાન તલવાર છે, તેમાં યાદનું બળ ભરવાનું છે. તે શક્તિ ઓછી છે. બાપ રોજ કહેતા રહે છે - બાળકો, યાદની યાત્રા માં રહેવાથી તમને તાકાત મળશે. ભણતર માં એટલી તાકાત નથી. યાદ થી તમે આખાં વિશ્વનાં માલિક બનો છો. તમે પોતાનાં માટે જ બધું કરો છો. ઘણાં આવ્યાં પછી ગયાં. માયા પણ દુશ્તર છે. વધારે નથી આવતાં, કહે છે જ્ઞાન તો ખુબ સારું છે, ખુશી પણ થાય છે. બહાર ગયા ખલાસ. જરા પણ ઠરવા નથી દેતી. કોઈ-કોઈને ખુબ ખુશી થાય છે. ઓહો! હવે બાબા આવ્યાં છે, અમે તો ચાલ્યા પોતાનાં સુખધામ. બાપ કહે છે-હમણાં પૂરી રાજધાની સ્થાપન જ ક્યાં થઈ છે. તમે આ સમયે છો ઈશ્વરીય સંતાન પછી બનશો દેવતા. ડિગ્રી ઓછી થઈ ગઈ ને. મીટર માં પોઇન્ટ હોય છે, આટલાં પોઇન્ટ ઓછાં. તમે હમણાં એકદમ ઉંચ બનો છો પછી ઓછું થતાં-થતાં નીચે આવી જાઓ છો. સીડી નીચે ઉતરવાની જ છે. હવે તમારી બુદ્ધિમાં સીડી નું જ્ઞાન છે. ચઢતી કળા, સર્વ નું ભલુ. પછી ધીરે-ધીરે ઉતરતી કળા થાય છે. શરૂથી લઈને આ ચક્રને સારી રીતે સમજવાનું છે. આ સમયે તમારી ચઢતી કળા થાય છે કારણ કે બાપ સાથે છે ને. ઈશ્વર જેમને મનુષ્ય સર્વવ્યાપી કહી દે છે, એ બાબા મીઠા-મીઠા બાળકો કહેતાં રહે છે અને બાળકો પછી બાબા-બાબા કહેતાં રહે છે. બાબા આપણને ભણાવવા આવ્યાં છે, આત્મા ભણે છે. આત્મા જ કર્મ કરે છે. હું આત્મા શાંત સ્વરૂપ છું. આ શરીર દ્વારા કર્મ કરું છું. અશાંત અક્ષર જ ત્યારે કહેવાય છે જ્યારે દુઃખ થાય છે. બાકી શાંતિ

તો આપણો સ્વધર્મ છે. ઘણાં કહે છે મનની શાંતિ મળે. અરે આત્મા તો સ્વયં શાંત સ્વરૂપ છે, તેમનું ઘર જ છે શાંતિધામ. તમે પોતાને ભૂલી ગયા છો. તમે તો શાંતિધામ નાં રહેવા વાળા હતાં, શાંતિ ત્યાં જ મળશે. આજકાલ કહે છે એક રાજ્ય, એક ધર્મ, એક ભાષા હોય. વન કાસ્ટ, વન રિલિજિન, વન ગોડ. હવે ગવર્મેન્ટ (સરકાર) લખે પણ છે વન ગોડ (ભગવાન એક) છે, પછી સર્વવ્યાપી કેમ કહે છે? વન ગોડ તો કોઈ માનતું જ નથી. તો હવે તમારે પછી આ લખવાનું છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર બનાવો છો, ઉપર માં લખી દો સતયુગ માં જ્યારે આમનું રાજ્ય હતું તો એક ભગવાન, એક દેવી ધર્મ હતો. પરંતુ મનુષ્ય કાંઈ સમજતાં નથી, અટેન્શન (ધ્યાન) નથી આપતાં. અટેન્શન તેમનું જશે જે આપણા બ્રાહ્મણ કુળ નાં હશે. બીજા કોઈ નહીં સમજશે એટલે બાબા કહે છે અલગ-અલગ બેસાડો પછી સમજાવો. ફોર્મ ભરાવો તો ખબર પડશે કારણ કે કોઈ કોને માનવાવાળા હશે, કોઈ કોને. બધાંને સાથે કેવી રીતે સમજાવશો. પોતા-પોતાની વાત સંભળાવવા લાગી જશે. પહેલા-પહેલા તો પૂછવું જોઈએ ક્યાં આવ્યાં છો? બી.કે. નું નામ સાંભળ્યું છે? પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તમારા શું લાગે છે? ક્યારેય નામ સાંભળ્યું છે? તમે પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સંતાન નથી, અમે તો પ્રેક્ટિકલ માં છીએ. છો તમે પણ પરંતુ સમજતાં નથી. સમજાવવાની ખુબ જ યુક્તિ જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. મંદિરો વગેરે ને જોતાં સદા આ જ સ્મૃતિ રહે કે આ બધાં આપણા જ યાદગાર છે. હવે આપણે આવાં લક્ષ્મી-નારાયણ બની રહ્યાં છીએ.
2. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતા કમળ ફૂલ સમાન રહેવાનું છે. હંસ અને બગલા સાથે છે તો ખુબ યુક્તિ થી ચાલવાનું છે. સહન પણ કરવાનું છે.

વરદાન :- માયા નાં બંધનો થી સદા નિર્બંધન રહેવા વાળા યોગયુક્ત, બંધનમુક્ત ભવ બંધનમુક્ત ની નિશાની છે સદા યોગયુક્ત. યોગયુક્ત બાળકો જવાબદારીઓનાં બંધન કે માયાનાં બંધન થી મુક્ત હશે. મનનું પણ બંધન ન હોય. લૌકિક જવાબદારી તો રમત છે, એટલે ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પ્રમાણે રમત ની રીતે હસીને રમો તો ક્યારેય નાની-નાની વાતો માં થાકશો નહીં. જો બંધન સમજો છો તો હેરાન થાઓ છો. શું, કેમ નો પ્રશ્ન ઉઠે છે. પરંતુ જવાબદાર બાપ છે તમે નિમિત્ત છો. આ સ્મૃતિ થી બંધનમુક્ત બનો તો યોગયુક્ત બની જશો.

સ્લોગન :- કરનકરાવનહાર ની સ્મૃતિ થી ભાન અને અભિમાન ને સમાપ્ત કરો.

“ મીઠા બાળકો - સદા આ જ સ્મૃતિ રહે કે અમે શ્રીમત પર પોતાની સતયુગી રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છે , તો અપાર ખુશી રહેશે ”

પ્રશ્ન :- આ જ્ઞાન નું ભોજન કયાં બાળકોને હજમ નથી થઈ શકતું?

ઉત્તર :- જે ભૂલો કરી ને, છી-છી (પતિત) બનીને પછી ક્લાસ માં આવીને બેસે છે, તેમને જ્ઞાન હજમ નથી થઈ શકતું. તેઓ મુખ થી ક્યારેય પણ નથી કહી શકતાં કે ભગવાનુવાચ કામ મહાશત્રુ છે. તેમનું દિલ અંદર જ અંદર ખાતું રહેશે. તે આસુરી સંપ્રદાય નાં બની જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે, એ કયા બાપ છે, એ બાપની મહિમા આપ બાળકોએ કરવાની છે. ગવાય પણ છે સત્ શિવબાબા, સત્ શિવ શિક્ષક, સત્ શિવ ગુરુ. સત્ય તો એ છે ને. આપ બાળકો જાણો છો આપણને સત્ય શિવબાબા મળ્યાં છે. આપણે બાળકો હવે શ્રીમત પર એક મત બની રહ્યાં છીએ. તો શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ ને. બાપ કહે છે એક તો દેહી-અભિમાની બનો અને બાપ ને યાદ કરો. જેટલું યાદ કરશો, પોતાનું કલ્યાણ કરશો. તમે પોતાની રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છો ફરી થી. પહેલા પણ આપણી રાજધાની હતી. આપણે દેવી-દેવતા ધર્મવાળા જ ૮૪ જન્મ ભોગવી, અંતિમ જન્મ માં હમણાં સંગમ પર છીએ. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગની, સિવાય આપ બાળકોનાં બીજા કોઈને ખબર નથી. બાબા કેટલાં પોઇન્ટ્સ (જ્ઞાન) આપે છે - બાળકો, જો સારી રીતે યાદમાં રહેશે તો ખુબ ખુશી માં રહેશે. પરંતુ બાપ ને યાદ કરવાનાં બદલે બીજી દુનિયાવી વાતો માં પડી જાય છે. આ યાદ રહેવી જોઈએ કે આપણે શ્રીમત પર પોતાનું રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. ગવાયેલ પણ છે ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન, એમની જ ઊંચે થી ઊંચી શ્રીમત છે. શ્રીમત શું શીખવાડે છે? સહજ રાજ્યોગ. રાજાઈ નાં માટે ભણાવી રહ્યાં છે. પોતાનાં બાપ દ્વારા સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણીને પછી દેવીગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. બાપનો ક્યારેય સામનો ન કરવો જોઈએ. ઘણાં બાળકો પોતાને સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) સમજી અહંકાર માં આવી જાય છે. એવાં ઘણાં હોય છે. પછી ક્યાંક-ક્યાંક હાર ખાઈ લે છે તો નશો જ ઉડી જાય છે. આપ માતાઓ તો અભણ છો. ભણેલી હોત તો કમાલ કરી દેખાડત. પુરુષો માં તો પણ ભણેલાં-ગણેલાં કોઈક છે. આપ કુમારીઓ એ કેટલું નામ રોશન કરવું જોઈએ. તમે શ્રીમત પર રાજાઈ સ્થાપન કરી હતી. નારી થી લક્ષ્મી બની હતી તો કેટલો નશો રહેવો જોઈએ. અહીંયાં તો જુઓ પાઈ પૈસા નાં ભણતર માં જાન કુરબાન કરી રહ્યાં છે. હવે તમે ગોરા બનો છો પછી કાળા, તમોપધાન થી કેમ દિલ લગાવો છો. આ કબિસ્તાન થી દિલ નથી લગાડવાનું. આપણે તો બાપથી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. જૂની દુનિયા થી દિલ લગાડવું એટલે જહન્નુમ (નર્ક, દોજક) માં જવું છે. બાપ આવીને દોજક થી બચાવે છે તો પણ મુખ દોજક તરફ કેમ કરી દે છે. તમારું આ ભણતર કેટલું સહજ છે. કોઈ ઋષિ-મુનિ નથી જાણતાં. ન કોઈ શિક્ષક, ન કોઈ ઋષિ-મુનિ સમજાવી શકે છે. આ તો બાપ-શિક્ષક-ગુરુ પણ છે. તે ગુરુ લોકો શાસ્ત્ર સંભળાવે છે. તેમને શિક્ષક નહીં કહેશું તે કોઈ એવું નથી કહેતા કે અમે દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી સંભળાવીએ છીએ. તે તો શાસ્ત્રો ની વાતો જ સંભળાવશે. બાપ તમને શાસ્ત્રો નો સાર સમજાવે છે અને પછી વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી પણ બતાવે છે. હવે આ શિક્ષક સારા કે તે શિક્ષક સારા? તે શિક્ષક થી તમે કેટલું પણ ભણો, શું કમાશો? તે પણ નસીબ. ભણતાં-ભણતાં કોઈ એક્સિડન્ટ (અકસ્માત) થઈ જાય, મરી જાય તો ભણતર ખતમ. અહીંયાં તમે આ ભણતર જેટલું પણ ભણશો, તે વ્યર્થ જશે નહીં. હાં, શ્રીમત પર ન ચાલી ક્યાંય ઉલ્ટા ચાલી પડે કે ગટર માં જઈને નીચે પડે તો જેટલું ભણ્યાં તે કાંઈ ચાલ્યું નથી જતું, આ ભણતર તો ૨૧ જન્મોનાં માટે છે. પરંતુ પડવાથી કલ્પ-કલ્પાન્તર નો ઘાટો ખુબ-ખુબ પડી જાય છે. બાપ કહે છે - બાળકો, કાળુ મોઢું નહીં કરો. એવાં ખુબ છે જે કાળું મોઢું કરીને, છી-છી બનીને પછી આવીને બેસી જાય છે. તેમને ક્યારેય આ જ્ઞાન હજમ નહીં થશે. બદ-હજમી (અપયો) થઈ જાય છે. જે સાંભળશે તે બદ-હાજમ થઈ જશે, પછી મુખ થી કોઈને કહી નહિં શકે ભગવાનુવાચ કામ મહાશત્રુ છે, તેનાં પર જીત પામવાની છે. પોતે જ જીત નથી પામતા તો બીજાઓને કેવી રીતે કહેશે! અંદર ખાશે ને! તેમને કહેવાય છે આસુરી સંપ્રદાય, અમૃત પીતા-પીતા વિષ ખાઈ લે છે તો ૧૦૦ ગુણા કાળા બની જાય છે. હાડકે-હાડકું તૂટી જાય

છે.

આપ માતાઓનું સંગઠન તો ખુબ સારું હોવું જોઈએ. લક્ષ્ય-હેતુ તો સામે છે. તમે જાણો છો આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં રાજ્ય માં એક દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. એક રાજ્ય, એક ભાષા, ૧૦૦ ટકા પ્યોરિટી (પવિત્રતા), પીસ (શાંતિ), પ્રોસપ્રટી (સમૃદ્ધિ) હતી. તે એક રાજ્યની જ બાપ હમણાં સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. આ છે લક્ષ્ય-હેતુ. ૧૦૦ ટકા પવિત્રતા, સુખ, શાંતિ, સંપત્તિ ની સ્થાપના હવે થઈ રહી છે. તમે દેખાડો છો વિનાશ નાં પછી શ્રીકૃષ્ણ આવી રહ્યાં છે. ક્લિયર (સ્પષ્ટ) લખી દેવું જોઈએ. સતયુગી એક જ દેવી-દેવતાઓ નું રાજ્ય, એક ભાષા, પવિત્રતા, સુખ, શાંતિ ફરી થી સ્થાપન થઈ રહી છે. ગવર્મેન્ટ (સરકાર) ઈચ્છે છે ને. સ્વર્ગ હોય જ છે સતયુગ-ત્રેતા માં. પરંતુ મનુષ્ય પોતાને નર્કવાસી સમજે થોડી છે. તમે લખી શકો છો - દ્વાપર-કળયુગ માં બધાં નર્કવાસી છે. હમણાં તમે સંગમયુગી છો. પહેલાં તમે પણ કળયુગી નર્કવાસી હતાં, હવે તમે સ્વર્ગવાસી બની રહ્યાં છો. ભારત ને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છો શ્રીમત પર. પરંતુ તે હિમ્મત, સંગઠન હોવું જોઈએ. ચક્કર પર જાય છે તો આ ચિત્ર લક્ષ્મી-નારાયણ નાં લઈ જવા પડે. સારું છે. આમાં લખી દો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ, સુખ-શાંતિ નું રાજ્ય સ્થાપન થઈ રહ્યું છે - ત્રિમૂર્તિ શિવબાબા ની શ્રીમત પર. આવાં-આવાં મોટા-મોટા અક્ષર માં મોટા-મોટા ચિત્ર હોય. નાનાં બાળકો નાનાં ચિત્ર પસંદ કરે છે. અરે, ચિત્રો તો જેટલાં મોટા હોય એટલું સારું. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર તો ખુબ સરસ છે. આમાં ફક્ત લખવાનું છે એક જ સત્ય ત્રિમૂર્તિ શિવબાબા, સત્ય ત્રિમૂર્તિ શિવ શિક્ષક, સત્ય ત્રિમૂર્તિ શિવ ગુરુ. ત્રિમૂર્તિ અક્ષર નહીં લખશો તો સમજશે પરમાત્મા તો નિરાકાર છે, એ શિક્ષક કેવી રીતે હોઈ શકે છે. જ્ઞાન તો નથી ને. લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર ટીન ની સીટ (બેઠક) પર બનાવીને દરેક જગ્યા પર રાખવાનું છે, આ સ્થાપના થઈ રહી છે. બાપ આવ્યાં છે બ્રહ્મા દ્વારા એક ધર્મ ની સ્થાપના બાકી બધાનો વિનાશ કરાવી દેશે. આ બાળકોને સદૈવ નશો રહેવો જોઈએ. થોડી-થોડી વાત માં એક મત નથી મળતી તો ઝટ બગડી જાય છે. આ તો થાય જ છે. કોઈ કઈ તરફ, કોઈ કઈ તરફ, પછી મેજોરીટી (બહુમત) વાળા ને ઉઠાવાય છે, આમાં રંજ (દુઃખી) થવાની વાત નથી. બાળકો રિસાય જાય છે. અમારી વાત માનવામાં નથી આવી, અરે, આમાં રીસાવાની શું વાત છે. બાપ તો બધાને રીઝાવવા વાળા છે. માયાં એ બધાને રીસાવી દીધાં છે, બધાં બાપ થી રિસાયેલા છે. રિસાય પણ શું - બાપ ને જાણતાં જ નથી. જે બાપે સ્વર્ગની બાદશાહી આપી એમને જાણતાં જ નથી. બાપ કહે છે હું તમારા પર ઉપકાર કરું છું. તમે પછી મારા પર અપકાર કરો છો. ભારતનો હાલ જુઓ શું છે. તમારા માં પણ ખુબ થોડાં છે જેમને નશો રહે છે. આ છે નારાયણી નશો. એવું થોડી કહેવું જોઈએ કે અમે તો રામ-સીતા બનીશું. તમારું લક્ષ્ય-હેતુ છે જ નર થી નારાયણ બનવાનું. તમે પછી રામ-સીતા બનવામાં ખુશ થઈ જાઓ છો, હિમ્મત દેખાડવી જોઈએ ને. જૂની દુનિયાથી બિલકુલ દિલ ન લગાડવું જોઈએ. કોઈથી દિલ લગાડવું અને મર્યા. જન્મ-જન્માંતર નો ઘાટો પડી જશે. બાબા થી તો સ્વર્ગ નું સુખ મળે છે પછી આપણે નર્કમાં કેમ પડીએ. બાપ કહે છે તમે જ્યારે સ્વર્ગ માં હતાં તો બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. હમણાં ડ્રામા અનુસાર તમારો ધર્મ છે નહીં. કોઈ પણ પોતાને દેવતા ધર્મનાં નથી સમજતાં. મનુષ્ય થઈને પણ પોતાનાં ધર્મને ન જાણે તો શું કહેવાય. હિન્દુ કોઈ ધર્મ થોડી છે. કોણે સ્થાપન કર્યો, આ પણ નથી જાણતાં. આપ બાળકોને કેટલું સમજાવાય છે. બાપ કહે છે હું કાળો નો કાળ હવે આવ્યો છું-બધાને પાછાં લઈ જવાં. બાકી જે સારી રીતે ભણશે તે વિશ્વનાં માલિક બનશે. હવે ચાલો ઘરે. અહીંયાં રહેવા લાયક નથી, ખુબ કીચડો કરી દીધો છે - આસુરી મત પર ચાલીને. બાપ તો એવું કહેશે ને. તમે ભારતવાસી જે વિશ્વનાં માલિક હતાં, હવે કેટલાં ધક્કા ખાતાં રહો છો. લજ્જા નથી આવતી. તમારામાં પણ કોઈ છે જે સારી રીતે સમજે છે. નંબરવાર તો છે ને. ઘણાં બાળકો તો ઊંઘ માં રહે છે. તે ખુશી નો પારો નથી ચઢતો. બાબા આપણને ફરી થી રાજધાની આપે છે. બાપ કહે છે - આ સાધુઓ વગેરે નો પણ હું ઉદ્ધાર કરું છું. તે પોતે ન પોતાને, ન બીજાને મુક્તિ આપી શકે છે. સાચાં ગુરુ તો એક જ સદ્ગુરુ છે, જે સંગમ પર આવીને સર્વ ની સદ્ગતિ કરે છે. બાપ કહે છે હું આવું છું કલ્પ નાં સંગમ યુગે યુગે, જ્યારે કે મારે આખી દુનિયાને પાવન બનાવવાની છે. મનુષ્ય સમજે છે બાપ સર્વ શક્તિમાન છે, તે શું નથી કરી શકતાં. અરે, મને બોલાવો જ છો કે અમને પતિતો ને પાવન બનાવો તો હું આવીને પાવન બનાવું છું. બાકી બીજું શું કરીશ. બાકી તો રિદ્ધિ-સિદ્ધિ વાળા અનેક છે, મારું કામ જ છે નર્ક ને સ્વર્ગ બનાવવાનું. તે તો દર ૫ હજાર વર્ષ પછી બને છે. આજ તમે જ જાણો છો. આદિ સનાતન છે દેવી-દેવતા. ધર્મ બાકી તો બધાં પાછળ-પાછળ આવે છે. અરવિંદ ઘોષ તો હમણાં આવ્યાં તો પણ જુઓ કેટલાં તેમનાં આશ્રમ બની ગયાં છે. ત્યાં કોઈ નિર્વિકારી બનવાની વાત થોડી છે. તે તો સમજે છે ગૃહસ્થ માં રહેતાં પવિત્ર કોઈ રહી નથી શકતું. બાપ કહે છે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં ફક્ત એક જન્મ પવિત્ર રહો. તમે જન્મ-જન્માંતર તો પતિત રહ્યાં છો. હવે હું આવ્યો છું તમને

પાવન બનાવવાં. આ અંતિમ જન્મ પાવન બનો. સતયુગ-ત્રેતા માં તો વિકાર હોતાં જ નથી.

આ લક્ષ્મી- નારાયણ નું ચિત્ર અને સીડી નું ચિત્ર ખુબ સરસ છે. આમાં લખેલું છે - સતયુગ માં એક ધર્મ, એક રાજ્ય હતું. સમજાવવાની ખુબ જ યુક્તિ જોઈએ. ઘરડી માતાઓને પણ શીખવાડી ને તૈયાર કરવી જોઈએ, જે પ્રદર્શની માં કંઈક સમજાવી શકે. કોઈને પણ આ ચિત્ર દેખાડીને બોલો આમનું રાજ્ય હતું ને. હમણાં તો છે નહીં. બાપ કહે છે - હવે તમે મને યાદ કરો તો તમે પાવન બનીને પાવન દુનિયામાં ચાલ્યાં જશો. હવે પાવન દુનિયા સ્થાપન થઈ રહી છે. કેટલું સહજ છે. ઘરડી માતાઓ બેસીને પ્રદર્શની પર સમજાવે ત્યારે નામ રોશન થાય. કૃષ્ણનાં ચિત્ર માં પણ લખાણ ખુબ સરસ છે. બોલવું જોઈએ આ લખાણ જરૂર વાંચો. આને વાંચવાથી જ તમને નારાયણી નશો અથવા વિશ્વનાં માલિક-પણા નો નશો ચઢશે.

બાપ કહે છે હું તમને આવાં લક્ષ્મી-નારાયણ બનાવું છું તો તમારે પણ બીજાનાં ઉપર રહેમદિલ બનવું જોઈએ. જ્યારે પોતાનું કલ્યાણ કરે ત્યારે બીજાઓનું પણ કરી શકશે. ઘરડી માતાઓ ને એવું શીખવાડી ને હોશિયાર બનાવો જે પ્રદર્શની પર બાબા કહે કે ૮-૧૦ ઘરડી માતાઓને મોકલો તો ઝટ આવી જાય. જે કરશે તે પામશે. સામે લક્ષ-હેતુ જોઈને જ ખુશી થાય છે. અમે આ શરીર છોડી જઈ વિશ્વનાં માલિક બનીશું. જેટલું યાદમાં રહેશે એટલાં પાપ કપાશે. જુઓ પરબીડિયા પર છપાયેલું છે - વન રિલિજિન, વન ડીટી કિંગડમ, વન લેંગવેજ (એક ધર્મ, એક રાજ્ય, એક ભાષા).....તે જલ્દી સ્થાપન થશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ક્યારેય પણ પરસ્પર અથવા બાપ થી રીસાવાનું નથી, બાપ રીઝાવવા આવ્યાં છે એટલે ક્યારેય પણ રંજ (દુઃખી) નથી થવાનું. બાપ નો સામનો નથી કરવાનો.
2. જૂની દુનિયા થી, જૂનાં દેહ થી દિલ નથી લગાડવાનું. સત બાપ, સત શિક્ષક અને સતગુરુ ની સાથે સાચાં રહેવાનું છે. સદા એક ની શ્રીમત પર ચાલી દેહી-અભિમાની બનવાનું છે.

વરદાન :- આદિ રત્ન ની સ્મૃતિ થી પોતાનાં જીવન નું મૂલ્ય જાણવા વાળા સદા સમર્થ ભવ જેમ બ્રહ્મા આદિદેવ છે, એમ બ્રહ્માકુમાર, કુમારીઓ પણ આદિ રત્ન છે. આદિદેવ નાં બાળકો માસ્ટર આદિદેવ છે. આદિ રત્ન સમજવાથી જ પોતાનાં જીવન નાં મૂલ્ય ને જાણી શકશો કારણ કે આદિ રત્ન અર્થાત્ પ્રભુ નાં રત્ન, ઈશ્વરીય રત્ન - તો કેટલી વેલ્યુ (મૂલ્ય) થઈ ગઈ એટલે સદા પોતાને આદિદેવ નાં બાળકો માસ્ટર આદિદેવ, આદિ રત્ન સમજી ને દરેક કાર્ય કરો તો સમર્થ ભવ નું વરદાન મળી જશે. કાંઈ પણ વ્યર્થ જઈ નથી શકતું.

સ્લોગન :- જ્ઞાની તૂ આત્મા તે છે જે દગો ખાવા પહેલાં પારખીને સ્વયંને બચાવી લે.

“ સુખ , શાંતી અને ખુશી નો આધાર - પવિત્રતા ”

આજે બાપદાદા પોતાનાં ચારે બાજુનાં સર્વ હોલીનેસ (પવિત્ર) અને હેપ્પીનેસ (હર્ષિત) બાળકો ને જોઈ રહ્યાં છે. આટલાં મોટા સંગઠિત રૂપમાં આવાં હોલી અને હેપ્પી બંને વિશેષતાં વાળા, આ આખાં ડ્રામા ની અંદર બીજી કોઈ આટલી મોટી સભા કે આટલી મોટી સંખ્યાં હોઈ જ નથી શકતી. આજકાલ કોઈને ભલે હાઈનેસ (શ્રેષ્ઠ) કે હોલીનેસ (પવિત્રતા) નું ટાઈટલ આપે પણ છે પરંતુ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ રૂપમાં જુઓ તો તે પવિત્રતા, મહાનતા દેખાશે નહિં. બાપદાદા જોઈ રહ્યા હતાં આટલી મહાન પવિત્ર આત્માઓનું સંગઠન ક્યાંય હોઈ શકે છે. દરેક બાળક ની અંદર આ દૃઢ સંકલ્પ છે કે ન ફક્ત કર્મ થી પરંતુ મન-વાણી-કર્મ ત્રણેય થી પવિત્ર બનવાનું જ છે. તો આ પવિત્ર બનવાનો શ્રેષ્ઠ દૃઢ સંકલ્પ બીજે ક્યાંય પણ રહી નથી શકતો. અવિનાશી થઈ નથી શકતો, સહજ થઈ નથી શકતો. અને આપ સર્વ પવિત્રતાને ધારણ કરવી કેટલું સહજ સમજો છો કારણ કે બાપદાદા દ્વારા નોલેજ મળ્યું અને નોલેજ ની શક્તિ થી જાણી લીધું કે મુજ આત્માનું અનાદિ અને આદિ સ્વરૂપ છે જ પવિત્ર. જ્યારે આદિ-અનાદિ સ્વરૂપ ની સ્મૃતિ આવી ગઈ તો આ સ્મૃતિ સમર્થ બનાવી સહજ અનુભવ કરાવી રહી છે. જાણી લીધું કે અમારું વાસ્તવિક સ્વરૂપ પવિત્ર છે. આ સંગ-દોષ નું સ્વરૂપ અપવિત્ર છે. તો વાસ્તવિક ને અપનાવવું સહજ થઈ ગયું ને.

સ્વધર્મ, સ્વદેશ, સ્વ નાં પિતાં અને સ્વ સ્વરૂપ, સ્વ કર્મ બધાનું નોલેજ મળ્યું છે. તો નોલેજ ની શક્તિ થી મુશ્કેલ અતિ સહજ થઈ ગયું. જે વાત ને આજકાલની મહાન આત્માઓ કહેવડાવવા વાળા પણ અસંભવ સમજે છે, અનન્યરલ (અસાધારણ) સમજે છે પરંતુ આપ પવિત્ર આત્માઓએ તે અસંભવ ને કેટલું સહજ અનુભવ કરી લીધું. પવિત્રતા ને અપનાવવી સહજ છે કે મુશ્કેલ છે? આખાં વિશ્વ ની આગળ ચેલેન્જ (પડકાર) થી કહી શકો છો કે પવિત્રતા તો અમારું સ્વ-સ્વરૂપ છે. પવિત્રતા ની શક્તિ નાં કારણે જ્યાં પવિત્રતા છે ત્યાં સુખ અને શાંતિ સ્વતઃજ છે. પવિત્રતા ફાઉન્ડેશન (પાયો) છે. પવિત્રતાં ને માતા કહે છે. અને સુખ-શાંતિ તેનાં બાળકો છે. તો જ્યાં પવિત્રતાં છે ત્યાં સુખ શાંતિ સ્વતઃ જ છે એટલે હેપ્પી (ખુશ) પણ છે. ક્યારેય ઉદાસ થઈ ન શકો. સદા ખુશ રહેવા વાળા. જ્યાં હોલી (પવિત્રતા) છે ત્યાં હેપ્પી પણ જરૂર છે. પવિત્ર આત્માઓ ની નિશાની સદા ખુશી છે. તો બાપદાદા જોઈ રહ્યાં છે કે કેટલી નિશ્ચયબુદ્ધિ પાવન આત્માઓ બેઠી છે. દુનિયાવાળા સુખ-શાંતિ નાં પાછળ ભાગદોડ કરે છે. પરંતુ સુખ-શાંતિ નું ફાઉન્ડેશન જ પવિત્રતા છે. તે ફાઉન્ડેશન ને નથી જાણતાં એટલે પવિત્રતા નું ફાઉન્ડેશન મજબૂત ન હોવાનાં કારણે અલ્પકાળ નાં માટે સુખ અથવા શાંતિ પ્રાપ્ત થાય પણ છે પરંતુ હમણાં-હમણાં છે હમણાં-હમણાં નથી. સદાકાળ ની સુખ-શાંતિ ની પ્રાપ્તિ પવિત્રતાનાં સિવાય અસંભવ છે. આપ સૌએ ફાઉન્ડેશન ને અપનાવી લીધું છે એટલે સુખ-શાંતિ નાં માટે ભાગદોડ નથી કરવી પડતી. સુખ-શાંતિ, પવિત્ર-આત્માઓની પાસે સ્વયં સ્વતઃ જ આવે છે. જેમ બાળકો માં ની પાસે સ્વતઃ જ જાય છે ને. કેટલાં પણ અલગ કરો છતાં પણ માં ની પાસે જરૂર જશે. તો સુખ-શાંતિ ની માતા છે પવિત્રતા. જ્યાં પવિત્રતા છે ત્યાં સુખ શાંતિ, ખુશી સ્વતઃ જ આવે છે. તો શું બની ગયાં? બેગમપુર નાં બાદશાહ. આ જૂની દુનિયાનાં બાદશાહ નહીં, પરંતુ બેગમપુર નાં બાદશાહ. આ બ્રાહ્મણ પરિવાર બેગમપુર અર્થાત્ સુખ નો સંસાર છે. તો આ સુખ નાં સંસાર બેગમપુર નાં બાદશાહ બની ગયાં. હિઝ હોલીનેસ (પરમ પવિત્ર) પણ છે ને. તાજ પણ છે, તખ્ત પણ છે. બાકી શું કમી છે! કેટલો સુંદર તાજ છે, લાઈટ (પ્રકાશ) નો તાજ પવિત્રતા ની નિશાની છે. અને બાપદાદા નાં દિલતખ્તનશીન છે. તો બેગમપુર નાં બાદશાહો નો તાજ પણ ન્યારો અને તખ્ત પણ ન્યારું છે. બાદશાહી પણ ન્યારી તો બાદશાહ પણ ન્યારા છે.

આજકાલ ની મનુષ્ય આત્માઓને આટલી ભાગ-દોડ કરતાં જોઈ બાપદાદા ને પણ બાળકો પર તરસ આવે છે. કેટલો પ્રયત્ન કરતાં રહે છે. પ્રયત્ન અર્થાત્ ભાગ-દોડ, મહેનત પણ વધારે કરે છે પરંતુ પ્રાપ્તિ શું? સુખ પણ હશે તો સુખ ની સાથે કોઈ ને કોઈ દુઃખ તો મળેલું હશે. બીજું કંઈ નહીં તો અલ્પકાળ નાં સુખની સાથે ચિંતા અને ભય આ બે વસ્તુ તો છે જ છે. તો જ્યાં ચિંતા છે ત્યાં ચેન નથી હોઈ શકતું. જ્યાં ભય છે ત્યાં શાંતિ નથી હોઈ શકતી. તો

સુખ ની સાથે આ દુઃખ અશાંતિ નાં કારણ છે જ છે અને આપ સૌને દુઃખ નું કારણ અને નિવારણ મળી ગયું. હવે તમે સમસ્યાઓનું સમાધાન કરવાવાળા સમાધાન સ્વરૂપ બની ગયાં છો ને. સમસ્યાઓ આપ સૌથી રમવા માટે રમકડાં બનીને આવે છે. રમત રમવા માટે આવે છે ન કે ડરાવવા માટે. ગભરાવવા વાળા તો નથી છો ને. જ્યાં સર્વ શક્તિઓનો ખજાનો જન્મ-સિદ્ધ અધિકાર થઈ ગયો તો બાકી કમી શું રહી, ભરપૂર છો ને. માસ્ટર સર્વશક્તિવાન ની આગળ સમસ્યા કાંઈ નથી. હાથી નાં પગ નીચે જો કીડી આવી જાય તો દેખાશે? તો આ સમસ્યાઓ પણ આપ મહારથીઓની આગળ કીડી સમાન છે. રમત સમજવાથી ખુશી રહે, કેટલી પણ મોટી વાત નાની થઈ જાય છે. જેમ આજકાલ બાળકો ને કઈ રમત કરાવે છે, બુદ્ધિ ની. આમ બાળકોને હિસાબ (ગણિત) કરવા આપો તો હેરાન થઈ જશે. પરંતુ રમત ની રીતે હિસાબ ખુશી-ખુશી થી કરશે. તો આપ સૌ માટે પણ સમસ્યા કીડી સમાન છે ને. જ્યાં પવિત્રતા, સુખ શાંતિ ની શક્તિ છે ત્યાં સ્વાષ્ન માં પણ દુઃખ અશાંતિ ની લહેર આવી નથી શકતી. શક્તિશાળી આત્માઓની આગળ આ દુઃખ અને અશાંતિ હિમ્મત ન રાખી સકે આગળ આવવાની. પવિત્ર આત્માઓ સદા હર્ષિત રહેવાવાળી આત્માઓ છે, આ સદા સ્મૃતિ માં રાખો. અનેક પ્રકારની મુંઝવણો થી ભટકવાથી દુઃખ અશાંતિ ની જાળ થી નીકળી આવ્યાં કારણ કે ફક્ત એક દુઃખ નથી આવતું. પરંતુ એક દુઃખ પણ વંશાવલી ની સાથે આવે છે. તો તે જાળ થી નીકળી આવ્યાં. એવાં પોતાને ભાગ્યવાન સમજો છો ને!

આજે ઓસ્ટ્રેલિયા વાળા બેઠાં છે. ઓસ્ટ્રેલિયા વાળા ની બાપદાદા સદા જ તપસ્યા અને મહાદાની-પણા ની વિશેષતા વર્ણન કરે છે. સદા સેવાની લગન ની તપસ્યા અનેક આત્માઓને અને આપ તપસ્વી આત્માઓને ફળ આપી રહી છે. ધરણી નાં પ્રમાણે વિધિ અને વૃદ્ધિ બંને ને જોઈ બાપદાદા એક્સ્ટ્રા ખુશ છે. ઓસ્ટ્રેલિયા છે જ એક્સ્ટ્રા ઓર્ડિનરી (અદ્ભુત). ત્યાગ ની ભાવના, સેવા માટે બધામાં ખુબ જ જલ્દી આવે છે એટલે તો આટલાં સેવાકેન્દ્ર ખોલે છે. જેમ અમને ભાગ્ય મળ્યું છે એમ બીજાઓ નું ભાગ્ય બનાવવાનું છે. દૃઢ સંકલ્પ કરવો આ તપસ્યા છે. તો ત્યાગ અને તપસ્યા ની વિધિ થી વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત કરી રહ્યાં છે. સેવા-ભાવ અનેક હદનાં ભાવ સમાપ્ત કરી દે છે. આ જ ત્યાગ અને તપસ્યા સફળતા નો આધાર બન્યો છે, સમજ્યાં. સંગઠન ની શક્તિ છે. એકે કહ્યું અને બીજા એ કર્યું. એવું નહીં એકે કહ્યું અને બીજું કહે આ તો થઈ ન શકે. આમાં સંગઠન તૂટે છે. એકે કહ્યું, બીજાએ ઉમંગ થી સહયોગી બની પ્રેક્ટિકલ માં લાવ્યું, આ છે સંગઠન ની શક્તિ. પાંડવો નું પણ સંગઠન છે, ક્યારેય તું, હું નહીં. બસ બાબા-બાબા કહ્યું તો બધી વાતો સમાપ્ત થઈ જાય છે. ખિટ-ખિટ થાય જ છે તું-હું, મારાં-તારાં માં. બાપને સામે રાખશે તો કોઈ પણ સમસ્યા આવી નથી શકતી. અને સદા નિર્વિઘ્ન આત્માઓ તીવ્ર પુરુષાર્થ થી ઉડતી-કળા નો અનુભવ કરે છે. લાંબાકાળ ની નિર્વિઘ્ન સ્થિતિ, મજબૂત સ્થિતિ થાય છે. વારંવાર વિઘ્નો નાં વશ જે થાય તેમનું ફાઉન્ડેશન કાયું થઈ જાય છે અને લાંબાકાળ ની નિર્વિઘ્ન આત્માઓ ફાઉન્ડેશન પાકું હોવાનાં કારણે સ્વયં પણ શક્તિશાળી, બીજાઓને પણ શક્તિશાળી બનાવે છે. કોઈ પણ વસ્તુ તૂટેલી ને જોડવાથી કમજોર થઈ જાય છે. લાંબાકાળ ની શક્તિશાળી આત્મા, નિર્વિઘ્ન આત્મા અંત માં પણ નિર્વિઘ્ન બની પાસ વિથ ઓનર બની જાય છે અથવા ફર્સ્ટ ડિવિઝન (પ્રથમ શ્રેણી) માં આવી જાય છે. તો સદા આ જ લક્ષ્ય રાખો કે લાંબાકાળ ની નિર્વિઘ્ન સ્થિતિનો અનુભવ અવશ્ય કરવાનો છે. એવું નહીં સમજો વિઘ્ન આવ્યું, પાર તો કર્યું ને. કાંઈ વાંધો નહીં. પરંતુ વારંવાર વિઘ્ન આવવું અને પાર કરવું આમાં સમય વ્યર્થ જાય છે. એનર્જી (શક્તિ) વ્યર્થ જાય છે. તે સમય અને એનર્જી સેવામાં લગાડો તો એક નું પદમ જમા થઈ જશે. એટલે લાંબાકાળ ની નિર્વિઘ્ન આત્માઓ, વિઘ્ન-વિનાશક રૂપ થી પૂજાય છે. વિઘ્ન-વિનાશક ટાઈટલ પૂજ્ય આત્માઓનું છે. હું વિઘ્ન-વિનાશક પૂજ્ય આત્મા છું આ સ્મૃતિ થી સદા નિર્વિઘ્ન બની આગળ ઉડતી કળા દ્વારા ઉડતાં ચાલો અને ઉડાવતાં ચાલો. સમજ્યાં. પોતાનાં વિઘ્ન વિનાશ તો કર્યા પરંતુ બીજાઓનાં માટે વિઘ્ન-વિનાશક બનવાનું છે. જુઓ, આપ સૌને નિમિત્ત આત્મા પણ એવી મળી છે (નિર્મલા ડોક્ટર) જે શરૂ થી લઈને કોઈ પણ વિઘ્ન માં નથી આવી. સદા ન્યારી અને પ્યારી રહી છે. થોડું સ્ટ્રીકટ (કડક) રહી. આ પણ જરૂરી છે. જો આવી સ્ટ્રીકટ ટીચર ન મળત તો આટલી વૃદ્ધિ ન થાત. આ આવશ્યક પણ હોય છે. જેમ કડવી દવા બિમારી માટે જરૂરી હોય છે ને. તો ડ્રામા અનુસાર નિમિત્ત આત્માઓનો પણ સંગ તો લાગે જ છે અને જેમ સ્વયં આવવાથી જ સેવાનાં નિમિત્ત બની ગઈ, તો ઓસ્ટ્રેલિયામાં પણ આવવાથી જ સેવાકેન્દ્ર ખોલવાની સેવામાં લાગી જાય છે. આ ત્યાગની ભાવના નાં વાયબ્રેશન આખું ઓસ્ટ્રેલિયા અને જે પણ સંપર્ક વાળા સ્થાન છે એમાં એ જ રૂપ થી વૃદ્ધિ થઈ રહી છે. તપસ્યા અને ત્યાગ જેમાં છે, એ જ શ્રેષ્ઠ આત્મા છે. તીવ્ર પુરુષાર્થી તો બધી આત્માઓ છે પરંતુ પુરુષાર્થી હોવા છતાં પણ વિશેષતાઓ પોતાનો પ્રભાવ જરૂર નાખે છે. સંપન્ન તો હમણાં બધાં

બની રહ્યાં છે ને. સંપન્ન બની ગયાં, આ સર્ટિફિકેટ કોઈ ને પણ મળ્યું નથી. પરંતુ સંપન્નતા ની સમીપ પહોંચી ગયાં છે, આમાં નંબરવાર છે. કોઈ ખુબ જ સમીપ પહોંચ્યાં છે, કોઈ નંબરવાર આગળ પાછળ છે. ઓસ્ટ્રેલિયા વાળા લડી (ભાગ્યશાળી) છે. ત્યાગ નું બીજ ભાગ્ય પ્રાપ્ત કરાવી રહ્યું છે. શક્તિ સેના પણ બાપદાદા ને અતિ પ્રિય છે કારણ કે હિમ્મત-વાળી છે. જ્યાં હિમ્મત છે ત્યાં બાપદાદાની મદદ સદા જ સાથે છે. સદા સંતુષ્ટ રહેવા વાળા છે ને. સંતુષ્ટતા, સફળતા નો આધાર છે. આપ સર્વ સંતુષ્ટ આત્માઓ છો તો સફળતા તમારો જન્મ સિદ્ધ અધિકાર છે. સમજ્યાં. તો ઓસ્ટ્રેલિયા વાળા નિયરેસ્ટ (સમીપ) અને ડિયરેસ્ટ (પ્રિય) છે એટલે એક્સ્ટ્રા હુજ્જત છે. અચ્છા.

અવ્યક્ત મુરલીઓ થી પસંદ કરેલ મહાવાક્ય (પ્રશ્ન - ઉત્તર)

પ્રશ્ન :- શક્તિ સેના નું નામ આખાં વિશ્વ માં ક્યારે રોશન થશે?

ઉત્તર :- જ્યારે સંગઠિત રુપમાં એકરસ સ્થિતિ કે એક શુદ્ધ સંકલ્પ માં સ્થિત થવાનો અભ્યાસ હશે. સંગઠન માં કોઈ એક નો પણ બીજો કોઈ સંકલ્પ ન હોય. બધાં એક જ લગન, એક જ અશરીરી બનવાના શુદ્ધ સંકલ્પ માં સ્થિત થવાનાં અભ્યાસી બને ત્યારે આખાં વિશ્વની અંદર શક્તિ સેના નું નામ રોશન થશે.

પ્રશ્ન :- સ્થૂળ સૈનિક યુદ્ધનાં મેદાન માં વિજયી કયાં આધાર પર થાય છે? તમારા વિજય નાં નગારાં ક્યારે વાગશે?

ઉત્તર :- સ્થૂળ સૈનિક જ્યારે યુદ્ધનાં મેદાન માં જાય છે તો એક જ ઓર્ડર (આદેશ) થી ચારે બાજુ પોતાની ગોળી ચલાવવાનું શરૂ કરી દે છે. એક જ સમયે, એક જ ઓર્ડર થી ચારે બાજુ ઘેરાવ નાખે છે ત્યારે વિજયી બને છે. એમ જ રુહાની સેના, સંગઠિત રુપ માં, એક જ ઇશારા થી અને એક જ સેકન્ડ માં, બધાં એક-રસ સ્થિતિ માં સ્થિત થઈ જશે, ત્યારે જ વિજય નાં નગારાં વાગશે.

પ્રશ્ન :- બાપ નાં કયાં ઓર્ડર ને પ્રેક્ટિકલ માં લાવવા માટે એવરરેડી બનો તો આ કળયુગી પર્વત ઉઠી જશે?

ઉત્તર :- બાપ આ જ ઓર્ડર કરશે કે એક સેકન્ડમાં બધાં એકરસ આ સ્થિતિ માં સ્થિત થઈ જાઓ. જ્યારે બધાનાં સર્વ-સંકલ્પ એક સંકલ્પ માં સમાઈ જશે ત્યારે આ કળયુગી પર્વત ઉઠશે. તે એક સેકન્ડ સદાકાળ ની સેકન્ડ હોય છે. એવું નહીં કે એક સેકન્ડ સ્થિતિ થઈ પછી નીચે આવી જાઓ.

પ્રશ્ન :- દરેક બ્રાહ્મણ બાળક ની જવાબદારી કઈ છે?

ઉત્તર :- આખાં સંગઠનને એકરસ સ્થિતિમાં સ્થિત કરાવવા માટે સહયોગી બનવું-આ દરેક બ્રાહ્મણ ની જવાબદારી છે. જેમ અજ્ઞાની આત્માઓને જ્ઞાનનો પ્રકાશ આપવા માટે સદૈવ શુભભાવના કે કલ્યાણની ભાવના રાખતાં પ્રયત્ન કરતાં રહો છો. તેમ જ પોતાનાં આ દેવી સંગઠન ને પણ એકરસ સ્થિતિ માં સ્થિત કરવા અને સંગઠન ની શક્તિ ને વધારવા માટે એક-બીજા નાં પ્રતિ ભિન્ન-ભિન્ન રુપ થી પ્રયત્ન કરો. આનાં પ્લાન (યોજના) બનાવો. એમ જ નહીં ખુશ થઈ જતાં કે હું પોતાનાં રુપ થી ઠીક જ છું.

પ્રશ્ન :- પરમાત્મ જ્ઞાન ની વિશેષતા શું છે?

ઉત્તર :- સંગઠન ની શક્તિ જ આ પરમાત્મ જ્ઞાન ની વિશેષતા છે. આ બ્રાહ્મણ સંગઠન ની વિશેષતા દેવતા રુપ માં પ્રેક્ટિકલ એક ધર્મ, એક રાજ્ય, એક મત નાં રુપ માં ચાલે છે.

પ્રશ્ન :- કઈ એક વાત નું સંપૂર્ણ પરિવર્તન જ સંપૂર્ણતા નાં સમીપ લાવશે?

ઉત્તર :- દરેક માં જે દેહ-અભિમાન વાળા મૂળ સંસ્કાર છે, જેમને તમે લોકો નેચર (સ્વભાવ) કહો છો, તે સંસ્કાર

અંશ-માત્ર માં પણ ન રહે. પોતાનાં આ સંસ્કારો ને પરિવર્તન કરી બાપદાદા નાં સંસ્કારો ને ધારણ કરવાં - આ જ અંતિમ પુરુષાર્થ છે.

પ્રશ્ન :- બાપદાદા ની પ્રત્યક્ષતા કયાં આધાર પર થશે?

ઉત્તર :- જ્યારે એક-એકમાં બાપદાદા નાં સંસ્કાર દેખાશે. બાપદાદા નાં સંસ્કારો ને કોપી (નકલ) કરી, તેમનાં સમાન બનો તો સમય અને શક્તિઓ બચી જશે અને આખાં વિશ્વમાં બાપદાદા ને સહજ પ્રત્યક્ષ કરી શકશો. ભક્તિમાર્ગ માં તો ફક્ત કહેવત છે કે જ્યાં જોવું છું ત્યાં તું જ તું છે પરંતુ અહીંયાં પ્રેક્ટિકલ માં જ્યાં જુઓ, જેમને જુઓ ત્યાં બાપદાદા નાં સંસ્કાર જ દેખાઈ આવે.

વરદાન :- રોબ (જુસ્સા) નાં અંશ નો પણ ત્યાગ કરવા વાળા સ્વમાનધારી પુણ્ય આત્મા ભવ સ્વમાનધારી બાળકો બધાને માન આપવા વાળા દાતા હોય છે. દાતા અર્થાત્ રહેમદિલ. તેમનામાં ક્યારેય કોઈ પણ આત્માનાં પ્રતિ સંકલ્પ માત્ર પણ રોબ નથી રહેતો. આં આવું કેમ? આવું ન કરવું જોઈએ, થવું ન જોઈએ, જ્ઞાન આ કહે છે શું... આ પણ સૂક્ષ્મ રોબ નો અંશ છે. પરંતુ સ્વમાનધારી પુણ્ય આત્માઓ પડેલા ને ઉઠાવશે, સહયોગી બનાવશે તે ક્યારેય આ સંકલ્પ પણ નથી કરી સકતી કે આ તો પોતાનાં કર્મો નું ફળ ભોગવી રહ્યાં છે, કરશે તો જરૂર પામશે... આમને પડવું જ જોઈએ... આવાં સંકલ્પ આપ બાળકોનાં ન હોઈ શકે.

સ્લોગન :- સંતુષ્ટતા અને પ્રસન્નતા ની વિશેષતા જ ઉડતી કળા નો અનુભવ કરાવે છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં સાચી - સાચી પાઠશાળા માં બેઠાં છો , આ સતસંગ પણ છે , અહીંયા તમને સત બાપ નો સંગ મળ્યો છે , જે પાર લગાવી દે છે ”

પ્રશ્ન :- હિસાબ-કિતાબ નાં ખેલ માં મનુષ્યો ની સમજ અને તમારી સમજ માં કયું અંતર છે.

ઉત્તર :- મનુષ્ય સમજે છે-આ જે દુઃખ-સુખ નો ખેલ ચાલે છે, આ દુઃખ-સુખ બધું પરમાત્મા જ આપે છે અને આપ બાળકો સમજો છો કે આ દરેક નાં કર્મોનાં હિસાબ નો ખેલ છે. બાપ કોઈને પણ દુઃખ નથી આપતાં. એ આવે જ છે સુખનો રસ્તો બતાવવાં. બાબા કહે છે - બાળકો, મેં કોઈને પણ દુઃખી નથી કર્યા. આ તો તમારા જ કર્મો નું ફળ છે.

ગીત :- ઇસ પાપ કી દુનિયા સે

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. કોને પોકારે છે? બાપ ને. બાબા આવીને આ પાપ ની કળયુગી દુનિયાથી સતયુગી પુણ્ય ની દુનિયામાં લઈ ચાલો. હમણાં જીવાત્માઓ બધી કળયુગી છે. તેઓની બુદ્ધિ ઉપર જાય છે. બાપ કહે છે હું જે છું, જેવો છું, એવું કોઈ નથી જાણતાં. ઋષિ-મુનિ વગેરે પણ કહે છે અમે રચયિતા માલિક અર્થાત્ બેહદનાં બાપ અને એમની બેહદની રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં. આત્માઓ જ્યાં રહે છે તે છે બ્રહ્મ મહત્ત્વ, જ્યાં સૂર્ય ચંદ્ર નથી હોતાં. ન મૂળવતન, ન સૂક્ષ્મવતન માં. બાકી આ માંડવા માં તો વીજળીઓ વગેરે જોઈએ ને. તો આ માંડવા ને વીજળી મળે છે - રાત નાં ચંદ્ર-તારાઓ, દિવસ માં સૂર્ય. આ છે બત્તીઓ. આ બત્તીઓનાં હોવા છતાં પણ અંધકાર કહેવાય છે. રાત્રે તો છતાં પણ બત્તીઓ પેટાવવી પડે છે. સતયુગ ત્રેતા ને કહેવાય છે દિવસ અને ભક્તિમાર્ગ ને કહેવાય છે રાત. આ પણ સમજની વાત છે. નવી દુનિયાથી પછી જૂની જરૂર બનશે. ફરી નવી હશે તો જૂની નો જરૂર વિનાશ થશે. આ છે બેહદ ની દુનિયા. મકાન પણ કોઈ ખુબ મોટા-મોટા હોય છે રાજાઓ વગેરે નાં. આ છે બેહદ નું ઘર, માંડવો અથવા સ્ટેજ, આને કર્મક્ષેત્ર પણ કહેવાય છે. કર્મ તો જરૂર કરવાનું હોય છે. બધાં મનુષ્યો નાં માટે આ કર્મક્ષેત્ર છે. બધાએ કર્મ કરવાનું જ છે, પાર્ટ ભજવવાનો જ છે. પાર્ટ દરેક આત્માને પહેલે થી મળેલો છે. તમારામાં પણ કોઈ છે જે આ વાતોને સારી રીતે સમજી શકે છે. વાસ્તવમાં આ ગીતા પાઠશાળા છે. પાઠશાળા માં ક્યારેય ઘરડા વગેરે ભણે છે શું? અહીંયાં તો ઘરડા, જવાન વગેરે બધાં ભણે છે. વેદો ની પાઠશાળા નહીં કહેશું. ત્યાં કોઈ પણ લક્ષ-હેતુ હોતો નથી. અમે આટલાં વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે ભણીએ છીએ, આનાથી શું બનશું - તે જાણતાં નથી. કોઈ પણ જે સતસંગ છે, લક્ષ-હેતુ કાંઈ નથી. હવે તો તેને સતસંગ કહેવાથી લજ્જા આવે છે. સત્ તો એક બાપ જ છે, જેમનાં માટે કહેવાય છે સંગ તારે...કુસંગ બોરે... કુસંગ કળયુગી મનુષ્યો નો. સત્ નો સંગ તો એક જ છે. હમણાં તમને વઠ્ઠર (આશ્ચર્ય) લાગે છે. આખી સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન કેવી રીતે બાપ આપે છે, તમને તો ખુશી થવી જોઈએ, તમે સાચી-સાચી પાઠશાળા માં બેઠાં છો. બાકી બધી છે જુઠી પાઠશાળાઓ, તે સતસંગો વગેરે થી કાંઈ પણ બનીને નીકળતાં નથી. સ્કૂલ-કોલેજ વગેરે થી તો પણ કાંઈ બનીને નીકળે છે. કારણ કે ભણે છે. બાકી ક્યાંય પણ ભણતર નથી. સતસંગ ને ભણતર નહીં કહેશે. શાસ્ત્ર વગેરે તો ભણીને પછી દુકાન ખોલી બેસે છે, પૈસા કમાય છે. ગ્રંથ થોડાં શીખીને, ગુરુદ્વારા ખોલી બેસી જાય છે. ગુરુદ્વારાઓ પણ કેટલાં ખોલે છે. ગુરુનો દ્વાર અર્થાત્ ઘર કહેશે ને. ફાટક ખુલે છે, ત્યાં જઈને શાસ્ત્ર વગેરે વાંચે છે. તમારો ગુરુદ્વાર છે - મુક્તિ અને જીવનમુક્તિ ધામ, સતગુરુ દ્વાર. સદ્ગુરુ નું નામ શું છે? અકાળમૂર્ત. સદ્ગુરુ ને અકાળ મૂર્ત કહે છે, એ આવીને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો દ્વાર ખોલે છે. અકાળમૂર્ત છે ને. જેમને કાળ પણ ખાઈ નથી શકતો. આત્મા છે જ બિંદુ, તેને કાળ કેવી રીતે ખાશે. તે આત્મા તો શરીર છોડીને ભાગી જાય છે. મનુષ્ય સમજે થોડી છે કે આ જૂનું શરીર છોડી પછી જઈ બીજું લેશે પછી એમાં રડવાની શું દરકાર છે. આ તમે જાણો છો - ડ્રામા અનાદિ બનેલો છે. દરેક ને પાર્ટ ભજવવાનો જ છે. બાપે સમજાવ્યું છે - સતયુગ માં છે નષ્ટોમોહા. મોહજીત ની પણ વાર્તા છે ને. પંડિત લોકો સંભળાવે છે, માતાઓ પણ સાંભળી-સાંભળી ને પછી ગ્રંથ રાખી બેસી જાય છે - સંભળાવવા માટે. ઘણાં મનુષ્ય જઈને સાંભળે છે. તેને કહેવાય છે કનરસ. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર મનુષ્ય તો કહેશે અમારો દોષ શું છે. બાપ કહે છે તમે મને બોલાવો છો કે દુઃખ ની દુનિયાથી લઈ જાઓ. હવે હું આવ્યો છું તો મારું સાંભળવું જોઈએ ને. બાપ બાળકોને બેસી સમજાવે

છે, સારી મત મળે છે તો તે લેવી જોઈએ ને. તમારો પણ કોઈ દોષ નથી. આ પણ ડ્રામા હતો. રામ રાજ્ય, રાવણ રાજ્ય નો ખેલ બનેલો છે. ખેલ માં કોઈ હારી જાય છે તો તેનો દોષ થોડી છે. જીત અને હાર થાય છે, આમાં આ લડાઈ ની વાત નથી. તમને બાદશાહી હતી. આ પણ આગળ તમને ખબર નહોતી, હમણાં તમે સમજો છો જે સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) છે, જેમનું નામ પ્રસિદ્ધ છે. દિલ્હી માં સૌથી નામીગ્રામી સમજાવવા વાળું કોણ છે? તો ઝટ નામ લેશે જગદીશ નું. તમારા માટે મેગેઝીન (પત્રિકા) પણ નીકાળે છે. તેમાં બધુંજ આવી જાય છે. અનેક પ્રકારની પોઇન્ટસ (વાત) લખે છે, બ્રિજમોહન પણ લખે છે. લખવું કોઈ માસીનું ઘર થોડી છે. જરૂર વિચાર સાગર મંથન કરે છે, સારી સર્વિસ (સેવા) કરે છે. કેટલાં લોકો વાંચી ને ખુશ થાય છે. બાળકોને પણ રીફ્રેશમેન્ટ મળે છે. કોઈ કોઈ પ્રદર્શનની માં ખુબ માથું મારે છે, કોઈ-કોઈ કર્મબંધન માં ફસાયેલાં છે, એટલે એટલું ઉઠાવી નથી શકતાં. આ પણ કહેશું ડ્રામા, અબળાઓ પર પણ અત્યાચાર થવાનો ડ્રામા માં પાર્ટ છે. એવો પાર્ટ કેમ ભજવ્યો, આ પ્રશ્ન જ નથી ઉઠતો. આ તો અનાદિ બન્યો-બનેલો ડ્રામા છે. તેમને કાંઈ કરી થોડી શકાય છે. કોઈ કહે છે અમે ગુનો શું કર્યો છે આવો પાર્ટ રાખ્યો છે. હવે ગુના ની તો વાત નથી. આ તો પાર્ટ છે. અબળાઓ કોઈ તો નિમિત્ત બનશે, જેમનાં પર જુલમ થશે. આમ તો પછી બધાં કહેશે અમને આ પાર્ટ કેમ? ના, આ બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે. પુરુષો પર પણ અત્યાચાર થાય છે. આ વાતો માં સહનશીલતા કેટલી રાખવી પડે છે. ખુબ જ સહનશીલતા જોઈએ. માયા નાં વિધ્ન તો ખુબ જ પડશે. વિશ્વની બાદશાહી લો છો તો કાંઈ મહેનત કરવી પડે. ડ્રામા માં આપદાઓ, ખિટપિટ વગેરે કેટલી છે. અબળાઓ પર અત્યાચાર લખેલું છે. લોહીની નદીઓ પણ વહેશે. ક્યાંય પણ સેફ્ટી (સુરક્ષા) નહીં રહેશે. હમણાં તો સવાર નાં ક્લાસ વગેરે માં જાઓ છો, સેવાકેન્દ્ર પર. તે પણ સમય આવશે જે તમે બહાર નીકળી પણ નહીં શકો. દિવસ-પ્રતિદિવસ જમાનો બગડતો જાય છે અને બગડવાનો છે. દુઃખ નાં દિવસ ખુબ જોર થી આવશે. બીમારી વગેરે માં પણ દુઃખ થાય છે તો પછી ભગવાન ને યાદ કરે, પોકારે છે. હવે તમને ખબર છે બાકી થોડાં દિવસ છે. પછી આપણે પોતાનાં શાંતિધામ, સુખધામ માં જરૂર જઈશું. દુનિયાને તો આ પણ ખબર નથી. હમણાં આપ બાળકો ફીલ (અનુભવ) કરો છો ને. હમણાં બાપને પૂરી રીતે જાણી ગયાં છો. તે બધાં તો સમજે છે પરમાત્મા લિંગ છે. શિવલિંગ ની પૂજા પણ કરે છે. તમે શિવનાં મંદિર માં જતાં હતાં, ક્યારેય આ ખ્યાલ કર્યો કે શિવલિંગ શું વસ્તુ છે? જરૂર આ જડ છે તો ચૈતન્ય પણ હશે! આ ત્યારે શું છે? ભગવાન તો રચતા છે ઉપર માં. એમની નિશાની છે ફક્ત પૂજા માટે. પૂજ્ય હશે તો પછી આ વસ્તુ નહીં હશે. શિવકાશી નાં મંદિર માં જાય છે, કોઈને ખબર થોડી છે ભગવાન નિરાકાર છે. આપણે પણ એમનાં બાળકો છીએ. બાપનાં બાળકો થઈને પછી આપણે દુઃખી કેમ છીએ? વિચાર કરવાની વાત છે ને. આત્મા કહે છે અમે પરમાત્મા ની સંતાન છીએ પછી આપણે દુઃખી કેમ છીએ? બાપ તો છે જ સુખ આપવા વાળા. બોલાવે પણ છે-હં ભગવાન, અમારા દુઃખ મટાડો. તે કેવી રીતે મટાડે? દુઃખ-સુખ આ તો પોતાનાં કર્મો નો હિસાબ છે. મનુષ્ય સમજે છે સુખનાં બદલે સુખ, દુઃખનાં બદલે દુઃખ પરમાત્મા જ આપે છે. એમનાં પર નાખી દે છે, બાપ કહે છે હું ક્યારેય દુઃખ નથી આપતો. હું તો અડધાકલ્પ માટે સુખ આપીને જાઉં છું. આ પછી સુખ અને દુઃખ નો ખેલ છે. ફક્ત સુખ નો જ ખેલ હોત પછી તો આ ભક્તિ વગેરે કાંઈ ન હોય, ભગવાન થી મળવા માટે જ આ ભક્તિ વગેરે બધાં કરે છે ને. હવે બાપ બેસી બધાં સમાચાર સંભળાવે છે. બાપ કહે છે આપ બાળકો કેટલાં ભાગ્યશાળી છો. તે ઋષિ-મુનિઓ વગેરે નું કેટલું નામ છે. તમે છો રાજઋષિ, તે છે હઠયોગ ઋષિ. ઋષિ અર્થાત્ પવિત્ર. તમે સ્વર્ગનાં રાજા બનો છો તો પવિત્ર જરૂર બનવું પડે. સતયુગ-ત્રેતા માં જેમનું રાજ્ય હતું તેમનું જ પછી હશે. બાકી બધાં પાછળ આવશે. તમે હમણાં કહો છો અમે શ્રીમત પર પોતાનું રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવામાં પણ સમય તો લાગશે ને. સતયુગ આવવાનું છે, કળયુગ જવાનું છે.

કેટલી મોટી દુનિયા છે. એક-એક શહેર મનુષ્યોથી કેટલું ભરેલું છે. ધનવાન વ્યક્તિ દુનિયાનું ચક્કર લગાવે છે. પરંતુ અહીંયાં આખી દુનિયાને કોઈ જોઈ ન શકે. હાં સતયુગમાં જોઈ શકે છે કારણ કે સતયુગ માં છે જ એક રાજ્ય, એટલાં થોડા રાજાઓ હશે, અહીંયા તો જુઓ કેટલી મોટી દુનિયા છે. આટલી મોટી દુનિયાનું ચક્કર કોણ લગાવે. ત્યાં તમારે સમુદ્ર માં જવાનું નથી. ત્યાં સિલોન, બર્મા વગેરે હશે? ના, કાંઈ પણ નહીં. આ કરાંચી નહીં હશે. તમે બધાં મીઠી નદીઓનાં કિનારા પર રહો છો. ખેતી વાડી વગેરે બધું હોય છે, સૃષ્ટિ તો મોટી છે. મનુષ્ય ખુબ થોડાં રહે છે પછી પાછળ વૃદ્ધિ થાય છે. પછી ત્યાં જઈને પોતાનું રાજ્ય સ્થાપન કર્યું. ધીરે-ધીરે હપ કરતા ગયાં. પોતાનું રાજ્ય સ્થાપન કરી દીધું. હમણાં તો બધાને છોડવું પડે છે. એક ભારત જ છે, જેણે કોઈનું પણ રાજ્ય છીનવ્યું નથી કારણ કે ભારત અસલ માં અહિંસક છે ને. ભારત જ આખી દુનિયાનો માલિક હતો અને બધાં પછી આવ્યાં છે જે ટુકડા-ટુકડા લેતા ગયાં છે. તમે કોઈ ને હપ નથી કર્યા, અંગ્રેજોએ હપ કરી લીધું છે. આપ

ભારતવાસીઓને તો બાપ વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. તમે ક્યાંય ગયાં થોડી છો. આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં આ બધી વાતો છે, ઘરડી માતાઓ તો આટલું બધું સમજી ન શકે. બાપ કહે છે સારું છે જે તમે કાંઈ પણ ભણી નથી. ભણેલું બધું બુદ્ધિ થી કાઢવું પડે છે, એક વાત ફક્ત ધારણ કરવાની છે - મીઠા બાળકો બાપ ને યાદ કરો. તમે કહેતાં પણ હતાં ને બાબા તમે આવશો તો અમે વારી જઈશું, કુરબાન જઈશું. તમારે પછી મારા પર કુરબાન જવાનું છે. લેણ-દેણ હોય છે ને. લગ્નનાં સમયે સ્ત્રી-પુરુષ એક-બીજાનાં હાથમાં મીઠું આપે છે. બાપને પણ કહે છે. અમે જૂનું બધુંજ તમને આપીએ છીએ. મરવાનું તો છે, આ બધું ખતમ થવાનું છે. તમે અમને પછી નવી દુનિયામાં આપજો. બાપ આવે જ છે બધાને લઈ જવાં. કાળ છે ને. સિંધ માં કહેતાં હતાં - આ કયો કાળ છે જે બધાને ભગાવીને લઈ જાય છે, આપ બાળકો તો ખુશ થાઓ છો. બાપ આવે જ છે લઈ જવાં. આપણે તો ખુશી થી પોતાનાં ઘરે જઈશું. સહન પણ કરવું પડે છે. સારા-સારા મોટા-મોટા ઘરની માતાઓ માર ખાય છે. તમે સાચી કમાણી કરો છો. મનુષ્ય થોડી જાણે છે, તે છે જ કળયુગી શુદ્ધ સંપ્રદાય. તમે છો સંગમયુગી, પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છો. જાણો છો પહેલા નંબરમાં પુરુષોત્તમ આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે ને. પછી ડિગ્રી ઓછી થતી જશે. ઉપર થી નીચે આવતાં રહેશે. પછી ધીરે-ધીરે પડતા રહેશે. આ સમયે બધાં પડી ચૂક્યાં છે. આડ જૂનું થઈ ચૂક્યું છે, મૂળ સડી ગયું છે. હવે ફરી સ્થાપના થાય છે. ફાઉન્ડેશન લાગે છે ને. કલમ કેટલી નાની હોય છે પછી એનાથી કેટલું મોટું આડ વધી જાય છે. આ પણ આડ છે, સતયુગ માં ખુબજ નાનું આડ હોય છે. હવે કેટલું મોટું આડ છે. વેરાઈટી (વિવિધ) ફૂલ કેટલાં છે, મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં. એક જ આડ માં કેટલી વેરાઈટી છે. અનેક વેરાઈટી ધર્મોનું આડ છે મનુષ્યો નું. એક ચહેરો ન મળે બીજા થી. બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે ને. એક જેવો પાર્ટ કોઈનો હોઈ નથી શકતો. આને કહેવાય છે કુદરતી બન્યો-બનેલ બેહદ નો ડ્રામા, આમાં પણ બનાવટ ખુબ છે. જે વસ્તુ રીયલ હોય છે તે ખતમ પણ થાય છે. પછી ૫ હજાર વર્ષ પછી રિયલ્ટી માં આવશે. ચિત્ર વગેરે પણ કોઈ રીયલ બનેલા થોડી છે. બ્રહ્માનો પણ ચહેરો ફરી ૫ હજાર વર્ષ પછી તમે જોશો. આ ડ્રામાનાં રહસ્ય ને સમજવામાં બુદ્ધિ ખુબ વિશાળ જોઈએ. બીજું કાંઈ નહીં સમજો ફક્ત એક વાત બુદ્ધિ માં રાખો - એક શિવબાબા બીજું ન કોઈ. આ આત્માએ કહ્યું - બાબા, અમે તમને જ યાદ કરીશું. આ તો સહજ છે ને. હાથે થી કર્મ કરતાં રહો અને બુદ્ધિ થી બાપ ને યાદ કરતાં રહો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સહનશીલતા નો ગુણ ધારણ કરી માયાનાં વિઘ્નો માં પાસ થવાનું છે. અનેક આપદાઓ આવશે, અત્યાચાર થશે-એવાં સમય પર સહન કરતાં બાપની યાદ માં રહેવાનું છે. સાચી કમાણી કરવાની છે.
2. વિશાળ બુદ્ધિ બની આ બન્યા-બનેલ ડ્રામાને સારી રીતે સમજવાનો છે, આ કુદરતી ડ્રામા બનેલો છે એટલે પ્રશ્ન ઉઠી નથી શકતો. બાપ જે સારી મત આપે છે, એનાં પર ચાલતા રહેવાનું છે.

વરદાન :- બાપ સમાન વરદાની બની દરેક નાં દિલ ને આરામ આપવા વાળા માસ્ટર દિલારામ ભવ જે બાપ સમાન વરદાની મૂર્ત બાળકો છે તે ક્યારેય કોઈ પણ કમજોરી ને નથી જોતાં, તે બધાનાં ઉપર રહેમદિલ હોય છે. જેમ બાપ કોઈની કમજોરીઓ દિલ પર નથી રાખતાં એમ વરદાની બાળકો પણ કોઈની કમજોરી દિલ માં ધારણ નથી કરતાં, તે દરેક નાં દિલ ને આરામ આપવા વાળા માસ્ટર દિલારામ હોય છે એટલે સાથી હોય કે પ્રજા બધાં તેમનાં ગુણગાન કરે છે. સર્વ નાં અંદર થી આજ આશીર્વાદ નીકળે છે કે આ અમારા સદા સ્નેહી, સહયોગી છે.

સ્લોગન :- સંગમયુગ પર શ્રેષ્ઠ આત્મા તે છે જે સદા બેફિકર બાદશાહ છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે તમને જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર આપવાં , જેનાથી તમે સૃષ્ટિ નાં આદિ - મધ્ય - અંત ને જાણો છો ”

પ્રશ્ન :- શેરની શક્તિઓ જ કઈ વાત હિમ્મત ની સાથે સમજાવી શકે છે?

ઉત્તર :- બીજા ધર્મ વાળાઓને આ વાત સમજાવવાની છે કે બાપ કહે છે તમે પોતાને આત્મા સમજો, પરમાત્મા નહીં. આત્મા સમજીને બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે મુક્તિધામ માં ચાલ્યાં જશો. પરમાત્મા સમજવાથી તમારા વિકર્મ વિનાશ નથી થઈ શકતાં. આ વાત ખુબ હિમ્મત થી શેરની શક્તિઓ જ સમજાવી શકે છે. સમજાવવાનો પણ અભ્યાસ જોઈએ.

ગીત :- નયન હીન કો રાહ દિખાઓ ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકો અનુભવ કરી રહ્યાં છે - રુહાની યાદની યાત્રા માં કઠણાઈ જોવામાં આવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં દર-દર ઠોકરો ખાવાની જ હોય છે. અનેક પ્રકાર નાં જપ-તપ-યજ્ઞ કરે, શાસ્ત્ર વગેરે વાંચે છે, જે કારણે જ બ્રહ્મા ની રાત કહેવાય છે. અડધોકલ્પ રાત, અડધોકલ્પ દિવસ. બ્રહ્મા એકલા તો નહીં હશે ને. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે તો જરૂર તેમનાં બાળકો કુમાર-કુમારીઓ પણ હશે. પરંતુ મનુષ્ય નથી જાણતાં. બાપ જ બાળકોને જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર આપે છે, જેમનાથી તમને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન મળેલું છે. તમે કલ્પ પહેલાં પણ બ્રાહ્મણ હતાં અને દેવતાં બન્યાં હતાં, જે બન્યાં હતાં તેજ પછી બનશે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ નાં તમે છો. તમે જ પૂજ્ય અને પૂજારી બનો છો. અંગ્રેજી માં પૂજ્ય ને વર્ણિપવર્ધી અને પૂજારી ને વર્ણિપર કહેવાય છે. ભારત જ અડધોકલ્પ પૂજારી બને છે. આત્મા માને છે અમે પૂજ્ય હતાં પછી અમે જ પૂજારી બન્યાં છીએ. પૂજ્ય થી પૂજારી પછી પૂજ્ય બને છે. બાપ તો પૂજ્ય પૂજારી નથી બનતાં. તમે કહેશો અમે પૂજ્ય પાવન સો દેવી-દેવતા હતાં પછી ૮૪ જન્મો નાં બાદ કમ્પ્લીટ (સંપૂર્ણ) પતિત પૂજારી બની જઈએ છીએ. હમણાં ભારતવાસી જે આદિ સનાતન દેવી-દેવતાં ધર્મ વાળા હતાં, તેમને પોતાનાં ધર્મ ની કાંઈ પણ ખબર નથી. તમારી આ વાતો ને બધાં ધર્મ વાળા નહીં સમજશે, જે આ ધર્મ નાં ક્યાંય કનવર્ટ (બદલી) થઈ ગયાં હશે, એ જ આવશે. આવાં કનવર્ટ તો ઘણાં થઈ ગયાં છે. બાપ કહે છે જે શિવ અને દેવતાઓનાં પુજારી છે, તેમને સહજ છે. અન્ય ધર્મ વાળા માથું ખપાવશે, જે કનવર્ટ હશે તેમને ટચ (અનુભવ) થશે. અને આવીને સમજવાની કોશિશ કરશે. નહિં તો માનશે નહીં. આર્ય સમાજ માંથી પણ ઘણાં આવેલાં છે. સિક્કમ લોકો પણ આવેલાં છે. આજે સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા જે કનવર્ટ થઈ ગયાં છે, તેમને પોતાનાં ધર્મમાં જરૂર આવવું પડશે. ઝાડમાં પણ અલગ-અલગ સેક્શન (વિભાગ) છે. પછી આવશે પણ નંબરવાર. ડાળ-ડાળીઓ નીકળતી રહેશે. તે પવિત્ર હોવાનાં કારણે તેમનો પ્રભાવ સારો નીકળે છે. આ સમયે દેવી-દેવતા ધર્મ નું ફાઉન્ડેશન છે નહીં જે પછી લગાવવું પડે છે. બહેન-ભાઈ તો બનાવવા જ પડે. આપણે એક બાપનાં બાળકો બધી આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છીએ. પછી ભાઈ-બહેન બનીએ છીએ. હવે જેમ કે નવી સૃષ્ટિની સ્થાપના થઈ રહી છે, પહેલા-પહેલા છે બ્રાહ્મણ. નવી સૃષ્ટિની સ્થાપના માં પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો જરૂર જોઈએ. બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ થશે. આને રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ પણ કહેવાય છે, આમાં બ્રાહ્મણ જરૂર જોઈએ. પ્રજાપિતા બ્રહ્માની ઓલાદ (સંતાન) જરૂર જોઈએ. તે છે ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર. બ્રાહ્મણ છે પહેલા નંબર માં ચોટી વાળા. આદમ બીબી, એડમ ઈવ ને માને પણ છે. આ સમયે તમે પૂજારી થી પૂજ્ય બની રહ્યાં છો. તમારું સૌથી સારું યાદગાર મંદિર દેલવાડા મંદિર છે. નીચે તપસ્યા માં બેઠા છો, ઉપર માં રાજાઈ અને અહીંયા તમે ચૈતન્ય માં બેઠા છો. આ મંદિર ખલાસ થઈ જશે પછી ભક્તિ માર્ગ માં બનશે.

તમે જાણો છો હમણાં આપણે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છીએ પછી નવી દુનિયામાં જઈશું. તે જડ મંદિર, તમે ચૈતન્ય માં બેઠા છો. મુખ્ય મંદિર આ ઠીક બનેલું છે. સ્વર્ગ ને નહીં તો ક્યાં દેખાડે, એટલે ઉપર માં સ્વર્ગ ને દેખાડ્યું છે. આનાં પર ખુબ સારું સમજાવી શકો છો. બોલો, ભારત જ સ્વર્ગ હતું પછી હવે ભારત નર્ક છે. આ ધર્મ વાળા ઝટ સમજશે. હિન્દુઓમાં પણ જોશો તો અનેક પ્રકાર નાં ધર્મો માં જઈને પડ્યાં છે. તમારે ખુબ મહેનત કરવી પડે છે નીકાળવામાં. બાબાએ સમજાવ્યું છે સ્વયં ને આત્મા સમજી મામેકમ યાદ કરો, બસ, બીજી કાંઈ વાત જ ન કરવી જોઈએ. જેમનો અભ્યાસ નથી, તેમને તો વાત કરવી પણ ન જોઈએ. નહીં તો બી.કે. નું નામ બદનામ કરી દે છે.

જો બીજા ધર્મવાળા છે તો સમજાવવું જોઈએ કે જો તમે મુક્તિધામ માં જવા ઈચ્છો છો તો સ્વયં ને આત્મા સમજો, બાપ ને યાદ કરો. પોતાને પરમાત્મા નહીં સમજો. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરશો તો તમારા જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ કપાઈ જશે અને મુક્તિધામ માં ચાલ્યાં જશો. તમારાં માટે આ મનમનાભવ નો મંત્ર જ બસ છે. પરંતુ વાત કરવાની હિમ્મત જોઈએ. શેરની શક્તિઓ જ સર્વિસ કરી શકે છે. સન્યાસી લોકો બહાર જઈ ને વિલાયત વાળા ને લઈ આવે છે કે ચાલો તમને સ્પ્રિચ્યુઅલ (આધ્યાત્મિક) નોલેજ આપીએ. હવે તે બાપને તો જાણતાં જ નથી. બ્રહ્મ ને ભગવાન સમજી કહી દે છે, એને યાદ કરો. બસ આ મંત્ર આપી દે છે, જેમ કોઈ પક્ષી ને પોતાનાં પાંજરામાં નાખી દે છે. તો આમ-આમ સમજાવવા માં પણ સમય લાગે છે. બાબાએ કહ્યું હતું - દરેક ચિત્ર નાં ઉપર લખેલું હોય શિવ ભગવાનુવાચ.

તમે જાણો છો આ દુનિયામાં ધણી વગર બધાં નિધન નાં છે. પોકારે છે તુમ માત - પિતા..... અચ્છા તેનો અર્થ શું? એમ જ બોલતાં રહે તમારી કૃપા થી સુખ ધનેરા. હવે બાપ તમને સ્વર્ગ નાં સુખ માટે ભણાવી રહ્યાં છે, જેનાં માટે તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. જે કરશે તે પામશે. આ સમયે તો બધાં પતિત છે. પાવન દુનિયા તો એક સ્વર્ગ જ છે, અહીંયા કોઈ પણ સતોપ્રધાન હોઈ ન શકે. સતયુગ માં જે સતોપ્રધાન હતાં, એ જ તમોપ્રધાન પતિત બની જાય છે. કાઈસ્ટની પાછળ જે તેમનાં ધર્મ વાળા આવે છે, તે તો પહેલાં સતોપ્રધાન હશે ને. જ્યારે લાખો નાં અંદાજ માં થાઓ છો ત્યારે લશ્કર તૈયાર થાય છે, લડીને બાદશાહી લેવાં. તેમને સુખ પણ ઓછું તો દુઃખ પણ ઓછું. તમારાં જેવું સુખ તો કોઈને મળી ન શકે. તમે હમણાં તૈયાર થઈ રહ્યાં છો - સુખધામ માં આવવાં માટે. બાકી બધાં ધર્મ કોઈ સ્વર્ગ માં થોડી આવે છે. ભારત જ્યારે સ્વર્ગ હતું તો તેનાં જેવો પાવન ખંડ કોઈ હોતો નથી. જ્યારે બાપ આવે છે ત્યારે જ ઈશ્વરીય રાજ્ય સ્થાપન થાય છે. ત્યાં લડાઈ વગેરે ની વાત નથી. લડવું-ઝડવું તો ખુબ પાછળ થી શરૂ થાય છે. ભારતવાસી એટલું નથી લડ્યાં. થોડુંક આપસ માં લડીને અલગ થઈ ગયાં છે. દ્વાપર માં એક-બીજા પર ચડાઈ કરે છે. આ ચિત્ર વગેરે બનાવવામાં પણ લાંબી બુદ્ધિ જોઈએ. આ પણ લખવું જોઈએ કે ભારત જે સ્વર્ગ હતું તે પછી નર્ક જેવું કેવી રીતે બને છે, આવી ને સમજો. ભારત સદ્ગતિ માં હતું, હવે દુર્ગતિ માં છે. હવે સદ્ગતિ ને પામવા માટે બાપ જ નોલેજ આપે છે. મનુષ્યોમાં આ રુહાની નોલેજ હોતું નથી. આ હોય છે પરમપિતા પરમાત્મા માં. બાપ આ નોલેજ આપે છે આત્માઓને. બાકી તો બધાં મનુષ્ય, મનુષ્યો ને જ આપે છે. શાસ્ત્ર પણ મનુષ્યોએ લખ્યાં છે, મનુષ્યોએ વાંચ્યા છે. અહીંયા તો તમને રુહાની બાપ ભણાવે છે અને રુહ ભણે છે. ભણવાવાળી તો આત્મા છે ને. તે લખવાં અને વાંચવા વાળા મનુષ્ય જ છે. પરમાત્મા ને શાસ્ત્ર વગેરે વાંચવાની દરકાર નથી. બાપ કહે છે આ શાસ્ત્રો વગેરે થી કોઈ ની પણ સદ્ગતિ થઈ નથી સકતી. મારે જ આવીને બધાને પાછાં લઈ જવાનાં છે. હમણાં તો દુનિયા માં કરોડો મનુષ્ય છે. સતયુગ માં જ્યારે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું તો ત્યાં ૯ લાખ હોય છે. ખુબ નાનું ઝાડ હશે. પછી વિચાર કરો આટલી બધી આત્માઓ ક્યાં ગઈ? બ્રહ્મ માં કે પાણી માં તો નથી લીન થઈ ગઈ. તે બધી મુક્તિધામ માં રહે છે. દરેક આત્મા અવિનાશી છે. તેમનામાં અવિનાશી પાર્ટ નોંધાયેલો છે જે ક્યારેય ભૂસાઈ નથી શકતો. આત્મા વિનાશ થઈ ન શકે. આત્મા તો બિંદી છે. બાકી નિર્વાણ વગેરે માં કોઈ પણ જતું નથી, બધાએ પાર્ટ ભજવવાનો જ છે. જ્યારે બધી આત્માઓ આવી જાય છે ત્યારે હું આવીને બધાને લઈ જાઉં છું. અંત માં છે જ બાપ નો પાર્ટ. નવી દુનિયાની સ્થાપના પછી જૂની દુનિયાનો વિનાશ. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. તમે આર્યસમાજ નાં ઝુંડ ને સમજાવશો તો એમાં જે કોઈ આ દેવતા ધર્મ નું હશે તેમને ટચ (સ્પર્શ) થશે. બરાબર આ વાત તો ઠીક છે, પરમાત્મા સર્વવ્યાપી કેવી રીતે હોઈ શકે. ભગવાન તો બાપ છે, એમનાથી વારસો મળે છે. કોઈ આર્ય સમાજી પણ તમારી પાસે આવે છે ને. તેમને જ સૈપલિંગ (કલમ) કહેવાય છે. તમે સમજાવતાં રહો પછી તમારા કુળ નો જે હશે તે આવી જશે. ભગવાન બાપ જ પાવન થવાની યુક્તિ બતાવે છે. ભગવાનુવાચ મામેકમ યાદ કરો. હું પતિત-પાવન છું, મને યાદ કરવાથી તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે અને મુક્તિધામ માં આવી જશો. આ પૈગામ (સંદેશ) બધાં ધર્મ વાળા માટે છે. બોલો, બાપ કહે છે દેહ નાં સર્વ ધર્મ છોડી મને યાદ કરો તો તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. હું ગુજરાતી છું, ફલાણો છું - આ બધું છોડો. સ્વયં ને આત્મા સમજો અને બાપ ને યાદ કરો. આ છે યોગ અગ્નિ. સંભાળી ને કદમ ઉઠાવવાનો છે. બધાં નહીં સમજશે. બાપ કહે છે - પતિત-પાવન હું જ છું. તમે બધાં છો પતિત, નિર્વાણધામ માં પણ પાવન થયાં વગર આવી ન શકાય. રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને પણ સમજવાનું છે. પૂરું સમજવાથી જ ઉંચ પદ પામશો. થોડી ભક્તિ કરી હશે તો થોડું જ્ઞાન સમજશે. ખુબ ભક્તિ કરી હશે તો ખુબ જ્ઞાન ઉઠાવશે. બાપ જે સમજાવે છે તેને ધારણ કરવાનું છે. વાનપ્રસ્થીઓ માટે વધારે સહજ છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર થી કિનારો કરી લે છે. વાનપ્રસ્થ અવસ્થા ૬૦ વર્ષ નાં પછી હોય છે. ગુરુ પણ ત્યારે

કરે છે. આજકાલ તો નાનપણ માં જ ગુરુ કરાવી દે છે. નહીં તો પહેલાં બાપ, પછી શિક્ષક પછી ૬૦ વર્ષનાં બાદ ગુરુ કરાય છે. સદ્ગતિ દાતા તો એક જ બાપ છે, આ અનેક ગુરુ લોકો થોડી છે. આ તો બધી પૈસા કમાવવાની યુક્તિઓ છે, સદ્ગુરુ છે જ એક - સૌની સદ્ગતિ કરવાવાળા. બાપ કહે છે હું તમને બધાં વેદો-શાસ્ત્રો નો સાર સમજાવું છું. આ બધી છે ભક્તિમાર્ગ ની સામગ્રી. સીડી ઉતરવાની હોય છે. જ્ઞાન, ભક્તિ પછી ભક્તિ નો છે વૈરાગ્ય. જ્યારે જ્ઞાન મળે છે ત્યારે જ ભક્તિ નો વૈરાગ્ય થાય છે. આ જૂની દુનિયાથી તમને વૈરાગ્ય થાય છે. બાકી દુનિયાને છોડી ક્યાં જશો? તમે જાણો છો આ દુનિયા જ ખતમ થવાની છે એટલે હવે બેહદની દુનિયાનો સન્યાસ કરવાનો છે. પવિત્ર બન્યાં વગર ઘરે જઈ ન શકે. પવિત્ર બનવા માટે યાદની યાત્રા જોઈએ. ભારત માં લોહીની નદીઓ વહ્યાં પછી દૂધ ની નદીઓ વહેશે. વિષ્ણુ ને પણ ક્ષીરસાગર માં દેખાડે છે. સમજાવાય છે - આ લડાઈ થી મુક્તિ-જીવન મુક્તિ નાં ગેટ (દ્વાર) ખુલે છે. જેટલાં આપ બાળકો આગળ વધશો એટલો જ અવાજ નીકળતો રહેશે. હવે લડાઈ લાગી કે લાગી. એક ચિનગારી થી જુઓ આ આગળ શું થયું હતું. સમજે છે કે લડીશું જરૂર. લડાઈ ચાલતી જ રહે છે. એક-બીજા નાં મદદગાર બનતાં રહે છે. તમને પણ નવી દુનિયા જોઈએ તો જૂની દુનિયા જરૂર ખતમ થવી જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતાં બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ જૂની દુનિયા હવે ખતમ થવાની છે એટલે આ દુનિયાનો સન્યાસ કરવાનો છે. દુનિયા ને છોડીને ક્યાંય જવાનું નથી પરંતુ આને બુદ્ધિ થી ભૂલવાનું છે.
2. નિર્વાણધામ માં જવા માટે પૂરું પાવન બનવાનું છે. રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને પૂરું સમજી ને નવી દુનિયા માં ઉંચ પદ પામવાનું છે.

વરદાન :- અલબેલાપણા ની નિંદ્રા ને તલાક આપવા વાળા નિદ્રાજીત , ચક્રવર્તી ભવ સાક્ષાત્કાર મૂર્ત બની ભક્તો ને સાક્ષાત્કાર કરાવવા માટે અથવા ચક્રવર્તી બનવા માટે નિદ્રાજીત બનો. જ્યારે વિનાશ કાળ ભુલાય છે ત્યારે અલબેલાપણા ની નિંદર આવે છે. ભક્તો ની પોકાર સાંભળો, દુઃખી આત્માઓનાં દુઃખની પોકાર સાંભળો, તરસી આત્માઓનો પ્રાર્થના નો અવાજ સાંભળો તો ક્યારેય પણ અલબેલાપણા ની નિંદર નહીં આવશે. તો હવે સદા જાગતી જ્યોત બની અલબેલાપણા ની નિંદર ને તલાક આપો અને સાક્ષાત્કાર મૂર્ત બનો.

સ્લોગન :- તન-મન-ધન, મન-વાણી-કર્મ - કોઈ પણ પ્રકાર થી બાપનાં કર્તવ્ય માં સહયોગી બનો તો સહજયોગી બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે સર્વ નાં દુઃખ હરી ને સુખ આપવાં , એટલે તમે દુઃખહર્તા નાં બાળકો કોઈને પણ દુઃખ નહીં આપો ”

પ્રશ્ન :- ઉંચ પદ પામવા વાળા બાળકો ની મુખ્ય નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- ૧ - તે સદા શ્રીમત પર ચાલતાં રહેશે. ૨ - ક્યારેય હઠ નહિં કરશે. ૩ - સ્વયંને જાતે જ રાજતિલક આપવા માટે ભણવાનું ભણીને ગેલપ કરશે. ૪ - પોતાનો ક્યારેય ઘાટો નહિં કરે. ૫ - સર્વ પ્રતિ રહેમદિલ અને કલ્યાણકારી બનશે. તેમને સર્વિસ (સેવા) નો ખુબ શોખ હશે. ૬ - કોઈ પણ તુચ્છ કામ નહિં કરશે. લડશે-ઝઘડશે નહીં.

ગીત :- તૂને રાત ગવાઈ સો કે

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો રુહાની બાપની સામે બેઠાં છે. હવે આ ભાષા ને આપ બાળકો જ સમજો છો બીજું કોઈ નવું સમજી ન શકે. “હેં રુહાની બાળકો” આવું ક્યારેય કોઈ કહી ન શકે. કહેતાં આવડશે જ નહીં. તમે જાણો છો આપણે રુહાની બાપની સામે બેઠા છીએ. જે બાપ ને યથાર્થ રીતે કોઈ પણ જાણતું નથી. ભલે પોતાને ભાઈ-ભાઈ પણ સમજે છે, આપણે બધાં આત્માઓ છીએ. બાપ એક છે પરંતુ યથાર્થ રીતે નથી જાણતાં. જ્યાં સુધી સમ્મુખ આવીને સમજે નહીં ત્યાં સુધી સમજે પણ કેવી રીતે? તમે પણ જ્યારે સમ્મુખ આવો છો ત્યારે સમજો છો. તમે છો બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ. તમારી સરનેમ (અટક) જ છે બ્રહ્માવંશી બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. શિવની તો બધી આત્માઓ છે. તમને શિવકુમાર કે શિવકુમારી નહીં કહેશે. આ અક્ષર રોંગ (ખોટો) થઈ જાય છે. કુમાર છો તો કુમારી પણ છો. શિવ ની બધી આત્માઓ છે. કુમાર-કુમારી ત્યારે કહેવાય જ્યારે મનુષ્ય નાં બાળકો બને છે. શિવ નાં બાળકો તો નિરાકારી આત્માઓ છે જ. મૂળવતન માં બધી આત્માઓ જ રહે છે, જેમને સાલિગ્રામ કહેવાય છે. અહીંયા આવે છે પછી કુમાર અને કુમારીઓ બને છે શરીરધારી. વાસ્તવ માં તમે છો કુમાર શિવબાબા નાં બાળકો. કુમારી અને કુમાર ત્યારે બનો છે જ્યારે શરીર માં આવો છો. તમે બી.કે. છો, એટલે ભાઈ-બહેન કહેવાયો છો. હમણાં આ સમયે તમને નોલેજ મળ્યું છે. તમે જાણો બાબા આપણને પાવન બનાવીને લઈ જશે. આત્મા જેટલું બાપ ને યાદ કરશે તો પવિત્ર બની જશે. આત્માઓ બ્રહ્મા મુખ થી આ નોલેજ ભણે છે. ચિત્રો માં પણ બાપનું નોલેજ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. શિવબાબા આપણને ભણાવે છે. ન કૃષ્ણ ભણાવી શકે, ન કૃષ્ણ દ્વારા બાપ ભણાવી શકે છે. કૃષ્ણ તો વૈકુંઠ નો પ્રિન્સ (રાજકુમાર) છે, આ પણ આપ બાળકોએ સમજાવવાનું છે. કૃષ્ણ તો સ્વર્ગ માં પોતાનાં મા-બાપ નો બાળક હશે. સ્વર્ગવાસી બાપ નો બાળક હશે, તે વૈકુંઠ નો પ્રિન્સ છે. તેમને પણ કોઈ જાણતું નથી. કૃષ્ણ જયંતી પર પોત-પોતાનાં ઘરો માં કૃષ્ણ નાં માટે ઝૂલો (હીંચકો) બનાવે છે કે મંદિરો માં ઝૂલા બનાવે છે. માતાઓ જઈને ગોલક માં પૈસા નાખે છે, પૂજા કરે છે. આજકાલ કાઈસ્ટ ને પણ કૃષ્ણ જેવાં બનાવે છે. તાજ વગેરે પહેરાવી ને મા નાં ખોળા માં દેખાડે છે. જેમ કૃષ્ણ ને દેખાડે છે. હવે કૃષ્ણ અને કાઈસ્ટ રાશિ તો એક જ છે. તે લોકો કોપી (નકલ) કરે છે. નહીં તો કૃષ્ણ નાં જન્મ અને કાઈસ્ટ નાં જન્મ માં ખુબ ફરક છે. કાઈસ્ટ નો જન્મ કોઈ નાનાં બાળકનાં રુપ માં નથી થતો. કાઈસ્ટ ની આત્માએ તો કોઈ માં જઈને પ્રવેશ કર્યો છે. વિષ થી પેદા થઈ ન શકે. પહેલાં કાઈસ્ટ ને ક્યારેય નાનો બાળક નહોતા દેખાડતાં. કોસ પર દેખાડતાં હતાં. આ હમણાં દેખાડે છે. બાળકો જાણે છે ધર્મસ્થાપક ને કોઈ આમ મારી ન શકે, તો કોને માર્યા? જેમાં પ્રવેશ કર્યો, તેમને દુઃખ મળ્યું. સતોપ્રધાન આત્માને દુઃખ કેવી રીતે મળી શકે છે. તેણે શું કર્મ કર્યું જે આટલું દુઃખ ભોગવ્યું. આત્મા જ સતોપ્રધાન અવસ્થા માં આવે છે. બધાનો હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થાય છે. આ સમયે બાપ બધાને પાવન બનાવે છે. ત્યાંથી સતોપ્રધાન આત્મા આવી ને દુઃખ ભોગવી ન શકે. આત્મા જ ભોગવે છે ને. આત્મા શરીર માં છે તો દુઃખ થાય છે. મને પીડા છે-આ કોણે કહ્યું? આ શરીર માં કોઈ રહેવાવાળું છે. તેઓ કહે છે પરમાત્મા અંદર છે તો એવું થોડી કહેશે - અમને દુઃખ છે. સર્વમાં પરમાત્મા વિરાજમાન છે તો પરમાત્મા કેવી રીતે દુઃખ ભોગવશે. આ આત્મા પોકારે છે. હેં પરમપિતા પરમાત્મા અમારા દુઃખ હરો, પારલૌકિક બાપ ને જ આત્મા પોકારે છે.

હમણાં તમે જાણો છો બાપ આવેલાં છે, દુઃખ હરવાની યુક્તિઓ બતાવી રહ્યાં છે. આત્મા શરીર ની સાથે જ

એવરહેલ્લી (સદા સ્વસ્થ) વેલ્લી (સંપન્ન) બને છે. મૂળવતન માં હેલ્લી-વેલ્લી નહીં કહેશે. ત્યાં કોઈ સૃષ્ટિ થોડી છે. ત્યાં તો છે જ શાંતિ. શાંતિ સ્વધર્મ સ્થિત છે. હમણાં બાપ આવ્યાં છે, બધાનાં દુઃખ હરીને સુખ આપવાં. તો બાળકો ને પણ કહે છે - તમે મારાં બન્યાં છો, કોઈને દુઃખ નથી આપતાં. આ લડાઈ નું મેદાન છે, પરંતુ ગુપ્ત. તે છે પ્રત્યક્ષ. આ જે ગાયન છે - યુદ્ધનાં મેદાન માં જે મરશે તે સ્વર્ગ માં જશે, તેનો અર્થ પણ સમજાવો પડે. આ લડાઈ નું મહત્વ જુઓ કેટલું છે. બાળકો જાણે છે આ લડાઈમાં મરવાથી કોઈ સ્વર્ગ માં જઈ ન શકે. પરંતુ ગીતા માં ભગવાનુવાચ છે તેમને માનશે તો ખરા ને. ભગવાને કોને કહ્યું? તે લડાઈ વાળાઓ ને કહ્યું કે તમને કહ્યું? બંનેવ ને કહ્યું. તેમને પણ સમજાવાય છે, સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. આ સર્વિસ (સેવા) પણ કરવાની છે. હવે તમે સ્વર્ગ માં જવા ઈચ્છો છો તો પુરુષાર્થ કરો, લડાઈ માં તો બધાં ધર્મ વાળા છે, સિક્કમ પણ છે, તે તો સિક્કમ ધર્મ માં જ જશે. સ્વર્ગ માં તો ત્યારે આવી શકશે જ્યારે આપ બ્રાહ્મણો થી આવીને જ્ઞાન લે. જેમ બાબાની પાસે આવતાં હતાં તો બાબા સમજાવતાં હતાં - તમે લડાઈ કરતાં શિવબાબા ની યાદમાં રહેશો તો સ્વર્ગમાં આવી શકશો. બાકી એવું નહીં કે સ્વર્ગ માં રાજા બનશે. ના, વધારે તેમને સમજાવી પણ ન શકાય. તેમને થોડું જ જ્ઞાન સમજાવાય છે. લડાઈ માં પોતાનાં ઈષ્ટ દેવતા ને યાદ જરૂર રાખે છે. સિક્કમ હશે તો ગુરુ ગોવિંદ ની જય કહેશે. એવું કોઈ નથી જે પોતાને આત્મા સમજી પરમાત્મા ને યાદ કરે. બાકી હાં જે બાપ નો પરિચય લેશે તો સ્વર્ગ માં આવી જશે. સર્વ નાં બાપ તો એક જ છે - પતિત-પાવન. એ પતિતો ને કહે છે મને યાદ કરવાથી તમારાં પાપ કપાઈ જશે અને હું જે સુખધામ સ્થાપન કરું છું તેમાં તમે આવી જશો. લડાઈ માં પણ શિવબાબા ને યાદ કરશે તો સ્વર્ગમાં આવી જશે. તે યુદ્ધ નાં મેદાન ની વાત બીજી છે, અહીંયા બીજી છે. બાપ કહે છે જ્ઞાન નો વિનાશ નથી થતો. શિવબાબા નાં બાળકો તો બધાં છે. હવે શિવબાબા કહે છે મામેકમ યાદ કરવાથી તમે મારી પાસે આવી જશો મુક્તિધામ. પછી જે જ્ઞાન શીખવાડાય છે તે ભણશો તો સ્વર્ગ ની રાજાઈ મળી જશે. કેટલું સહજ છે, સ્વર્ગ માં જવાનો રસ્તો સેકન્ડ માં મળી જાય છે. આપણે આત્મા બાપ ને યાદ કરીએ છીએ, લડાઈનાં મેદાન માં તો ખુશી થી જવાનું છે. કર્મ તો કરવાનું જ છે. દેશ નાં બચાવ માટે બધુંજ કરવું પડે છે. ત્યાં તો છે જ એક ધર્મ. મતભેદ ની કોઈ વાત નથી. અહીંયા કેટલાં મતભેદ છે. પાણી પર, જમીન પર ઝઘડા. પાણી બંધ કરી દે છે, તો પથ્થર મારવા લાગી જાય છે. એક-બીજા ને અનાજ નથી આપતાં તો ઝઘડા થઈ જાય છે.

આપ બાળકો જાણો છો આપણે પોતાનું સ્વરાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. ભણતર થી રાજ્ય પામીએ છીએ. નવી દુનિયા જરૂર સ્થાપન થવાની છે, નોંધ છે તો કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. કોઈ પણ વસ્તુ માં લડવા-ઝઘડવા ની કોઈ વાત નથી. રહેવાનું પણ ખુબ સાધારણ છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે તમે સસુરધર જાઓ છો એટલે હમણાં વનવાહ માં છો. બધી આત્માઓ જશે, શરીર થોડી જશે. શરીર નું અભિમાન પણ છોડી દેવાનું છે. આપણે આત્મા છીએ, ૮૪ જન્મ હવે પૂરા થયાં છે. જે પણ ભારતવાસી છો-બોલો ભારત સ્વર્ગ હતું, હવે તો કળયુગ છે. કળયુગ માં અનેક ધર્મ છે. સતયુગ માં એક જ ધર્મ હતો. ભારત ફરી થી સ્વર્ગ બનવાનું છે. સમજે પણ છે ભગવાન આવેલાં છે. આગળ ચાલી ભવિષ્યવાણી પણ કરતાં રહેશે. વાયુમંડળ જોશે ને. તો બાપ બાળકો ને સમજાવે છે. બાપ તો બધાનાં છે ને. બધાનો હક છે. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું અને બધાને કહું છું - મામેકમ યાદ કરો તો તમારાં વિકર્મ વિનાશ થશે. હવે તો મનુષ્ય સમજે છે - ક્યારેય પણ લડાઈ થઈ શકે છે. આ તો કાલે પણ થઈ શકે છે. લડાઈ જોર ભરવામાં વાર થોડી લાગે છે. પરંતુ આપ બાળકો સમજો છો હમણાં આપણી રાજધાની સ્થાપન થઈ નથી તો વિનાશ કેવી રીતે થઈ શકે છે. હજું બાપનો પૈગામ (સંદેશ) જ ચારે બાજુ ક્યાં આપ્યો છે. પતિત-પાવન બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. આ પૈગામ બધાનાં કાન પર જવો જોઈએ. ભલે લડાઈ લાગે, બોમ્બસ પણ લાગી જાય પરંતુ તમને નિશ્ચય છે કે આપણી રાજધાની જરૂર સ્થાપન થવાની છે, ત્યાં સુધી વિનાશ થઈ નથી શકતો. વિશ્વ માં શાંતિ કહે છે ને. વિશ્વ માં લડાઈ થશે તો વિશ્વ ને ખતમ કરી દેશે.

આ છે વિશ્વ વિદ્યાલય, આખાં વિશ્વને તમે નોલેજ આપો છો. એક જ બાપ આવીને આખાં વિશ્વ ને પલટાવે (પરિવર્તન કરે) છે. તે લોકો તો કલ્પ ની આયુ જ લાખો વર્ષ કહી દે છે. તમે જાણો છો આની આયુ પૂરા ૫૦૦૦ વર્ષ છે. કહે છે કાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં હેવન (સ્વર્ગ) હતું. ઈસ્લામી, બૌદ્ધિ વગેરે બધાનો હિંસાબ-કિતાબ નીકાળો છે. તેમનાં પહેલાં બીજા કોઈનું નામ છે નહીં. તમે અંગે અક્ષરે બતાવી શકો છો. તો તમને કેટલો નશો રહેવો જોઈએ. ઝઘડા વગેરે ની વાત જ નથી. ઝઘડે તે છે જે નિધન નાં હોય છે. તમે હમણાં જે પુરુષાર્થ કરશો ૨૧ જન્મ નાં માટે પ્રાલબ્ધ બની જશે. લડશો-ઝઘડશો તો ઉંચ પદ નહીં મળશે. સજાઓ પણ ખાવી પડશે. કોઈ પણ વાત છે, કાંઈ પણ જોઈએ તો બાપ ની પાસે આવો, ગવર્મેન્ટ (સરકાર) પણ કહે છે ને તમે ફેસલો (નિર્ણય)

પોતાનાં હાથમાં નહિં ઉઠાવો. કોઈ કહે છે અમને વિલાયત (વિદેશ) નાં બુટ જોઈએ. બાબા કહેશે બાળકો હમણાં તો વનવાહ માં છે. ત્યાં તમને ખુબ માલ મળશે. બાપ તો રાઈટ (સાચું) જ સમજાવશે ને કે આ વાત ઠીક નથી. અહીંયા તમે આ આશ કેમ રાખો છો. અહીંયા તો ખુબ જ સિમ્પલ (સરળ) રહેવું જોઈએ. નહિં તો દેહ-અભિમાન આવી જાય છે, આમાં પોતાની નથી ચલાવવાની હોતી, બાબા જે કહે, બીમારી વગેરે છે ડોક્ટર વગેરે ને પણ બોલાવે છે, દવા વગેરે થી સંભાળ તો બધાની થાય છે. છતાં પણ દરેક વાત માં બાપ બેઠાં છે. શ્રીમત તો શ્રીમત છે ને. નિશ્ચય માં વિજય છે. એ તો બધુંજ સમજે છે ને. બાપ ની સલાહ પર ચાલવામાં જ કલ્યાણ છે. પોતાનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે. કોઈને વર્થ પાઉન્ડ (હીરાતુલ્ય) બનાવી નથી શકતાં તો વર્થ નોટ એ પેની (કોડીતુલ્ય) થયાં ને. પાઉન્ડ બનવા લાયક નથી. અહીંયા વેલ્યુ નથી તો ત્યાં પણ વેલ્યુ નહીં રહે. સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) બાળકોને સર્વિસ નો કેટલો શોખ રહે છે. ચક્ર લગાવતાં રહે છે. સર્વિસ નથી કરતાં તો તેમને રહેમદિલ, કલ્યાણકારી કંઈ પણ નહીં કહીશું. બાબા ને યાદ નથી કરતાં તો તુચ્છ કામ કરતાં રહેશે. પદ પણ તુચ્છ પામશે. એવું નહીં, અમારો તો શિવબાબા થી યોગ છે. આ તો છે જ બી.કે. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા જ જ્ઞાન આપી શકે છે. ફક્ત શિવબાબા ને યાદ કરશો તો મુરલી કેવી રીતે સાંભળશો પછી પરિણામ શું થશે? ભણશે નહીં તો પદ શું પામશે. આ પણ જાણે છે બધાની તકદીર ઉંચી બનતી નથી. ત્યાં પણ તો નંબરવાર પદ હશે. પવિત્ર તો બધાએ થવાનું છે. આત્મા પવિત્ર બન્યાં વગર શાંતિધામ જઈ નથી સકતી.

બાપ સમજાવે છે તમે બધાને આ જ્ઞાન સંભળાવતાં ચાલો, કોઈ ભલે હમણાં નથી પણ સાંભળતાં, આગળ ચાલીને જરૂર સાંભળશે. હમણાં કેટલા પણ વિઘ્ન, તોફાન જોર થી આવે - તમારે ડરવાનું નથી કારણ કે નવાં ધર્મ ની સ્થાપના થાય છે ને. તમે ગુપ્ત રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છો. બાબા સર્વિસએબુલ બાળકોને જોઈને ખુશ થાય છે. તમારે પોતાને જાતે જ રાજતિલક આપવાનું છે, શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. આમાં પોતાની હઠ ચાલી ન શકે. મફત પોતાને ઘાટા માં ન નાખવું જોઈએ. બાપ કહે છે - બાળકો, સર્વિસએબુલ અને કલ્યાણકારી બનો. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ને શિક્ષક કહેશે ને, ભણીને ગેલપ કરો. તમને ૨૧ જન્મોનાં માટે સ્વર્ગ ની સ્કોલરશિપ મળે છે. ડીનાયસ્ટી (રાજધાની) માં જવું આ જ મોટી સ્કોલરશિપ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સંગમ પર ખુબ સિમ્પલ સાધારણ રહેવાનું છે કારણ કે આ વનવાહ માં રહેવાનો સમય છે. અહીંયા કોઈ પણ આશ નથી રાખવાની. ક્યારેય પોતાનાં હાથમાં લો (કાયદો) નથી લેવાનો. લડવા-ઝઘડવાનું નથી
2. વિનાશ નાં પહેલા નવી રાજધાની સ્થાપન કરવા માટે બધાને બાપ નો પૈગામ (સંદેશ) આપવાનો છે કે બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય અને તમે પાવન બનો.

વરદાન :- બાપ દ્વારા સફળતા નું તિલક પ્રાપ્ત કરવા વાળા સદા આજ્ઞાકારી, દિલતખ્તનશીન ભવ ભાગ્યવિધાતા બાપ રોજ અમૃતવેલાએ પોતાનાં આજ્ઞાકારી બાળકો ને સફળતા નું તિલક લગાવે છે. આજ્ઞાકારી બ્રાહ્મણ બાળકો ક્યારેય મહેનત કે મુશ્કેલ શબ્દ મુખ થી તો શું સંકલ્પ માં પણ નથી લાવી શકતાં. તે સહજયોગી બની જાય છે એટલે ક્યારેય પણ દિલશિક્ષસ્ત નહીં બનો પરંતુ સદા દિલતખ્તનશીન બનો, રહેમદિલ બનો. અહેમ ભાવ અને વહેમ ભાવ ને સમાપ્ત કરો.

સ્લોગન :- વિશ્વ પરિવર્તન ની તારીખ નહીં વિચારો, સ્વયં નાં પરિવર્તન ની ઘડી નિશ્ચિત કરો.

“ મીઠા બાળકો - તમારે આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર જ ઉત્તમ થી ઉત્તમ પુરુષ બનવાનું છે , સૌથી ઉત્તમ પુરુષ છે આ લક્ષ્મી - નારાયણ ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો બાપની સાથે-સાથે કયું એક ગુપ્ત કાર્ય કરી રહ્યાં છો?

ઉત્તર :- આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ અને દેવી રાજધાની ની સ્થાપના - તમે બાપની સાથે ગુપ્ત રુપ થી આ કાર્ય કરી રહ્યાં છો. બાપ બાગવાન છે જે આવીને કાંટાઓનાં જંગલ ને ફૂલોનો બગીચો બનાવી રહ્યાં છે. તે બગીચામાં કોઈ પણ ખોફનાક (ભયાનક) દુઃખ આપવા વાળી વસ્તુઓ હોતી નથી.

ગીત :- આખિર વહ દિન આયા આજ ...

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. સમજાવશે તો જરૂર શરીર દ્વારા. આત્મા શરીર વગર કોઈ પણ કાર્ય કરી નથી શકતી. રુહાની બાપ ને પણ એક જ વખત પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર શરીર લેવું પડે છે. આ સંગમયુગ પણ છે, આને પુરુષોત્તમ યુગ પણ કહેશું કારણ કે આ સંગમયુગ નાં પછી ફરી સતયુગ આવે છે. સતયુગ ને પણ પુરુષોત્તમ યુગ કહેશે. બાપ આવીને સ્થાપના પણ પુરુષોત્તમ યુગ ની કરે છે. સંગમયુગ પર આવે છે તો જરૂર તે પણ પુરુષોત્તમ યુગ થયો. અહીંયા જ બાળકો ને પુરુષોત્તમ બનાવે છે. પછી તમે પુરુષોત્તમ નવી દુનિયામાં રહો છો. પુરુષોત્તમ અર્થાત્ ઉત્તમ થી ઉત્તમ પુરુષ આ રાધે-કૃષ્ણ અથવા લક્ષ્મી-નારાયણ છે. આ જ્ઞાન પણ તમને છે. બીજા ધર્મવાળા પણ માનશે બરાબર આ હેવન નાં માલિક છે. ભારત ની ખુબ ભારે મહિમા છે. પરંતુ ભારતવાસી પોતે નથી જાણતાં. કહે પણ છે ને - ફલાણા સ્વર્ગવાસી થયાં પરંતુ સ્વર્ગ શું વસ્તુ છે, એ સમજતાં નથી. જાતે જ સિદ્ધ કરે છે સ્વર્ગ ગયાં, તેનો અર્થ નર્ક માં હતાં. હેવન તો જ્યારે બાપ સ્થાપન કરે. તે તો નવી દુનિયાને જ કહેવાય છે. બે વસ્તુ છે ને - સ્વર્ગ અને નર્ક. મનુષ્ય તો સ્વર્ગ ને લાખો વર્ષ કહી દે છે. આપ બાળકો સમજો છો કાલે સ્વર્ગ હતું, આમની રાજાઈ હતી ફરી બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છો.

બાપ કહે છે - મીઠા લાડલા બાળકો, તમારી આત્મા પતિત છે એટલે હેલ માં જ છે. કહે પણ છે હમણાં કળયુગ નાં ૪૦ હજાર વર્ષ બાકી છે, તો જરૂર કળયુગ વાસી કહેશું ને. જૂની દુનિયા તો છે ને. મનુષ્ય બિચારા ધોર અંધકાર માં છે. અંત માં જ્યારે આગ લાગશે તો આ બધાં ખતમ થઈ જશે. તમારી પ્રીત બુદ્ધિ છે નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. જેટલી પ્રીત બુદ્ધિ હશે એટલું ઉંચ પદ પામશે. સવારે ઉઠીને ખુબ પ્રેમ થી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. ભલે પ્રેમ નાં આંસુ પણ આવે કારણ કે ખુબ સમય નાં પછી બાપ આવીને મળે છે. બાબા આપ આવીને અમને દુઃખ થી છોડાવો છો. આપણે વિષય સાગર માં ગોતાં ખાતાં કેટલા દુઃખી થતાં આવ્યાં છીએ. હમણાં આ છે રોરવ નર્ક. હમણાં તમને બાબાએ આખાં ચક્રનું રહસ્ય સમજાવ્યું છે. મૂળવતન શું છે-તે પણ આવીને બતાવ્યું છે. પહેલા તમે નહોતાં જાણતાં, આને કહે જ છે કાંટાઓનું જંગલ. સ્વર્ગને કહેવાય છે ગાર્ડન ઓફ અલ્લાહ, ફૂલોનો બગીચો. બાપ ને બાગવાન પણ કહે છે ને. તમને ફૂલ થી પછી કાંટા કોણ બનાવે છે? રાવણ. આપ બાળકો સમજો છો ભારત ફૂલોનો બગીચો હતો, હવે જંગલ છે. જંગલ માં જનાવર, વીંછી વગેરે રહે છે. સતયુગ માં કોઈ ખોફનાક જનાવર વગેરે હોતાં નથી. શાસ્ત્રો માં તો ખુબ વાતો લખી દીધી છે. કૃષ્ણ ને સાપે ડંખ્યો, આ થયું. કૃષ્ણ ને પછી દ્વાપર માં લઈ ગયાં છે. બાપે સમજાવ્યું છે ભક્તિ બિલકુલ અલગ વસ્તુ છે, જ્ઞાન સાગર એક જ બાપ છે. એવું નહીં કે બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર જ્ઞાન નાં સાગર છે. ના, પતિત-પાવન એક જ જ્ઞાન સાગર ને કહેશે. જ્ઞાન થી જ મનુષ્ય ની સદ્ગતિ થાય છે. સદ્ગતિ નાં સ્થાન છે બે - મુક્તિધામ અને જીવન મુક્તિધામ. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે, પરંતુ ગુપ્ત. બાપ જ આવીને આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરે છે, તો બધાં પોત-પોતાનાં મનુષ્ય ચોલા (શરીર) માં આવે છે. બાપને પોતાનું શરીર તો છે નહીં, એટલે એમને નિરાકાર ગોડફાધર કહેવાય છે. બાકી બધાં છે સાકારી. આમને કહેવાય છે ઇનકોરપોરિયલ ગોડફાધર (નિરાકાર પરમપિતા), ઇનકોરપોરિયલ આત્માઓનાં. આપ આત્માઓ પણ ત્યાં રહો છો. બાપ પણ

ત્યાં રહે છે. પરંતુ છે ગુપ્ત. બાપ જ આવીને આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના કરે છે. મૂળવતન માં કોઈ દુઃખ નથી. બાપ કહે છે તમારું કલ્યાણ છે જ એક વાત માં - બાપ ને યાદ કરો, મનમનાભવ. બસ, બાપનાં બાળક બન્યાં, બાળક ને વારસો અંડરસ્ટુડ (નિશ્ચિત) છે. અલફ ને યાદ કર્યા તો વારસો જરૂર છે - સતયુગી નવી દુનિયાનો. આ પતિત દુનિયાનો વિનાશ પણ જરૂર થવાનો જ છે. અમરપુરી માં જવાનું જ છે. અમરનાથ આપ પાર્વતીઓને અમરકથા સંભળાવી રહ્યાં છે. તીર્થો પર કેટલાં મનુષ્ય જાય છે - અમરનાથ પર કેટલાં જાય છે. ત્યાં છે કાંઈ પણ નહીં. બધાં છે ઠગી. સાચું રત્તી માત્ર પણ નથી. ગવાય પણ છે જુઠી કાયા જુઠી માયા.... આનો પણ અર્થ હોવો જોઈએ. અહીંયા છે જ જુઠું. આ પણ જ્ઞાન ની વાત છે. એવું નહીં કે ઝલાસ ને ઝલાસ કહેવું જુઠું છે. બાકી બાપનાં માટે જે કંઈ બોલે છે તે જુઠું બોલે છે. સાચું બોલવા વાળા એક જ બાપ છે. હમણાં તમે જાણો છો બાબા આવીને સાચી-સાચી સત્ય નારાયણ ની કથા સંભળાવે છે. જુઠા હીરા-મોતી પણ હોય છે ને. આજકાલ જુઠા નો ખુબ શો (દેખાવ) છે. તેની ચમક એવી હોય છે સાચાં થી પણ સારી. આ જુઠા પથ્થર પહેલાં નહોતાં. અંત માં વિલાયત થી આવ્યાં છે. જુઠા સાચાં સાથે મળાવી દે છે, ખબર નથી પડતી. પછી એવી વસ્તુ પણ નીકળી જેનાથી પારખે છે. મોતી પણ એવાં જુઠા નીકળ્યાં છે જે જરા પણ ખબર નથી પડી શકતી. હવે આપ બાળકોને કોઈ સંશય નથી રહેતો. સંશય વાળા પછી આવતાં જ નથી. પ્રદર્શની માં કેટલાં અનેકાનેક આવે છે. બાપ કહે છે હવે મોટી-મોટી દુકાન નીકળો, આ એક જ તમારી સાચી દુકાન છે. તમે સાચી દુકાન ખોલો છો. મોટા-મોટા સન્યાસીઓની મોટી-મોટી દુકાન હોય છે, જ્યાં મોટા-મોટા મનુષ્ય જાય છે. તમે પણ મોટા-મોટા સેવાકેન્દ્ર ખોલો. ભક્તિમાર્ગ ની સામગ્રી બિલકુલ અલગ છે. એવું નહીં કહેશું કે ભક્તિ શરૂ થી જ ચાલી આવી છે. ના. જ્ઞાન થી થાય છે સદ્ગતિ અર્થાત્ દિવસ. ત્યાં સંપૂર્ણ નિર્વિકારી વિશ્વ નાં માલિક હતાં. મનુષ્યો ને આ પણ ખબર નથી કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિશ્વનાં માલિક હતાં. સૂર્યવંશી અને ચંદ્રવંશી, બીજો કોઈ ધર્મ હોતો નથી. બાળકોએ ગીત પણ સાંભળ્યું. તમે સમજો છો છેવટે તે દિવસ આવ્યો આજે સંગમ નો, જે આપણે આવીને પોતાનાં બેહદનાં બાપ થી મળ્યાં. બેહદ નો વારસો પામવા માટે પુરુષાર્થ કરીએ છીએ. સતયુગ માં તો એવું નહીં કહેશે - છેવટે તે દિવસ આવ્યો આજે. તે લોકો સમજે છે-ખુબ અનાજ હશે, આ હશે. સમજે છે સ્વર્ગની સ્થાપના અમે કરીએ છીએ. સમજે છે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) નું નવું લોહી છે, આ ખુબ મદદ કરશે એટલે ગવર્મેન્ટ (સરકાર) ખુબ મહેનત કરે છે તેમનાં પર. અને પછી પથ્થર વગેરે પણ તે જ મારે છે. હંગામો કરવામાં પહેલા-પહેલા સ્ટુડન્ટ જ આગળ હોય છે. તે ખુબ હોશિયાર હોય છે. તેમનું નવું લોહી કહે છે. હવે નવાં લોહી ની તો વાત નથી. તે છે બ્લડ કનેક્શન (લોહીનો સંબંધ), હમણાં તમારું આ છે રુહાની કનેક્શન (આત્મિક સંબંધ). કહે છે ને બાબા હું તમારો બે મહિનાં નો બાળક છું. ઘણાં બાળકો રુહાની બર્થ ડે મનાવે છે. ઈશ્વરીય બર્થ ડે જ મનાવવો જોઈએ. તે શરીર નો બર્થ ડે કેન્સલ (અમાન્ય) કરી દેવો જોઈએ. આપણે બ્રાહ્મણોને જ ખવડાવીશું. મનાવવો તો આ જોઈએ ને. તે છે આસુરી જન્મ, આ છે ઈશ્વરીય જન્મ. રાત-દિવસનો ફર્ક છે, પરંતુ જ્યારે નિશ્ચય માં બેસે. એવું નહીં, ઈશ્વરીય જન્મ મનાવીને પછી જઈ આસુરી જન્મ માં પડીએ. એવું પણ થાય છે. ઈશ્વરીય જન્મ મનાવતાં-મનાવતાં પછી રફ-ચક્કર થઈ જાય છે. આજકાલ તો મેરેજ ડે (લગ્ન દિવસ) પણ મનાવે છે, લગ્નને જેમ કે સારું શુભકાર્ય સમજે છે. જહન્નુમ માં જવાનો પણ દિવસ મનાવે છે. વન્ડર છે ને. બાપ બેસી આ બધી વાતો સમજાવે છે. હવે તમારે તો ઈશ્વરીય બર્થ ડે બ્રાહ્મણોની સાથે જ મનાવવાનો છે. આપણે શિવબાબા નાં બાળકો છીએ. આપણે બર્થ ડે મનાવીએ છીએ તો શિવબાબા ની જ યાદ રહેશે. જે બાળકો નિશ્ચય બુદ્ધિ છે તેમને જન્મ દિવસ મનાવવો જોઈએ. તે આસુરી જન્મ જ ભૂલાઈ જાય. આ પણ બાબા સલાહ આપે છે. જો પાક્કા નિશ્ચયબુદ્ધિ છે તો. બસ આપણે તો બાબાનાં બની ગયાં, બીજું ન કોઈ પછી અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. બાપ ની યાદ માં જ મર્યા તો બીજો જન્મ પણ એવો મળશે. નહીં તો અંતકાળ જે સ્ત્રી સિમરે..... આ પણ ગ્રંથ માં છે. અહીંયા પછી કહે છે અંત સમયે ગંગા નો તટ હોય. આ બધી છે ભક્તિમાર્ગ ની વાતો. તમને બાપ કહે છે શરીર છૂટે તો પણ સ્વદર્શન ચક્રધારી હોવ. બુદ્ધિ માં બાપ અને ચક્ર યાદ હોય. તે જરૂર જ્યારે પુરુષાર્થ કરતાં રહેશે ત્યારે તો અંતકાળે યાદ આવશે. સ્વયં ને આત્મા સમજો અને બાપ ને યાદ કરો કારણ કે આપ બાળકોએ હવે પાછાં જવાનું છે અશરીરી થઈને. અહીંયા પાર્ટ ભજવતા-ભજવતા સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બન્યાં છો. હવે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. આ સમયે આત્મા જ ઇમપ્યોર (અપવિત્ર) છે, તો શરીર પ્યોર પછી કેવી રીતે મળી શકે? બાબાએ ખુબ દૃષ્ટાંત સમજાવ્યાં છે છતાં પણ ઝવેરી છે ને. ખાદ દાગીના માં નહીં, સોના માં પડે છે. ૨૪ કેરેટ થી ૨૨ કેરેટ બનાવવાનું હશે તો ચાંદી નાખશે. હમણાં તો સોનું છે નહીં. બધાથી લેતાં રહે છે. આજકાલ નોટ પણ જુઓ કેવી રીતે બનાવે છે. કાગળ પણ નથી. બાળકો સમજે છે કલ્પ-કલ્પ આવું થતું આવ્યું છે. પૂરી સંભાળ રાખે છે. લોકર્સ વગેરે ખોલાવે છે. જેમ કોઈ ની તલાશી વગેરે લેવાય છે ને. ગાયન પણ છે-કિનકી દબી રહી ધૂલ મેં આગ

પણ જોર થી લાગે છે. આપ બાળકો જાણો છો આ બધું થવાનું છે એટલે બેગ-બેગેજ તમે ભવિષ્ય માટે તૈયાર કરી રહ્યાં છો. બીજા કોઈને ખબર થોડી છે, તમને જ વારસો મળે છે ૨૧ જન્મ માટે. તમારા જ પૈસા થી ભારતને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છે, જેમાં પછી તમે જ નિવાસ કરશો.

આપ બાળકો પોતાનાં જ પુરુષાર્થ થી પોતે જ રાજતિલક લો છો. ગરીબ નિવાઝ બાબા સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવવા આવ્યાં છે પરંતુ બનશે તો પોતાનાં ભણતર થી. કૃપા અથવા આશીર્વાદ થી નહીં. શિક્ષક નો તો ભણાવવાનો ધર્મ છે. કૃપા ની વાત નથી. શિક્ષક ને ગવર્મેન્ટ થી પગાર મળે છે. તો તે જરૂર ભણાવશે. આટલો મોટો ઇજાફો મળે છે. પદ્માપદમપતિ બનો છો. કૃષ્ણ નાં પગમાં પદમ ની નિશાની આપે છે. તમે અહીંયા આવ્યાં છો ભવિષ્ય માં પદમપતિ બનવાં. તમે ખુબ જ સુખી, સાહુકાર, અમર બનો છો. કાળ પર વિજય પામો છો. આ વાતો ને મનુષ્ય સમજી ન શકે તમારી આયુ પૂરી થઈ જાય છે, અમર બની જાઓ છો. તેમણે પછી પાંડવોનાં ચિત્ર લાંબા-પહોળા બનાવી દીધાં છે. સમજે છે પાંડવ આટલાં લાંબા હતાં. હવે પાંડવ તો તમે છો. કેટલો રાત-દિવસ નો ફૂક છે. મનુષ્ય કોઈ વધારે લાંબા તો હોતાં નથી. ૬ ફૂટ નાં જ હોય છે. ભક્તિમાર્ગ માં પહેલા-પહેલા શિવબાબા ની ભક્તિ થાય છે. તે તો મોટા બનાવશે નહિં. પહેલાં શિવબાબા ની અવ્યભિચારી ભક્તિ ચાલે છે. પછી દેવતાઓની મૂર્તિઓ બનાવે છે. તેમનાં પછી મોટા-મોટા ચિત્ર બનાવે છે. પછી પાંડવો નાં મોટા-મોટા ચિત્ર બનાવે છે. આ બધાં પૂજાનાં માટે ચિત્ર બનાવે છે. લક્ષ્મી ની પૂજા ૧૨ મહિનામાં એક વખત કરે છે. જગતઅંબા ની પૂજા રોજ કરતાં રહે છે. આ પણ બાબાએ સમજાવ્યું છે તમારી ડબલ (બમણી) પૂજા થાય છે. મારી તો ફક્ત આત્મા એટલે લિંગ ની જ થાય છે. તમારી સાલિગ્રામ નાં રૂપ માં પણ પૂજા થાય છે અને પછી દેવતાઓનાં રૂપમાં પણ પૂજા થાય છે. રુદ્ર યજ્ઞ રચે છે તો કેટલાં સાલિગ્રામ બનાવે છે તો કોણ મોટું થયું? ત્યારે બાબા બાળકોને નમસ્તે કરે છે. કેટલું ઉંચ પદ પ્રાપ્ત કરાવે છે.

બાબા કેટલી ગુહ્ય-ગુહ્ય વાતો સંભળાવે છે, તો બાળકો ને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. આપણને ભગવાન ભણાવે છે ભગવાન-ભગવતી બનાવવા માટે. કેટલો ધન્યવાદ માનવો જોઈએ. બાપની યાદ માં રહેવાથી સ્વપ્ન પણ સારા આવશે. સાક્ષાત્કાર પણ થશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાનો ઇશ્વરીય રુહાની બર્થ ડે મનાવવાનો છે, રુહાની કનેક્શન રાખવાનું છે, બ્લડ કનેક્શન નહીં. આસુરી શરીર નો બર્થ ડે પણ કેન્સલ. તે પછી યાદ પણ ન આવે.
2. પોતાનાં બેગ-બેગેજ ભવિષ્ય માટે તૈયાર કરવાનાં છે. પોતાનાં પૈસા ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવાની સેવા માં સફળ કરવાનાં છે. પોતાનાં પુરુષાર્થ થી પોતાને રાજતિલક આપવાનું છે.

વરદાન :- સ્મૃતિ ની સ્વીચ ઓન (બટન ચાલું) કરી સેકન્ડ માં અશરીરી સ્થિતિનો અનુભવ કરવાવાળા પ્રીત બુદ્ધિ ભવ જ્યાં પ્રભુ પ્રીત છે ત્યાં અશરીરી બનવું એક સેકન્ડ ની રમત નાં સમાન છે. જેમ સ્વીચ ઓન કરતાં જ અંધકાર સમાપ્ત થઈ જાય છે. એમ પ્રીત બુદ્ધિ બની સ્મૃતિ ની સ્વીચ ઓન કરો તો દેહ અને દેહની દુનિયાની સ્મૃતિ ની સ્વીચ ઓફ થઈ જશે. આ સેકન્ડ ની રમત છે. મુખ થી બાબા કહેવામાં પણ સમય લાગે છે પરંતુ સ્મૃતિ માં લાવવામાં સમય નથી લાગતો. આ બાબા શબ્દ જ જૂની દુનિયાને ભૂલવાનો આત્મિક બોમ્બ છે.

સ્લોગન :- દેહભાન ની માટી નાં બોઝ થી પરે રહો તો ડબલ લાઈટ ફરિશ્તા બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - તમે વિશ્વ માં શાંતિ સ્થાપન કરવાનાં નિમિત્ત છો , એટલે તમારે ક્યારેય અશાંત ન થવું જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- બાપ કયા બાળકોને ફરમાનબરદાર (આજ્ઞાકારી) બાળકો કહે છે?

ઉત્તર :- બાપ નું જે મુખ્ય ફરમાન છે કે બાળકો અમૃતવેલા (સવારે) ઉઠીને બાપ ને યાદ કરો, આ મુખ્ય ફરમાન નું પાલન કરે છે, સવારે-સવારે સ્નાન વગેરે કરી ફેશ થઈ મુકરર સમય પર યાદ ની યાત્રા માં રહે છે, બાબા તેમને સપૂત કે ફરમાનબરદાર કહે છે, તે જ જઈને રાજા બનશે. કપૂત બાળકો તો ઝાડૂ લગાવશે.

ઓમ શાંતિ ! આનો અર્થ તો બાળકોને સમજાવ્યો છે. ઓમ અર્થાત્ હું આત્મા છું. એવું બધાં કહે છે જીવ આત્મા છે જરૂર અને બધી આત્માઓનાં એક બાપ છે. શરીરો નાં બાપ અલગ-અલગ હોય છે. આ પણ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે, હદ નાં બાપ થી હદ નો અને બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો મળે છે. હવે આ સમયે મનુષ્ય ઈચ્છે છે વિશ્વ માં શાંતિ થાય. જો ચિત્રો પણ સમજાવાય તો શાંતિનાં માટે કળયુગ અંત સતયુગ આદિ નાં સંગમ પર લઈ આવવા જોઈએ. આ છે સતયુગ નવી દુનિયા, તેમાં એક ધર્મ હોય છે તો પવિત્રતા-શાંતિ-સુખ છે. તેને કહેવાય છે હેવન (સ્વર્ગ). આ તો બધાં માનશે. નવી દુનિયા માં સુખ છે, દુઃખ હોઈ ન શકે. કોઈને પણ સમજાવવું ખુબ સહજ છે. શાંતિ અને અશાંતિ ની વાત અહીંયા વિશ્વ પર જ થાય છે. તે તો છે જ નિર્વાણધામ, જ્યાં શાંતિ-અશાંતિ નો પ્રશ્ન જ નથી ઉઠી શકતો. બાળકો જ્યારે ભાષણ કરે છે તો પહેલા-પહેલા વિશ્વમાં શાંતિની વાત જ ઉઠાવવી જોઈએ. મનુષ્ય શાંતિનાં માટે ખુબ પ્રયાસ કરે છે, તેમને પ્રાઈઝ (ઇનામ) પણ મળતું રહે છે. વાસ્તવમાં આમાં દોડા-દોડી કરવાની વાત છે નહીં. બાપ કહે છે ફક્ત પોતાનાં સ્વધર્મ માં ટકો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. સ્વધર્મ માં ટકશો તો શાંતિ થઈ જશે. તમે છો જ સદા શાંત બાપનાં બાળકો. આ વારસો એમનાથી મળે છે. એમને કોઈ મોક્ષ નહીં કહેશું. મોક્ષ તો ભગવાનને પણ નથી મળી શકતો. ભગવાને પણ પાર્ટ માં જરૂર આવવાનું છે. કહે છે કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમયુગે હું આવું છું. તો ભગવાન ને પણ મોક્ષ નથી તો બાળકો પછી મોક્ષ ને કેવી રીતે પામી શકે છે. આ વાતો આખો દિવસ વિચાર સાગર મંથન કરવાની છે. બાપ તો આપ બાળકોને જ સમજાવે છે. આપ બાળકોને સમજાવાની પ્રેક્ષિસ વધારે છે. શિવબાબા સમજાવે છે તો તમે બધાં બ્રાહ્મણ જ સમજો છો. વિચાર સાગર મંથન તમારે કરવાનું છે. સર્વિસ પર આપ બાળકો છો. તમારે તો ખુબ સમજાવવાનું હોય છે. દિવસ-રાત સર્વિસ માં રહો છો. મ્યુઝિયમ માં આખો દિવસ આવતાં જ રહેશે. રાત્રે ૧૦-૧૧ સુધી પણ ક્યાંક આવે છે. સવારે ૪ વાગ્યા થી પણ ક્યાંય-ક્યાંય સર્વિસ કરવા લાગી જાય છે. અહીંયા તો ઘર છે, જ્યારે ઈચ્છો ત્યારે બેસી શકો છો. સેવાકેન્દ્ર માં તો બહાર થી દૂર-દૂર થી આવે છે તો સમય મુકરર (નિશ્ચિત) રાખવો પડે છે. અહીંયા તો કોઈ પણ સમયે બાળકો ઊઠી શકે છે. પરંતુ એવા સમયે તો નથી ભણવાનું જે બાળકો ઉઠે અને ઝુટકા ખાય એટલે સવાર નો સમય રખાય છે. જે સ્નાન વગેરે કરી ફેશ થઈ આવે છતાં પણ સમય પર નથી આવતાં તો તેમને ફરમાનબરદાર નથી કહી શકાતું. લૌકિક બાપને પણ સપૂત અને કપૂત બાળકો હોય છે ને. બેહદ નાં બાપ ને પણ હોય છે. સપૂત જઈને રાજા બનશે, કપૂત જઈને ઝાડૂ લગાવશે. ખબર તો બધી પડી જાય છે ને.

કૃષ્ણ જન્માષ્ટમી પર પણ સમજાવ્યું છે. કૃષ્ણનો જન્મ જ્યારે થાય છે ત્યારે તો સ્વર્ગ છે. એક જ રાજ્ય હોય છે. વિશ્વ માં શાંતિ છે. સ્વર્ગમાં ખુબ થોડાં મનુષ્ય હશે. તે છે જ નવી દુનિયા. ત્યાં અશાંતિ હોઈ નથી શકતી. શાંતિ ત્યારે છે જ્યારે એક ધર્મ છે. જે ધર્મ બાપ સ્થાપન કરે છે. પછી જ્યારે બીજા-બીજા ધર્મ આવે છે તો અશાંતિ થાય છે. ત્યાં છે જ શાંતિ, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ છે ને. ચંદ્રમા પણ જ્યારે સંપૂર્ણ હોય છે તો કેટલો શોભે છે, તેને ફુલ મુન (પૂર્ણિમા) કહેવાય છે. ત્રેતામાં ૩/૪ કહેશે, ખંડિત થઈ ગયાં ને. બે કળા ઓછી થઈ ગઈ. સંપૂર્ણ શાંતિ સતયુગ માં હોય છે. ૨૫ ટકા જૂની સૃષ્ટિ થશે તો કાંઈ ને કાંઈ ખિટ-ખિટ થશે. બે કળા ઓછી થવાથી શોભા ઓછી થઈ ગઈ. સ્વર્ગ માં બિલકુલ શાંતિ, નર્ક માં છે બિલકુલ અશાંતિ. આ સમય છે જ્યારે મનુષ્ય વિશ્વ માં શાંતિ ઈચ્છે છે, આનાથી પહેલાં આ અવાજ નહોતો કે વિશ્વમાં શાંતિ હોય. હમણાં અવાજ નીકળ્યો છે કારણ કે હવે વિશ્વ માં શાંતિ થઈ રહી છે. આત્મા ઈચ્છે છે કે વિશ્વમાં શાંતિ હોવી જોઈએ. મનુષ્ય તો દેહ-અભિમાન માં હોવાનાં કારણે ફક્ત

કહેતાં રહે છે-વિશ્વ માં શાંતિ થાય. ૮૪ જન્મ હવે પૂરા થયાં છે. આ બાપ જ આવીને સમજાવે છે. બાપ ને જ યાદ કરે છે. તે ક્યારે ક્યાં રૂપમાં આવીને સ્વર્ગની સ્થાપના કરશે, એમનું નામ જ છે હેવનલી ગોડફાધર. આ કોઈને પણ ખબર નથી - હેવન કેવી રીતે રચે છે. શ્રી કૃષ્ણ તો રચી ન શકે. તેમને કહેવાય છે દેવતા. મનુષ્ય દેવતાઓને નમન કરે છે. તેમનામાં દેવી ગુણ છે એટલે દેવતા કહેવાય છે. સારા ગુણ વાળા ને કહે છે ને - આ તો જેમ દેવતા છે. લડવા-ઝઘડવા વાળાને કહેશે આ તો જેમ અસુર છે. બાળકો જાણે છે અમે બેહદ નાં બાપનાં સામે બેઠા છીએ. તો બાળકો ની ચલન કેટલી સારી હોવી જોઈએ. અજ્ઞાન કાળમાં પણ બાપે જોયેલું હોય છે ૬-૭ કુટુંબ ભેગા રહે છે, એકદમ ક્ષીરખંડ થઈ ચાલે છે. ક્યાંક તો ઘર માં ફક્ત બે વ્યક્તિ હશે તો પણ લડતા-ઝઘડતા રહેશે. તો તમે છો ઈશ્વરીય સંતાન. ખુબ-ખુબ ક્ષીરખંડ થઈ રહેવું જોઈએ. સતયુગ માં તો ક્ષીરખંડ હોય છે, અહીંયા ક્ષીરખંડ થવાનું તમે શીખો છો તો ખુબ પ્રેમ થી રહેવું જોઈએ. બાપ કહે છે અંદર માં તપાસ કરો અમે કોઈ વિકર્મ તો નથી કર્યું? કોઈને દુઃખ તો નથી આપ્યું? આવું કોઈ બેસીને પોતાને તપાસતા નથી. આ ખુબ સમજ ની વાત છે. આપ બાળકો વિશ્વ માં શાંતિ સ્થાપન કરો છો. જો ઘરમાં જ અશાંતિ કરવાવાળા હશે તો શાંતિ પછી કેવી રીતે કરશે. લૌકિક બાપ નો બાળક હેરાન કરે છે તો કહેશે આ તો મૂવો ભલો. કોઈ આદત પડી જાય છે તો પાક્કી થઈ જાય છે. આ સમજ નથી રહેતી કે અમે તો બેહદનાં બાપનાં બાળક છીએ, અમારે તો વિશ્વમાં શાંતિ સ્થાપન કરવાની છે. શિવબાબા નાં બાળક થઈ જો અશાંત થાયો છો તો શિવબાબા ની પાસે આવો. એ તો હીરો છે, એ ઝટ તમને યુક્તિ બતાવશે - આમ શાંતિ થઈ શકે છે. શાંતિ નો પ્રબંધ આપશે. એવા ઘણાં છે ચલન દેવી ધરાના જેવી નથી. તમે હવે તૈયાર થાયો છો ગુલ-ગુલ દુનિયા માં જવાં. આ છે જ ગંદી દુનિયા વૈશ્યાલય, આનાથી તો નફરત આવે છે. વિશ્વ માં શાંતિ થશે તો નવી દુનિયાં માં. સંગમ પર થઈ નથી શકતી. અહીંયા શાંત બનવાનો પુરુષાર્થ કરે છે. પૂરો પુરુષાર્થ નથી કરતાં તો પછી સજા ખાવી પડશે. મારી સાથે તો ધર્મરાજ છે ને. જ્યારે હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થવાનો સમય આવશે તો ખુબ માર ખાશે. કર્મ નો ભોગ જરૂર છે. બીમાર થાય છે, તે પણ કર્મ ભોગ છે ને. બાપનાં ઉપર તો કોઈ છે નહીં. સમજાવે છે - બાળકો ગુલ-ગુલ બનો તો ઉંચ પદ પામશો. નહીં તો કોઈ ફાયદો નથી. ભગવાન બાપ જેમને અડધોકલ્પ યાદ કર્યા એમનાથી વારસો નથી લીધો તો બાળકો શું કામનાં. પરંતુ ડ્રામા અનુસાર આ પણ થવાનું છે જરૂર. તો સમજાવવાની યુક્તિઓ ખુબ છે. વિશ્વ માં શાંતિ તો સતયુગ માં હતી, જ્યાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. લડાઈ પણ જરૂર લાગશે કારણ કે અશાંતિ છે ને. કૃષ્ણ પછી આવશે સતયુગ માં. કહે છે કળયુગ માં દેવતાઓનો પડછાયો નથી પડી શકતો. આ વાતો આપ બાળકો જ હવે સાંભળી રહ્યાં છો. તમે જાણો છો શિવબાબા આપણને ભણાવે છે. ધારણા કરવાની છે, પૂરી આયુ જ લાગી જાય છે. કહે છે ને-પૂરી આયુ સમજાવ્યું છે તો પણ સમજતાં નથી.

બેહદ નાં બાપ કહે છે - પહેલા-પહેલા મુખ્ય વસ્તુ તો સમજાવો - જ્ઞાન અલગ અને ભક્તિ અલગ વસ્તુ છે. અડધોકલ્પ છે દિવસ, અડધોકલ્પ છે રાત. શાસ્ત્રો માં કલ્પ ની આયુ જ ઉલટી લખી દીધી છે. તો અડધું-અડધું પણ થઈ નથી શકતું. તમારામાં કોઈએ શાસ્ત્ર વગેરે વાંચેલા નથી તો સારું છે. વાંચેલા હશે તો સંશય ઉઠાવશે, પ્રશ્ન પૂછતાં રહેશે. વાસ્તવમાં જ્યારે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા થાય છે ત્યારે ભગવાન ને યાદ કરે છે. કોઈને કોઈ ની મત થી. પછી જેમ ગુરુ શીખવાડશે. ભક્તિ પણ શીખવાડે છે. એવું કોઈ નથી જે ભક્તિ ન શીખવાડે. તેમનામાં ભક્તિ ની તાકાત છે ત્યારે તો આટલાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) બને છે. ફોલોઅર્સ ને ભક્ત પૂજારી કહેશે. અહીંયા બધાં છે પૂજારી. ત્યાં પૂજારી કોઈ હોતું નથી. ભગવાન ક્યારેય પૂજારી નથી બનતાં. અનેક પોઇન્ટસ સમજાવાય છે, ધીરે-ધીરે આપ બાળકોમાં પણ સમજાવવાની તાકાત આવતી જશે.

હમણાં તમે કહો છો કૃષ્ણ આવી રહ્યાં છે. સતયુગ માં જરૂર કૃષ્ણ હશે. નહિં તો વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી કેવી રીતે રિપિટ (પુનરાવૃત્તિ) થશે. ફક્ત એક કૃષ્ણ તો નહિં હશે, યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા હશે ને. આમાં પણ સમજની વાત છે. આપ બાળકો સમજો છો આપણે તો બાપનાં બાળકો છીએ. બાપ વારસો આપવા આવ્યાં છે. સ્વર્ગ માં તો બધાં નહીં આવશે. ન ત્રેતા માં બધાં આવી શકે છે. ઝાડ ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિને પામતું રહે છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ છે. ત્યાં છે આત્માઓ નું ઝાડ. અહીંયા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, પછી શંકર દ્વારા વિનાશ પછી પાલના..... અક્ષર પણ આ કાયદેસર બોલવા જોઈએ. બાળકોની બુદ્ધિ માં આ નશો છે, આ સૃષ્ટિ નું ચક્ર કેવી રીતે ચાલે છે. રચના કેવી રીતે થાય છે. હમણાં નવી નાની રચના છે ને. આ જેમ બાજોલી છે. પહેલાં શુદ્ર છે અનેક, પછી બાપ આવીને રચના રચે છે - બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણો ની. બ્રાહ્મણ થઈ જાય છે ચોટી. ચોટી અને પગ આપસ માં મળે છે. પહેલાં બ્રાહ્મણ જોઈએ. બ્રાહ્મણો નો યુગ ખુબ નાનો હોય છે. પછી છે દેવતાઓ. આ વર્ણો વાળું ચિત્ર પણ કામ નું

છે. આ ચિત્ર સમજવામાં ખુબ ઇઝી (સહજ) છે. વેરાયટી (વિવિધ) મનુષ્યો નું વેરાયટી રુપ છે. સમજાવવા માં કેટલી મજા આવે છે. બ્રાહ્મણ જ્યારે છે તો બધાં ધર્મ છે. શુદ્રો થી બ્રાહ્મણો નું સૈપલિંગ (કલમ) લાગે છે. મનુષ્ય તો ઝાડ નાં સૈપલિંગ લગાવે છે. બાપ પણ સૈપલિંગ લગાવે છે જ્યાં વિશ્વમાં શાંતિ થાય. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા સ્મૃતિ રાખવાની છે કે આપણે છીએ ઇશ્વરીય સંતાન. આપણે ક્ષીરખંડ થઇને રહેવાનું છે. કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું.
2. અંદર માં પોતાની તપાસ કરવાની છે કે અમારા થી કોઈ વિકર્મ તો નથી થતું! અશાંત થવાની તથા અશાંતિ ફેલાવવા ની આદત તો નથી?

વરદાન :-

“એક બાપ બીજું ન કોઈ” આ સ્મૃતિ થી બંધનમુક્ત, યોગયુક્ત ભવ

હવે ઘરે જવાનો સમય છે એટલે બંધનમુક્ત અને યોગયુક્ત બનો. બંધનમુક્ત અર્થાત્ લુઝ ફ્રેસ, ટાઈટ નહીં. ઓર્ડર મળ્યો અને સેકન્ડમાં ગયાં. આવું બંધનમુક્ત, યોગયુક્ત સ્થિતિ નું વરદાન પ્રાપ્ત કરવા માટે સદા આ વાચદો સ્મૃતિ માં રહે કે “એક બાપ બીજું ન કોઈ” કારણ કે ઘરે જવા માટે કે સતયુગી રાજ્ય માં આવવા માટે આ જૂનાં શરીરને છોડવું પડશે. તો ચેક કરો એવાં એવરેડી (સદા તૈયાર) બન્યાં છીએ કે હજું સુધી કંઈક રસીયો બંધાયેલી છે? આ જૂનું વસ્ત્ર ટાઈટ તો નથી?

સ્લોગન :-

વ્યર્થ સંકલ્પ રુપી એક્સ્ટ્રા ભોજન નહીં કરો તો મોટાપન ની બીમારીઓથી બચી જશો.

“ મીઠા બાળકો - સત્ય પન્ડા આવ્યાં છે તમને સાચી - સાચી યાત્રા શીખવાડવાં , તમારી યાત્રા માં મુખ્ય છે પવિત્રતા , યાદ કરો અને પવિત્ર બનો ”

પ્રશ્ન :- આપ મેસેન્જર કે પૈગમ્બર નાં બાળકો ને કઈ એક વાત નાં સિવાય બીજી કોઈ પણ વાત માં આરગ્ય દલીલ નથી કરવાની?

ઉત્તર :- આપ મેસેન્જર નાં બાળકો બધાને આ જ મેસેજ આપો કે સ્વયં ને આત્મા સમજો અને બાપ ને યાદ કરો તો આ યોગઅગ્નિ થી તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. આ જ ઓના (ધૂન) રાખો, બાકી બીજી વાતો માં જવાથી કોઈ ફાયદો નથી. તમારે ફક્ત બધાને બાપ નો પરિચય આપવાનો છે, જેનાથી તે આસ્તિક બને. જ્યારે રચતા બાપ ને સમજી લેશે તો રચના ને સમજવું સહજ થઈ જશે.

ગીત :- હમારે તીર્થ ન્યારે હૈ.....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો જાણે છે કે આપણે સત્ય તીર્થવાસી છીએ. સાચાં પન્ડા અને આપણે જે એમનાં બાળકો છીએ તે પણ સાચાં તીર્થ પર જઈ રહ્યાં છીએ. આ છે જૂઠપંડ અથવા પતિતપંડ. હવે સચપંડ કે પાવનપંડ માં જઈ રહ્યાં છીએ. મનુષ્ય યાત્રા પર જાય છે ને. કોઈ-કોઈ ખાસ યાત્રાઓ લાગે છે, જ્યાં કોઈ ક્યારેય પણ જઈ શકે છે. આ પણ યાત્રા છે, આમાં જવાનું ત્યારે થાય છે જ્યારે સત્ય પન્ડા સ્વયં આવે. એ આવે છે કલ્પ-કલ્પ નાં સંગમ પર. આમાં ન ઠંડી, ન ગરમી ની વાત છે. ન ધક્કા ખાવાની વાત છે. આ તો છે યાદની યાત્રા. તે યાત્રાઓમાં સન્યાસી પણ જાય છે. સાચી-સાચી યાત્રા કરવાવાળા જે હોય છે તે પવિત્ર રહે છે. તમારામાં બધાં યાત્રા પર છે. તમે બ્રાહ્મણ છો. સાચાં-સાચાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ કોણ છે? જે ક્યારેય પણ વિકારમાં નથી જતાં. પુરુષાર્થી તો જરૂર છે. મન્સા સંકલ્પ ભલે આવે, મુખ્ય છે જ વિકાર ની વાત. કોઈ પૂછે નિર્વિકારી બ્રાહ્મણ કેટલાં છે તમારી પાસે? આ પૂછવાથી જરૂર નથી. આ વાતો થી તમારું શું પેટ ભરાશે. તમે યાત્રી બનો. યાત્રા કરવા વાળા કેટલાં છે, આ પૂછવાથી કોઈ ફાયદો નથી. બ્રાહ્મણ તો કોઈ સાચાં પણ છે, તો જુઠા પણ છે. આજે સાચાં છે, કાલે જુઠા બની જાય છે. વિકારમાં ગયાં તો બ્રાહ્મણ ન થયાં. પછી શૂદ્ર થી શૂદ્ર થઈ ગયાં. આજે પ્રતિજ્ઞા કરે કાલે વિકાર માં પડી અસુર બની જાય છે. હવે આ વાતો ક્યાં સુધી બેસી સમજાવે. આંનાથી પેટ તો નહિં ભરાશે કે મુખ મીઠું નહિં થશે. અહીંયા આપણે બાપ ને યાદ કરીએ છીએ અને બાપની રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણીએ છીએ. બાકી બીજી વાતો માં કાંઈ રાખ્યું નથી. બોલો, અહીંયા બાપની યાદ શીખવાડાય છે અને પવિત્રતા છે મુખ્ય. જે આજે પવિત્ર બની પછી અપવિત્ર બની જાય છે, તો તે બ્રાહ્મણ જ નથી રહ્યાં. તે હિસાબ ક્યાં સુધી બેસી તમને સંભળાવે. એવાં તો ખુબ પડતાં હશે માયાનાં તોફાનો માં, એટલે બ્રાહ્મણો ની માળા નથી બની શકતી. આપણે તો પૈગમ્બર નાં બાળકો પૈગામ સંભળાવીએ છીએ, મેસેન્જર નાં બાળકો મેસેજ આપીએ છીએ. સ્વયં ને આત્મા સમજી અને બાપ ને યાદ કરો તો આ યોગઅગ્નિ થી વિકર્મ વિનાશ થશે. આ ધૂન રાખો. બાકી પ્રશ્ન તો અનેકાઅનેક મનુષ્ય પૂછશે. સિવાય એક વાત નાં બીજી કોઈ વાતો માં જવાથી કોઈ ફાયદો જ નથી. અહીંયા તો આ જાણવાનું છે કે નાસ્તિક થી આસ્તિક, નિધન નાં થી ધન નાં કેવી રીતે બનીએ, જે ધણી થી વારસો પામીએ - આ પૂછો. બાકી તો બધાં પુરુષાર્થી છે. વિકાર ની વાત માં જ ખુબ ફેલ (નપાસ) થાય છે. ખુબ દિવસો પછી સ્ત્રી ને જોવે છે તો વાત નહિં પૂછો. કોઈ ને દારુ ની આદત હોય છે, તીર્થો પર જશે તો દારુ અથવા બીડી ની જેમને આદત હશે તે તેનાં વગર રહી નહિં શકે. છુપાવીને પણ પીવે છે. કરી જ શું શકે. ઘણાં છે જે સાચું નથી બોલતાં. છુપાવતાં રહે છે.

બાબા બાળકોને યુક્તિયો બતાવે છે કે કેવી રીતે યુક્તિ થી જવાબ આપવો જોઈએ. એક બાપનો જ પરિચય આપવાનો છે, જેનાથી મનુષ્ય આસ્તિક બને. પહેલાં જ્યાં સુધી બાપ ને નથી જાણ્યાં ત્યાં સુધી કોઈ પ્રશ્ન પૂછવો જ ફાલતું છે. એવાં ઘણાં આવે છે, સમજતાં કાંઈ પણ નથી. ફક્ત સંભળાવતાં રહે, ફાયદો કાંઈ પણ નહિં. બાબા ને લખે છે હજાર બે હજાર આવ્યાં, એમાંથી બે-એક સમજવા માટે આવતાં રહે છે. ફલાણા-ફલાણા મોટા માણસ આવતાં રહે છે, હું સમજી જાવું છે, તેમને જે પરિચય મળવો જોઈએ તે મળ્યો નથી. પૂરો પરિચય મળે તો સમજે

આ તો ઠીક કહે છે, આપણી આત્માઓનાં પિતા પરમપિતા પરમાત્મા છે, એ ભણાવે છે. કહે છે સ્વયં ને આત્મા સમજી મને યાદ કરો. આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર બનો. જે પવિત્ર નથી રહેતાં તે બ્રાહ્મણ નથી, શૂદ્ર છે. લડાઈ નું મેદાન છે. ઝાડ વધતું રહેશે અને તોફાન પણ લાગશે. ખુબ પાંદડા ખરતાં રહેશે. કોણ બેસી ગણતરી કરશે કે સાચાં બ્રાહ્મણ કોણ છે? સાચાં તે જે ક્યારેય શૂદ્ર ન બને. જરા પણ દૃષ્ટિ ન જાય. અંત માં કર્માતીત અવસ્થા થાય છે. ખુબ ઊંચી મંઝિલ છે. મનસા માં પણ ન આવે, તે અવસ્થા અંત માં થવાની છે. આ સમયે એકની પણ એવી અવસ્થા નથી, આ સમયે બધાં પુરુષાર્થી છે. નીચે-ઉપર થતાં રહે છે. મુખ્ય આંખો ની જ વાત છે. આપણે આત્મા છીએ, આ શરીર દ્વારા પાર્ટ ભજવીએ છીએ - આ પાક્કો અભ્યાસ જોઈએ. જ્યાં સુધી રાવણરાજ્ય છે, ત્યાં સુધી યુદ્ધ ચાલતું રહેશે. અંતમાં કર્માતીત અવસ્થા થશે. આગળ ચાલીને તમને ફીલિંગ આવશે, સમજતાં જશો. હમણાં તો ઝાડ ખુબ નાનું છે, તોફાન લાગે છે, પત્તા ખરી પડે છે. જે કાચાં છે તે નીચે પડે છે. દરેક પોતાનાથી પૂછે - મારી અવસ્થા ક્યાં સુધી છે? બાકી જે પ્રશ્ન પૂછે છે તે વાતો માં વધારે જાઓ જ નહીં. બોલો, અમે બાપની શ્રીમત પર ચાલી રહ્યાં છીએ. એ બેહદનાં બાપ આવીને બેહદ નું સુખ આપે છે અથવા નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે. ત્યાં સુખ જ હોય છે. જ્યાં મનુષ્ય રહે છે તેને જ દુનિયા કહેવાય છે. નિરાકારી દુનિયામાં આત્માઓ છે ને. આ કોઈની બુદ્ધિ માં નથી કે આત્મા કેવું બિંદુ છે. આ પણ પહેલાં કોઈ નવાં ને નથી સમજાવવાનું. પહેલા-પહેલા તો સમજાવવાનું છે - બેહદ નાં બાપ બેહદ નો વારસો આપે છે. ભારત પાવન હતું, હમણાં પતિત છે. કળયુગ નાં બાદ પછી સતયુગ આવવાનું છે. બીજું કોઈ પણ સમજાવી ન શકે, સિવાય બી.કે. નાં. આ છે નવી રચના. બાપ ભણાવી રહ્યાં છે - આ સમજણ બુદ્ધિ માં રહેવી જોઈએ. કોઈ ડિક્કલ્ટ (મુશ્કેલ) વાત નથી, પરંતુ માયા ભુલાવી દે છે, વિકર્મ કરાવી દે છે. અડધાકલ્પ થી વિકર્મ કરવાની આદત પડેલી છે. તે બધી આસુરી આદતો નીકાળવાની છે. બાબા પોતે કહે છે - બધાં પુરુષાર્થી છે. કર્માતીત અવસ્થાને પામવામાં ખુબ સમય લાગે છે. બ્રાહ્મણ ક્યારેય વિકારમાં નથી જતાં. યુદ્ધનાં મેદાન માં ચાલતા-ચાલતા હાર ખાઈ લે છે. આ પ્રશ્નો થી કોઈ ફાયદો નથી. પહેલા પોતાનાં બાપ ને યાદ કરો. આપણને શિવબાબાએ કલ્પ પહેલાં માફક ફરમાન આપ્યું છે કે પોતાને આત્મા સમજી મને યાદ કરો. આ એ જ લડાઈ છે. બાપ એક છે, કૃષ્ણ ને બાપ નહીં કહેશે. કૃષ્ણ નું નામ નાખી દીધું છે. રોંગ (ખોટાં) થી રાઈટ (સાચાં) બનાવવા વાળા બાપ છે. ત્યારે તો એમને ટુથ (સત્ય) કહેવાય છે ને. આ સમયે આપ બાળકો જ આખી સૃષ્ટિ નાં રહસ્ય ને જાણો છો. સતયુગ માં છે ડીટી ડિનાયસ્ટી (દૈવી રાજધાની). રાવણરાજ્ય માં પછી છે આસુરી ડિનાયસ્ટી. સંગમયુગ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) કરી ને દેખાડવાનો છે, આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ, તે તરફ દેવતાઓ, આ તરફ અસુર. બાકી તેમની લડાઈ થઈ નથી. લડાઈ આપ બ્રાહ્મણો ની છે વિકારો થી, આને પણ લડાઈ નહીં કહીશું. સૌથી મોટો છે કામ વિકાર, આ મહાશત્રુ છે. આનાં પર જીત પામવાથી જ તમે જગતજીત બનશો. આ વિષ પર જ અબળાઓ માર ખાય છે. અનેક પ્રકાર નાં વિધ્નો પડે છે. મૂળ વાત છે પવિત્રતાની. પુરુષાર્થ કરતા-કરતા, તોફાન આવતા-આવતા તમારી જીત થઈ જશે. માયા થાકી જશે. કુસ્તી માં પહેલવાન જે હોય છે, તે ઝટ સામનો કરી લે છે. તેમનો ધંધો જ છે સારી રીતે લડીને જીત પામવી. પહેલવાન નો ખુબ નામાચાર થાય છે. ઇનામ મળે છે. તમારી તો આ છે ગુપ્ત વાત.

તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ પવિત્ર હતી. હમણાં અપવિત્ર બન્યાં છીએ ફરી પવિત્ર બનવાનું છે. આ જ મેસેજ બધાને આપવાનો છે બીજા કોઈ પણ પ્રશ્ન પૂછે, તમારે આ વાતો માં જવાનું નથી. તમારો છે જ રુહાની ધંધો. આપણી આત્માઓમાં બાબાએ જ્ઞાન ભર્યું હતું, પછી પ્રાલબ્ધ પામી, જ્ઞાન ખતમ થઈ ગયું. હવે ફરી બાબા જ્ઞાન ભરી રહ્યાં છે. બાકી નશા માં રહો, બોલો બાપ નો મેસેજ આપીએ છીએ કે બાપ ને યાદ કરો તો કલ્યાણ થશે. તમારો ધંધો જ આ રુહાની છે. પહેલી-પહેલી વાત કે બાપ ને જાણો. બાપ જ જ્ઞાન નાં સાગર છે. એ કોઈ પુસ્તક થોડી સંભળાવે છે. તે લોકો જે ડોક્ટર ઓફ ફિલોસોફી (તત્ત્વજ્ઞાની) વગેરે બને છે, તે પુસ્તક વાંચે છે. ભગવાન તો નોલેજકુલ છે. એમને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ છે. એ કાંઈ ભણ્યાં છે શું? એ તો બધાં વેદો-શાસ્ત્રો વગેરે ને જાણે છે. બાપ કહે છે મારો પાર્ટ છે તમને નોલેજ સમજાવવાનો. જ્ઞાન અને ભક્તિ નો કોન્ડ્રાસ્ટ (તફાવત) બીજું કોઈ બતાવી ન શકે. આ છે જ્ઞાન નું ભણતર. ભક્તિ ને જ્ઞાન નથી કહેવાતું. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા એક જ બાપ છે. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી જરુર રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થશે. જૂની દુનિયાનાં પછી નવી દુનિયા જરુર આવવાની છે. આપ બાળકો જાણો છો બાબા આપણને ફરી થી ભણાવે છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો, જોર બંધું આનાં પર છે. બાબા જાણે છે ખુબ સારા-સારા નામીગ્રામી બાળકો આ યાદની યાત્રા માં ખુબ કમજોર છે અને જે નામીગ્રામી નથી, બાંધેલીઓ છે, ગરીબ છે, તે યાદ ની યાત્રામાં ખુબ રહે છે. દરેક પોતાનાં દિલ થી પૂછે - હું બાપને કેટલો સમય યાદ કરું છું? બાબા કહે છે - બાળકો, જેટલું થઈ શકે તમે મને યાદ કરો. અંદર માં ખુબ

હર્ષિત રહો. ભગવાન ભણાવે છે તો કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. બાપ કહે છે તમે પવિત્ર આત્મા હતાં પછી શરીર ધારણ કરી પાર્ટ ભજવતા-ભજવતા પતિત બન્યાં છો. હવે ફરી પવિત્ર બનવાનું છે. ફરી એ જ દેવી પાર્ટ ભજવવાનો છે. તમે દેવી ધર્મ નાં છો ને. તમે જ ૮૪ નું ચક્કર લગાવ્યું છે. બધાં સૂર્યવંશી પણ ૮૪ જન્મ થોડી લે છે. પાછળ આવતાં રહે છે ને. નહીં તો ફટ થી બધાં આવી જાય. સવારે ઉઠીને બુદ્ધિ થી કોઈ કામ લે તો સમજી શકે છે. બાળકોએ જ વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. શિવબાબા તો નથી કરતાં. એ તો કહે છે ડ્રામા અનુસાર જે કાંઈ સંભળાવું છું, એવું જ સમજો કલ્પ પહેલાં માફક જે સમજાવ્યું હતું, એ જ સમજાવ્યું. મંથન તમે કરો છો. તમને જ સમજાવવાનું છે, જ્ઞાન આપવાનું છે. આ બ્રહ્મા પણ મંથન કરે છે. બી.કે. ને મંથન કરવાનું છે, શિવબાબાએ નહીં. મૂળ વાત કોઈ થી પણ વધારે વાત નથી કરવાની. આરગ્યું (દલીલ) શાસ્ત્રવાદી આપસ માં ખુબ કરે છે, તમારે દલીલ નથી કરવાની. તમારે ફક્ત પૈગામ આપવાનો છે. પહેલાં ફક્ત મુખ્ય એક વાત પર સમજાવો અને લખાવો. પહેલા-પહેલા આ શબ્દ રાખો કે આ કોણ ભણાવે છે, તે લખો. આ વાત તમે પાછળ લઈ જાઓ છો એટલે સંશય પડતો રહે છે. નિશ્ચયબુદ્ધિ ન હોવાનાં કારણે સમજતા નથી. ફક્ત કહી દે છે વાત ઠીક છે. પહેલા-પહેલા મુખ્ય વાત જ આ છે. રચના બાપ ને સમજો પછી રચના નાં રહસ્ય ને સમજજો. મુખ્ય વાત ગીતાનાં ભગવાન કોણ? તમારી વિજય પણ આમાં થવાની છે. પહેલા-પહેલા કયો ધર્મ સ્થાપન થયો? જૂની દુનિયાને નવી દુનિયા કોણ બનાવે છે. બાપ જ આત્માઓને નવું જ્ઞાન સંભળાવે છે, જેનાથી નવી દુનિયા સ્થાપન થાય છે. તમને બાપ અને રચના ની ઓળખ મળે છે. પહેલા-પહેલા તો અલફ પર પાક્કું કરાવો તો બે બાદશાહી છે જ. બાપ થી જ વારસો મળે છે. બાપ ને જાણ્યાં અને વારસા નાં હકદાર બન્યાં. બાળક જન્મ લે છે, મા-બાપ ને જોયાં અને બસ પાક્કું થઈ જશે. મા-બાપ નાં સિવાય કોઈની પાસે જશે પણ નહીં કારણ કે માં થી દૂધ મળે છે. આ પણ જ્ઞાન નું દૂધ મળે છે. માતા-પિતા છે ને. આ ખુબ મહીન (સુક્ષ્મ) વાતો છે, જલ્દી કોઈ સમજી ન શકે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સાચા-સાચા પવિત્ર બ્રાહ્મણ બનવાનું છે, ક્યારેય શૂદ્ર (પતિત) બનવાનો મનસા માં પણ વિચાર ન આવે, જરા પણ દૃષ્ટિ ન જાય, એવી અવસ્થા બનાવવાની છે.
2. બાપ જે ભણાવી રહ્યાં છે, તે સમજણ બુદ્ધિ માં રાખવાની છે. જે વિકર્મ કરવાની આસુરી આદતો પડેલી છે, તેને નીકાળવાની છે. પુરુષાર્થ કરતા-કરતા સંપૂર્ણ પવિત્રતા ની ઉંચી મંઝિલ ને પ્રાપ્ત કરવાની છે.

વરદાન :- પ્રવૃત્તિ માં રહેતાં પર - વૃત્તિ માં રહેવા વાળા નિરંતર યોગી ભવ નિરંતર યોગી બનવાનું સહજ સાધન છે - પ્રવૃત્તિ માં રહેતાં પર-વૃત્તિ માં રહેવું. પર-વૃત્તિ અર્થાત આત્મિક રૂપ. જે આત્મિક રૂપ માં સ્થિત રહે છે તે સદા ન્યારા અને બાપ નાં પ્યારા (પ્રિય) બની જાય છે. કાંઈ પણ કરશે પરંતુ એ મહેસૂસ થશે જેમ કામ નથી કર્યું પરંતુ રમત રમી છે. તો પ્રવૃત્તિ માં રહેતાં આત્મિક રૂપમાં રહેવાથી બધું રમત ની જેમ સહજ અનુભવ થશે. બંધન નહીં લાગે. ફક્ત સ્નેહ અને સહયોગ નાં સાથે શક્તિ ની એડિશન (ઉમેર) કરો તો હાઈજમ્પ (છલાંગ) લગાવી દેશો.

સ્લોગન :- બુદ્ધિ ની મહીનતા અથવા આત્મા નું હલકાપણું જ બ્રાહ્મણ જીવન ની પર્સનાલિટી છે.

“ સંગમયુગ હોલી (પવિત્ર) જીવન નો યુગ છે ”

આજે બાપદાદા સર્વ સ્વરાજ્ય અધિકારી અલૌકિક રાજ્ય સભા જોઈ રહ્યાં છે. દરેક શ્રેષ્ઠ આત્માનાં ઉપર લાઈટ નો તાજ ચમકતો જોઈ રહ્યાં છે. આ જ રાજ્ય સભા હોલી (પવિત્ર) સભા છે. દરેક પરમ પાવન પૂજ્ય આત્માઓ ફક્ત આ એક જન્મનાં માટે પાવન અર્થાત્ હોલી નથી બન્યાં પરંતુ પાવન અર્થાત્ હોલી બનવાની રેખા અનેક જન્મોની લાંબી રેખા છે. આખાં કલ્પ ની અંદર બીજી આત્માઓ પણ પાવન હોલી બને છે. જેમ પાવન આત્માઓ ધર્મ પિતાનાં રૂપમાં ધર્મ સ્થાપન કરવાનાં નિમિત્ત બને છે. સાથે-સાથે અનેક મહાન આત્માઓ કહેવડાવવા વાળા પણ પાવન બને છે પરંતુ તેમનાં પાવન બનવામાં અને આપ પાવન આત્માઓ માં અંતર છે. તમારું પાવન બનવાનું સાધન અતિ સહજ છે. કોઈ મહેનત નથી કારણ કે બાપ થી આપ આત્માઓ ને સુખ શાંતિ પવિત્રતા નો વારસો સહજ મળે છે. આ સ્મૃતિ થી સહજ અને સ્વતઃ જ અવિનાશી બની જાઓ છો! દુનિયાવાળા પાવન બને છે પરંતુ મહેનત થી. અને તેમને ૨૧ જન્મોનાં વારસા નાં રૂપમાં પવિત્રતા નથી પ્રાપ્ત થતી. આજે દુનિયાનાં હિસાબ થી હોળી નો દિવસ કહે છે. તેઓ હોળી મનાવે અને તમે સ્વયં જ પરમાત્મ રંગ માં રંગાવા વાળા હોલી (પવિત્ર) આત્માઓ બની જાઓ છો. મનાવવાનું થોડા સમય નાં માટે હોય છે, બનવાનું જીવન નાં માટે હોય છે. તે દિવસ મનાવે છે અને તમે હોલી (પવિત્ર) જીવન બનાવો છો. આ સંગમયુગ હોલી (પવિત્ર) જીવન નો યુગ છે. તો રંગ માં રંગાઈ ગયાં અર્થાત્ અવિનાશી રંગ લાગી ગયો. જે મિટાવાની આવશ્યકતા નથી. સદાકાળ માટે બાપ સમાન બની ગયાં. સંગમયુગ પર નિરાકાર બાપ સમાન કર્મતીત, નિરાકારી સ્થિતિનો અનુભવ કરો છો અને ૨૧ જન્મ બ્રહ્મા બાપ સમાન સર્વગુણ સંપન્ન, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી શ્રેષ્ઠ જીવન નો સમાન અનુભવ કરો છો. તો તમારી હોળી છે સંગનાં રંગ માં બાપ સમાન બનવાની. એવો પાકો રંગ હોય જે સમાન બનાવી દે. આવી હોળી દુનિયામાં કોઈ રમે છે? બાપ, સમાન બનવાની હોળી રમવાં આવો છો. કેટલાં ભિન્ન-ભિન્ન રંગ બાપ દ્વારા દરેક આત્મા પર અવિનાશી ચઢી જાય છે. જ્ઞાન નો રંગ, યાદ નો રંગ, અનેક શક્તિઓનાં રંગ, ગુણોનાં રંગ, શ્રેષ્ઠ દૃષ્ટિ, શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ, શ્રેષ્ઠ ભાવના, શ્રેષ્ઠ કામના સ્વતઃ સદા બની જાય, આ રુહાની રંગ કેટલો સહજ ચઢી જાય છે. હોલી (પવિત્ર) બની ગયાં અર્થાત્ હોલી થઈ ગયાં. તે હોળી મનાવે છે, જેવાં ગુણ છે તેવું રૂપ બની જાય છે. એ જ સમયે કોઈ તેમનો ફોટો પાડે તો કેવો લાગશે. તેઓ હોળી મનાવીને શું બની જાય અને તમે હોળી મનાવો છો તો ફરિશ્તા સો દેવતા બની જાઓ છો. છે બધું તમારું જ યાદગાર પરંતુ આધ્યાત્મિક શક્તિ ન હોવાનાં કારણે આધ્યાત્મિક રૂપ થી નથી મનાવી શકતાં. બાહરમુખતા હોવાનાં કારણે બાહરમુખી રૂપ થી જ મનાવે છે. તમારું યથાર્થ રૂપ થી મંગળ મિલન મનાવવાનું છે.

હોળી ની વિશેષતા છે બાળવું, પછી મનાવવું અને પછી મંગળ મિલન કરવું. આ ત્રણેય વિશેષતાઓ થી યાદગાર બનેલું છે કારણ કે આપ સર્વે હોલી (પવિત્ર) બનવા માટે પહેલાં જૂનાં સંસ્કાર, જૂની સ્મૃતિઓ બધાને યોગ અગ્નિ થી બાળ્યાં ત્યારે સંગનાં રંગ માં હોળી મનાવી અર્થાત્ બાપ સમાન સંગનો રંગ લગાવ્યો. જ્યારે બાપનાં સંગ નો રંગ લાગી જાય છે તો દરેક આત્માનાં પ્રતિ વિશ્વ ની સર્વ આત્માઓ પરમાત્મ પરિવાર બની જાય છે. પરમાત્મ પરિવાર હોવાનાં કારણે દરેક આત્માનાં પ્રતિ શુભકામના સ્વતઃ જ નેચરલ (સ્વભાવિક) સંસ્કાર બની જાય છે એટલે સદા એક બીજા થી મંગળ મિલન મનાવતાં રહે છે. ભલે કોઈ દુશ્મન પણ હોય, આસુરી સંસ્કાર વાળા હોય પરંતુ આ રુહાની મંગળ મિલન થી તેમને પણ પરમાત્મ રંગ નાં છાંટા જરૂર નાખે છે. કોઈ પણ તમારી પાસે આવશે તો શું કરશે? સૌથી ગળે મળવું અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ આત્મા સમજી ગળે મળવું. આ બાપ નાં બાળકો છે. આ પ્રેમ નું મિલન, શુભભાવના નું મિલન, તે આત્માઓને પણ જૂની વાતો ભુલાવી દે છે. તે પણ ઉત્સાહ માં આવી જાય એટલે ઉત્સવ નાં રૂપમાં યાદગાર બનાવી લીધું છે. તો બાપ થી હોળી મનાવવી અર્થાત્ અવિનાશી રુહાની રંગ માં બાપ સમાન બનવું. તે લોકો તો ઉદાસ રહે છે એટલે ખુશી મનાવવા માટે આ દિવસ રાખે છે. અને તમે લોકો તો સદા જ ખુશી માં નાચતા-ગાતા, મોજ મનાવતાં રહો છો. જે વધારે મુંઝાય છે - શું થયું, કેમ થયું, કેવી રીતે થયું તે મોજ માં નથી રહી શકતાં. તમે ત્રિકાળદર્શી બની ગયાં તો પછી શું, કેમ, કેવી રીતે આ સંકલ્પ ઉઠી જ ન શકે કારણ કે ત્રણેય કાળો ને જાણો છો. કેમ થયું? જાણે છે પેપર છે આગળ વધવા

માટે. કેમ થયું? નથીંગ ન્યુ. તો શું થયું નો ક્વેશન (પ્રશ્ન) જ નથી. કેવી રીતે થયું? માયા વધારે મજબૂત બનાવવા માટે આવી અને ચાલી ગઈ. તો ત્રિકાળદર્શી સ્થિતિ વાળા આમાં મૂંઝાતાં નથી. ક્વેશન ની સાથે-સાથે રેસપોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) પહેલાં આવે છે કારણ કે ત્રિકાળદર્શી છે. નામ ત્રિકાળદર્શી અને વર્તમાન ને પણ ન જાણી શકે, કેમ થયું, કેવી રીતે થયું તો તેને ત્રિકાળદર્શી કેવી રીતે કહેશું! અનેક વખત વિજયી બન્યાં છે અને બનવા વાળા પણ છે. પાસ્ટ (ભૂતકાળ) અને ફ્યુચર (ભવિષ્યકાળ) ને પણ જાણે છે એ અમે બ્રાહ્મણ સો ફરિશ્તા, ફરિશ્તા સો દેવતા બનવા વાળા છીએ. આજ અને કાલની વાત છે. ક્વેશન સમાપ્ત થાય કુલ સ્ટોપ (પૂર્ણવિરામ) આવી જાય.

હોલી (હોળી) નો અર્થ પણ છે હો-લી, પાસ્ટ ઈઝ પાસ્ટ (વીતી ગયું એ વીતી ગયું). એવી બિંદી લગાવતાં આવડે છે ને! આ પણ હોળી નો અર્થ છે. બાળવા વાળી હોળી પણ આવે છે. રંગમાં રંગવા વાળી હોળી પણ આવે છે અને બિંદી લગાડવાની હોળી પણ આવે છે. મંગળ મિલન મનાવવાની હોળી પણ આવે છે. ચારેવ પ્રકાર ની હોળી આવે છે ને! જો એક પ્રકાર પણ ઓછો હશે તો લાઈટ નો તાજ ટકશે નહીં. પડતો રહેશે. તાજ ટાઈટ નથી હોતો તો પડતો રહે છે ને. ચારેવ પ્રકારની હોળી મનાવવામાં પાસ છે? જ્યારે બાપ સમાન બનવું છે તો બાપ સંપન્ન પણ છે અને સંપૂર્ણ પણ છે. પર્સન્ટેજ (ટકાવારી) ની સ્ટેજ (અવસ્થા) પણ ક્યાં સુધી? જેનાથી સ્નેહ હોય છે તો સ્નેહી ને સમાન બનવામાં મુશ્કેલી નથી થતી. બાપ નાં સદા સ્નેહી છે તો સદા સમાન કેમ નથી. સહજ છે ને. અચ્છા.

બધાં સદા હોલી (પવિત્ર) અને હેપ્પી (ખુશ) રહેવાવાળા હોલી હંસો ને હાઈએસ્ટ થી હાઈએસ્ટ (ઊંચે થી ઉંચા) બાપ સમાન હોલી બનવાની અવિનાશી મુબારક આપી રહ્યાં છે. સદા બાપ સમાન બનવાની, સદા હોલી યુગ માં મોજ મનાવવાની મુબારક આપી રહ્યાં છે. સદા હોલી હંસ બની જ્ઞાન અને રત્નો થી સંપન્ન બનવાની મુબારક આપી રહ્યાં છે. સર્વ રંગો માં રંગાયેલા પૂજ્ય આત્મા બનવાની મુબારક આપી રહ્યાં છે. મુબારક પણ છે અને યાદપ્યાર પણ સદા છે. બીજા સેવાધારી બાપ નાં માલિક બાળકોનાં પ્રતિ નમસ્તે પણ સદા છે. તો યાદ પ્યાર અને નમસ્તે.

આજે મલેશિયાં ગ્રુપ છે! સાઉથ ઈસ્ટ. બધાં આ સમજો છો કે અમે ક્યાં-ક્યાં વિખરાઈ ગયાં હતાં. પરમાત્મ પરિવાર નાં સ્ટીમર થી ઉતરી ક્યાં-ક્યાં ખૂણામાં ચાલ્યાં ગયાં. સંસાર સાગર માં ખોવાઈ ગયાં. કારણ કે દ્રાપર માં આત્મિક બોમ્બ નાં બદલે શરીરનાં ભાન નો બોમ્બ લાગ્યો. રાવણે બોમ્બ લગાવી દીધો તો સ્ટીમર તૂટી ગયું. પરમાત્મ પરિવાર નું સ્ટીમર તૂટી ગયું અને ક્યાં-ક્યાં ચાલ્યાં ગયાં. જ્યાં પણ સહારો મળ્યો. ડુબવા વાળા ને જ્યાં પણ સહારો મળે છે તો લઈ લે છે ને. આપ સૌને પણ જે ધર્મ, જે દેશનો થોડોક પણ સહારો મળ્યો ત્યાં પહોંચી ગયાં. પરંતુ સંસ્કાર તો એ જ છે ને એટલે બીજા ધર્મમાં જતાં પણ પોતાનાં વાસ્તવિક ધર્મ નો પરિચય મળવાથી પહોંચી ગયાં. આખાં વિશ્વમાં ફેલાઈ થઈ ગયાં હતાં. આ વિખૂટાં પડવાનું પણ કલ્યાણકારી થયું, જે અનેક આત્માઓને એક એ નીકાળવાનું કાર્ય કર્યું. વિશ્વમાં પરમાત્મ પરિવાર નો પરિચય આપવા માટે કલ્યાણકારી બની ગયાં. બધાં જો ભારતમાં જ હોત તો વિશ્વ માં સેવા કેવી રીતે થાત એટલે ખૂણે-ખૂણામાં પહોંચી ગયાં છો. બધાં મુખ્ય ધર્મોમાં કોઈને કોઈ પહોંચી ગયાં છે. એક પણ નીકળે છે તો હમજીન્સ ને જગાડે જરૂર છે. બાપદાદા ને પણ ૫ હજાર વર્ષનાં પછી વિખૂટાં પડેલાં બાળકો ને જોઈ ને ખુશી થાય છે. આપ સૌને પણ ખુશી થાય છે ને. પહોંચી તો ગયાં. મળી તો ગયાં.

મલેશિયા નાં કોઈ વી.આઈ.પી. હજું સુધી નથી આવ્યાં. સેવા નાં લક્ષ્ય થી તેમને પણ નિમિત્ત બનાવાય છે. સેવા ની તીવ્રગતિ નાં નિમિત્ત બની જાય છે એટલે જ તેમને આગળ રાખવા પડે છે. બાપનાં માટે તો તમે જ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છો. રુહાની નશા માં તો તમે શ્રેષ્ઠ છો ને. ક્યાં તમે પૂજ્ય આત્માઓ અને ક્યાં તે માયા માં ફસાયેલાં. અંજાણ આત્માઓને પણ ઓળખ તો આપવાની છે ને. સિંગાપુર માં પણ હવે વૃદ્ધિ થઈ રહી છે. જ્યાં બાપ નાં અનન્ય રત્ન પહોંચે છે તો રત્ન, રત્નો ને જ નીકળે છે. હિમ્મત રાખી સેવા માં લગન થી આગળ વધી રહ્યાં છે. તો મહેનત નું ફળ શ્રેષ્ઠ જ મળશે. પોતાનાં પરિવાર ને ભેગો કરવાનો છે. પરિવાર થી વિખૂટાં પડેલાં, પરિવાર માં પહોંચી જાય છે તો કેટલાં ખુશ થાય છે અને દિલ થી શુક્રિયા (આભાર) ગાયે છે. તો આ પણ પરિવાર માં આવીને કેટલો શુક્રિયા ગાતાં હશે. નિમિત્ત બની બાપ નાં બનાવી દીધાં. સંગમ પર શુક્રિયા ની

માળાઓ ખુબ મળે છે. અચ્છા.

અવ્યક્ત મહાવાક્ય - અખંડ મહાદાની બનો

મહાદાની અર્થાત્ મળેલાં ખજાનાઓ વગર સ્વાર્થે, સર્વ આત્માઓ પ્રતિ આપવાવાળા - નિઃસ્વાર્થી. સ્વ નાં સ્વાર્થ થી પરે આત્મા જે મહાદાની બની શકે છે. બીજાઓની ખુશી માં સ્વયં ખુશીનો અનુભવ કરવો પણ મહાદાની બનવું છે. જેમ સાગર સંપન્ન છે, અખૂટ છે, અખંડ છે, તેમ આપ બાળકો પણ માસ્ટર, અખંડ, અખૂટ ખજાનાઓ નાં માલિક છો. તો જે ખજાના મળ્યાં છે તેમને મહાદાની બની બીજાઓનાં પ્રતિ કાર્યમાં લગાવતાં રહો. જે પણ સંબંધ માં આવવાવાળી ભક્ત કે સાધારણ આત્માઓ છે તેમનાં પ્રતિ સદા આ જ લગન રહે કે આમને ભક્તિ નું ફળ મળી જાય. જેટલાં રહેમદિલ બનશો એટલો એવી ભટકતી આત્માઓ ને સહજ રસ્તો બતાવશો.

તમારી પાસે સૌથી મોટાં માં મોટો ખજાનો ખુશી નો છે, તમે આ ખુશી નાં ખજાનાને દાન કરતાં રહો. જેમને ખુશી આપશો તે વારંવાર તમને ધન્યવાદ આપશે. દુઃખી આત્માઓને ખુશી નું દાન આપી દીધું તો તમારાં ગુણ ગાશે. આમાં મહાદાની બનો, ખુશી નો ખજાનો વહેંચો. પોતાનાં હમજીન્સ ને જગાડો. રસ્તો દેખાડો. હવે સમય પ્રમાણે પોતાની દરેક કર્મેન્દ્રિય દ્વારા મહાદાની કે વરદાની બનો. મસ્તક દ્વારા સર્વ ને સ્વ-સ્વરૂપ ની સ્મૃતિ અપાવો. નયનો દ્વારા સ્વ-દેશ અને સ્વરાજ્ય નો રસ્તો દેખાડો. મુખ દ્વારા રચયિતા અને રચના નાં વિસ્તાર ને સ્પષ્ટ કરી બ્રાહ્મણ સો દેવતા બનવાનું વરદાન આપો. હસ્ત દ્વારા સદા સહજયોગી, કર્મયોગી બનવાનું વરદાન આપો. ચરણ કમળ દ્વારા દરેક કદમ ફેલો ફાધર (બાપ નું અનુસરણ) કરી દરેક કદમ માં પદ્મો ની કમાણી જમા કરવાનાં વરદાની બનો, આમ દરેક કર્મેન્દ્રિય થી મહાદાન, વરદાન આપતાં ચાલો. માસ્ટર દાતા બની પરિસ્થિતિઓ ને પરિવર્તન કરવાનો, કમજોર ને શક્તિશાળી બનાવવાનો, વાયુમંડળ કે વૃત્તિ ને પોતાની શક્તિઓ દ્વારા પરિવર્તન કરવાનો, સદા સ્વયં ને કલ્યાણ અર્થ જવાબદાર આત્મા સમજી દરેક વાતમાં સહયોગ કે શક્તિ નું મહાદાન કે વરદાન આપવાનો સંકલ્પ કરો. મારે આપવાનું છે, મારે કરવાનું છે, મારે બદલવાનું છે, મારે નિર્માણ બનવાનું છે. આમ “ઓટે સો અર્જુન” અર્થાત્ દાતાપણા ની વિશેષતા ધારણ કરો.

હવે દરેક આત્મા પ્રતિ વિશેષ અનુભવી મૂર્ત બની, વિશેષ અનુભવો ની ખાણ બની, અનુભવી મૂર્ત બનાવવાનું મહાદાન કરો. જેનાથી દરેક આત્મા અનુભવ નાં આધાર પર અંગદ સમાન બની જાય. ચાલી રહ્યાં છીએ, કરી રહ્યાં છીએ, સાંભળી રહ્યાં છીએ, ના. પરંતુ અનુભવો નો ખજાનો પામી લીધો - આવાં ગીત ગાતાં ખુશીનાં ઝૂલા માં ઝુલતાં રહો. આપ બાળકોને જે પણ ખજાનાઓ બાપ દ્વારા મળ્યાં છે, તેને વહેયતા રહો અર્થાત્ મહાદાની બનો. સદૈવ કોઈ પણ આવે તો તમારા ભંડારા થી ખાલી ન જાય. તમે બધાં લાંબાકાળ નાં સાથી છો અને લાંબાકાળ નાં રાજ્ય અધિકારી છો. તો અંત ની કમજોર આત્માઓને મહાદાની, વરદાની બની અનુભવ નું દાન અને પૂજ્ય કરો. આ પુજ્ય અડધાકલ્પ માટે તમને પૂજનીય અને ગાયન યોગ્ય બનાવી દેશે. તમે બધાં જ્ઞાન નાં ખજાનાઓથી સંપન્ન ધન ની દેવીઓ છો. જ્યાર થી બ્રાહ્મણ બન્યાં છો ત્યાર થી જન્મ-સિદ્ધ અધિકાર માં જ્ઞાન નો, શક્તિઓનો ખજાનો મળ્યો છે. આ ખજાના ને સ્વ નાં પ્રતિ અને બીજાઓનાં પ્રતિ યુઝ (સફળ) કરો તો ખુશી વધશે, આમાં મહાદાની બનો. મહાદાની અર્થાત્ સદા અખંડ લંગર (ભંડારો) ચાલતો રહે.

ઈશ્વરીય સેવાનું મોટાં માં મોટું પુજ્ય છે - પવિત્રતા નું દાન આપવું. પવિત્ર બનવું અને બનાવવું જ પુજ્ય આત્મા બનવું છે કારણ કે કોઈ આત્મા ને આત્મ-ઘાત મહાપાપ થી છોડાવો છો. અપવિત્રતા આત્મ-ઘાત છે. પવિત્રતા જીવ-દાન છે. પવિત્ર બનો અને બનાવો-આ જ મહાદાન કરી પુજ્ય આત્મા બનો. મહાદાની અર્થાત્ બિલકુલ નિર્બળ, દિલશિકસ્ત અસમર્થ આત્મા ને એક્સ્ટ્રા બળ આપી ને રુહાની રહેમદિલ બનવું. મહાદાની અર્થાત્ બિલકુલ હોપલેસ કેસ (નાઉમ્મીદ) માં હોપ (ઉમ્મીદ) પેદા કરવી. તો માસ્ટર રચયિતા બની પ્રાપ્ત થયેલ શક્તિઓ કે પ્રાપ્ત થયેલ જ્ઞાન, ગુણ, કે સર્વ ખજાનાઓ બીજાનાં પ્રતિ મહાદાની બનીને આપતાં ચાલો. દાન સદા બિલકુલ ગરીબને અપાય છે. બેસહારા (નિરાધાર) ને સહારો (આધાર) અપાય છે. તો પ્રજાનાં પ્રતિ મહાદાની કે અંતમાં ભક્ત આત્માઓનાં પ્રતિ મહાદાની બનો. આપસમાં એક-બીજા નાં પ્રતિ બ્રાહ્મણ મહાદાની નથી. તે તો આપસ માં સહયોગી સાથી છો. ભાઈ-ભાઈ છો અથવા હમશરીફ પુરુષાર્થી છો. તેમને સહયોગ આપો. અચ્છા.

- વરદાન :-** પાવરકુલ વૃત્તિ દ્વારા મન્સા સેવા કરવા વાળા વિશ્વ કલ્યાણકારી ભવ વિશ્વની તડપતી આત્માઓને રસ્તો બતાવવા માટે સાક્ષાત બાપ સમાન લાઈટ હાઉસ, માઈટ હાઉસ બનો. લક્ષ્ય રાખો કે દરેક આત્માને કાંઈ ને કાંઈ આપવું છે. ભલે મુક્તિ આપો, ભલે જીવનમુક્તિ. સર્વનાં પ્રતિ મહાદાની અને વરદાની બનો. હમણાં પોત-પોતાનાં સ્થાન ની સેવા તો કરો છો પરંતુ એક સ્થાન પર રહેતાં મન્સા શક્તિ દ્વારા વાયુમંડળ, વાયબ્રેશન દ્વારા વિશ્વ સેવા કરો. એવી પાવરકુલ વૃત્તિ બનાવો જેનાથી વાયુમંડળ બને - ત્યારે કહેશે વિશ્વ કલ્યાણકારી આત્મા.
- સ્લોગન :-** અશરીરીપણા ની એક્સરસાઇઝ (કસરત) અને વ્યર્થ સંકલ્પ રૂપી ભોજન ની પરહેજ થી સ્વયં ને તંદુરસ્ત બનાવો.

સુચના :- આજે મહિનાનો ત્રીજો રવિવાર છે, બધાં રાજયોગી તપસ્વી ભાઈ-બહેનો સાંજે ૬:૩૦ થી ૭:૩૦ વાગ્યાં સુધી વિશેષ યોગ અભ્યાસ નાં સમયે પોતાનાં આકારી ફરિશ્તા સ્વરૂપ માં સ્થિત થઈ, ભક્તો ની પોકાર સાંભળે અને ઉપકાર કરે. માસ્ટર દયાળુ, કૃપાળુ બની બધાં પર રહેમ ની દૃષ્ટિ નાખે. મુક્તિ જીવનમુક્તિ નું વરદાન આપે.

“ મીઠા બાળકો - સંગમ પર તમને પ્રેમ નાં સાગર બાપ પ્રેમ નો જ વારસો આપે છે , એટલે તમે બધાને પ્રેમ આપો , ગુસ્સો નહીં કરો ”

પ્રશ્ન :- પોતાનાં રજીસ્ટર ને ઠીક રાખવા માટે બાપે તમને કયો રસ્તો બતાવ્યો છે?

ઉત્તર :- પ્રેમનો જ રસ્તો બાપ તમને બતાવે છે, શ્રીમત આપે છે બાળકો દરેક નાં સાથે પ્રેમ થી ચાલો. કોઈને પણ દુઃખ નહિં આપો. કર્મેન્દ્રિયો થી ક્યારેય પણ કોઈ ઊલટું કર્મ નહીં કરો. સદા આ જ તપાસ કરો કે મારા માં કોઈ આસુરી ગુણ તો નથી? હું મૂડી તો નથી? કોઈ વાતમાં બગડતો તો નથી?

ગીત :- યહ વક્ત જા રહા હૈ ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. દિવસ-પ્રતિ દિવસ પોતાનું ઘર અથવા મંઝિલ નજીક થતી જાય છે. હવે જે કાંઈ શ્રીમત કહે છે, તેમાં ગફલત નહીં કરો. બાપ નું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) મળે છે કે બધાને મેસેજ (સંદેશ) પહોંચાડો. બાળકો જાણે છે લાખો કરોડો ને આ મેસેજ આપવાનો છે. પછી કોઈ સમયે આવી પણ જશે. જ્યારે અનેક થઈ જશે તો અનેકો ને મેસેજ આપશે. બાપ નો મેસેજ મળવાનો તો બધાને છે. મેસેજ છે ખુબ સહજ. ફક્ત બોલો પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો અને કોઈ પણ કર્મેન્દ્રિયો થી મન્સા-વાચા-કર્મણા કોઈ ખોટું કામ નથી કરવાનું. પહેલાં મન્સા માં આવે છે ત્યારે વાચા (વાણી) માં આવે છે. હમણાં તમને રાઈટ-રોંગ (સાચું-ખોટું) સમજવાની બુદ્ધિ જોઈએ, આ પુણ્યનું કામ છે, આ કરવું જોઈએ. દિલ માં સંકલ્પ આવે છે ગુસ્સો કરીએ, હવે બુદ્ધિ તો મળી છે-જો ગુસ્સો કરશો તો પાપ બની જશે. બાપ ને યાદ કરવાથી પુણ્ય આત્મા બની જશે. એવું નહીં, સાચું હમણાં થયું ફરી નહિં કરશું. આમ ફરી-ફરી કહેવાથી આદત પડી જશે. મનુષ્ય એવાં કર્મ કરે છે તો સમજે છે આ પાપ નથી. વિકાર ને પાપ નથી સમજતાં. હવે બાપે બતાવ્યું છે-આ મોટાં માં મોટું પાપ છે, આનાં પર જીત પામવાની છે અને બધાને બાપ નો મેસેજ આપવાનો છે કે બાપ કહે છે મને યાદ કરો, મોત સામે ઉભું છે. જ્યારે કોઈ મરવા પર હોય છે તો એમને કહે છે-ગોડ ફાધર (પરમાત્મા) ને યાદ કરો. રિમેમ્બર ગોડ ફાધર. તેઓ સમજે છે આ ગોડફાધર પાસે જાય છે. પરંતુ તે લોકો આ તો જાણતાં નથી કે ગોડફાધર ને યાદ કરવાથી શું થશે? ક્યાં જશે? આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે. ગોડફાધર ની પાસે તો કોઈ જઈ ન શકે. તો હવે આપ બાળકોને અવિનાશી બાપની અવિનાશી યાદ જોઈએ. જ્યારે તમોપ્રધાન દુઃખી બની જાય છે ત્યારે તો એક-બીજાને કહે છે ગોડફાધર ને યાદ કરો, બધી આત્માઓ એક-બીજાને કહે છે, કહે તો આત્મા છે ને. એવું નહીં કે પરમાત્મા કહે છે. આત્મા, આત્મા ને કહે છે-બાપ ને યાદ કરો. આ એક કોમન રસમ (સામાન્ય રીત) છે. મરવાનાં સમયે ઈશ્વર ને યાદ કરે છે. ઈશ્વર નો ડર રહે છે. સમજે છે સારાં કે ખોટાં કર્મો નું ફળ ઈશ્વર જ આપે છે, ખોટા કર્મ કરીશું તો ઈશ્વર ધર્મરાજ દ્વારા ખુબ સજા આપશે એટલે ડર રહે છે, બરાબર કર્મો ની ભોગના તો થાય છે ને. આપ બાળકો હમણાં કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ ને સમજો છો. જાણો છો આ કર્મ અકર્મ થયું. યાદ માં રહી જે કર્મ કરે છે તે સારા કરે છે. રાવણરાજ્ય માં મનુષ્ય ખોટાં કર્મ જ કરે છે. રામરાજ્ય માં ખોટું કામ ક્યારે થતું નથી. હવે શ્રીમત તો મળતી રહે છે. ક્યાંક બોલાવો આવે છે, આ કરવું જોઈએ કે ન કરવું જોઈએ - દરેક વાત માં પૂછતાં રહો. સમજો કોઈ પોલીસ ની નોકરી કરે છે તો તેમને પણ કહેવાય છે-તમે પહેલાં પ્રેમ થી સમજાવો. સાચે ન કરે તો પછી માર. પ્રેમ થી સમજાવવાથી હાથ આવી શકે છે પરંતુ તે પ્રેમ માં પણ યોગબળ ભરેલું હશે તો તે પ્રેમ ની તાકાત થી કોઈને પણ સમજાવવાથી સમજશે, આ તો જેમ ઈશ્વર સમજાવે છે. તમે ઈશ્વર નાં બાળકો યોગી છો ને. તમારા માં પણ ઈશ્વરીય તાકાત છે. ઈશ્વર પ્રેમ નાં સાગર છે, એમનામાં તાકાત છે ને. બધાને વારસો આપે છે. તમે જાણો છો સ્વર્ગ માં પ્રેમ ખુબ હોય છે. હમણાં તમે પ્રેમ નો પૂરો વારસો લઈ રહ્યાં છો. લેતા-લેતા નંબરવાર પુરુષાર્થ કરતા-કરતા પ્રેમાળ બની જશો.

બાપ કહે છે-કોઈ ને પણ દુઃખ નથી આપવાનું, નહીં તો દુઃખી થઈને મરશો. બાપ પ્રેમ નો રસ્તો બતાવે છે. મન્સા માં આવવાથી તે શકલ (ચહેરા) પર પણ આવી જાય છે. કર્મેન્દ્રિયો થી કરી લીધું તો રજીસ્ટર ખરાબ થઈ જશે.

દેવતાઓની ચાલ-ચલન નું ગાયન કરે છે ને એટલે બાબા કહે છે-દેવતાઓનાં પૂજારીઓને સમજાવો. તે મહિમા ગાય છે તમે સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કલા સંપૂર્ણ છો અને પોતાની ચાલ-ચલન પણ સંભળાવે છે. તો તેમને સમજાવો તમે એવાં હતાં, હવે નથી, ફરી થશો જરૂર. તમારે એવાં દેવતા બનવું છે તો પોતાની ચાલ એવી રાખો, તો તમે આ બની જશો. પોતાની તપાસ કરવાની છે-અમે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી છીએ? અમારામાં કોઈ આસુરી ગુણ તો નથી? કોઈ વાતમાં બગડતાં તો નથી, મૂડી તો નથી બનતાં? અનેક વખત તમે પુરુષાર્થ કર્યો છે. બાપ કહે છે તમારે એવું બનવાનું છે. બનાવવા વાળા પણ હાજર છે. કહે છે કલ્પ-કલ્પ તમને એવાં બનાવું છું. કલ્પ પહેલાં જેમણે જ્ઞાન લીધું છે તે જરૂર આવીને લેશે. પુરુષાર્થ પણ કરાવાય છે અને બેઢિકર પણ રહે છે. ડ્રામા ની નોંધ એવી છે. કોઈ કહે છે-ડ્રામામાં નોંધ હશે તો જરૂર કરશું. સારો ચાર્ટ હશે તો ડ્રામા કરાવશે. સમજાય છે-તેમની તકદીર માં નથી. પહેલા-પહેલા પણ એક એવાં બગડ્યાં હતાં, તકદીર માં નહોતું - બોલ્યાં ડ્રામા માં હશે તો ડ્રામા અમને પુરુષાર્થ કરાવશે. બસ છોડી દીધું. આવાં તમને પણ ખુબ મળે છે. તમારો લક્ષ્ય અને હેતુ તો આ ઉભો છે, બેજ તો તમારી પાસે છે, જેમ પોતાનો પોતામેલ જુઓ છો તો બેજ ને પણ જુઓ, પોતાની ચાલ-ચલન ને પણ જુઓ. ક્યારેય પણ કિમિનલ (કુદૃષ્ટિ) આંખો ન થાય. મુખ થી કોઈ ઈવિલ (ખરાબ) વાત ન નીકળે. ઈવિલ બોલવા વાળા જ નહીં હશે તો કાન સાંભળશે કેવી રીતે? સતયુગ માં બધાં દૈવીગુણ વાળા હોય છે. ઈવિલ કોઈ વાત નથી. આમણે પણ પ્રાલબ્ધ બાપ દ્વારા જ પામી છે. આ તો બધાને બોલો બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. આમાં નુકસાન ની કોઈ વાત નથી. સંસ્કાર આત્મા લઈ જાય છે. સન્યાસી હશે તો ફરી સન્યાસી ધર્મ માં આવી જશે. ઝાડ તો તેમનું વધતું રહે છે ને. આ સમયે તમે બદલાઈ રહ્યાં છો. મનુષ્ય જ દેવતા બને છે. બધાં કોઈ એકસાથે થોડી આવશે. આવશે પછી નંબરવાર, ડ્રામા માં કોઈ વગર સમયે એક્ટર થોડી સ્ટેજ પર આવી જશે. અંદર બેઠાં રહે છે. જ્યારે સમય થાય છે તો બહાર સ્ટેજ પર આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. તે છે હદ નું નાટક, આ છે બેહદ નું. બુદ્ધિ માં છે આપણે એક્ટર્સ પોતાનાં સમય પર આવીને પોતાનો પાર્ટ ભજવવાનો છે. આ બેહદ નું મોટું ઝાડ છે. નંબરવાર આવતાં જાય છે. પહેલા-પહેલા એક જ ધર્મ હતો બધાં ધર્મ વાળા તો પહેલા-પહેલા આવી ન શકે.

પહેલા તો દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા જ આવશે પાર્ટ ભજવવાં, તે પણ નંબરવાર. ઝાડ નાં રહસ્ય ને પણ સમજવાનું છે. બાપ જ આવીને આખાં કલ્પવૃક્ષ નું જ્ઞાન સંભળાવે છે. આની ભેંટ (તુલના) પછી નિરાકારી ઝાડ થી થાય છે. એક બાપ જ કહે છે મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ નું બીજ હું છું. બીજ માં ઝાડ સમાયેલું નથી પરંતુ ઝાડ નું જ્ઞાન સમાયેલું છે. દરેક નો પોતા-પોતાનો પાર્ટ છે. ચૈતન્ય ઝાડ છે ને. ઝાડ નાં પત્તા પણ નંબરવાર નીકળશે. આ ઝાડ ને કોઈ પણ સમજતું નથી, આનું બીજ ઉપર માં છે. એટલે આને ઉલટું વૃક્ષ કહેવાય છે. રચયિતા બાપ છે ઉપર માં. તમે જાણો છો આપણે જવાનું છે ઘરે, જ્યાં આત્માઓ રહે છે. હમણાં આપણે પવિત્ર બનીને જવાનું છે. તમારાં દ્વારા યોગબળ થી આખું વિશ્વ પવિત્ર થઈ જાય છે. તમારાં માટે તો પવિત્ર સૃષ્ટિ જોઈએ ને. તમે પવિત્ર બનો છો તો દુનિયા પણ પવિત્ર બનાવવી પડે. બધાં પવિત્ર થઈ જાય છે. તમારી બુદ્ધિ માં છે, આત્મામાં જ મન-બુદ્ધિ છે ને. ચૈતન્ય છે. આત્મા જ જ્ઞાન ને ધારણ કરી શકે છે. તો મીઠા-મીઠા બાળકો ને આ બધું રહસ્ય બુદ્ધિ માં હોવું જોઈએ - કેવી રીતે આપણે પુનર્જન્મ લઈએ છીએ. ૮૪ નું ચક્ર તમારું પૂરું થાય છે તો બધાનું પૂરું થાય છે. બધાં પાવન બની જાય છે. આ અનાદિ બનેલો ડ્રામા છે. એક સેકન્ડ પણ થોભતો નથી. સેકન્ડ પછી સેકન્ડ જ કંઈ થાય છે, તે પછી કલ્પ બાદ થશે. દરેક આત્મા માં અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે. તે એક્ટર્સ ૨-૪ કલાક નો પાર્ટ ભજવે છે. આ તો આત્મા ને નેચરલ પાર્ટ મળેલો છે તો બાળકોને કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. અતિન્દ્રિય સુખ હમણાં સંગમ નું જ ગવાયેલું છે. બાપ આવે છે, ૨૧ જન્મો નાં માટે આપણે સદા સુખી બનીએ છીએ. ખુશીની વાત છે ને. જે સારી રીતે સમજે અને સમજાવે છે તે સર્વિસ પર લાગ્યાં રહે છે. ઘણાં બાળકો પોતે જ જો કોંઈ છે તો બીજા માં પણ પ્રવેશતા થઈ જાય છે. તાળી બે હાથ થી વાગે છે. ત્યાં આવું નથી હોતું. અહીંયા આપ બાળકોને શિક્ષા મળે છે - કોઈ કોઈ કરે તો તમે તેનાં પર ફૂલ ચઢાવો. પ્રેમ થી સમજાવો. આ પણ એક ભૂત છે, ખુબ નુકસાન કરી દેશે. છે કોઈ ક્યારેય ન કરવો જોઈએ. શીખવાડવા વાળા માં તો કોઈ બિલકુલ ન હોવો જોઈએ. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર કરતાં રહે છે. કોઈનો તીવ્ર પુરુષાર્થ હોય છે, કોઈનો ઠંડો. ઠંડા પુરુષાર્થ વાળા જરૂર પોતાની બદનામી કરશે. કોઈનામાં કોઈ છે જ્યાં જાય છે ત્યાં થી નીકાળી દે છે. કોઈ પણ બદચલન વાળા રહી ન શકે. પરીક્ષા જ્યારે પૂરી થશે તો બધાને ખબર પડશે. કોણ-કોણ શું બને છે, બધાં સાક્ષાત્કાર થશે. જે જેવું કામ કરે છે, તેમની તેવી મહિમા થાય છે.

આપ બાળકો ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. તમે બધાં અંતર્યામી છો. આત્મા અંદર માં જાણે છે - આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. આખી સૃષ્ટિ નાં મનુષ્યો ની ચાલ-ચલન ની, બધાં ધર્મો નું તમને જ્ઞાન છે. તેને કહેવાશે - અંતર્યામી. આત્માને બધી ખબર પડી ગઈ. એવું નહિં, ભગવાન ઘટ-ઘટ વાસી છે, એમને જાણવાની શું દરકાર છે? એ તો હમણાં પણ કહે છે જે જેવો પુરુષાર્થ કરશે એવું ફળ પામશે. મારે જાણવાની શું દરકાર છે. જે કરે છે તેની સજા પણ પોતે પામશે. એવી ચલન ચાલશે તો અધમ ગતિ ને પામશે. પદ ખુબ ઓછું થઈ જશે, તે સ્કૂલ માં તો નપાસ થઈ જાય છે તો ફરી બીજા વર્ષે ભણે છે. આ ભણતર તો હોય છે કલ્પ-કલ્પાન્તર માટે. હમણાં ન ભણ્યાં તો કલ્પ-કલ્પાન્તર નહિં ભણશે. ઈશ્વરીય લોટરી તો પૂરી લેવી જોઈએ ને. આ વાતો આપ બાળકો સમજી શકો છો. જ્યારે ભારત સુખધામ હશે ત્યારે બાકી બધાં શાંતિધામ માં હશે. બાળકોને ખુશી હોવી જોઈએ - હવે અમારા સુખનાં દિવસો આવે છે. દિવાળી નાં દિવસો નજીક હોય છે તો કહે છે ને બાકી આટલાં દિવસ છે પછી નવા કપડાં પહેરીશું. તમે પણ કહો છો સ્વર્ગ આવી રહ્યું છે, આપણે પોતાનો શ્રંગાર કરીએ તો પછી સ્વર્ગ માં સારું સુખ પામીશું. સાહુકાર ને તો સાહુકારી નો નશો રહે છે. મનુષ્ય બિલકુલ ધોર નિંદ્રા માં છે પછી અચાનક ખબર પડશે - આ તો સાચું કહેતાં હતાં. સાચાં ને ત્યારે સમજે જ્યારે સાચાં નો સંગ હોય. તમે હમણાં સાચાં નાં સંગ માં છો. તમે સત બનો છો સત બાપ દ્વારા. તે બધાં અસત્ય બને છે, અસત્ય દ્વારા. હમણાં કોન્ટ્રાસ્ટ (તફાવત) પણ છપાયેલો રહે કે ભગવાન શું કહે છે અને મનુષ્ય શું કહે છે. મેગેઝિન (પત્રિકા) માં પણ નાખી શકો છો. છેવટે વિજય તો તમારી જ છે, જેમણે કલ્પ પહેલાં પદ પામ્યું છે તે જરૂર પામશે. આ સરટેન (નિશ્ચિત) છે. ત્યાં અકાળે મૃત્યુ થતું નથી. આયુ પણ મોટી હોય છે. જ્યારે પવિત્રતા હતી તો મોટી આયુ હતી. પતિત-પાવન પરમાત્મા બાપ છે તો જરૂર એમણે જ પાવન બનાવ્યાં હશે. કૃષ્ણ ની વાત શોભતી નથી. પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર કૃષ્ણ પછી ક્યાંથી આવશે. એ જ ફીચર્સ (ચહેરા) વાળા મનુષ્ય તો પછી હોતાં નથી. ૮૪ જન્મ, ૮૪ ફીચર્સ, ૮૪ એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) - આ બન્યો-બનાવેલ ખેલ છે. તેમાં ફર્ક નથી પડી શકતો. ડ્રામા કેવો વન્ડરફુલ બનેલો છે. આત્મા નાની બિંદી છે, એમાં અનાદિ પાર્ટ ભરેલો છે - આને કુદરત કહેવાય છે. મનુષ્ય સાંભળીને વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાશે. પરંતુ પહેલાં તો આ પૈગામ (સંદેશ) આપવાનો છે કે બાપ ને યાદ કરો. એ જ પતિત-પાવન છે. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે. સતયુગ માં દુઃખની વાત હોતી નથી. કળયુગ માં તો કેટલું દુઃખ છે. પરંતુ આ વાતો સમજવા વાળા નંબરવાર છે. બાપ તો રોજ સમજાવતાં રહે છે. આપ બાળકો જાણો છો શિવબાબા આવેલાં છે આપણને ભણાવવાં, પછી સાથે લઈ જશે. સાથે રહેવા વાળા થી પણ બાંધેલીઓ વધારે યાદ કરે છે. તે ઉંચ પદ પામી શકે છે. આ પણ સમજ ની વાત છે ને. બાબા ની યાદ માં ખુબ તડપે છે. બાપ કહે છે બાળકો યાદ ની યાત્રા માં રહો, દૈવીગુણ પણ ધારણ કરો તો બંધન કપાતા જશે. પાપનો ઘડો ખતમ થઈ જશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની ચાલ-ચલન દેવતાઓ જેવી બનાવવાની છે. કોઈ પણ ઈવિલ (ખરાબ) બોલ મુખ થી નથી બોલવાનાં. આ આંખો ક્યારેય ક્રિમિનલ (અપવિત્ર) ન થાય.
2. ક્રોધ નું ભૂત ખુબ નુકસાન કરે છે. તાળી બે હાથે થી વાગે છે એટલે કોઈ ક્રોધ કરે તો કિનારો કરી લેવાનો છે, તેમને પ્રેમ થી સમજાવવાનું છે.

વરદાન :- અવ્યક્ત સ્વરૂપ ની સાધના દ્વારા પાવરફુલ વાયુમંડળ બનાવવા વાળા અવ્યક્ત ફરીશ્તા ભવ વાયુમંડળ ને પાવરફુલ (શક્તિશાળી) બનાવવાનું સાધન છે પોતાનાં અવ્યક્ત સ્વરૂપ ની સાધના. આનું વારંવાર અટેન્શન (ધ્યાન) રહે કારણ કે જે વાત ની સાધના કરાય છે તે જ વાતનું ધ્યાન રહે છે. તો અવ્યક્ત સ્વરૂપ ની સાધના અર્થાત્ વારંવાર અટેન્શન ની તપસ્યા જોઈએ એટલે અવ્યક્ત ફરીશ્તા ભવ નાં વરદાન ને સ્મૃતિ માં રાખી શક્તિશાળી વાયુમંડળ બનાવવાની તપસ્યા કરો તો તમારી સામે જે પણ આવશે તે વ્યક્ત અને વ્યર્થ વાતો થી પરે થઈ જશે.

સ્લોગન :- સર્વ શક્તિમાન બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવા માટે એકાગ્રતા ની શક્તિ ને વધારો.

“ મીઠા બાળકો - તમારી પ્રતિજ્ઞા છે કે જ્યાં સુધી અમે પાવન નથી બન્યાં , ત્યાં સુધી બાપ ને યાદ કરતાં રહીશું , એક બાપ ને જ પ્રેમ કરીશું ”

પ્રશ્ન :- સમજદાર બાળકો સમય ને જોતાં કયો પુરુષાર્થ કરશે?

ઉત્તર :- અંત માં જ્યારે શરીર છૂટે તો બસ એક બાબાની જ યાદ રહે બીજું કંઈ પણ યાદ ન આવે. એવો પુરુષાર્થ સમજદાર બાળકો હમણાં થી કરતાં રહેશે કારણ કે કર્માતીત બનીને જવાનું છે આનાં માટે આ જૂની ખાલ થી મમત્વ નીકાળતાં જાઓ, બસ અમે જઈ રહ્યાં છીએ બાબાની પાસે.

ગીત :- ન વહ હમ સે જુદા હોંગે

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે, બાળકો પ્રતિજ્ઞા કરે છે બેહદનાં બાપ થી. બાબા અમે તમારાં બન્યાં છીએ, અંત સુધી જ્યાં સુધી અમે શાંતિધામ માં પહોંચીએ, તમને યાદ કરવાથી અમારાં જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ જે માથા પર છે, તે બળી જશે. આને જ યોગ અગ્નિ કહેવાય છે, બીજો કોઈ ઉપાય નથી. પતિત-પાવન અથવા શ્રી શ્રી ૧૦૮ જગતગુરુ એકને જ કહેવાય છે. એ જ જગત નાં બાપ, જગત નાં શિક્ષક, જગત નાં ગુરુ છે. રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન બાપ જ આપે છે. આ પતિત દુનિયા છે, આમાં એક પણ પાવન હોય તે અસંભવ છે. પતિત-પાવન બાપ જ સર્વ ની સદ્ગતિ કરે છે. તમે પણ એમનાં બાળક બન્યાં છો. તમે શીખી રહ્યાં છો કે જગત ને પાવન કેવી રીતે બનાવીએ? શિવ ની આગળ ત્રિમૂર્તિ જરૂર જોઈએ. આ પણ લખવાનું છે ડીટી સાવરન્ટી (દૈવી રાજ્ય) તમારો જન્મ સિદ્ધ અધિકાર છે. તે પણ હમણાં કલ્પ નાં સંગમયુગે. સ્પષ્ટ લખ્યાં વગર મનુષ્ય કંઈ સમજી નથી શકતાં. અને બીજી વાત ફક્ત બી.કે. નામ જે પડે છે, તેમાં પ્રજાપિતા અક્ષર જરૂરી છે કારણ કે બ્રહ્મા નામ પણ અનેકોનું છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમારી ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય લખવાનું છે. તમે જાણો છો પથ્થર જેવાં વિશ્વ ને પાવન, પારસ તો એક બાપ જ બનાવશે. આ સમયે એક પણ પાવન છે નહીં. બધાં એક-બીજા માં લડતા, ગાળો આપતાં રહે છે. બાપનાં માટે પણ કહી દે છે - કચ્છ-મચ્છ અવતાર. અવતાર કોને કહેવાય છે આ પણ સમજતાં નથી. અવતાર તો હોય જ એક નો છે. તે પણ અલૌકિક રીતે શરીર માં પ્રવેશ કરી વિશ્વ ને પાવન બનાવે છે. બીજા આત્માઓ તો પોતા-પોતાનાં શરીર લે છે, એમને પોતાનું શરીર છે નહીં. પરંતુ જ્ઞાન નાં સાગર છે તો જ્ઞાન કેવી રીતે આપશે? શરીર જોઈએ ને. આ વાતોને તમારા સિવાય બીજું કોઈ નથી જાણતું. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહી પવિત્ર બનવું - આ બહાદુરી નું કામ છે. મહાવીર અર્થાત વીરતા દેખાડી. આ પણ વીરતા છે, જે કામ સન્યાસી નથી કરી શકતાં, તે તમે કરી શકો છો. બાપ શ્રીમત આપે છે તમે આવી રીતે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન પવિત્ર બનો ત્યારે જ ઉંચ પદ પામી શકશો. નહીં તો વિશ્વની બાદશાહી કેવી રીતે મળશે. આ છે જ નર થી નારાયણ બનવાનું ભણતર. આ પાઠશાળા છે. ઘણાં વાંચે છે એટલે લખો “ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય.” આ તો બિલકુલ રાઈટ (સાચાં) અક્ષર છે. ભારતવાસી જાણે છે કે અમે વિશ્વનાં માલિક હતાં, કાલ ની વાત છે. હમણાં સુધી રાધે-કૃષ્ણ અથવા લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર બનતાં રહે છે. કોઈ તો પછી પતિત મનુષ્ય નાં પણ બનાવે છે. દ્વાપર થી લઈને તો છે જ પતિત મનુષ્ય. ક્યાં શિવનું, ક્યાં દેવતાઓનું મંદિર બનાવવું, ક્યાં આ પતિત મનુષ્યોનું. આ કોઈ દેવતા થોડી છે. તો બાપ સમજાવે છે આ વાતો પર ઠીક રીતે વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. બાબા તો સમજાવતાં રહે છે દિવસ-પ્રતિ દિવસ લખાણ ચેન્જ (રૂપાંતર) થતું રહેશે, એવું નહીં પહેલાં કેમ નહીં એવું બનાવ્યું. એવું નહીં કહેશું પહેલાં કેમ નહીં મનમનાભવ નો અર્થ આવી રીતે સમજાવ્યો. અરે પહેલાં થોડી આવી યાદ માં રહી શકશો. ખુબ જ થોડાં બાળકો છે જે દરેક વાત નો રેસપોન્ડ પૂરી રીતે કરી શકે છે. તકદીર માં ઉંચ પદ નથી, તો શિક્ષક પણ શું કરશે. એવું તો નથી આશીર્વાદ થી ઉંચા બનાવી દેશે. પોતાને જોવાનું છે અમે કેવી સર્વિસ (સેવા) કરીએ છીએ. વિચાર સાગર મંથન ચાલવું જોઈએ. ગીતા નાં ભગવાન કોણ, આ ચિત્ર ખુબ મુખ્ય છે. ભગવાન છે નિરાકાર, તે બ્રહ્મા નાં શરીર વગર તો સંભળાવી ન શકે. એ આવે જ છે બ્રહ્મા નાં તન માં સંગમ પર. નહીં તો બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર શા માટે છે. બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) જોઈએ ને. કોઈ પણ જાણતાં નથી. બ્રહ્માનાં માટે કહે છે ૧૦૦ ભુજાવાળા બ્રહ્મા પાસે જાઓ, ૧૦૦૦ ભુજાવાળા પાસે જાઓ. આનાં પર પણ એક કહાની (વાર્તા) બનેલી છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં આટલાં અનેક

બાળકો છે ને. અહીંયા આવે જ છે પવિત્ર બનવાં. જન્મ-જન્માંતર અપવિત્ર બનતાં આવ્યાં છે. હવે પૂરું પવિત્ર બનવાનું છે. શ્રીમત મળે છે મામેકમ યાદ કરો. કોઈ-કોઈ ને તો હજું સુધી પણ સમજ માં નથી આવતું કે અમે યાદ કેવી રીતે કરીએ. મુંઝાય પડે છે. બાપ નાં બની ને અને વિકર્માજીત ન બને, પાપ ન કપાય, યાદની યાત્રા માં ન રહે તો તે શું પદ પામશે. ભલે સરેન્દર (સમર્પિત) છે પરંતુ તેનાથી શું ફાયદો. જ્યાં સુધી પુણ્ય આત્મા બની બીજાઓને ન બનાવે ત્યાં સુધી ઉંચ પદ પામી નથી શકતાં. જેટલું થોડું મને યાદ કરશે, ઓછું પદ પામશે. ડબલ તાજધારી કેવી રીતે બનશે, પછી નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર મોડે થી આવશે. એવું નહીં અમે બધુંજ સરેન્દર કરી દીધું છે એટલે ડબલ સિરતાજ બનીશું. ના. પહેલા દાસ-દાસીઓ બનતા-બનતા પછી પાછળ માં થોડું મળી જશે. અનેકો ને આ અહંકાર રહે છે કે હું તો સરેન્દર છું. અરે યાદ વગર શું બની શકશે. દાસ-દાસી બનવાથી તો સાહુકાર પ્રજા બનવું સાડું છે. દાસ-દાસી પણ કાંઈ શ્રીકૃષ્ણ ની સાથે થોડી ઝૂલી શકશે. આ ખુબ સમજવાની વાતો છે, આમાં ખુબ મહેનત કરવી પડે. થોડા માં ખુશ નથી થવાનું. આપણે પણ રાજા બનીશું. આમ તો પછી અનેક રાજાઓ બની જાય. બાપ કહે છે પહેલી મુખ્ય છે યાદની યાત્રા. જે સારી રીતે યાદ માં રહે છે, તેમને ખુશી રહે છે. બાપ સમજાવે છે આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે. સતયુગ માં ખુશી થી એક શરીર છોડી બીજું લે છે. અહીંયા તો રડવા લાગી જાય છે, સતયુગ ની વાતો જ ભૂલી ગયાં છે. ત્યાં તો શરીર એવી રીતે છોડે છે, જેમ સાપ નું દૃષ્ટાંત છે ને. આ જુનું શરીર હવે છોડવાનું છે. તમે જાણો છો આપણે આત્મા છીએ, આ તો જુનું શરીર હવે છોડવાનું જ છે. સમજદાર બાળકો જે બાપની યાદ માં રહે છે, તે તો કહે છે બાપ ની યાદમાં જ શરીર છોડીએ, પછી જઈને બાપ થી મળીએ. કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર ને આ ખબર નથી કે કેવી રીતે મળી શકે છે. આપ બાળકોને રસ્તો મળ્યો છે. હવે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો, જીવતે જીવ મર્યા તો છો પરંતુ જ્યારે કે આત્મા પવિત્ર પણ બને ને. પવિત્ર બની પછી આ જૂનું શરીર છોડી જવાનું છે. સમજે છે ક્યારે કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય તો આ શરીર છૂટે પરંતુ કર્માતીત અવસ્થા થશે તો જાતે જ શરીર છૂટી જશે. બસ અમે બાબાની પાસે જઈને રહીએ. આ જૂનાં શરીર થી જેમ કે નફરત આવે છે. સાપ ને જૂની ખાલ થી નફરત થતી હશે ને. તમારી નવી ખાલ તૈયાર થઈ રહી છે. પરંતુ જ્યારે કર્માતીત અવસ્થા થાય, અંત માં તમારી એવી અવસ્થા થશે. બસ હમણાં આપણે જઈ રહ્યાં છીએ. લડાઈની પણ પૂરી તૈયારી થશે. વિનાશ નો બધો આધાર તમારી કર્માતીત અવસ્થા થવા પર છે. અંત માં કર્માતીત અવસ્થા ને નંબરવાર બધાં પહોંચી જશે. કેટલો ફાયદો છે. તમે વિશ્વ નાં માલિક બનો છો તો કેટલું બાપ ને યાદ કરવું જોઈએ. તમે જોશો ઘણાં એવાં પણ નીકળશે જે બસ ઉઠતાં-બેસતાં બાપ ને યાદ કરતાં રહેશે. મોત સામે ઉભું છે. સમાચાર પત્ર માં એવું દેખાડે છે, જેમ કે હમણાં-હમણાં લડાઈ છેડાવાની છે. મોટી લડાઈ છેડાશે તો બોમ્બસ લાગી જશે. વાર નહીં લાગશે. સમજદાર બાળકો સમજે છે, બેસમજ જે છે, કાંઈ નથી સમજતાં. જરા પણ ધારણા નથી થતી. હાં-હાં ભલે કરતાં રહે છે, સમજતાં કાંઈ પણ નથી. યાદ માં નથી રહેતાં. જે દેહ-અભિમાન માં રહે છે, આ દુનિયા યાદ રહે છે, તે શું સમજી શકશે. હવે બાપ કહે છે દેહી-અભિમાની બનો. દેહ ને ભૂલી જવાનું છે. અંત માં તમે ખુબ કોશિશ કરવા લાગી પડશો, હમણાં તમે સમજતાં નથી. અંત માં ખુબ-ખુબ પછતાશે. બાબા સાક્ષાત્કાર પણ કરાવશે. આ-આ પાપ કર્યાં છે. હવે ખાઓ સજા. પદ પણ જુઓ. શરૂ માં પણ આવાં સાક્ષાત્કાર કરતાં હતાં પછી અંત માં પણ સાક્ષાત્કાર કરશે.

બાપ કહે છે પોતાની ઈજ્જત નહીં ગુમાવો. ભણતર માં લાગી જવાનો પુરુષાર્થ કરો. પોતાને આત્મા સમજી મામેકમ યાદ કરો. એ જ પતિત-પાવન છે. દુનિયા માં કોઈ પતિત-પાવન છે નહીં. શિવ ભગવાનુવાચ, જ્યારે કે કહે છે સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા પતિત-પાવન એક. એમને જ બધાં યાદ કરે છે. પરંતુ જ્યારે પોતાને આત્મા બિંદી સમજે ત્યારે બાપ ની યાદ આવે. તમે જાણો છો આપણી આત્મા માં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ નોંધાયેલો છે, તે ક્યારેય વિનાશ થવાનો નથી. આ સમજવું કોઈ માસી નું ઘર નથી, ભૂલી જાય છે એટલે કોઈ ને સમજાવી નથી શકતાં. દેહ-અભિમાને બિલકુલ બધાં ને મારી નાખ્યાં છે. આ મૃત્યુલોક બની ગયું છે. બધાં અકાળે મરતાં રહે છે. જેમ જનાવર-પક્ષી વગેરે મરી જાય તેમ મનુષ્ય પણ મરી જાય, ફક્ત કાંઈ નથી. લક્ષ્મી-નારાયણ તો અમરલોક નાં માલિક છે ને. અકાળે મૃત્યુ ત્યાં થતું નથી. દુઃખ જ નથી. અહીંયા તો દુઃખ થાય છે તો જઈને મરે છે. અકાળે મૃત્યુ જાતે જ લઈ આવે છે, આ મંઝિલ ખુબ ઊંચી છે. ક્યારેય પણ કિમિનલ (અપવિત્ર) આંખ ન બને, આમાં મહેનત છે. આટલું ઉંચ પદ પામવું કોઈ માસીનું ઘર નથી. બહાદુરી જોઈએ. નહીં તો થોડી વાતમાં જ ડરી જાય છે. કોઈ બદમાશ અંદર ઘૂસી આવે, હાથ લગાવે તો ડંડો લગાવીને ભગાવી દેવો જોઈએ. ડરપોક થોડી બનવાનું છે. શિવ શક્તિ પાંડવ સેના ગવાયેલી છે ને. જે સ્વર્ગ નાં દ્વાર ખોલે છે. નામ પ્રખ્યાત છે તો પછી એવી બહાદુરી પણ જોઈએ. જ્યારે સર્વ શક્તિમાન બાપની યાદ માં રહેશો ત્યારે તે શક્તિ પ્રવેશ કરશે. પોતાને આત્મા સમજી બાપ

ને યાદ કરવાનાં છે, આ યોગઅગ્નિ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે પછી વિકર્માજીત રાજા બની જશે. મહેનત છે યાદની, જે કરશે તે પામશે. બીજાને પણ સાવધાન કરવાનાં છે. યાદની યાત્રા થી જ બેડો પાર થશે. ભણતર ને યાત્રા નથી કહેવાતું. તે છે શારીરિક યાત્રા, આ છે રુહાની યાત્રા, સીધા શાંતિધામ પોતાનાં ઘરે ચાલ્યાં જઈશું. બાપ પણ ઘર માં રહે છે. મને યાદ કરતા-કરતા તમે ઘરે પહોંચી જશો. અહીંયા બધાએ પાઠ ભજવવાનો છે. ડ્રામા તો અવિનાશી ચાલતો જ રહે છે. બાળકો ને સમજાવતાં રહે છે એક તો બાપની યાદ માં રહો અને પવિત્ર બનો, દેવી ગુણ ધારણ કરો અને જેટલી સર્વિસ કરશે એટલું ઉચ્ચ પદ પામશે. કલ્યાણકારી જરૂર બનવાનું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા યાદ રહે સર્વશક્તિમાન બાપ આપણી સાથે છે, આ સ્મૃતિ થી શક્તિ પ્રવેશ કરશે, વિકર્મ ભસ્મ થશે. શિવશક્તિ પાંડવ સેના નામ છે, તો બહાદુરી દેખાડવાની છે, ડરપોક નથી બનવાનું.
2. જીવતે જીવ મર્યા પછી આ અહંકાર ન આવે કે હું તો સરેન્દર (સમર્પિત) છું. સરેન્દર થઈ પુણ્ય આત્મા બની બીજાઓને બનાવવાનાં છે, આમ જ ફાયદો છે.

વરદાન :-

પોતાની શુભ ભાવના દ્વારા નિર્બળ આત્માઓમાં બળ ભરવા વાળા સદા શક્તિ સ્વરૂપ ભવ સેવાધારી બાળકોની વિશેષ સેવા છે-સ્વયં શક્તિ સ્વરૂપ રહેવું અને સર્વ ને શક્તિ સ્વરૂપ બનાવવાં અર્થાત્ નિર્બળ આત્માઓમાં બળ ભરવું. આનાં માટે સદા શુભભાવના અને શ્રેષ્ઠકામના સ્વરૂપ બનો. શુભભાવના નો અર્થ આ નથી કે કોઈમાં ભાવના રાખતા-રાખતા તેમાં ભાવવાન થઈ જાઓ. આ ભૂલ નહીં કરતાં. શુભભાવના પણ બેહદની હોય. એક નાં પ્રતિ વિશેષ ભાવના પણ નુકસાનકારક છે એટલે બેહદમાં સ્થિતિ થઈ નિર્બળ આત્માઓને પોતાની પ્રાપ્ત થયેલ શક્તિઓનાં આધાર થી શક્તિ સ્વરૂપ બનાવો.

સ્લોગન :-

અલંકાર બ્રાહ્મણ જીવન નો શ્રંગાર છે એટલે અલંકારી બનો, દેહ અહંકારી નહીં.

“ મીઠા બાળકો - તમને આ જ ચિંતા રહે કે અમે કેવી રીતે બધાને સુખધામ નો રસ્તો બતાવીએ , બધાને ખબર પડે કે આ જ પુરુષોત્તમ બનવાનો સંગમયુગ છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો આપસ માં એક-બીજાને કઈ મુબારક આપો છો? મનુષ્ય મુબારક ક્યારે આપે છે?

ઉત્તર :- મનુષ્ય મુબારક ત્યારે આપે, જ્યારે કોઈ જન્મે છે, વિજયી બને છે અથવા લગ્ન કરે છે અથવા કોઈ મોટો દિવસ હોય છે. પરંતુ તે કોઈ સાચી મુબારક નથી. આપ બાળકો એક-બીજાને બાપ નાં બનવાની મુબારક આપો છો. તમે કહો છો કે અમે કેટલા ખુશનસીબ છીએ, જે બધાં દુઃખો થી છૂટી સુખધામ માં જઈએ છીએ. તમને મનમાં ને મનમાં ખુશી થાય છે.

ઓમ શાંતિ ! બેહદનાં બાપ બેસી બેહદ નાં બાળકો ને સમજાવે છે. હવે પ્રશ્ન ઉઠે છે, બેહદ નાં બાપ કોણ? આ તો જાણો છો કે સર્વ નાં બાપ એક છે, જેમને પરમપિતા કહેવાય છે. લૌકિક બાપને પરમપિતા નથી કહેવાતું. પરમપિતા તો એક જ છે, એમને બધાં બાળકો ભૂલી ગયાં છે એટલે પરમપિતા પરમાત્મા જે દુઃખહર્તા, સુખકર્તા છે એમને આપ બાળકો જાણો છો કે બાપ આપણા દુઃખ કેવી રીતે હરી રહ્યાં છે પછી સુખ-શાંતિ માં ચાલ્યા જઈશું. બધાં તો સુખ માં નહીં જશે. કોઈ સુખ માં, કોઈ શાંતિમાં ચાલ્યાં જશે. કોઈ સતયુગ માં પાર્ટ ભજવે, કોઈ ત્રેતા માં, કોઈ દ્વાપર માં. તમે સતયુગ માં રહો છો તો બાકી બધાં મુક્તિધામ માં. તેને કહેશે ઇશ્વર નું ઘર. મુસલમાન લોકો જ્યારે નમાઝ વાંચે છે તો બધાં મળીને ખુદાતાલા ની બંદગી (ભગવાન ની આરાધના) કરે છે. શેનાં માટે? શું બહિશ્ત (સ્વર્ગ) માટે કે અલ્લાહ (ભગવાન) ની પાસે જવા માટે. અલ્લાહ નાં ઘર ને બહિશ્ત નહીં કહેશે. ત્યાં તો આત્માઓ શાંતિ માં રહે છે. શરીર નથી રહેતાં. આ જાણતાં હશે અલ્લાહ ની પાસે શરીર થી નહીં પરંતુ આત્માઓ જશે. હવે ફક્ત અલ્લાહ ને યાદ કરવાથી તો કોઈ પવિત્ર નહીં બની જશે. અલ્લાહ ને તો જાણતાં જ નથી. હવે આ મનુષ્યો ને કેવી રીતે સલાહ આપીએ કે બાપ સુખ-શાંતિ નો વારસો આપી રહ્યાં છે. વિશ્વમાં શાંતિ કેવી રીતે થાય છે, વિશ્વમાં શાંતિ ક્યારે હતી-આ તેઓને કેવી રીતે સમજાવીએ. સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) બાળકો જે છે નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર તેમને આ ચિંતન રહે છે. આપ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણોને જ આપે પોતાનો પરિચય આપ્યો છે, આખી દુનિયાનાં મનુષ્યમાત્ર નાં પાર્ટ નો પણ પરિચય આપ્યો છે. હવે આપણે મનુષ્યમાત્ર ને બાપ અને રચના નો પરિચય કેવી રીતે આપીએ? બાપ બધાને કહે છે પોતાને આત્મા સમજી મને યાદ કરો તો ખુદા નાં આ ઘરે ચાલ્યાં જશો. ગોલ્ડન એજ અથવા બહિશ્ત માં બધાં તો જશે નહીં. ત્યાં તો હોય જ એક ધર્મ છે. બાકી બધાં શાંતિધામ માં છે, આમાં કોઈ નારાજ થવાની વાત જ નથી. મનુષ્ય શાંતિ માંગે છે, તે મળે જ છે અલ્લાહ અથવા ગોડ ફાધર નાં ઘર માં. આત્માઓ બધી આવે છે શાંતિધામ થી, ત્યાર પછી ત્યારે જશે જ્યારે નાટક પૂરું થશે. બાપ આવે પણ છે પતિત દુનિયા થી બધા ને લઈ જવા માટે.

હમણાં આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે, આપણે શાંતિધામ માં જઈએ છીએ પછી સુખધામ માં આવીશું. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. પુરુષોત્તમ અર્થાત્ ઉત્તમ થી ઉત્તમ પુરુષ. જ્યાં સુધી આત્મા પવિત્ર ન બને, ત્યાં સુધી ઉત્તમ પુરુષ બની નથી સકતી. હવે બાપ તમને કહે છે મને યાદ કરો અને સૃષ્ટિ ચક્ર ને જાણો અને સાથે દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરો. આ સમયે બધાં મનુષ્ય નાં કેરેક્ટર (ચરિત્ર) બગડેલા છે. નવી દુનિયા માં તો કેરેક્ટર ખુબ ફસ્ટ ક્લાસ હોય છે. ભારતવાસી જ ઉંચ કેરેક્ટર વાળા બને છે. તે ઉંચ કેરેક્ટર વાળા ને ઓછાં કેરેક્ટર વાળા માથું ટેકવે છે. તેમનાં કેરેક્ટર્સ વર્ણન કરે છે. આ આપ બાળકો જ સમજો છો. હવે બીજાઓને સમજાવીએ કેવી રીતે? કઈ સહજ યુક્તિ રચાય? આ છે આત્માનું ત્રીજું નેત્ર ખોલવું. બાબા ની આત્મા માં જ્ઞાન છે. મનુષ્ય કહે છે મારા માં જ્ઞાન છે. આ દેહ-અભિમાન છે, આમાં તો આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે. સન્યાસી લોકોની પાસે શાસ્ત્રો નું જ્ઞાન છે. બાપ નું જ્ઞાન તો જ્યારે બાપ આવીને આપે. યુક્તિ થી સમજાવવાનું છે. તે લોકો કૃષ્ણ ને ભગવાન સમજી લે છે. ભગવાન ને જાણતાં જ નથી, ઋષિ-મુનિ વગેરે કહેતાં હતાં અમે નથી જાણતાં. સમજે છે મનુષ્ય ભગવાન થઈ નથી શકતાં. નિરાકાર ભગવાન જ રચતા છે. પરંતુ એ કેવી રીતે રચતા છે, તેમનું નામ, રૂપ, દેશ, કાળ શું છે? કહી દે છે નામ-રૂપ થી ન્યારાં છે. આટલી પણ સમજ નથી કે નામ-રૂપ થી ન્યારી વસ્તુ હોઈ કેવી

રીતે શકે, ઈમ્પોસિબલ (અસંભવ) છે. જો કહે છે પથ્થર-ઠીકકર, કચ્છ-મચ્છ બધામાં છે તો તે નામ રૂપ થઈ જાય છે. ક્યારે શું, ક્યારે શું કહેતાં રહે છે. બાળકોને દિવસ-રાત ખુબજ ચિંતન ચાલવું જોઈએ કે મનુષ્યો ને અમે કેવી રીતે સમજાવીએ. આ મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનો પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે. મનુષ્ય દેવતાઓ ને નમન કરે છે. મનુષ્ય, મનુષ્ય ને નમન નથી કરતાં, મનુષ્યો ને ભગવાન અથવા દેવતાઓને નમન કરવાનું હોય છે. મુસલમાન લોકો પણ બંદગી કરે છે, અલ્લાહ ને યાદ કરે છે. તમે જાણો છો તે લોકો અલ્લાહ ની પાસે પહોંચી તો નહીં શકે. મુખ્ય વાત છે અલ્લાહ ની પાસે કેવી રીતે પહોંચે? પછી અલ્લાહ કેવી રીતે નવી સૃષ્ટિ રચે છે. આ બધી વાતો કેવી રીતે સમજાવીએ, આનાં માટે બાળકોએ વિચાર સાગર મંથન કરવું પડે, બાપે તો વિચાર સાગર મંથન નથી કરવાનું. બાપ વિચાર સાગર મંથન કરવાની યુક્તિ બાળકો ને શીખવાડે છે. આ સમયે બધાં આયરન એજ (કળયુગ) માં તમોપ્રધાન છે. જરૂર કોઈ સમયે ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) પણ હશે. ગોલ્ડન એજ ને પ્યોર (પવિત્ર) કહેવાય છે. પ્યોરિટી (પવિત્રતા) અને ઈમ્પ્યોરીટી (અપવિત્રતા). સોના માં ખાદ નખાય છે ને. આત્મા પણ પહેલા પ્યોર સતોપ્રધાન છે પછી તેમાં ખાદ પડે છે. જ્યારે તમોપ્રધાન બની જાય છે ત્યારે બાપ નું આવવાનું છે, બાપ જ આવીને સતોપ્રધાન, સુખધામ બનાવે છે. સુખધામ માં ફક્ત ભારતવાસી જ હોય છે. બાકી બધાં શાંતિધામ માં જાય છે. શાંતિધામ માં બધાં પવિત્ર રહે છે પછી અહીંયા આવીને ધીરે-ધીરે અપવિત્ર બનતાં જાય છે. દરેક મનુષ્ય સતો, રજો, તમો જરૂર બને છે. હવે તેમને કેવી રીતે બતાવીએ કે તમે બધાં અલ્લાહ નાં ઘરે પહોંચી શકો છો. દેહ નાં સર્વ સંબંધ છોડી સ્વયં ને આત્મા સમજો. ભગવાનુવાચ તો છે જ. મને યાદ કરવાથી આ જે પ ભૂત છે, તે નીકળી જશે. આપ બાળકોને દિવસ-રાત આ ચિંતા રહેવી જોઈએ. બાપને પણ ચિંતા થઈ ત્યારે તો વિચાર આવ્યો કે જાઉં, જઈને બધાને સુખી બનાવું. સાથે બાળકોએ પણ મદદગાર બનવાનું છે. એકલાં બાપ શું કરશે. તો આ વિચાર સાગર મંથન કરો. શું એવો ઉપાય નીકાળીએ કે મનુષ્ય ઝટ સમજી જાય કે આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે. આ સમયે જ મનુષ્ય પુરુષોત્તમ બની શકે છે. પહેલાં ઉંચ હોય છે પછી નીચે પડે છે. પહેલા-પહેલા તો નહીં પડશે ને. આવતાં જ તમોપ્રધાન નહીં થશે. દરેક વસ્તુ પહેલાં સતોપ્રધાન પછી સતો, રજો, તમો થાય છે. બાળકો આટલી પ્રદર્શનીઓ વગેરે કરે છે, છતાં પણ મનુષ્ય કાંઈ સમજતાં નથી બીજો શું ઉપાય કરાય. ભિન્ન-ભિન્ન ઉપાય તો કરવાં પડે છે ને. તેનાં માટે સમય પણ મળેલો છે. ફટ થી તો કોઈ સંપૂર્ણ નથી બની શકતાં. ચંદ્રમા થોડો-થોડો કરીને છેવટે સંપૂર્ણ બને છે. આપણે પણ તમોપ્રધાન બન્યાં છીએ, પછી સતોપ્રધાન બનવામાં સમય લાગે છે. તે તો છે જડ પછી આ છે ચૈતન્ય. તો આપણે કેવી રીતે સમજાવીએ. મુસલમાનો નાં મૌલવી ને સમજાવીએ કે તમે આ નમાઝ કેમ વાંચો છો, કોની યાદ માં વાંચો છો. આ વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. મોટા દિવસો પર પ્રેસિડેન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) વગેરે પણ મસ્જિદ માં જાય છે. મોટાઓ થી મળે છે. બધાં મસ્જિદો ની પછી એક મોટી મસ્જિદ હોય છે-ત્યાં જાય છે ઈદ મુબારક આપવાં. હવે મુબારક તો આ છે જ્યારે આપણે બધાં દુઃખો થી છૂટી સુખધામ માં જઈએ, ત્યારે કહેવાય મુબારક છે. આપણે ખુશખબરી સંભળાવીએ છીએ. કોઈ વિન (જીતે) કરે છે તો પણ મુબારક આપે છે. કોઈ લગ્ન કરે છે તો પણ મુબારક આપે છે. સદૈવ સુખી રહો. હવે તમને તો બાપે સમજાવ્યું છે, આપણે એક-બીજા ને મુબારક કેવી રીતે આપીએ. આ સમયે આપણે બેહદ નાં બાપ થી મુક્તિ, જીવન-મુક્તિ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. તમને તો મુબારક મળી શકે છે. બાપ સમજાવે છે, તમને મુબારક છે. તમે ૨૧ જન્મો નાં માટે પદમપતિ બની રહ્યાં છો. હવે બધાં મનુષ્ય કેવી રીતે બાપ થી વારસો લે, બધાને મુબારક આપે. તમને હવે ખબર પડી છે, પરંતુ તમને લોકો મુબારક નથી આપી શકતાં. તમને જાણતાં જ નથી. મુબારક આપે તો પોતે પણ જરૂર મુબારક પામવાનાં લાયક બને. તમે તો ગુપ્ત છો ને. એક-બીજા ને મુબારક આપી શકો છો. મુબારક, આપણે બેહદ નાં બાપનાં બન્યાં છીએ. તમે કેટલાં ખુશનસીબ છો, કોઈ લોટરી મળે છે અથવા બાળક જન્મે છે તો કહે છે મુબારક. બાળકો પાસ થાય છે તો પણ મુબારક આપે છે. તમને મનમાં ને મનમાં ખુશી થાય છે, પોતાને મુબારક આપો છો, અમને બાપ મળ્યાં છે, જેમનાથી અમે વારસો લઈ રહ્યાં છીએ.

બાપ સમજાવે છે - આપ આત્માઓ જે દુર્ગતિ ને પામેલી છો તે હવે સદ્ગતિ ને પામો છો. મુબારક તો એક જ બધાને મળે છે. પાછળ થી બધાને ખબર પડશે, જે ઉંચ થી ઉંચ બનશે તેમને નીચેવાળા કહેશે મુબારક. તમે સૂર્યવંશી કુળમાં મહારાજા-મહારાણી બનો છો. નીચા કુળ વાળા મુબારક એમને આપશે જે વિજય માળા નાં દાણા બને છે. જે પાસ થશે તેમને મુબારક મળશે, તેમની જ પૂજા થાય છે. આત્માને પણ મુબારક,, જે ઉંચ પદ પામે છે. પછી ભક્તિમાર્ગ માં તેમની જ પૂજા થાય છે. મનુષ્યો ને ખબર નથી કે કેમ પૂજા કરે છે. તો બાળકોને આ જ ચિંતા રહે છે કે કેવી રીતે સમજાવીએ? અમે પવિત્ર બન્યાં છીએ, બીજાઓને કેવી રીતે પવિત્ર બનાવીએ?

દુનિયા તો ખુબ મોટી છે ને. શું કરાય જે ઘર-ઘર માં પૈગામ (સંદેશ) પહોંચે. પરચા નાખવાથી બધાને તો મળતાં નથી. આ તો એક-એક નાં હાથમાં પૈગામ જોઈએ કારણ કે તેમને બિલકુલ ખબર નથી કે બાપનાં પાસે કેવી રીતે પહોંચાય. કહી દે છે બધાં રસ્તા પરમાત્મા થી મળવાનાં છે. પરંતુ બાપ કહે છે આ ભક્તિ, દાન-પુણ્ય તો જન્મ-જન્માંતર કરતાં આવ્યાં છો પરંતુ રસ્તો મળ્યો ક્યાં? કહી દે છે આ બધું અનાદિ ચાલતું આવ્યું છે, પરંતુ ક્યારે થી શરૂ થયું? અનાદિ નો અર્થ નથી સમજતાં. તમારામાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર સમજે છે. જ્ઞાનની પ્રાલબ્ધ ૨૧ જન્મ, તે છે સુખ, પછી છે દુઃખ. આપ બાળકોને હિસાબ સમજાવાય છે - કોણે બહુજ ભક્તિ કરી છે! આ બધી રેજગારી વાતો એક-એક ને તો નથી સમજાવી શકાતું. શું કરીએ, કોઈ સમાચાર પત્રમાં નાખે, સમય તો લાગશે. બધાને પૈગામ એટલો જલદી તો મળી ન શકે. બધાં પુરુષાર્થ કરવા લાગી જાય તો પછી સ્વર્ગ માં આવી જાય. આ થઈ જ નથી શકતું. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરો છો સ્વર્ગ માટે. હવે આપણા જે ધર્મ વાળા છે, તેમને કેવી રીતે નીકાળીયે? કેવી રીતે ખબર પડે, કોણ-કોણ ટ્રાન્સફર થયાં છે? હિંદુ ધર્મ વાળા અસલ માં દેવી-દેવતા ધર્મ નાં છે, આ પણ કોઈ નથી જાણતું. પાક્કા હિન્દુ હશે તો પોતાનાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ને માનશે. આ સમયે બધાં પતિત છે. બોલાવે છે - પતિત-પાવન આવો. નિરાકાર ને જ યાદ કરે છે કે અમને આવી ને પાવન દુનિયામાં લઈ ચાલો. આમણે આટલું મોટું રાજ્ય કેવી રીતે લીધું? ભારત માં આ સમયે તો કોઈ રાજાઈ જ નથી, જેને જીતી ને રાજ્ય લીધું હોય. તે કોઈ લડાઈ કરીને રાજાઈ તો પામતાં નથી. મનુષ્ય થી દેવતા કેવી રીતે બનાવાય, કોઈને ખબર નથી. તમને પણ હવે બાપ થી ખબર પડી છે. બીજાઓને કેવી રીતે બતાવીએ જે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ ને પામે. પુરુષાર્થ કરાવવા વાળા જોઈએ ને. જે પોતાને જાણી ને અલ્લાહ ને યાદ કરે. બોલો, તમે ઇદ ની મુબારક કોને કહો છો! તમે અલ્લાહ ની પાસે જઈ રહ્યાં છો, પાક્કો નિશ્ચય છે? જેનાં માટે તમને આટલી ખુશી રહે છે. આ તો વર્ષો થી તમે કરતાં આવ્યાં છો. ક્યારે ખુદા ની પાસે જશો કે નહીં? મુંઝાઈ પડશે. બરાબર આપણે જે ભણીએ છે, શું કરવા માટે. ઉંચ થી ઉંચ એક અલ્લાહ જ છે. બોલો, અલ્લાહ નાં બાળકો તમે પણ આત્મા છો. આત્મા ઈચ્છે છે-અમે અલ્લાહ ની પાસે જઈએ. આત્મા જે પહેલા પવિત્ર હતી, હવે પતિત બની છે. હમણાં આને બહિશ્ત તો નહીં કહીશું. બધી આત્માઓ પતિત છે, પાવન કેવી રીતે બને જે અલ્લાહ નાં ઘરે જાય. ત્યાં વિકારી આત્મા હોતી નથી. વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) હોવી જોઈએ. આત્મા કોઈ ફટ થી તો સતોપ્રધાન નથી બનતી. આ બધું વિચાર સાગર મંથન કરાય છે. બાબા નો વિચાર સાગર મંથન ચાલે છે ત્યારે તો સમજાવે છે ને. યુક્તિઓ નીકાળવી જોઈએ, કોને કેવી રીતે સમજાવીએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જેમ બાપ ને વિચાર આવ્યો કે હું જઈને બાળકો ને દુઃખો થી છોડાવું, સુખી બનાવું, એમ બાપનાં મદદગાર બનવાનું છે, ઘર-ઘર માં પૈગામ (સંદેશ) પહોંચાડવાની યુક્તિઓ રચવાની છે.
2. સર્વ ની મુબારક પ્રાપ્ત કરવા માટે વિજય માળા નાં દાણા બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. પૂજ્ય બનવાનું છે.

વરદાન :-

નમ્રતા અને ઓથોરિટી નાં બેલેન્સ દ્વારા બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવા વાળા વિશેષ સેવાધારી ભવ જ્યાં બેલેન્સ (સંતુલન) હોય છે ત્યાં કમાલ દેખાય છે. જ્યારે તમે નમ્રતા અને સત્યતા ની ઓથોરિટી નાં બેલેન્સ થી કોઈને પણ બાપ નો પરિચય આપશો તો કમાલ દેખાય આવશે. આ જ રુપથી બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાનાં છે. તમારાં બોલ સ્પષ્ટ હોય, તેમાં સ્નેહ પણ હોય, નમ્રતા અને મધુરતા પણ હોય તો મહાનતા અને સત્યતા પણ હોય ત્યારે પ્રત્યક્ષતા થશે. બોલતાં વચ્ચે-વચ્ચે અનુભવ કરાવતાં જાઓ જેનાથી લગન માં મગન મૂર્ત અનુભવ થાય. એવાં સ્વરુપ થી સેવા કરવા વાળા જ વિશેષ સેવાધારી છે.

સ્લોગન :-

સમય પર કોઈ પણ સાધન ન હોય તો પણ સાધના માં વિઘ્ન ન પડે.

“ મીઠા બાળકો - પુણ્ય આત્મા બનવા માટે જેટલું થઈ શકે સારા કર્મ કરો , ઓલરાઉન્ડર બનો , દૈવીગુણ ધારણ કરો ”

પ્રશ્ન :- કઈ મહેનત કરવાથી આપ બાળકો પદ્માપદમ પતિ બનો છો?

ઉત્તર :- સૌથી મોટી મહેનત છે કિમિનલ (અપવિત્ર) આંખ ને સિવિલ (પવિત્ર) આંખ બનાવવાની. આંખો જ ખુબ જ દગો આપે છે. આંખો ને સિવિલ બનાવવા માટે બાપે યુક્તિ બતાવી છે કે બાળકો આત્મિક દૃષ્ટિ થી જુઓ. દેહ ને નહીં જુઓ. હું આત્મા છું, આ અભ્યાસ પાકો કરો, આ જ મહેનત થી તમે જન્મ-જન્માંતર નાં માટે પદમપતિ બની જશો.

ગીત :- ધીરજ ધર મનુવા ...

ઓમ શાંતિ ! આ કોણે કહ્યું? શિવબાબા એ શરીર દ્વારા. કોઈ પણ આત્મા શરીર વગર બોલી નથી શકતી. બાપ પણ શરીર માં પ્રવેશ કરી આત્માઓને સમજાવે છે - બાળકો હવે તમારું શારીરિક કનેક્શન (સંબંધ) નથી. આ છે રુહાની કનેક્શન. આત્માઓ ને જ્ઞાન મળે છે - પરમપિતા પરમાત્મા થી. દેહધારી જે પણ છે, બધાં ભણી રહ્યાં છે. બાપને તો પોતાનું દેહ છે નહીં. તો થોડાક સમય માટે આમનો આધાર લીધો છે. હવે બાપ કહે છે સ્વયં ને આત્મા નિશ્ચય કરી બેસો. બેહદનાં બાપ આપણને આત્માઓને સમજાવે છે. એમનાં વગર આવું કોઈ સમજાવી ન શકે. આત્મા, આત્મા ને કેવી રીતે સમજાવશે. આત્માઓને સમજાવવા વાળા પરમપિતા જોઈએ. એમને કોઈ પણ જાણતું નથી. ત્રિમૂર્તિ માં થી પણ શિવ ને ઉડાવી દીધાં છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કોણ કરાવશે. બ્રહ્મા તો નવી દુનિયાનાં રચયિતા નથી. બેહદનાં બાપ રચયિતા બધાનાં એક જ શિવબાબા છે. બ્રહ્મા પણ ફક્ત હમણાં તમારા બાપ છે પછી નહીં હશે. ત્યાં તો લૌકિક બાપ જ હોય છે. કળયુગ માં હોય છે લૌકિક અને પારલૌકિક. હમણાં સંગમ પર લૌકિક, અલૌકિક અને પારલૌકિક ત્રણ બાપ છે. બાપ કહે છે સુખધામ માં મને કોઈ યાદ જ નથી કરતાં. વિશ્વનાં માલિક બાપે બનાવ્યાં પછી ચિલ્લાવશે કેમ? ત્યાં બીજા કોઈ ખંડ નથી હોતાં. ફક્ત સૂર્યવંશી જ હોય છે. ચંદ્રવંશી પણ પાછળ થી આવે છે. હવે બાપ કહે છે બાળકો ધીરજ ધરો, બાકી થોડાં દિવસ છે. પુરુષાર્થ સારી રીતે કરો. દૈવીગુણ ધારણ નહિં કરશો તો પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. આ ખુબ મોટી લોટરી છે. બેરિસ્ટર, સર્જન વગેરે બનવું પણ લોટરી છે ને. ખુબ પૈસા કમાય છે. અનેકો પર હુકમ ચલાવે છે. જે સારી રીતે ભણે ભણાવે છે, તે ઉંચ પદ પામશે. બાપ ને યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ થશે. બાપને પણ ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે. માયા યાદ ભુલાવી દે છે. જ્ઞાન નથી ભુલાવતી. બાપ કહે પણ છે પોતાની ઉન્નતિ કરવી છે તો ચાર્ટ રાખો - આખાં દિવસ માં કોઈ પાપ કર્મ તો નથી કર્યું? નહીં તો સૌ ગુણા પાપ બની જશે. યજ્ઞ ની સંભાળ કરવાવાળા બેઠા છે, તેમની સલાહ થી કરો. કહે પણ છે જે ખવડાવો, જ્યાં બેસાડો. તો બાકી બીજી આશાઓ છોડી દેવાની છે. નહીં તો પાપ બનતાં જશે. આત્મા પવિત્ર કેવી રીતે બનશે. યજ્ઞ માં કોઈ પણ પાપ નું કામ નથી કરવાનું. અહીંયા તમે પુણ્ય આત્મા બનો છો. ચોરી-ચકારી વગેરે કરવું પાપ છે ને. માયાની પ્રવેશતા છે. ન યોગ માં રહી શકે, ન જ્ઞાન ની ધારણા કરે છે. પોતાનાં દિલથી પૂછવું જોઈએ - આપણે જો આંધળાઓની લાઠી નહીં બન્યાં તો શું થયાં! આંધળા જ કહેશે ને. આ સમય નાં માટે જ ગવાયેલું છે - ધૃતરાષ્ટ્ર નાં બાળકો. તે છે રાવણ રાજ્ય માં. તમે છો સંગમ પર. રામ રાજ્ય માં પછી સુખ પામવા વાળા છો. પરમપિતા પરમાત્મા કેવી રીતે સુખ આપે છે, કોઈની બુદ્ધિ માં નથી આવતું. કેટલું પણ સારી રીતે સમજાવો છતાં પણ બુદ્ધિ માં નથી બેસતું. પોતાને જ્યારે આત્મા સમજે ત્યારે પરમાત્મા નું જ્ઞાન પણ સમજી શકે. આત્મા જ જેવો પુરુષાર્થ કરે છે, એવી બને છે. ગાયન પણ છે અંતકાળ જે સ્ત્રી સિમરે.... બાપ કહે છે જે મને યાદ કરશે તો મને જ પામશે. નહીં તો ખુબ-ખુબ સજાઓ ખાઈને આવશે. સતયુગ માં પણ નહીં, ત્રેતા માં પણ પાછળ આવશે. સતયુગ-ત્રેતા ને કહેવાય છે - બ્રહ્મા નો દિવસ. એક બ્રહ્મા તો નહીં હશે, બ્રહ્મા નાં તો ખુબ બાળકો છે ને. બ્રાહ્મણો નો દિવસ પછી બ્રાહ્મણો ની રાત હશે. હમણાં બાપ આવ્યાં છે રાત થી દિવસ બનાવવાં. બ્રાહ્મણ જ દિવસ માં જવા માટે તૈયારી કરે છે. બાપ કેટલું સમજાવે છે, દૈવી ધર્મની સ્થાપના તો જરૂર થવાની જ છે. કળયુગ નો વિનાશ પણ જરૂર થવાનો છે. જેમને કાંઈ પણ અંદર માં સંશય હશે તો તે ભાગી જશે. પહેલા નિશ્ચય પછી સંશય આવી જાય છે. અહીંયા થી મરીને પછી જૂની દુનિયા માં જઈને જન્મ લે છે. વિનશન્તી થઈ જાય છે. બાપ ની શ્રીમત પર તો ચાલવું પડે ને. પોઇન્ટ (જ્ઞાન) તો ખુબ

સારી-સારી બાળકોને આપતાં રહે છે.

પહેલા-પહેલા તો સમજાવો-તમે આત્મા છો, દેહ નહીં. નહિં તો લોટરી આપી ગુમ થઈ જશે. ભલે ત્યાં રાજા અથવા પ્રજા બધાં સુખી રહે છે તો પણ પુરુષાર્થ તો ઉંચ પદ પામવાનો કરવાનો છે ને. એવું નહીં, સુખધામ માં તો જઈશું ને. ના, ઉંચ પદ પામવાનું છે, રાજા બનવા માટે આવ્યાં છો. એવાં સમજદાર પણ જોઈએ. બાપની સર્વિસ (સેવા) કરવી જોઈએ. રુહાની સર્વિસ નથી તો સ્થૂળ સર્વિસ પણ છે. ક્યાંક મેલ્સ (ભાઈઓ) પણ આપસ માં ક્લાસ ચલાવતાં રહે છે. એક બહેન વચ્ચે-વચ્ચે જઈને ક્લાસ કરાવે છે. ઝાડ ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિ ને પામે છે ને. સેવાકેન્દ્ર પર કેટલાં આવે છે પછી ચાલતાં-ચાલતાં ગુમ થઈ જાય છે. વિકારમાં પડવાથી પછી સેવાકેન્દ્ર પર પણ આવવામાં લજ્જા આવે છે. ઢીલા પડી જાય છે. કહેશું આ બીમાર થઈ ગયાં. બાપ બધી વાતો સમજાવતાં રહે છે. પોતાનો પોતામેલ રોજ રાખો. જમા અને ઘાટો હોય છે. ઘાટો અને ફાયદો. આત્મા પવિત્ર બની ગઈ અર્થાત્ ૨૧ જન્મ નાં માટે જમા થયું. બાપની યાદ થી જ જમા થશે. પાપ કપાઈ જશે. કહે પણ છે ને - હેં પતિત-પાવન બાબા આવીને અમને પાવન બનાવો. એવું થોડી કહે છે કે વિશ્વનાં માલિક આવીને બનાવો. ના, આ આપ બાળકો જ જાણો છો - મુક્તિ અને જીવનમુક્તિ બંને છે પાવનધામ. તમે જાણો છો આપણે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો વારસો પામીએ છીએ. જે પૂરી રીતે નહીં ભણશે તે પાછળ આવશે. સ્વર્ગ માં તો આવવાનું છે, બધાં પોત-પોતાનાં સમય પર આવશે. બધી વાતો સમજાવાય છે. તરત તો કોઈ નહિં સમજી જશે. અહીંયા તમને બાપ ને યાદ કરવા માટે કેટલો સમય મળે છે. જે પણ આવે તેમને આ બતાવો કે પહેલાં પોતાને આત્મા સમજો. આ નોલેજ બાપ જ આપે છે. જે સર્વ આત્માઓનાં પિતા છે. આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે. આત્મા જ્ઞાન ઉપાડે છે, પરમાત્મા બાપ ને યાદ કરવાથી જ વિકર્મ વિનાશ થશે પછી સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન આપે છે. રચયિતા ને યાદ કરવાથી જ પાપ ભસ્મ થશે. પછી રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નાં જ્ઞાન ને સમજવાથી તમે ચક્રવર્તી રાજા બની જશો. બસ આ પછી બીજાઓને પણ સંભળાવવાનું છે. ચિત્ર પણ તમારી પાસે છે. આ તો આખો દિવસ બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ. તમે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) પણ છો ને. ઘણાં ગૃહસ્થી પણ સ્ટુડન્ટ હોય છે. તમારે પણ ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન બનવાનું છે. બહેન-ભાઈ ની ક્યારેય કિમિનલ આંખ (કુદૃષ્ટિ) હોઈ ન શકે. આ તો બ્રહ્મા નાં મુખ વંશાવલી છે ને. કિમિનલ ને સિવિલ બનાવવા માટે ખુબ મહેનત કરવાની હોય છે. અડધાકલ્પ ની આદત પડેલી છે, તેને નીકાળવા માટે ખુબ મહેનત છે. બધાં લખે છે આ પોઇન્ટ જે બાબાએ સમજાવી છે, કિમિનલ આંખ ને કાઢવાની, આ ખુબ મુશ્કેલ છે. ઘડી-ઘડી બુદ્ધિ ચાલી જાય છે. ખુબ સંકલ્પ આવે છે. હવે આંખો નું શું કરીએ? સૂરદાસ નું દૃષ્ટાંત આપે છે. એ તો એક વાર્તા બનાવી દીધી છે. જોયું આંખો મને દગો આપે છે તો આખો નીકાળી દીધી. હમણાં તો તે વાત છે નહીં. આ આંખો તો બધાને છે પરંતુ કિમિનલ (અપવિત્ર) છે તેને સિવિલ (પવિત્ર) બનાવવાની છે. મનુષ્ય સમજે છે ઘર માં રહેતાં, આ નથી થઈ શકતું. બાપ કહે છે થઈ શકે છે કારણ કે આવક ખુબ-ખુબ છે. તમે જન્મ-જન્માંતર નાં માટે પદમપતિ બનો છો. ત્યાં ગણતરી હોતી જ નથી. આજકાલ બાબા નામ જ પદમપતિ, પદ્માવતી આપી દે છે. તમે અગણિત પદમપતિ બનો છો. ત્યાં ગણતરી થતી જ નથી. ગણતરી ત્યારે થાય છે જ્યારે રૂપિયા-પૈસા વગેરે નીકળે છે. ત્યાં તો સોના-ચાંદી ની મોહરો કામ માં આવે છે. આગળ રામ-સીતા નાં રાજ્ય ની મોહરો વગેરે મળતી હતી. બાકી સૂર્યવંશી રાજાઈ ની ક્યારેય જોઈ નથી. ચંદ્રવંશી ની જોતાં જ આવ્યાં છે. પહેલાં તો બધાં સોનાનાં સિક્કા જ હતાં પછી ચાંદી નાં. આ તાંબુ વગેરે તો પાછળ નીકળે છે. હમણાં આપ બાળકો બાપ થી ફરી વારસો લો છો. સતયુગ માં જે રસમ-રિવાજ ચાલવાની હશે એ તો ચાલશે જ. તમે પોતાનો પુરુષાર્થ કરો. સ્વર્ગમાં ખુબ થોડાં હોય છે, આયુ પણ મોટી હોય છે. અકાળે મૃત્યુ નથી થતું. તમે સમજો છો આપણે કાળ પર જીત પામીએ છીએ. મરવાનું નામ જ નથી. તેને કહે છે અમરલોક, આ છે મૃત્યુલોક. અમરલોક માં હાહાકાર હોતો નથી. કોઈ ઘરડા મરશે તો વધારે જ ખુશી થશે, જઈને નાનાં બાળક બનશે. અહીંયા તો મરવા પર રડવા લાગે છે. તમને કેટલું સારું જ્ઞાન મળે છે, કેટલી ધારણા હોવી જોઈએ, બીજાઓને પણ સમજાવવું પડે છે. બાબા ને કોઈ કહે અમે રુહાની સર્વિસ કરવા ઇચ્છીએ છે, બાબા ઝટ કહેશે ભલે કરો. બાબા કોઈ ને મનાઈ નથી કરતાં. જ્ઞાન નથી તો બાકી અજ્ઞાન જ છે. અજ્ઞાન થી પછી ખુબ ડિસસર્વિસ કરી દે છે. સર્વિસ તો સારી રીતે કરવી જોઈએ ને ત્યારે જ લોટરી મળશે. ખુબ ભારે લોટરી છે. આ છે ઇશ્વરીય લોટરી. તમે રાજા-રાણી બનશો તો તમારાં પૌત્ર-પૌત્રીઓ બધા ખાતાં આવશે. અહીંયા તો દરેક પોતાનાં કર્મો અનુસાર ફળ પામે છે. કોઈ ખુબ જ ધન દાન કરે છે તો રાજા બને છે, તો બાપ બાળકો ને બધુંજ સમજાવે છે. સારી રીતે સમજીને અને ધારણા કરવાની છે. સર્વિસ પણ કરવાની છે. સેંકડો ની સર્વિસ થાય છે. ક્યાંક-ક્યાંક ભક્તિ ભાવવાળા ખુબ સારા હોય

છે. ખુબ ભક્તિ કરી હશે ત્યારે જ જ્ઞાન પણ ગમશે. ચહેરા થી જ ખબર પડે છે. સાંભળવાથી ખુશ થતાં રહેશે. જે નહીં સમજે તે તો અહીંયા-ત્યાં જોતાં રહેશે અથવા આંખો બંધ કરી બેસશે. બાબા બધું જુએ છે. કોઈને શીખવાડતાં નથી એટલે સમજતાં કાંઈ નથી. એક કાન થી સાંભળી બીજા થી નીકાળી દે છે. હમણાં આ સમય છે બેહદનાં બાપ થી બેહદ નો વારસો લેવાનો. જેટલો લેશો જન્મ-જન્માંતર કલ્પ-કલ્પાંતર મળશે. નહીં તો પછી પાછળ ખુબ પસ્તાસે પછી બધાને સાક્ષાત્કાર થશે. અમે પૂરું ભણ્યાં નહીં એટલે પદ પણ નહીં પામી શકશું. બાકી શું જઈને બનશે? નોકર ચાકર, સાધારણ પ્રજા. આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. જેવું-જેવું કરે છે તે અનુસાર ફળ મળે છે. નવી દુનિયા માટે ફક્ત તમે જ પુરુષાર્થ કરો છો. મનુષ્ય દાન-પુણ્ય કરે છે, તે પણ આ દુનિયા માટે, આ તો કોમન (સાધારણ) વાત છે. આપણે સારું કામ કરીએ છીએ તો તેનું બીજા જન્મ માં સારું ફળ મળશે. તમારી તો છે ૨૧ જન્મોની વાત. જેટલું થઈ શકે સારું કર્મ કરો, ઓલરાઉન્ડર બનો. નંબરવન પહેલાં જ્ઞાની તું આત્મા અને યોગી તું આત્મા જોઈએ. જ્ઞાની પણ જોઈએ, ભાષણ માટે મહારથીઓ ને બોલાવે છે ને જે બધાં પ્રકારની સર્વિસ કરે છે તો પુણ્ય તો થાય જ છે. સબ્જેક્ટસ (વિષય) છે ને. યોગમાં રહીને કોઈ પણ કામ કરે તો સારા માર્ક્સ (ગુણાંક) મળી શકે છે. પોતાનાં દિલ થી પૂછવું જોઈએ અમે સર્વિસ કરીએ છીએ? કે ફક્ત ખાઈએ છીએ, સુઈએ છીએ? અહીંયા તો આ ભણતર છે બીજી કોઈ વાત નથી. તમે મનુષ્ય થી દેવતા, નર થી નારાયણ બનો છો. અમર કથા, તીજરી ની કથા છે આ જ એક. મનુષ્ય તો બધી જુદી કથાઓ જઈને સાંભળે છે. ત્રીજું નેત્ર તો સિવાય બાપનાં કોઈ આપી ન શકે. હમણાં તમને ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે જેનાથી તમે સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. આ ભણતર માં કુમાર-કુમારીઓ એ ખુબ આગળ જવું જોઈએ. ચિત્ર પણ છે, કોઈ થી પૂછવું જોઈએ ગીતાનાં ભગવાન કોણ છે? મુખ્ય વાત જ આ છે. ભગવાન તો એક જ હોય છે, જેમનાથી વારસો મળે છે મુક્તિધામ નો. આપણે ત્યાં રહેવાવાળા છીએ, અહીંયા આવ્યાં છીએ પાર્ટ ભજવવાં. હવે પાવન કેવી રીતે બનીએ. પતિત-પાવન તો એક જ બાપ છે. આગળ ચાલીને આપ બાળકોની અવસ્થા પણ ખુબ સારી થઈ જશે. બાપ અલગ-અલગ પ્રકાર થી સમજણ આપતાં રહે છે. એક તો બાપ ને યાદ કરવાનાં છે તો જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ મટી જશે. પોતાનાં દિલ થી પૂછવાનું છે - અમે કેટલું યાદ કરીએ છીએ? ચાર્ટ રાખવો સારું છે, પોતાની ઉન્નતિ કરો. પોતાનાં ઉપર રહેમ કરી પોતાની ચલન જોતાં રહો. જો આપણે ભૂલો કરતાં રહીશું તો રજીસ્ટર ખરાબ થઈ જશે, આમાં દૈવી ચલન હોવી જોઈએ. ગાયન પણ છે ને-જે ખવડાવશો, જ્યાં બેસાડશો, જે ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપશો તે કરીશું. ડાયરેક્શન તો જરૂર તન દ્વારા આપશે ને. ગેટ વે ટૂ સ્વર્ગ, આ અક્ષર સારો છે. આ દ્વાર છે સ્વર્ગ જવાનો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પુણ્ય આત્મા બનવા માટે બીજી બધી આશાઓ છોડી આ પાકું કરવાનું છે કે બાબા જે ખવડાવો, જ્યાં બેસાડો, કોઈ પણ પાપનું કામ નથી કરવાનું.
2. ઈશ્વરીય લોટરી પ્રાપ્ત કરવા માટે રુહાની સર્વિસ માં લાગી જવાનું છે. જ્ઞાન ની ધારણા કરી બીજાઓને કરાવવાની છે. સારા માર્ક્સ (ગુણાંક) લેવા માટે કોઈ પણ કર્મ યાદ માં રહીને કરવાનું છે.

વરદાન :- સ્નેહ નાં બાણ દ્વારા સ્નેહ માં ઘાયલ કરવા વાળા સ્નેહ અને પ્રાપ્તિ સંપન્ન લવલીન આત્મા ભવ જેમ લૌકિક રીતે કોઈ કોઈનાં સ્નેહ માં લવલીન હોય છે તો ચહેરા થી, નયનો થી, વાણી થી અનુભવ થાય છે કે આ લવલીન છે - આશિક છે-એમ જ્યારે સ્ટેજ પર જાઓ છો તો જેટલો પોતાનાં અંદર બાપ નો સ્નેહ ઈમર્જ (જાગૃત) હશે એટલું જ સ્નેહ નું બાણ બીજાઓને પણ સ્નેહ માં ઘાયલ કરી દેશે ભાષણ ની લીંક વિચારવી, પોઇન્ટ યાદ કરવી - આ સ્વરુપ ન હોય, સ્નેહ અને પ્રાપ્તિ નું સમ્પન્ન સ્વરુપ, લવલીન સ્વરુપ હોય. ઓથોરિટી થઈને બોલવાથી તેનો પ્રભાવ પડે છે.

સ્લોગન :- સંપૂર્ણતા દ્વારા સમાપ્તિ નાં સમય ને સમીપ લાવો.

“ મીઠા બાળકો - પોતાનાં ઉપર પોતે જ કૃપા કરવાની છે , ભણતર માં ગેલપ (છલાંગ) કરો , કોઈ પણ વિકર્મ કરીને પોતાનું રજીસ્ટર ખરાબ નહીં કરો ”

પ્રશ્ન :- આ ઊંચા ભણતર માં પાસ થવા માટે મુખ્ય શિક્ષા કઈ મળે છે? તેનાં માટે કઈ વાત પર વિશેષ અટેન્શન (ધ્યાન) જોઈએ?

ઉત્તર :- આ ભણતર માં પાસ થવું છે તો આંખો ખુબ-ખુબ પવિત્ર હોવી જોઈએ કારણ કે આ આંખો જ દગો આપે છે, આ જ કિમિનલ (અપવિત્ર) બને છે. શરીર ને જોવાથી જ કર્મેન્દ્રિયો માં ચંચળતા આવે છે એટલે આંખો ક્યારેય પણ કિમિનલ ન થાય, પવિત્ર બનવા માટે ભાઈ-બહેન થઈને રહો, યાદ ની યાત્રા પર પૂરે-પૂરું અટેન્શન (ધ્યાન) આપો.

ગીત :- ધીરજ ધર મનુવા ...

ઓમ શાંતિ ! કોણે કહ્યું? બેહદનાં બાપે બેહદ નાં બાળકો ને કહ્યું. જેમ કોઈ મનુષ્ય બીમારી માં હોય છે તો તેને આથત (આશ્વાસન) અપાય છે કે ધીરજ ધરો-તમારાં બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે. તેમને ખુશી માં લાવવા માટે આથત અપાય છે. હવે તો તે છે હદ ની વાતો. આ છે બેહદ ની વાત, આમનાં કેટલાં અનેક બાળકો હશે. બધાને દુઃખ થી છોડાવવાનાં છે. આ પણ આપ બાળકો જ જાણો છો. તમારે ભૂલવું ન જોઈએ. બાપ આવ્યાં છે સર્વની સદ્ગતિ કરવાં. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે તો એનો અર્થ બધાં દુર્ગતિ માં છે. આખી દુનિયાનાં મનુષ્ય માત્ર, તેમાં પણ ખાસ ભારત આમ દુનિયા કહેવાય છે. ખાસ તમે સુખધામ માં જશો. બાકી બધાં શાંતિધામ માં ચાલ્યાં જશે. બુદ્ધિ માં આવે છે-બરાબર આપણે સુખધામ માં હતાં તો બીજા ધર્મવાળા શાંતિધામ માં હતાં. બાબા આવ્યાં હતાં, ભારત ને સુખધામ બનાવ્યું હતું. તો એડવર્ટાઈઝમેન્ટ (જાહેરાત) પણ એવી કરવી જોઈએ. સમજાવવાનું છે દર ૫ હજાર વર્ષ બાદ નિરાકાર શિવબાબા આવે છે. તે સર્વ નાં બાપ છે. બાકી બધાં બ્રધર્સ (ભાઈઓ) છે. બ્રધર્સ જ પુરુષાર્થ કરે છે ફાધર (પિતા) થી વારસો લેવાં. એવું તો નહીં પિતા પુરુષાર્થ કરે છે. બધાં પિતા હોય તો પછી વારસો કોનાથી લેશે? શું ભાઈઓ થી. આ તો થઈ ન શકે. હમણાં તમે સમજો છો - આ તો ખુબ સહજ વાત છે. સતયુગ માં એક જ દેવી-દેવતા ધર્મ હોય છે. બાકી બધી આત્માઓ મુક્તિધામ માં ચાલી જાય છે. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી રિપીટ કહે છે તો જરૂર એક જ હિસ્ટ્રી-જોગોફી છે જે રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થાય છે. કળયુગ નાં બાદ પછી સતયુગ આવશે. બંને ની વચમાં પછી સંગમયુગ પણ જરૂર હશે. આને કહેવાય છે સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ), પુરુષોત્તમ કલ્યાણકારી યુગ. હમણાં તમારી બુદ્ધિ નું તાળું ખુલ્યું છે તો સમજો છો આ તો ખુબ સહજ વાત છે. નવી દુનિયા અને જૂની દુનિયા. જૂનાં ઝાડ માં જરૂર વધારે પત્તા હશે. નવાં ઝાડ માં થોડાં પત્તા હશે. તે છે સતોપ્રધાન દુનિયા, આને તમોપ્રધાન કહેશે. તમારું પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર બુદ્ધિ નું તાળું ખુલ્યું છે કારણ કે બધાં યથાર્થ રીતે બાપ ને યાદ નથી કરતાં. તો ધારણા પણ નથી થતી. બાપ તો પુરુષાર્થ કરાવે છે, પરંતુ તકદીર માં નથી. ડ્રામા અનુસાર જે સારી રીતે ભણશે ભણાવશે, બાપનાં મદદગાર બનશે, દરેક હાલત માં ઉંચ પદ એ જ પામશે. સ્કૂલ માં સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) પણ સમજે છે અમે કેટલાં માર્ક્સ (ગુણાંક) થી પાસ થઈશું. તીવ્રગતિ જોર થી પુરુષાર્થ કરે છે. ટ્યુશન માટે ટીચર (શિક્ષક) રાખે છે કે કેવી રીતે પણ કરીને પાસ થઈએ. અહીંયા પણ ખુબ ગેલપ (છલાંગ મારવી) કરવાનું છે. પોતાનાં ઉપર કૃપા કરવાની છે. બાબા થી જો કોઈ પૂછે હમણાં શરીર છૂટે તો આ હાલત માં શું પદ પામીશું? તો બાબા ઝટ બતાવશે. આ તો ખુબ સહજ સમજવાની વાત છે. જેમ હદ નાં સ્ટુડન્ટ સમજે છે, બેહદનાં સ્ટુડન્ટ પણ સમજી શકે છે. બુદ્ધિ થી સમજી શકે છે - અમારાથી ઘડી-ઘડી આ ભૂલો થાય છે, વિકર્મ થાય છે. રજીસ્ટર ખરાબ થશે તો રીઝલ્ટ (પરિણામ) પણ એવું નીકળશે. દરેક પોતાનું રજીસ્ટર રાખે. આમ તો ડ્રામા અનુસાર બધી નોંધ થઈ જ જાય છે. પોતે પણ સમજે છે અમારું રજીસ્ટર તો ખુબ ખરાબ છે. ન સમજી શકે તો બાબા બતાવી શકે છે. સ્કૂલ માં રજીસ્ટર વગેરે બધું રાખવામાં આવે છે. આની તો દુનિયા માં કોઈને ખબર નથી. નામ છે ગીતા પાઠશાળા. વેદ પાઠશાળા ક્યારેય નહીં કહેશે. વેદ ઉપનિષદ ગ્રંથ વગેરે કોઈની પણ પાઠશાળા નહીં કહેશે. પાઠશાળા માં લક્ષ-હેતુ છે. અમે ભવિષ્યમાં આ બનીશું. કોઈ વેદ શાસ્ત્ર બહુજ વાંચે છે તો તેમને પણ ટાઈટલ (પદવી) મળે છે. કમાણી પણ થાય છે. કોઈ-કોઈ

તો ખુબ કમાણી કરે છે. પરંતુ તે કોઈ અવિનાશી કમાણી નથી, સાથે નથી ચાલતી. આ સાચી કમાણી સાથે ચાલવાની છે. બાકી બધી ખતમ થઈ જાય છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણે ખુબ-ખુબ કમાણી કરી રહ્યાં છીએ. આપણે વિશ્વનાં માલિક બની શકીએ છીએ. સૂર્યવંશી ડિનાયસ્ટી (રાજધાની) છે તો જરૂર બાળકો તખ્ત પર બેસશે. ખુબ ઉંચ પદ છે. તમને સ્વપ્ન માં પણ નહોતું કે આપણે પુરુષાર્થ કરી રાજ્ય પદ પામીશું. આને કહેવાય છે રાજયોગ. તે હોય છે બેરિસ્ટરી યોગ, ડોક્ટરી યોગ. ભણતર અને ભણાવવા વાળા યાદ રહે છે. અહીંયા પણ આ છે - સહજયાદ. યાદમાં જ મહેનત છે. પોતાને દેહી-અભિમાની સમજવું પડે. આત્મામાં જ સંસ્કાર ભરાય છે. ઘણાં આવે છે જે કહે છે અમે તો શિવબાબા ની પૂજા કરતાં હતાં પરંતુ કેમ પૂજા કરે છે, આ નથી જાણતાં. શિવને જ બાબા કહે છે. બીજા કોઈને બાબા નહીં કહેશે. હનુમાન, ગણેશ વગેરે ની પૂજા કરે છે, બ્રહ્માની પૂજા થતી નથી. અજમેર માં ભલે મંદિર છે. ત્યાંના થોડાં બ્રાહ્મણ લોકો પૂજા કરતાં હશે. બાકી ગાયન વગેરે કાંઈ નથી. શ્રી કૃષ્ણ નાં, લક્ષ્મી-નારાયણ નાં કેટલાં ગાયન છે. બ્રહ્મા નું નામ નથી કારણ કે બ્રહ્મા તો આ સમય શ્યામ છે. પછી બાપ આવીને આમને એડોપ્ટ (દત્તક) કરે છે. આ પણ ખુબ સહજ છે. તો બાપ બાળકોને ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકાર થી સમજાવે છે. બુદ્ધિ માં આ રહે શિવબાબા અમને સંભળાવી રહ્યાં છે. એ બાપ પણ છે, શિક્ષક, ગુરુ પણ છે. શિવબાબા જ્ઞાનનાં સાગર આપણને ભણાવે છે. હમણાં આપ બાળકો ત્રિકાળદર્શી બન્યાં છો. જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર તમને મળે છે. આ પણ તમે સમજો છો આત્મા અવિનાશી છે. આત્માઓનાં બાપ પણ અવિનાશી છે. આ પણ દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. તે તો બધાં પોકારે જ છે - બાબા અમને પતિત થી પાવન બનાવો. એવું નથી કહેતાં કે વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી આવીને સંભળાવો. આ તો બાપ પોતે આવીને સંભળાવે છે. પતિત થી પાવન પછી પાવન થી પતિત કેવી રીતે બનશું? હિસ્ટ્રી રિપીટ કેવી રીતે થશે, તે પણ બતાવે છે. ૮૪ નું ચક્ર છે. આપણે પતિત કેમ બન્યાં છીએ પછી પાવન બની ક્યાં જવા ઇચ્છીએ છીએ. મનુષ્ય તો સન્યાસી વગેરે ની પાસે જઈને કહેશે મન ની શાંતિ કેવી રીતે થાય? એવું નહીં કહેશે અમે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી પાવન કેવી રીતે બનીએ? આ કહેવામાં લજ્જા આવે છે. હમણાં બાપે સમજાવ્યું છે - તમે બધી ભક્તિઓ છો. હું છું ભગવાન, બ્રાઈડગમ (સાજન). તમે છો બ્રાઈડસ (સજની). તમે બધાં મને યાદ કરો છો. હું મુસાફિર ખુબ બ્યુટીફુલ (સુંદર) છું. આખી દુનિયાનાં મનુષ્ય માત્ર ને સુંદર બનાવું છું. વંડર ઓફ વર્લ્ડ (વિશ્વ ની અજાયબી) સ્વર્ગ જ હોય છે. અહીંયા ૭ વર્લ્ડ્સ ગણે છે. ત્યાં તો વંડર ઓફ વર્લ્ડ એક જ સ્વર્ગ છે. બાપ પણ એક, સ્વર્ગ પણ એક, જેમને બધાં મનુષ્ય માત્ર યાદ કરે છે. અહીંયા તો કાંઈ પણ વંડર છે નહીં. આપ બાળકોની અંદર ધીરજ છે કે હવે સુખનાં દિવસ આવી રહ્યાં છે.

તમે સમજો છો જૂની દુનિયાનો વિનાશ થાય ત્યારે તો રાજાઈ મળે સ્વર્ગની. હમણાં હજું રાજાઈ સ્થાપન નથી થઈ. હાં, પ્રજા બનતી જાય છે. બાળકો આપસ માં ચર્ચા કરે છે, સર્વિસ ની વૃદ્ધિ કેવી રીતે થાય? બધાને પૈગામ (સંદેશ) કેવી રીતે આપે. બાપ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપન કરે છે. બાકી બધાનો વિનાશ કરાવે છે. આવાં બાપ ને યાદ કરવાં જોઈએ ને. જે બાપ આપણને રાજતિલક નાં હકદાર બનાવી બાકી બધાનો વિનાશ કરાવી દે છે. નેચરલ કેલેમિટીજ (કુદરતી આપદાઓ) પણ ડ્રામા માં નોંધાયેલી છે. આનાં વગર દુનિયાનો વિનાશ થઈ નથી શકતો. બાપ કહે છે હમણાં તમારી પરીક્ષા ખુબ જ નજીક છે, મૃત્યુલોક થી અમરલોક ટ્રાન્સફર (બદલી) થવાનું છે. જેટલું સારી રીતે ભણશો ભણાવશો, એટલું ઉંચ પદ પામશો કારણ કે પ્રજા પોતાની બનાવો છો. પુરુષાર્થ કરી બધાનું કલ્યાણ કરવું જોઈએ. ચેરિટી બિગન્સ એટ હોમ. આ કાયદો છે. પહેલા મિત્ર-સંબંધી કુટુંબ વગેરે વાળા જ આવશે. પાછળ થી પબ્લિક (લોકો) આવે છે. શરુ માં થયું પણ એવું. ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિ થઈ પછી બાળકોનાં રહેવા માટે મોટું મકાન બન્યું જેને ઓમ નિવાસ કહેતાં હતાં. બાળકો આવીને ભણવા લાગ્યાં. આ બધી ડ્રામામાં નોંધ હતી, જે ફરી રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થશે. આને કોઈ બદલી થોડી શકે છે. આ ભણતર કેટલું ઉંચ છે. યાદ ની યાત્રા જ મુખ્ય છે. મુખ્ય આંખો જ ખુબ દગો આપે છે. આંખો કિમિનલ (અપવિત્ર) બને છે ત્યારે શરીરની કર્મેન્દ્રિયો ચંચળ થાય છે. કોઈ સારી બાળકીને જુએ છે, તો બસ એમાં ફસાઈ જાય છે. એવાં ખુબ જ દુનિયામાં કેસ થાય છે. ગુરુ ની પણ કિમિનલ આંખ થઈ જાય છે. અહીંયા બાપ કહે છે કિમિનલ આંખ બિલકુલ ન હોવી જોઈએ. ભાઈ-બહેન થઈને રહેશો ત્યારે પવિત્ર રહી શકશો. મનુષ્યો ને શું ખબર એ તો મજાક કરશે. શાસ્ત્રો માં તો આ વાતો છે નહીં. બાપ કહે છે આ જ્ઞાન પ્રાયઃ લોપ થઈ જાય છે. પછી દ્રાપર થી આ શાસ્ત્ર વગેરે બન્યાં છે. હવે બાપ મુખ્ય વાત કહે છે કે અલફ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. સ્વયં ને આત્મા સમજો. તમે ૮૪ નું ચક્ર લગાવીને આવ્યાં છો. હમણાં તમારી આત્મા દેવતા બની રહી છે. નાની એવી આત્મા માં ૮૪ જન્મો નો અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે, વંડર છે ને. આવાં વંડર ઓફ વર્લ્ડ ની વાત બાપ જ આવી ને સમજાવે છે. કોઈનો ૮૪ નો, કોઈનો ૫૦-૬૦ જન્મો નો પાર્ટ છે. પરમપિતા પરમાત્મા ને પણ પાર્ટ મળેલો છે. ડ્રામા

અનુસાર આ આનાદિ અવિનાશી ડ્રામા છે. શરૂ ક્યારે થયો, બંધ ક્યારે થશે - આ નથી કહી શકાતું કારણ કે આ અનાદિ અવિનાશી ડ્રામા છે. આ વાતો કોઈ જાણતાં નથી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં વાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. હમણાં પરીક્ષા નો સમય ખુબ નજીક છે એટલે પુરુષાર્થ કરી પોતાનું અને સર્વનું કલ્યાણ કરવાનું છે, ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે, ચેરેટી બિગેન્સ એટ હોમ.
2. દેહી-અભિમાની બની અવિનાશી, સાચી કમાણી જમા કરવાની છે. પોતાનું રજીસ્ટર રાખવાનું છે. કોઈ પણ એવું વિકર્મ ન થાય જેનાથી રજીસ્ટર ખરાબ થઈ જાય.

વરદાન :-

નિમિત્ત - પણા ની સ્મૃતિ થી માયા નો ગેટ બંધ કરવા વાળા ડબલ લાઈટ ભવ
જે સદા સ્વયં ને નિમિત્ત સમજી ને ચાલે છે તેમને ડબલ લાઈટ સ્થિતિ નો સ્વતઃ અનુભવ થાય છે. કરનકરાવનહાર કરાવી રહ્યાં છે, હું નિમિત્ત છું - આ જ સ્મૃતિ થી સફળતા થાય છે. હું પણું આવ્યું અર્થાત્ માયા નો ગેટ ખુલ્યો, નિમિત્ત સમજ્યાં અર્થાત્ માયા નો ગેટ બંધ થયો. તો નિમિત્ત સમજવાથી માયાજીત પણ બની જાઓ અને ડબલ લાઈટ પણ બની જાઓ. સાથે-સાથે સફળતા પણ અવશ્ય મળે છે. આ જ સ્મૃતિ નંબરવન લેવાનો આધાર બની જાય છે.

સ્લોગન :-

ત્રિકાળદર્શી બનીને દરેક કર્મ કરો તો સફળતા સહજ મળતી રહેશે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ જે તમને હીરા જેવા બનાવે છે , તેમાં ક્યારેય પણ સંશય ન આવવો જોઈએ , સંશયબુદ્ધિ બનવું એટલે પોતાનું નુકસાન કરવું ”

પ્રશ્ન :- મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનાં ભણતર માં પાસ થવાનો મુખ્ય આધાર શું છે?

ઉત્તર :- નિશ્ચય. નિશ્ચયબુદ્ધિ બનવાનું સાહસ જોઈએ. માયા આ સાહસને તોડે છે. સંશયબુદ્ધિ બનાવી દે છે. ચાલતા-ચાલતા જો ભણતર માં કે ભણાવવા વાળા સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) શિક્ષક માં સંશય આવ્યો તો પોતાનું અને બીજાનું ખુબ નુકસાન કરે છે.

ગીત :- તૂ પ્યાર કા સાગર હૈ ...

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ શિવબાબા સમજાવી રહ્યાં છે, આપ બાળકો બાપની મહિમા કરો છો, તૂ પ્યાર કા સાગર હૈ. એમને જ્ઞાન નો સાગર પણ કહેવાય છે. જ્યારે કે જ્ઞાન નો સાગર એક છે તો બાકી ને કહેશે અજ્ઞાન કારણ કે જ્ઞાન અને અજ્ઞાન નો ખેલ છે. જ્ઞાન છે જ પરમપિતા પરમાત્મા ની પાસે. આ જ્ઞાન થી નવી દુનિયા સ્થાપન થાય છે. એવું નહીં કે કોઈ નવી દુનિયા બનાવે છે. દુનિયા તો અવિનાશી છે જ. ફક્ત જૂની દુનિયાને બદલી નવી બનાવે છે. એવું નહીં કે પ્રલય થઈ જાય છે. આખી દુનિયા ક્યારેય વિનાશ નથી થતી. જૂની છે તે બદલાઈ ને નવી બની રહી છે. બાપે સમજાવ્યું છે આ જૂનું ઘર છે, જેમાં તમે બેઠાં છો. જાણો છો આપણે નવાં ઘર માં જઈશું. જેમ જુનું દિલ્હી છે. હવે જુનું દિલ્હી ખતમ થવાનું છે, તેનાં બદલે હવે નવું બનવાનું છે. હવે નવું કેવી રીતે બને છે? પહેલાં તો તેમાં રહેવાવાળા લાયક જોઈએ. નવી દુનિયામાં તો હોય છે સર્વગુણ સંપન્ન..... આપ બાળકોનું આ લક્ષ-હેતુ પણ છે. પાઠશાળા માં લક્ષ-હેતુ તો રહે છે ને. ભણવા વાળા જાણે છે-હું સર્જન બનીશ, બેરિસ્ટર બનીશ.... અહીંયા તમે જાણો છો આપણે આવ્યાં છીએ - મનુષ્ય થી દેવતા બનવાં. પાઠશાળા માં લક્ષ-હેતુ વગર તો કોઈ બેસી ન શકે. પરંતુ આ એવી વન્ડરફુલ પાઠશાળા છે જે લક્ષ-હેતુ સમજતાં, ભણતાં પછી પણ ભણતર ને છોડી દે છે. સમજે છે આ રોંગ (ખોટું) ભણતર છે. આ લક્ષ-હેતુ છે નહીં, આવું ક્યારેય થઈ ન શકે. ભણાવવા વાળામાં પણ સંશય આવી જાય છે. તે ભણતર માં તો ભણી નથી શકતાં અથવા પૈસા નથી, હિમ્મત નથી તો ભણવાનું છોડી દે છે. એવું તો નહીં કહેશે કે બેરિસ્ટરી નું નોલેજ રોંગ છે, ભણાવવા વાળા રોંગ છે. અહીંયા તો મનુષ્યો ની વન્ડરફુલ બુદ્ધિ છે. ભણતર માં સંશય પડી જાય છે તો કહી દે છે આ ભણતર રોંગ છે. ભગવાન ભણાવતાં જ નથી, બાદશાહી વગેરે કાંઈ નથી મળતી..... આ બધાં ગપોડા છે. આવાં પણ ઘણાં બાળકો ભણતા-ભણતા પછી છોડી દે છે. બધાં પૂછશે તમે તો કહેતાં હતાં અમને ભગવાન ભણાવે છે, જેનાથી મનુષ્ય થી દેવતા બનાય છે પછી આ શું થયું? ના, ના તે બધાં ગપોડા હતાં. કહે આ લક્ષ-હેતુ અમને સમજમાં નથી આવતું. ઘણાં છે જે નિશ્ચય થી ભણતાં હતાં, સંશય આવવાથી ભણતર છોડી દીધું. નિશ્ચય કેવી રીતે થયો પછી સંશયબુદ્ધિ કોણે બનાવ્યાં? તમે કહેશો આ જો ભણત તો ખુબ ઉંચ પદ પામી શકત. ખુબ ભણતાં રહે છે. બેરિસ્ટરી ભણતા-ભણતા અડધા પર છોડી દે છે, બીજા તો ભણીને બેરિસ્ટર બની જાય છે. કોઈ ભણીને પાસ થાય છે, કોઈ નપાસ થઈ જાય છે. પછી કાંઈ ને કાંઈ ઓછું પદ પામી લે છે. આ તો મોટી પરીક્ષા છે. આમાં ખુબ સાહસ જોઈએ. એક તો નિશ્ચયબુદ્ધિ નું સાહસ જોઈએ. માયા એવી છે હમણાં-હમણાં નિશ્ચય, હમણાં સંશય બુદ્ધિ બનાવી દે છે. આવે ઘણાં છે ભણવા માટે પરંતુ કોઈ ડલ બુદ્ધિ હોય છે, નંબરવાર પાસ થાય છે ને. સમાચાર માં પણ લિસ્ટ (સુચિ) નીકળે છે. આ પણ એવું છે, આવે ઘણાં છે ભણવા માટે. કોઈ સારી બુદ્ધિ વાળા છે, કોઈ ડલ બુદ્ધિ છે. ડલ બુદ્ધિ થતા-થતા પછી કોઈને કોઈ સંશય માં આવી ને છોડી દે છે. પછી બીજાઓનું પણ નુકસાન કરાવી દે છે. સંશયબુદ્ધિ વિનશન્તી કહેવાય છે. તે ઉંચ પદ પામી ન શકે. નિશ્ચય પણ છે પરંતુ પૂરું ભણતાં નથી તો થોડી પાસ થશે કારણ કે બુદ્ધિ કોઈ કામ ની નથી. ધારણા નથી થતી. હું આત્મા છું આ ભૂલી જાય છે. બાપ કહે છે હું આપ આત્માઓનો પરમપિતા છું. આપ બાળકો જાણો છો બાપ આવ્યાં છે. કોઈને ખુબ વિઘ્ન પડે છે તો તેમને સંશય આવી જાય છે, કહી દે છે અમને ફલાણી બ્રાહ્મણી થી નિશ્ચય નથી બેસતો. અરે બ્રાહ્મણી કેવી પણ હોય તમારે તો ભણવું જોઈએ ને. શિક્ષક સારું નથી ભણાવતાં તો વિચારે છે આમને ભણવાથી છોડાવી દઈએ. પરંતુ તમારે તો ભણવાનું છે ને. આ ભણતર છે બાપ નું. ભણાવવા વાળા એ સુપ્રીમ શિક્ષક છે. બ્રાહ્મણી પણ

એમનું નોલેજ સંભળાવે છે તો અટેન્શન (ધ્યાન) ભણતર પર હોવું જોઈએ ને. ભણતર વગર પરીક્ષા પાસ નહીં કરી શકશો. પરંતુ બાપ થી નિશ્ચય જ તૂટી પડે છે તો પછી ભણતર છોડી દે છે. ભણતા-ભણતા શિક્ષક માં સંશય આવી જાય છે કે આમનાથી આ પદ મળશે કે નહીં તો પછી છોડી દે છે. બીજાઓને પણ ખરાબ કરી દે છે, ઝલાની કરવાથી વધારે જ નુકસાન કરી દે છે. ખુબ ઘાટો પડી જાય છે. બાપ કહે છે કે અહીંયા જો કોઈ પાપ કરે છે તેમને સોગુણા દંડ પડી જાય છે. એક નિમિત્ત બને છે, અનેકો ને ખરાબ કરવાં. તો જે કંઈ પુણ્ય આત્મા બન્યાં પછી પાપ આત્મા બની જાય છે. પુણ્ય આત્મા બને જ છે આ ભણતર થી અને પુણ્ય આત્મા બનાવવા વાળા એક જ બાપ છે. જો કોઈ નથી ભણી શકતાં તો જરૂર કોઈ ખરાબી છે. બસ કહી દે છે જે નસીબ, અમે શું કરીએ. જેમ કે હાર્ટ ફેલ થઈ જાય છે. તો જે અહીંયા આવીને મરજીવા બને છે, તે પછી રાવણ રાજ્ય માં જઈને મરજીવા બને છે. હીરા જેવું જીવન બનાવી નથી શકતાં. મનુષ્ય હાર્ટ ફેલ થાય છે તો જઈને બીજો જન્મ લેશે. અહીંયા હાર્ટ ફેલ થાય તો આસુરી સંપ્રદાય માં ચાલ્યાં જાય. આ છે મરજીવા જન્મ. નવી દુનિયામાં ચાલવા માટે બાપનાં બને છે. આત્માઓ જશે ને. આપણે આત્માઓ આ શરીરનું ભાન છોડી દઈશું તો સમજશે આ દેહી-અભિમાની છે. આપણે બીજી વસ્તુ છીએ, શરીર બીજી વસ્તુ છે. એક શરીર છોડી બીજું લે છે તો જરૂર અલગ વસ્તુ થઈ ને, તમે સમજો છો અમે આત્માઓ શ્રીમત પર આ ભારતમાં સ્વર્ગની સ્થાપના કરી રહ્યાં છીએ. આ મનુષ્ય ને દેવતા બનાવવાની કળા શીખવાની હોય છે. આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે, સતસંગ કોઈ પણ નથી. સત્ય તો એક જ પરમાત્માને કહેવાય છે. એમનું નામ છે શિવ, એ જ સતયુગ ની સ્થાપના કરે છે. કળયુગ ની આયુ જરૂર પૂરી થવાની છે. આખી દુનિયાનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આ ગોળા નાં ચિત્ર માં ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. દેવતા બનવા માટે સંગમ પર બાપનાં બને છે. બાપ ને છોડ્યાં તો પછી કળયુગ માં ચાલ્યાં જશે. બ્રાહ્મણપણા માં સંશય આવી ગયો તો જઈને શૂદ્ર ઘરાના માં પડશે. પછી દેવતા બની ન શકે.

બાપ આ પણ સમજાવે છે - કેવી રીતે હમણાં સ્વર્ગની સ્થાપના નું ફાઉન્ડેશન (પાયો) પડી રહ્યું છે. ફાઉન્ડેશન ની સેરેમની પછી ઓપનિંગ ની પણ સેરેમની થાય છે. અહીંયા તો છે ગુપ્ત. આ તમે જાણો છો આપણે સ્વર્ગનાં માટે તૈયાર થઈ રહ્યાં છીએ. પછી નર્ક નું નામ નહીં રહેશે. અંત સુધી જ્યાં જીવવાનું છે, ભણવાનું છે જરૂર. પતિત-પાવન એક જ બાપ છે જે પાવન બનાવે છે.

હમણાં આપ બાળકો સમજો છો આ છે સંગમયુગ, જ્યારે બાપ પાવન બનાવવા આવે છે. લખવાનું પણ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ માં મનુષ્ય નર થી નારાયણ બને છે. આ પણ લખેલું છે - આ તમારો ઈશ્વરીય જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે. બાપ હમણાં તમને દિવ્ય દૃષ્ટિ આપે છે. આત્મા જાણે છે આપણું ૮૪ નું ચક્ર હવે પૂરું થયું છે. આત્માઓને બાપ બેસી સમજાવે છે. આત્મા ભણે છે ભલે દેહ-અભિમાન ઘડી-ઘડી આવી જશે કારણ કે અડધાકલ્પ નું દેહ-અભિમાન છે ને. તો દેહી-અભિમાની બનવામાં સમય લાગે છે. બાપ બેઠાં છે, સમય મળેલો છે. ભલે બ્રહ્માની આયુ ૧૦૦ વર્ષ કહે છે અથવા ઓછી પણ હોય. સમજો બ્રહ્મા ચાલ્યાં જાય, એવું તો નહીં સ્થાપના નહીં થશે. તમે સેના તો બેઠી છો ને. બાપે મંત્ર આપી દીધો છે, ભણવાનું છે. સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આ પણ બુદ્ધિ માં છે. યાદ ની યાત્રા પર રહેવાનું છે. યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. ભક્તિમાર્ગ માં બધાથી વિકર્મ થયાં છે. જૂની દુનિયા અને નવી દુનિયા બંને નાં ગોળા તમારી સામે છે. તો તમે લખી શકો છો જૂની દુનિયા રાવણ રાજ્ય મુર્દાબાદ, નવી દુનિયા જ્ઞાન માર્ગ રામ રાજ્ય જિંદાબાદ. જે પૂજ્ય હતાં તે જ પૂજારી બન્યાં છે. કૃષ્ણ પણ પૂજ્ય ગોરા હતાં પછી રાવણ રાજ્ય માં પુજારી શ્યામ બની જાય છે. આ સમજાવવું તો સહજ છે. પહેલા-પહેલા જ્યારે પૂજા શરૂ થાય છે તો મોટા-મોટા હીરાઓનું લિંગ બનાવે છે, મોસ્ટ વેલ્યુબલ (ખુબ મુલ્યવાન) હોય છે કારણ કે બાપે એટલાં સાહુકાર બનાવ્યાં છે ને. એ પોતે જ હીરો છે, તો આત્માઓને પણ હીરા જેવી બનાવે છે, તો એમને હીરા બનાવીને રાખવા જોઈએ ને. હીરો હંમેશા વચમાં રાખે છે. પુખરાજ વગેરે નાં સાથે તો તેનું મુલ્ય નહીં રહેશે એટલે હીરા ને વચમાં રખાય છે. આમનાં દ્વારા ૮ રત્ન વિજય માળા નાં દાણા બને છે, સૌથી વધારે વેલ્યુ હોય છે હીરા ની. બાકી તો નંબરવાર બને છે. બનાવે શિવબાબા છે, આ બધી વાતો બાપ વગર તો કોઈ સમજાવી ન શકે. ભણતા-ભણતા આશ્ચર્યવત બાબા-બાબા કહન્ટી પછી ચાલ્યાં જાય છે. શિવબાબા ને બાબા કહે છે, તો એમને ક્યારેય ન છોડવા જોઈએ. પછી કહેવાય તકદીર. કોઈની તકદીર માં વધારે નથી તો પછી કર્મ જ એવાં કરે છે તો સોગુણા દંડ ચઢી જાય છે. પુણ્ય આત્મા બનવા માટે પુરુષાર્થ કરી અને પછી પાપ કરવાથી સોગુણા પાપ થઈ જાય છે પછી જામડા (બટકા) રહી જાય છે, વૃદ્ધિ ને પામી નથી શકતાં. સોગુણા દંડનો ઉમેરો થવાથી અવસ્થા જોર નથી ભરતી. બાપ જેમનાથી તમે હીરા જેવા બનો છો

એમનામાં સંશય કેમ આવવો જોઈએ. કોઈ પણ કારણ થી બાપ ને છોડ્યાં તો કમબખ્ત કહેશે. ક્યાંય પણ રહીને બાપને યાદ કરવાનાં છે, તો સજાઓ થી છૂટી જાય. અહીંયા તમે આવો જ છો પતિત થી પાવન બનવાં. પાસ્ટ (ભૂતકાળ) નાં પણ કોઈ એવાં કર્મ કરેલાં છે તો શરીર ની પણ કર્મ ભોગના કેટલી ચાલે છે. હવે તમે તો અડધાકલ્પ માટે આનાથી છૂટો છો. પોતાને જોવાનું છે અમે ક્યાં સુધી પોતાની ઉન્નતિ કરીએ છીએ, બીજાઓની સર્વિસ (સેવા) કરીએ છીએ? લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર પર પણ ઉપર માં લખી શકાય છે કે આ છે વિશ્વમાં શાંતિની રાજાઈ, જે હવે સ્થાપન થઈ રહી છે. આ છે લક્ષ-હેતુ. ત્યાં ૧૦૦ ટકા પવિત્રતા, સુખ-શાંતિ છે. એમનાં રાજ્ય માં બીજો કોઈ ધર્મ હોતો નથી. તો હમણાં જ જે આટલાં ધર્મ છે તેનો જરૂર વિનાશ થશે ને. સમજાવવામાં મોટી (વિશાળ) બુદ્ધિ જોઈએ. નહીં તો પોતાની અવસ્થા અનુસાર જ સમજાવે છે. ચિત્રો ની આગળ બેસી વિચાર ચલાવવા જોઈએ. સમજણ તો મળેલી છે. સમજો છો તો જરૂર સમજાવવાનું છે એટલે બાબા મ્યુઝિયમ ખોલાવતાં રહે છે. ગેટ વે ટૂ હેવન (સ્વર્ગ નાં દ્વાર), આ નામ પણ સારું છે. તે છે દિલ્હી ગેટ, ઈન્ડિયા ગેટ. આ પછી છે સ્વર્ગ નો ગેટ. તમે હવે સ્વર્ગ નાં ગેટ ખોલી રહ્યાં છો. ભક્તિમાર્ગ એવાં મૂંઝાઈ જાય છે જેમ ભૂલ-ભૂલૈયા માં મૂંઝાઈ જાય છે. રસ્તો કોઈને મળતો નથી. બધાં અંદર ફસાઈ જાય છે - માયા નાં રાજ્ય માં. પછી બાપ આવીને નીકાળે છે. કોઈને નીકળવાનું દિલ નથી થતું તો બાપ પણ શું કરશે એટલે બાપ કહે છે મહાન કમબખ્ત પણ અહીંયા જુઓ, જે ભણતર ને છોડી દે છે. સંશય બુદ્ધિ બની જન્મ-જન્માંતર નાં માટે પોતાનું ખૂન કરી દે છે. તકદીર બગડે છે તો પછી એવું થાય છે. ગ્રહચારી બેસવાથી ગોરા બનવાનાં બદલે કાળા બની જાય છે. ગુપ્ત આત્મા ભણે છે, આત્મા જ શરીર થી બધુંજ કરે છે, આત્મા શરીર વગર તો કંઈ કરી નથી શકતી. આત્મા સમજવાની જ મહેનત છે. આત્મા નિશ્ચય નથી કરી શકતાં તો પછી દેહ-અભિમાન માં આવી જાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સુપ્રીમ શિક્ષક નું ભણતર આપણને નર થી નારાયણ બનાવવા વાળું છે, આ જ નિશ્ચય થી અટેન્શન (ધ્યાન) આપીને ભણતર ભણવાનું છે. ભણાવવા વાળા શિક્ષક ને જોવાનાં નથી.
2. દેહી-અભિમાની બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે, મરજીવા બન્યાં છો તો આ શરીર નાં ભાન ને છોડી દેવાનું છે. પુણ્ય આત્મા બનવાનું છે, કોઈ પણ પાપ કર્મ નથી કરવાનું.

વરદાન :- સ્વ - સ્થિતિ ની સીટ પર સ્થિત રહી પરિસ્થિતિઓ પર વિજય પ્રાપ્ત કરવા વાળા માસ્ટર રચતા ભવ કોઈ પણ પરિસ્થિતિ, પ્રકૃતિ દ્વારા આવે છે એટલે પરિસ્થિતિ રચના છે અને સ્વ-સ્થિતિ વાળા રચયિતા છે. માસ્ટર રચતા અથવા માસ્ટર સર્વશક્તિવાન ક્યારેય હાર ખાઈ નથી શકતાં. અસંભવ છે. જો કોઈ પોતાની સીટ છોડે છે તો હાર થાય છે. સીટ છોડવી અર્થાત્ શક્તિહીન બનવું. સીટ નાં આધાર પર શક્તિયો સ્વતઃ આવે છે. જે સીટ થી નીચે આવી જાય તેમને માયા ની ધૂળ લાગી જાય છે. બાપદાદાનાં લાડલા, મરજીવા જન્મધારી બ્રાહ્મણ ક્યારેય દેહ-અભિમાન ની માટીમાં રમી ન શકે.

સ્લોગન :- દૃઢતા કઠોર સંસ્કારો ને પણ મીણ ની જેમ પીગાળી (ખતમ કરી) દે છે.

“ સદા નાં સ્નેહી બનો ”

આજે સ્નેહ નાં સાગર બાપ પોતાનાં સ્નેહી બાળકો થી મળવા માટે આવ્યાં છે. આ રુહાની સ્નેહ દરેક બાળકને સહજયોગી બનાવી દે છે. આ સ્નેહ આખાં જૂનાં સંસાર ને સહજ ભૂલાવવાનું સાધન છે. આ સ્નેહ દરેક આત્માને બાપનાં બનાવવામાં એકમાત્ર શક્તિશાળી સાધન છે. સ્નેહ બ્રાહ્મણ જીવન નું ફાઉન્ડેશન (પાયો) છે. સ્નેહ શક્તિશાળી જીવન બનાવવાનું, પાલના નો આધાર છે. સર્વ જે પણ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ બાપ ની પાસે સમુખ પહોંચી છે, તે સર્વ નાં પહોંચવાનો આધાર પણ સ્નેહ છે. સ્નેહ ની પાંખો થી ઉડતાં આવીને મધુવન નિવાસી બને છે. બાપદાદા સર્વ સ્નેહી બાળકોને જોઈ રહ્યાં હતાં કે સ્નેહી તો બધાં બાળકો છે પરંતુ અંતર શું છે! નંબરવાર કેમ બને છે, કારણ? સ્નેહી બધાં છે પરંતુ કોઈ છે સદા સ્નેહી અને કોઈ છે સ્નેહી. અને ત્રીજા છે સમય પ્રમાણે સ્નેહ નિભાવવા વાળા. બાપદાદાએ ત્રણ પ્રકાર નાં સ્નેહી જોયાં.

જે સદા સ્નેહી છે તે લવલીન (પ્રેમ માં મગન) હોવાનાં કારણે મહેનત અને મુશ્કેલી થી સદા ઊંચા રહે છે. ન મહેનત કરવી પડે, ન મુશ્કેલી નો અનુભવ થાય કારણ કે સદા સ્નેહી હોવાનાં કારણે તેમની આગળ પ્રકૃતિ અને માયા બંને હમણાં થી દાસી બની જાય અર્થાત્ સદા સ્નેહી આત્મા માલિક બની જાય તો પ્રકૃતિ, માયા સ્વતઃ જ દાસી રૂપ માં આવી જાય. પ્રકૃતિ, માયા ની હિંમત નથી જે સદા સ્નેહી નો સમય કે સંકલ્પ પોતાની તરફ કરે. સદા સ્નેહી આત્માઓનો દરેક સમય, દરેક સંકલ્પ છે જ બાપ ની યાદ અને સેવા નાં પ્રતિ એટલે પ્રકૃતિ અને માયા પણ જાણે છે કે આ સદા સ્નેહી બાળકો સંકલ્પ થી પણ ક્યારેય અમારા અધીન નથી થઈ શકતાં. સર્વ શક્તિઓની અધિકારી આત્માઓ છે. સદા સ્નેહી આત્માની સ્થિતિ નું જ ગાયન છે. એક બાપ બીજું ન કોઈ. બાપ જ સંસાર છે.

બીજો નંબર :- સ્નેહી આત્માઓ, સ્નેહ માં રહે જરૂર છે પરંતુ સદા ન હોવાનાં કારણે ક્યારેક-ક્યારેક મન નાં સંકલ્પ દ્વારા પણ ક્યાંય બીજી તરફ સ્નેહ જાય છે. ખુબ થોડું વચ્ચે-વચ્ચે સ્વયંને પરિવર્તન કરવાનાં કારણે ક્યારેક મહેનત નો, ક્યારેક મુશ્કેલી નો અનુભવ કરે. પરંતુ ખુબ થોડોક. જ્યારે પણ કોઈ પ્રકૃતિ કે માયાનો સૂક્ષ્મ વાર થઈ જાય છે તો તે સમયે સ્નેહનાં કારણે યાદ જલ્દી આવી જાય છે અને યાદની શક્તિ થી પોતાને ખુબ જ જલ્દી પરિવર્તન પણ કરી લે છે. પરંતુ થોડોક સમય અને છતાં પણ સંકલ્પ મુશ્કેલ અથવા મહેનત માં લાગી જાય છે. ક્યારેક-ક્યારેક સ્નેહ સાધારણ થઈ જાય. ક્યારેક-ક્યારેક સ્નેહ માં લવલીન રહે. સ્ટેજ (અવસ્થા) માં ફરક પડતો રહે. પરંતુ છતાં પણ વધારે સમય અથવા સંકલ્પ વ્યર્થ નથી જતો એટલે સ્નેહી છે પરંતુ સદા સ્નેહી ન હોવાનાં કારણે સેકન્ડ (બીજો) નંબર થઈ જાય.

ત્રીજા છે :- સમય પ્રમાણે સ્નેહ નિભાવવા વાળા. એવી આત્માઓ સમજે છે કે સાચો સ્નેહ સિવાય બાપનાં બીજા કોઈ થી મળી નથી શકતો અને આ જ રુહાની સ્નેહ સદા નાં માટે શ્રેષ્ઠ બનાવવા વાળો છે. જ્ઞાન અર્થાત્ સમજ પૂરી છે અને આ જ સ્નેહી જીવન પ્રિય પણ લાગે છે. પરંતુ કોઈ પોતાનાં દેહનાં લગાવ નાં સંસ્કાર અથવા કોઈ પણ વિશેષ જૂનાં સંસ્કાર અથવા કોઈ વ્યક્તિ કે વસ્તુ નાં સંસ્કાર અથવા વ્યર્થ સંકલ્પો નાં સંસ્કાર વશ કંટ્રોલિંગ પાવર ન હોવાનાં કારણે વ્યર્થ સંકલ્પો નો બોજ છે. અથવા સંગઠન ની શક્તિની ખોટ હોવાનાં કારણે સંગઠનમાં સફળ નથી થઈ શકતાં. સંગઠન ની પરિસ્થિતિ સ્નેહ ને સમાપ્ત કરી પોતાની તરફ ખેંચી લે છે. અને કોઈ સદા જ દિલ-શિકસ્ત જલ્દી થાય છે. હમણાં-હમણાં ખુબ સારા ઉડતાં હશે અને હમણાં-હમણાં જુઓ તો પોતાને પોતાથી જ દિલશિકસ્ત. આ સ્વયં થી દિલશિકસ્ત થવાનાં સંસ્કાર પણ સદા સ્નેહી બનવા નથી દેતાં. કોઈને કોઈ પ્રકાર નાં સંસ્કાર પરિસ્થિતિની તરફ, પ્રકૃતિની તરફ આકર્ષિત કરી દે છે. અને જ્યારે હલચલ માં આવી જાય છે તો સ્નેહ નો અનુભવ હોવાનાં કારણે, સ્નેહી જીવન પ્રિય લાગવાનાં કારણે પછી બાપ ની યાદ આવે છે. પ્રયત્ન કરે છે કે હમણાં ફરી થી બાપનાં સ્નેહ માં સમાઈ જઈએ. તો સમય પ્રમાણે, પરિસ્થિતિ પ્રમાણે હલચલ માં આવવાનાં કારણે ક્યારેક યાદ કરે છે, ક્યારેક યુદ્ધ કરે છે. યુદ્ધ વાળું જીવન વધારે હોય અને સ્નેહ માં

સમાવવા વાળું જીવન તેનાં અંતરમાં ઓછું હોય છે એટલે ત્રીજો નંબર બની જાય છે. છતાં પણ વિશ્વની સર્વ આત્માઓથી ત્રીજો નંબર પણ અતિ શ્રેષ્ઠ જ કહેશું કારણ કે બાપ ને ઓળખ્યાં, બાપનાં બન્યાં, બ્રાહ્મણ પરિવાર નાં બન્યાં. ઊંચે થી ઊંચી બ્રાહ્મણ આત્માઓ બ્રહ્માકુમાર, બ્રહ્માકુમારી કહેવાઓ એટલે દુનિયાનાં અંતરમાં તે પણ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છે. પરંતુ સંપૂર્ણતા નાં અંતર માં ત્રીજો નંબર છે. તો સ્નેહી બધાં છે પરંતુ નંબરવાર છે. નંબરવન સદા સ્નેહી આત્માઓ સદા કમળ પુષ્પ સમાન ન્યારી અને બાપની અતિ પ્યારી છે. સ્નેહી આત્માઓ ન્યારી છે પ્યારી પણ છે પરંતુ બાપ સમાન શક્તિશાળી વિજયી નથી. લવલીન નથી પરંતુ સ્નેહી છે. તેમનું વિશેષ આ જ સ્લોગન (મંત્ર) છે - તમારા છીએ, તમારા રહીશું. સદા આ ગીત ગાતાં રહે. તો પણ સ્નેહ છે એટલે ૮૦ ટકા સેફ (સુરક્ષિત) રહે છે. પરંતુ છતાં પણ ક્યારેક-ક્યારેક શબ્દ આવી જાય. સદા શબ્દ નથી આવતો. અને ત્રીજા નંબર વાળી આત્માઓ ઘડી-ઘડી સ્નેહ નાં કારણે પ્રતિજ્ઞાઓ પણ સ્નેહ થી કરતાં રહે. બસ હવે થી આવું બનવું છે. હવે થી આ કરીશું કારણ કે અંતર તો જાણે છે ને. પ્રતિજ્ઞા પણ કરે, પુરુષાર્થ પણ કરે પરંતુ કોઈને કોઈ વિશેષ જૂનાં સંસ્કાર લગન માં મગન રહેવા નથી દેતાં. વિઘ્ન મગન અવસ્થા થી નીચે લઈ આવે એટલે સદા શબ્દ નથી આવી શકતો પરંતુ ક્યારેક કાંઈ, ક્યારેક કાંઈ હોવાનાં કારણે કોઈને કોઈ વિશેષ કમજોરી રહી જાય છે. એવી આત્માઓ બાપદાદાની આગળ રુહરુહાન પણ ખુબ મીઠી કરે છે. હુજ્જત (ઉત્સાહ) ખુબ દેખાડે છે. કહે છે ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) તો તમારું છે, પરંતુ અમારી તરફ થી કરો પણ તમે અને પામીએ અમે. હુજ્જત થી સ્નેહ થી કહે જ્યારે તમે પોતાનાં બનાવ્યાં છે તો તમે જ જાણો. બાપ કહે છે બાપ તો જાણે પરંતુ બાળકો માને તો ખરા. પરંતુ બાળકો હુજ્જત થી એ જ કહે કે અમે માનીએ કે ન માનીએ તમારે માનવું જ પડશે. તો બાપ ને તો પણ બાળકો પર રહેમ આવે છે કે છે તો બ્રાહ્મણ બાળકો એટલે સ્વયં પણ નિમિત્ત બનેલી આત્માઓ દ્વારા વિશેષ શક્તિ આપે છે. પરંતુ કોઈ શક્તિ લઈને બદલાઈ પણ જાય અને કોઈ શક્તિ મળતાં પણ પોતાનાં સંસ્કારો માં મસ્ત હોવાનાં કારણે શક્તિ ને ધારણ નથી કરી શકતાં. જેમ કોઈ તાકાત ની વસ્તુ ખવડાવો અને તે ખાય જ નહીં, તો શું કરશું!

બાપ વિશેષ શક્તિ આપે પણ છે અને કોઈ-કોઈ ધીરે-ધીરે શક્તિશાળી બનતા-બનતા ત્રીજા નંબર થી બીજા નંબર માં આવી પણ જાય છે. પરંતુ કોઈ-કોઈ ખુબ અલબેલા હોવાનાં કારણે જેટલું લેવું જોઈએ એટલું નથી લઈ શકતાં. ત્રણેય પ્રકાર નાં સ્નેહી બાળકો છે. ટાઈટલ બધાનું સ્નેહી બાળકો છે પરંતુ નંબરવાર છે.

આજે જર્મની વાળાઓનો ટર્ન છે. આખું જ ગ્રુપ નંબરવન છે ને. નંબરવન સમીપ રત્ન છે કારણ કે જે સમાન હોય છે તે જ સમીપ રહે છે. શરીર થી ભલે કેટલાં પણ દૂર હોય પરંતુ દિલ થી એટલાં નજીક છે જે રહે જ દિલ માં છે. સ્વયં બાપ નાં દિલતખ્ત પર રહે છે તેમનાં દિલ માં સ્વતઃ જ બાપ નાં સિવાય બીજું કોઈ નથી કારણ કે બ્રાહ્મણ જીવન માં બાપે દિલ નો જ સોદો કર્યો છે. દિલ લીધું અને દિલ આપ્યું. દિલનો સોદો કર્યો છે ને. દિલ થી બાપનાં સાથે રહો છો. શરીર થી તો કોઈ ક્યાં, કોઈ ક્યાં રહે. બધાને અહીંયા રાખે તો શું બેસીને કરશે! સેવાનાં માટે તો મધુબન માં સાથે રહેવાવાળા ને પણ બહાર મોકલવા પડ્યાં. નહીં તો વિશ્વની સેવા કેવી રીતે થાત. બાપ થી પણ પ્રેમ છે તો સેવા થી પણ પ્રેમ છે એટલે ડ્રામા અનુસાર ભિન્ન-ભિન્ન સ્થાનો પર પહોંચી ગયાં છો અને ત્યાંની સેવાનાં નિમિત્ત બની ગયાં છો. તો આ પણ ડ્રામામાં પાર્ટ નોંધાયેલો છે. પોતાનાં હમજીન્સ ની સેવાનાં નિમિત્ત બની ગયાં. જર્મની વાળા સદા ખુશ રહેવા વાળા છે ને. જ્યારે બાપ થી સદા નો વારસો આટલો સહજ મળી રહ્યો છે તો સદા ને છોડી થોડોક કે ક્યારેક-ક્યારેક નો કેમ લઈએ! દાતા આપી રહ્યાં છે તો લેવાવાળા ઓછું કેમ લે એટલે સદા ખુશીનાં ઝૂલામાં ઝુલતાં રહો. સદા માયાજીત, પ્રકૃતિજીત વિજયી બની વિજય નાં નગારાં વિશ્વ ની આગળ જોર-શોર થી વગાડો.

આજકાલ ની આત્માઓ વિનાશી સાધનો માં અથવા તો ખુબ મસ્ત નશા માં ચૂર છે અને કાં તો દુઃખ અશાંતિ થી થાકેલાં એવી ગહેરી નિંદ્રામાં સૂતેલાં છે જે નાનો અવાજ સાંભળવા વાળા નથી. નશા માં જે ચૂર હોય છે તેમને હલાવવા પડે છે. ગહેરી નિંદ્રાવાળા ને પણ હલાવીને ઉઠાડવા પડે છે. તો હેમ્બર્ગ વાળા શું કરી રહ્યાં છે? સરસ જ શક્તિશાળી ગ્રુપ છે. બધાની બાપ અને ભણતર થી પ્રીત સારી છે. જેમની ભણતર થી પ્રીત છે તે સદા શક્તિશાળી રહે. બાપ અર્થાત મુરલીધર થી પ્રીત એટલે મુરલી થી પ્રીત. મુરલી થી પ્રીત નથી તો મુરલીધર થી પણ પ્રીત નથી. કેટલું પણ કોઈ કહે કે મને બાપ થી પ્રેમ છે પરંતુ ભણવાં માટે સમય નથી. બાપ નથી માનતાં. જ્યાં લગન હોય છે ત્યાં કોઈ વિઘ્ન રહી નથી શકતાં. સ્વતઃ જ સમાપ્ત થઈ જશે. ભણતર ની પ્રીત, મુરલી થી

પ્રીત વાળા, વિઘ્નો ને સહજ પાર કરી લે છે. ઉડતી કળા દ્વારા સ્વયં ઊંચા થઈ જાય. વિઘ્ન નીચે રહી જાય. ઉડતી કળા વાળા માટે પહાડ પણ એક પથ્થર સમાન છે. ભણતર થી પ્રીત રાખવા વાળાઓ માટે બહાનું કોઈ નથી હોતું. પ્રીત, મુશ્કેલી ને સહજ કરી દે છે. એક મુરલી થી પ્રેમ, ભણતર થી પ્રેમ અને પરિવાર નો પ્રેમ કિલ્લો બની જાય છે. કિલ્લા માં રહેવાવાળા સેફ (સુરક્ષિત) થઈ જાય છે. આ ગુપ્તને આ બંને વિશેષતાઓ આગળ વધારી રહી છે. ભણતર અને પરિવાર નાં પ્રેમનાં કારણે એકબીજા ને પ્રેમ નાં પ્રભાવ થી સમીપ બનાવી દે છે. અને પછી નિમિત્ત આત્મા (પુષ્પાલ) પણ પ્રેમવાળી મળી છે. સ્નેહ, ભાષા ને પણ નથી જોતો. સ્નેહ ની ભાષા બધી ભાષાઓથી શ્રેષ્ઠ છે. બધાં તેમને યાદ કરી રહ્યાં છે. બાપદાદા ને પણ યાદ છે. સારું જ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ જોઈ રહ્યાં છે. સેવાની વૃદ્ધિ થઈ રહી છે. જેટલી વૃદ્ધિ કરતાં રહેશે એટલાં મહાન પુણ્ય આત્મા બનવાનું ફળ સર્વ નાં આશીર્વાદ પ્રાપ્ત થતાં રહેશે. પુણ્ય આત્મા જ પૂજ્ય આત્મા બને છે. હમણાં પુણ્ય આત્મા નથી તો ભવિષ્ય માં પૂજ્ય આત્મા નહીં બની શકો. પુણ્ય આત્મા બનવું પણ જરૂરી છે. અચ્છા!

અવ્યક્ત મુરલીઓ થી પસંદ કરેલાં પ્રશ્ન - ઉત્તર

પ્રશ્ન :- બ્રાહ્મણ જીવન નો વિશેષ ગુણ, શ્રંગાર અથવા ખજાનો કયો છે?

જવાબ :- “સંતુષ્ટતા”. જેમ કોઈ પ્રિય વસ્તુ હોય છે તો પ્રિય વસ્તુ ને ક્યારે છોડતાં નથી, સંતુષ્ટતા વિશેષતા છે, બ્રાહ્મણ જીવનનાં પરિવર્તન નો વિશેષ દર્પણ છે. જ્યાં સંતુષ્ટતા છે ત્યાં ખુશી જરૂર છે. જો બ્રાહ્મણ જીવન માં સંતુષ્ટતા નથી તો તે સાધારણ જીવન છે.

પ્રશ્ન :- સંતુષ્ટમણિઓ ની વિશેષતાઓ શું હશે?

જવાબ :- સંતુષ્ટમણિઓ ક્યારેય કોઈ પણ કારણ થી સ્વયં થી, અન્ય આત્માઓ થી, પોતાનાં સંસ્કારો થી, વાયુમંડળ નાં પ્રભાવ થી અસંતુષ્ટ નથી થઈ શકતી. તે એવું ક્યારેય નહીં કહેશે કે અમે તો સંતુષ્ટ છીએ પરંતુ બીજા અસંતુષ્ટ કરે છે. કાંઈ પણ થઈ જાય સંતુષ્ટમણિઓ પોતાને સંતુષ્ટતાની વિશેષતા ને છોડી નથી શકતી.

પ્રશ્ન :- જે સદા સંતુષ્ટ રહે છે તેમની નિશાનીઓ શું હશે?

જવાબ :-

૧- જે સદા સંતુષ્ટ રહે છે તેમનાં પ્રતિ સ્વતઃ સર્વ નો સ્નેહ રહે છે કારણ કે સંતુષ્ટતા બ્રાહ્મણ પરિવાર નાં સ્નેહી બનાવી દે છે.

૨- સંતુષ્ટ આત્માને બધાં સ્વયં: જ સમીપ લાવવાં અથવા દરેક શ્રેષ્ઠ કાર્ય માં સહયોગી બનાવવાનો પ્રયત્ન કરશે.

૩- સંતુષ્ટતા ની વિશેષતા સ્વયં જ દરેક કાર્યમાં ગોલ્ડન ચાન્સલર બનાવી દે છે. તેમને કહેવું કે વિચારવું પણ નથી પડતું.

૪- સંતુષ્ટતા સદા સર્વ નાં સ્વભાવ સંસ્કારને મળાવવા વાળી હોય છે. તેઓ ક્યારેક કોઈનાં સ્વભાવ-સંસ્કાર થી ગભરાવવા વાળા નથી હોતાં.

૫- એમનાથી બધાનો સ્વતઃ દિલ નો પ્રેમ હોય છે. તે પ્રેમ લેવાનાં પાત્ર હોય છે. સંતુષ્ટતા જ તે આત્માની ઓળખ કરાવે છે. દરેકની દિલ થશે તેમનાથી વાત કરીએ, એમની સાથે બેસીએ.

૬- સંતુષ્ટ આત્માઓ સદા માયાજીત છે જ કારણ કે આજ્ઞાકારી છે, સદા મર્યાદાની લકીર નાં અંદર રહે છે.

માયાને દૂર થી જ ઓળખી લે છે.

પ્રશ્ન :- જો સમય પર માયા ને ઓળખી નથી શકતાં, વારંવાર દગો ખાઈ લે છે તો તેનું કારણ શું?

જવાબ :- ઓળખ ઓછી હોવાનું કારણ છે-સદા બાપની શ્રેષ્ઠ મત પર નથી ચાલતાં. કોઈ સમયે ચાલે છે, કોઈ સમયે નહીં. કોઈ સમયે યાદ કરે છે, કોઈ સમયે નહીં. કોઈ સમયે ઉમંગ-ઉત્સાહ માં રહેશે, કોઈ સમયે નહીં. સદા આજ્ઞા ની લકીર નાં અંદર નથી રહેતાં એટલે માયા સમય પર દગો આપી દે છે. માયા માં પારખવાની શક્તિ ખુબ છે, માયા જોવે છે કે આ સમયે આ કમજોર છે, તો તે કમજોરી દ્વારા પોતાનાં બનાવી દે છે. માયા નો આવવાનો રસ્તો છે જ કમજોરી.

પ્રશ્ન :- માયાજીત બનવાનું સહજ સાધન કયું છે?

જવાબ :- સદા બાપનાં સાથે રહો, સાથે રહેવું અર્થાત્ સ્વતઃ મર્યાદાઓની લકીર ની અંદર રહેવું. પછી એક-એક વિકાર ની પાછળ વિજયી બનવાની મહેનત કરવાથી છૂટી જશો. સાથે રહો તો જેવાં બાપ તેવાં આપ. સંગ નો રંગ સ્વતઃ જ લાગી જશે એટલે બીજ ને છોડી ફક્ત શાખાઓ (ડાળીઓ) ને કાપવાની મહેનત નહીં કરો. આજે કામજીત બની ગયાં, કાલે ક્રોધજીત બની ગયાં. ના, સદા વિજયી. ફક્ત બીજરૂપ ને સાથે રાખો તો માયા નું બીજ એવું ભસ્મ થઈ જશે જે પછી ક્યારેય પણ તે બીજ થી અંશ પણ નથી નીકળી શકતો.

વરદાન :- દરેક આત્મા ને હિમ્મત , ઉલ્લાસ અપાવવા વાળા , રહેમદિલ , વિશ્વ કલ્યાણકારી ભવ ક્યારેય પણ બ્રાહ્મણ પરિવાર માં કોઈ કમજોર આત્મા ને, તમે કમજોર છો - એવું નહીં કહેતાં. આપ રહેમદિલ વિશ્વ કલ્યાણકારી બાળકો નાં મુખ થી સદૈવ દરેક આત્માનાં પ્રતિ શુભબોલ નીકળવાં જોઈએ, દિલશિકસ્ત બનાવવા વાળા નહીં. ભલે કોઈ કેટલાં પણ કમજોર હોય, તેમને ઈશારો અથવા શિક્ષા પણ આપવી હોય તો પહેલાં સમર્થ બનાવીને પછી શિક્ષા આપો. પહેલાં ધરણી પર હિમ્મત અને ઉત્સાહ નું હળ ચલાવો પછી બીજ નાખો તો સહજ દરેક બી નું ફળ નીકળશે, આનાથી વિશ્વ કલ્યાણની સેવા તીવ્ર થઈ જશે.

સ્લોગન :- બાપ ની દુવાઓ લેતાં સદા ભરપૂરતા નો અનુભવ કરો.

“ મીઠા બાળકો - તમે આખી દુનિયા નાં સાચાં - સાચાં મિત્ર છો , તમારી કોઈનાથી પણ શત્રુતા ન હોવી જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- તમે રુહાની મિલેટ્રી છો, તમને બાપનું કયું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) મળેલું છે, જેને અમલમાં લાવવાનું છે.

ઉત્તર :- તમને ડાયરેક્શન છે કે બેજ સદા લગાવીને રાખો. કોઈ પણ પૂછે આ શું છે, તમે કોણ છો? તો બોલો, અમે છીએ આખી દુનિયાથી કામની અગ્નિ ને બુઝાવવા વાળા ફાયરબ્રિગેડ (અગ્નિશામક દળ). આ સમયે આખી દુનિયા માં કામ અગ્નિ લાગેલી છે, આપણે બધાને સંદેશ આપીએ છીએ હવે પવિત્ર બનો, દૈવીગુણ ધારણ કરો તો બેડો પાર થઈ જશે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો સહજ યાદ માં બેઠાં છે. કોઈ-કોઈને ડિફિકલ્ટ (મુશ્કેલી) લાગે છે. ખુબ મુંઝાય છે - અમે ટાઈટ (ટકાર) અથવા સ્ટ્રીક (એકાગ્ર) થઈને બેસીએ. બાપ કહે છે એવી કોઈ વાત નથી, કેવી રીતે પણ બેસો. બાપ ને ફક્ત યાદ કરવાનાં છે. આમાં મુશ્કેલાત ની કોઈ વાત નથી. તે હઠયોગી એવાં ટાઈટ થઈને બેસે છે. પગ, પગ પર ચઢાવે છે. અહીંયા તો બાપ કહે છે આરામ થી બેસો. બાપ ને અને ૮૪ નાં ચક્ર ને યાદ કરો. આ છે જ સહજ યાદ. ઉઠતાં-બેસતાં બુદ્ધિ માં રહે. જેમ જુવો આ નાનો બાળક બાપની બાજુમાં બેઠો છે, એને બુદ્ધિ માં મા-બાપ જ યાદ હશે. તમે પણ બાળકો છો ને. બાપ ને યાદ કરવાં તો ખુબ સહજ છે. આપણે બાબા નાં બાળકો છીએ. બાબા થી જ વારસો લેવાનો છે. શરીર નિર્વાહ અર્થ ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં ભલે રહો. ફક્ત બીજાઓની યાદ બુદ્ધિ થી નિકાળી દો. કોઈ હનુમાન ને, કોઈ કોઈ ને, સાધુ વગેરે ને યાદ કરતાં હતાં, તે યાદ છોડી દેવાની છે. યાદ તો કરે છે ને, પૂજા માટે પૂજારી ને મંદિર માં જવું પડે છે, આમાં ક્યાંય જવાની પણ દરકાર નથી. કોઈ પણ મળે બોલો, શિવબાબા નું કહેવું છે મુજ એક બાપ ને યાદ કરો. શિવબાબા તો છે નિરાકાર. જરુર એ સાકાર માં જ આવીને કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો. હું પતિત-પાવન છું. આ તો રાઈટ (સાચાં) અક્ષર છે ને. બાબા કહે છે મને યાદ કરો. તમે બધાં પતિત છો. આ પતિત તમોપ્રધાન દુનિયા છે ને. એટલે બાબા કહે છે કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નહીં કરો. આ તો સારી વાત છે ને. કોઈ ગુરુ વગેરે ની મહિમા નથી કરતાં. બાપ ફક્ત કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા પાપ કપાઈ જશે. આ છે યોગબળ અથવા યોગઅગ્નિ. બેહદનાં બાપ તો સાચું કહે છે ને - ગીતા નાં ભગવાન નિરાકાર જ છે. કૃષ્ણ ની વાત નથી. ભગવાન કહે છે ફક્ત મને યાદ કરો બીજો કોઈ ઉપાય નથી. પાવન થઈને જવાથી ઉંચ પદ પામશો. નહીં તો ઓછું પદ થઈ જશે. અમે તમને બાપનો સંદેશ આપીએ છીએ. હું સંદેશી છું. આ સમજાવવા માં કોઈ તકલીફ નથી. માતાઓ, અહલ્યાઓ, કુબ્જાઓ પણ ઉંચ પદ પામી શકે છે. ભલે અહિંયાં રહેવાવાળા છો કે ઘર ગૃહસ્થ માં રહેવાવાળા છો એવું નથી કે અહિંયાં રહેવાવાળા વધારે યાદ કરી શકે છે. બાબા કહે છે બાહર રહેવા વાળા પણ ખુબ યાદ માં રહી શકે છે. ખુબ સર્વિસ (સેવા) કરી શકે છે. અહિંયાં પણ બાપ થી રિફ્રેશ (તરોતાજા) થઈ ને પછી જાય છે તો અંદર માં કેટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. આ છી-છી દુનિયામાં તો બાકી થોડાં દિવસ છે. પછી ચાલીશું કૃષ્ણપુરી માં. કૃષ્ણ નાં મંદિરને પણ સુખધામ કહે છે. તો બાળકોને અપાર ખુશી થવી જોઈએ. જ્યારે કે તમે બેહદનાં બાપ નાં બન્યાં છો. તમને જ સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવ્યાં હતાં. તમે પણ કહો છો બાબા ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ અમે તમને મળ્યાં હતાં અને ફરી મળીશું. હવે બાપ ને યાદ કરવાથી માયા પર જીત પામવાની છે. હવે આ દુઃખધામ માં તો રહેવાનું નથી. તમે ભણો જ છો સુખધામ માં જવા માટે. બધાએ હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી પાછા જવાનું છે. હું આવ્યો જ છું નવી દુનિયા સ્થાપન કરવાં. બાકી બધી આત્માઓ ચાલી જશે મુક્તિધામ. બાપ કહે છે-હું કાળો નો કાળ છું. બધાને શરીર થી છોડાવી અને આત્માઓ ને લઈ જઈશ. બધાં કહે પણ છે અમે જલ્દી જઈએ. અહિંયાં તો રહેવાનું નથી. આ તો જૂની દુનિયા, જૂનું શરીર છે. હવે બાપ કહે છે હું બધાને લઈ જઈશ. છોડીશ કોઈને પણ નહીં. તમે બધાએ બોલાવ્યો જ છે-હું પતિત-પાવન આવો. ભલે યાદ કરતાં રહે છે પરંતુ અર્થ કાંઈ પણ નથી સમજતાં. પતિત-પાવન ની કેટલી ધૂન લગાવે છે. પછી કહે છે રઘુપતિ રાઘવ રાજા રામ. હવે શિવબાબા તો રાજા બનતાં નથી, રાજાઈ કરતાં નથી. એમને રાજા રામ કહેવું રોંગ (ખોટું) થઈ ગયું. માળા જ્યારે સિમરે છે તો રામ-રામ કહે છે. એમાં ભગવાન ની યાદ આવે છે. ભગવાન તો છે જ શિવ. મનુષ્યો નાં નામ ખુબ રાખી દીધાં છે. કૃષ્ણ ને પણ

શ્યામ સુંદર, વૈકુંઠ નાથ, માખણ ચોર વગેરે-વગેરે ખુબ નામ આપે છે. તમે હમણાં કૃષ્ણ ને માખણ ચોર કહેશો? બિલકુલ નહીં. તમે હમણાં સમજો છો ભગવાન તો એક નિરાકાર છે, કોઈપણ દેહધારી ને ભગવાન કહી ન શકાય. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને પણ નથી કહી શકતાં તો પછી મનુષ્ય પોતાને ભગવાન કેવી રીતે કહી શકે. વૈજયન્તી માળા ફક્ત ૧૦૮ ની ગવાય છે. શિવબાબાએ સ્વર્ગ સ્થાપન કર્યું, એનાં આ માલિક છે. જરૂર એનાથી પહેલા તેમણે આ પુરુષાર્થ કર્યો હશે. તેને કહેવાય છે કે કળયુગ અંત સતયુગ આદિ નો સંગમયુગ. આ છે કલ્પ નો સંગમયુગ. મનુષ્યોએ પછી યુગે-યુગે કહી દીધું છે, અવતાર નામ પણ ભૂલી પછી એમને ઠીકકર-ભિત્તર માં, કણ-કણ માં કહી દીધાં છે. આ પણ છે ડ્રામા. જે વાત પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ જાય છે તેને કહેવાય છે ડ્રામા. કોઈ થી ઝઘડો વગેરે થયો, પાસ (ભૂતકાળ) થયું, તેનું ચિંતન નથી કરવાનું. સારું કોઈ ઓછું વધારે બોલ્યાં, તમે તેમને ભૂલી જાઓ. કલ્પ પહેલાં પણ એવું બોલ્યાં હતાં. યાદ રહેવાથી પછી બગડતાં રહેશે. તે વાત પછી ક્યારેય બોલો પણ નહીં. આપ બાળકોએ સર્વિસ તો કરવાની છે ને. સર્વિસ માં કોઈ વિઘ્ન ન પડવા જોઈએ. સર્વિસ માં કમજોરી ન દેખાડવી જોઈએ. શિવબાબા ની સર્વિસ છે ને. એમાં ક્યારેય જરા પણ ના નહીં કરવી જોઈએ. નહીં તો પોતાનું પદ ભ્રષ્ટ કરી દેશો. બાપ નાં મદદગાર બન્યાં છો તો પૂરી મદદ આપવાની છે. બાપની સર્વિસ કરવામાં જરા પણ દગો નથી આપવાનો. પૈગામ બધાને પહોંચાડવાનો જ છે. બાપ કહેતાં રહે છે મ્યુઝિયમ નું નામ એવું રાખો જે મનુષ્ય જોઈ અંદર ઘુસે અને આવીને સમજે કારણ કે આ નવી વસ્તુ છે ને. મનુષ્ય નવી વસ્તુ જોઈ અંદર ઘુસે છે. આજકાલ બહાર થી આવે છે, ભારત નો પ્રાચીન યોગ શીખવાં. હવે પ્રાચીન અર્થાત્ જૂનાં માં જૂનું, એ તો ભગવાન નું જ શીખવાડેલું છે, જેને ૫ હજાર વર્ષ થયાં. સતયુગ-ત્રેતા માં યોગ હોતો નથી, જેમને શીખવાડ્યો તે તો ચાલ્યાં ગયાં પછી જ્યારે ૫ હજાર વર્ષ બાદ આવે ત્યારે જ આવીને રાજયોગ શીખવાડે. પ્રાચીન અર્થાત્ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભગવાને શીખવાડ્યો હતો. એ જ ભગવાન પછી સંગમ પર જ આવીને રાજયોગ શીખવાડશે, જેનાથી પાવન બની શકાય છે. આ સમયે તો તત્ત્વ પણ તમોપદ્રાવ છે. પાણી પણ કેટલું નુકસાન કરી દે છે. ઉપદ્રવ થતાં રહે છે, જૂની દુનિયામાં. સતયુગ માં ઉપદ્રવ ની વાત જ નથી. ત્યાં તો પ્રકૃતિ દાસી બની જાય છે. અહીંયા પ્રકૃતિ દુશ્મન બનીને દુઃખ આપે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં રાજ્ય માં દુઃખ ની વાત જ નહોતી. સતયુગ હતું. હમણાં ફરી તે સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. બાપ પ્રાચીન રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે, ફરી ૫ હજાર વર્ષ પછી શીખવાડશે, જેમનો પાર્ટ જ છે એ જ ભજવશે. બેહદનાં બાપ પણ પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે હું આમનામાં પ્રવેશ કરી, સ્થાપના કરી ચાલ્યો જાઉં છું. હાહાકાર નાં બાદ પછી જય જયકાર થઈ જાય છે. જૂની દુનિયા ખતમ થઈ જશે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું તો જૂની દુનિયા નહોતી. ૫ હજાર વર્ષ ની વાત છે. લાખો વર્ષ ની વાત હોઈ નથી શકતી. તો બાપ કહે છે બીજી બધી વાતોને છોડી આ સર્વિસ માં લાગી જાઓ, પોતાનું કલ્યાણ કરવાં. રિસાઈ ને સર્વિસ માં દગો ન આપવો જોઈએ. આ છે ઇશ્વરીય સર્વિસ. માયાનાં તોફાન ખુબ આવશે. પરંતુ બાપની ઇશ્વરીય સર્વિસ માં દગો નથી આપવાનો. બાપ સર્વિસ અર્થ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) તો આપતાં રહે છે. મિત્ર-સંબંધી વગેરે જે પણ આવે, બધાનાં સાચાં મિત્ર તો તમે છો. તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ તો આખી દુનિયાનાં મિત્ર છો કારણ કે તમે બાપનાં મદદગાર છો. મિત્રો માં કોઈ શત્રુતા ન હોવી જોઈએ. કોઈ પણ વાત નીકળે બોલો, શિવબાબા ને યાદ કરો. બાપ ની શ્રીમત પર લાગી જવાનું છે. નહીં તો પોતાનું નુકસાન કરી દેશો. ટ્રેન માં તમે આવો છો ત્યાં તો બધાં ફી છે. સર્વિસ નો ખુબ સારો ચાન્સ (તક) છે. બેજ તો ખુબ સારી વસ્તુ છે. દરેકે લગાવીને રાખવાનો છે. કોઈ પૂછે તમે કોણ છો તો બોલો, અમે છીએ ફાયર બ્રિગેડ, જેમ તે ફાયર બ્રિગેડ હોય છે, આગ ને બુઝાવવા માટે. તો આ સમયે આખી સૃષ્ટિ માં કામઅગ્નિ માં બધાં બળી રહ્યાં છે. હવે બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ પર જીત પહેરો. બાપ ને યાદ કરો, પવિત્ર બનો, દૈવી ગુણ ધારણ કરો તો બેડો પાર છે. આ બેજ શ્રીમત થી જ તો બને છે. ખુબ થોડાં બાળકો છે જે બેજ પર સર્વિસ કરે છે. બાબા મુરલીઓમાં કેટલું સમજાવતાં રહે છે. દરેક બ્રાહ્મણ પાસે આ બેજ હોવો જોઈએ, કોઈ પણ મળે તેમને આનાં પર સમજાવવાનું છે, આ છે બાબા, આમને યાદ કરવાનાં છે. અમે સાકાર ની મહિમા નથી કરતાં. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા એક જ નિરાકાર બાપ છે, એમને યાદ કરવાનાં છે. યાદ નાં બળ થી જ તમારાં પાપ કપાઈ જશે. પછી અંત મતી સો ગતિ થઈ જશે. દુઃખધામ થી છૂટી જશો. પછી તમે વિષ્ણુપુરી માં આવી જશો. કેટલી મોટી ખુશખબરી છે. લિટરેચર (સાહિત્ય) પણ આપી શકો છો. બોલો, તમે ગરીબ છો તો ફી આપી શકીએ છીએ. સાહુકારો એ તો પૈસા આપવાં જ જોઈએ કારણ કે આ તો ખુબ છપાવવાનાં હોય છે. આ વસ્તુ એવી છે જેનાથી તમે ફકીર થી વિશ્વનાં માલિક બની જશો. સમજણ તો મળતી રહે છે. કોઈપણ ધર્મ વાળા હોય, બોલો, વાસ્તવ માં તમે આત્મા છો, પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. હવે વિનાશ સામે ઊભો છે, આ દુનિયા બદલવા વાળી છે. શિવબાબા ને યાદ કરશો તો વિષ્ણુપુરી માં આવી જશો. બોલો, આ તમને કરોડો પક્ષો ની વસ્તુ આપે છે. બાબાએ

કેટલું સમજાવ્યું છે - બેજ પર સર્વિસ કરવાની છે, પરંતુ બેજ લગાવતાં નથી. લજ્જા આવે છે. બ્રાહ્મણીઓ જે પાટી લઈને આવે છે અથવા ક્યાંય ઓફીસ વગેરે માં એકલી જાય છે, તો આ બેજ જરૂર લગાવેલો રહેવો જોઈએ, જેમને તમે આનાં પર સમજાવશો તે ખુબ ખુશ થશે. બોલો, અમે એક બાપ ને જ માનીએ છીએ, એ જ બધાને સુખ-શાંતિ આપવા વાળા છે, એમને યાદ કરો. પતિત આત્મા તો જઈ ન શકે. હમણાં આ જૂની દુનિયા બદલાઈ રહી છે. આવી-આવી રસ્તા માં સર્વિસ કરતાં આવડવું જોઈએ. તમારું નામ ખુબ થશે, બાબા સમજે છે કદાચ લજ્જા આવે છે એટલે બેજ પહેરી સર્વિસ નથી કરતાં. એક તો બેજ, સીડી નું ચિત્ર અથવા ત્રિમૂર્તિ, ગોળો અને ઝાડ નું ચિત્ર સાથે હોય, આપસ માં બેસી એક-બીજા ને સમજાવો તો બધાં ભેગાં થઈ જશે. પૂછશે આ શું છે? બોલો, શિવબાબા આમનાં દ્વારા આ નવી દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો, પવિત્ર બનો. અપવિત્ર તો પાછાં જઈ નહીં શકે. એવી મીઠી-મીઠી વાતો સંભળાવી જોઈએ. તો ખુશી થી બધાં સાંભળશે. પરંતુ કોઈ ની બુદ્ધિ માં બેસતું નથી. સેવાકેન્દ્ર પર ક્લાસ માં જાઓ છો તો પણ બેજ લગાવેલો રહે. મિલેટ્રી વાળાઓ ને અહીં બિલ્લો (બેજ) લાગેલો હોય છે. તેમને ક્યારેય લજ્જા આવે છે શું? તમે પણ રુહાની મિલેટ્રી છો ને. બાપ ડાયરેક્શન આપે છે પછી અમલ માં કેમ નથી લાવતાં. બેજ લગાવેલો હશે તો શિવબાબા ની યાદ પણ રહેશે - અમે શિવબાબા નાં બાળકો છીએ. દિવસ-પ્રતિદિવસ સેવાકેન્દ્રો પણ ખુલતાં જશે. કોઈને કોઈ નીકળી આવશે. કહેશે ફ્લાણા શહેર માં તમારી બ્રાંચ (શાખા) નથી. બોલો, કોઈ પ્રબંધ કરે મકાન વગેરે નો, નિમંત્રણ આપે તો અમે આવીને સર્વિસ કરી શકીએ છીએ. હિમ્મતે બાળકો મદદે બાપ, બાપ તો બાળકોને જ કહેશે સેવાકેન્દ્ર ખોલો, સર્વિસ કરો. આ બધી શિવબાબા ની દુકાન છે ને. બાળકો દ્વારા ચલાવી રહ્યાં છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ક્યારેય આપસ માં રિસાઈ ને સર્વિસ (સેવા) માં દગો નથી આપવાનો. વિઘ્ન રૂપ નથી બનવાનું. પોતાની કમજોરી નથી દેખાડવાની. બાપનાં પૂરે-પૂરા મદદગાર બનવાનું છે.
2. ક્યારેય કોઈ થી ઝઘડો વગેરે થયો, પાસ થયું (વીતી ગયું), તેનું ચિંતન નથી કરવાનું. કોઈએ ઓછું વધારે કહ્યું, તમે તેને ભૂલી જાઓ. કલ્પ પહેલાં પણ એવું બોલ્યાં હતાં. તે વાત પછી ક્યારેય બોલો પણ નહીં.

વરદાન :- વીતેલી (ભૂતકાળની) વાતો ને રહેમદિલ બની સમાવવા વાળા શુભચિંતક ભવ જો કોઈની વીતેલી (ભૂતકાળ) કમજોરી ની વાતો કોઈ સંભળાવે તો શુભ ભાવના થી કિનારો કરી લો. વ્યર્થ ચિંતન અથવા કમજોરી ની વાતો આપસ માં ન ચાલવી જોઈએ. વીતેલી વાતોને રહેમદિલ બનીને સમાવી લો. સમાવીને શુભ ભાવનાથી તે આત્માનાં પ્રતિ મન્સા સેવા કરતાં રહો. ભલે સંસ્કારો નાં વશ કોઈ ઉલટું કહે, કરે અથવા સાંભળે છે તો તેને પરિવર્તન કરો. એક થી બીજા સુધી, બીજા થી ત્રીજા સુધી આમ વ્યર્થ વાતો ની માળા ન થઈ જાય. આવું અટેન્શન (ધ્યાન) રાખવું અર્થાત્ શુભચિંતક બનવું.

સ્લોગન :- સંતુષ્ટમણી બનો તો પ્રભુ પ્રિય, લોકપ્રિય અને સ્વયંપ્રિય બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - તમારાં ભણતર નો પૂરો આધાર છે યોગ પર , યોગ થી જ આત્મા પવિત્ર બને છે , વિકર્મ વિનાશ થાય છે ”

પ્રશ્ન :- ઘણાં બાળકો બાપ નાં બનીને પછી હાથ છોડી દે છે, કારણ શું હોય છે?

ઉત્તર :- બાપ ને પૂરી રીતે ન ઓળખવાનાં કારણે, પૂરા નિશ્ચયબુદ્ધિ ન હોવાનાં કારણે ૮-૧૦ વર્ષ પછી પણ બાપ ને ફારકતી આપી દે છે, હાથ છોડી દે છે. પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. ૨- ક્રિમિનલ (અપવિત્ર) આંખ થવાથી માયાની ગ્રહચારી બેસી જાય છે, અવસ્થા નીચે ઉપર થતી રહે છે તો પણ ભણતર છૂટી જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ સમજાવી રહ્યાં છે. હમણાં સમજો છો કે, અમે બધાં રુહાની બેહદનાં બાપ નાં બાળકો છીએ, આમને બાપદાદા કહેવાય છે. જેમ તમે રુહાની બાળકો છો તેમ આ(બ્રહ્મા) પણ રુહાની બાળક છે શિવબાબા નાં. શિવબાબા ને રથ તો જરૂર જોઈએ ને એટલે જેમ આપ આત્માઓને ઓર્ગનસ (અવયવો) મળેલાં છે કર્મ કરવાનાં માટે, તેમ શિવબાબા નો પણ આ રથ છે, કારણ કે આ કર્મક્ષેત્ર છે જ્યાં કર્મ કરવાનું હોય છે. તે છે ઘર જ્યાં આત્માઓ રહે છે. આત્માએ જાણ્યું છે આપણું ઘર શાંતિધામ છે, ત્યાં આ ખેલ નથી હોતો. બત્તીઓ (વીજળી) વગેરે કાંઈ નથી હોતી, ફક્ત આત્માઓ રહે છે. અહીંયા આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. તમારી બુદ્ધિ માં છે - આ બેહદ નો ડ્રામા છે. જે એક્ટર્સ છે તેમનું એક્ટ (કર્મ) શરૂ થી લઈને અંત સુધી આપ બાળકો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણો છો. અહીંયા કોઈ સાધુ-સંત વગેરે નથી સમજાવતાં. અહીંયાં અમે બાળકો બેહદ નાં બાપ ની પાસે બેઠા છે. હવે અમારે પાછા જવાનું છે. પવિત્ર તો જરૂર બનવાનું છે આત્માએ. એવું નથી કે શરીર પણ અહીંયા પવિત્ર બનવાનું છે, ના. આત્મા પવિત્ર બને છે. શરીર તો પવિત્ર ત્યારે બને જ્યારે ૫ તત્વ પણ સતોપ્રધાન હોય. હવે તમારી આત્મા પુરુષાર્થ કરી પાવન બની રહી છે. ત્યાં આત્મા અને શરીર બંને પવિત્ર હોય છે. અહીંયા નથી થઈ શકતાં આત્મા પવિત્ર બની જાય છે તો પછી જુનું શરીર છોડે છે, પછી નવાં તત્વો થી નવાં શરીર બને છે. તમે જાણો છો આપણી આત્મા બેહદનાં બાપ ને યાદ કરે છે કે નથી કરતી? આ તો દરેકે પોતાનાથી પૂછવાનું છે. ભણતર નો બધો આધાર છે યોગ પર. ભણતર તો સહજ છે, સમજી ગયાં છો કે ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, મુખ્ય છે જ યાદ ની યાત્રા. આ અંદર ગુપ્ત છે. જોવામાં થોડી આવે છે. બાબા ન કહી શકે કે આ વધારે યાદ કરે છે કે ઓછું. હાં, જ્ઞાન માટે બતાવી શકે છે કે આ જ્ઞાન માં ખુબ હોશિયાર છે. યાદ નું તો કંઈ જોવામાં નથી આવતું. જ્ઞાન મુખ થી બોલાય છે. યાદ તો છે અજપાજપ. જાપ અક્ષર ભક્તિમાર્ગ નો છે, જાપ એટલે કોઈનું નામ જપવું. અહીંયા તો આત્માએ પોતાનાં બાપને યાદ કરવાનાં છે.

તમે જાણો છો આપણે બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં પવિત્ર બનતાં-બનતાં મુક્તિધામ-શાંતિધામ માં જઈને પહોંચશું. એવું નહીં કે ડ્રામા થી મુક્ત થઈ જઈશું. મુક્તિનો અર્થ છે-દુઃખ થી મુક્ત થઈ, શાંતિધામ જઈ પછી સુખધામ આવશે. પવિત્ર જે બને છે તે સુખ ભોગવે છે. અપવિત્ર મનુષ્ય તેમની ખિંદમત (સેવા) કરે છે. પવિત્ર ની મહિમા છે, આમાં જ મહેનત છે. આંખો ખુબ જ દગો આપે છે, નીચે પડે છે. નીચે-ઉપર તો બધાને થવું પડે છે. ગ્રહચારી બધાને લાગે છે. ભલે બાબા કહે, બાળકો પણ સમજાવી શકે છે. પછી કહે છે માતા ગુરુ જોઈએ કારણ કે હવે માતા ગુરુ ની સિસ્ટમ (પ્રથા) ચાલે છે. પહેલાં પિતાઓની હતી. હવે પહેલા-પહેલા કળશ માતાઓને મળે છે. માતાઓ મેજોરીટી (અધિકાંશ) માં છે, કુમારીઓ રાખડી બાંધે છે, પવિત્રતા માટે. ભગવાન કહે છે કામ મહાશત્રુ છે, આનાં પર જીત પહેરો. રક્ષાબંધન પવિત્રતાની નિશાની છે, તે લોકો રાખડી બાંધે છે. પવિત્ર તો બનતાં નથી. તે બધી છે આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) રાખડી, કોઈ પાવન બનાવવા વાળા નથી આમાં તો જ્ઞાન જોઈએ. હમણાં તમે રાખડી બાંધો છો અર્થ પણ સમજાવો છો. આ પ્રતિજ્ઞા કરાવે છે. જેમ સિક્ખ લોકો નું કંગન (કડું) નિશાની હોય છે પરંતુ પવિત્ર તો બનતાં નથી. પતિત ને પાવન બનાવવા વાળા, સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા એક છે, તે પણ દેહધારી નથી. પાણી ની ગંગા તો આંખો થી જોવામાં આવે છે. બાપ જે સદ્ગતિ દાતા છે, એમને આ આંખોથી નથી જોઈ શકાતાં. આત્માને કોઈપણ જોઈ નથી શકતાં કે આ શું વસ્તુ છે. કહે પણ છે અમારા શરીર માં આત્મા છે, તેને જોઈ છે? કહેશે ના. બીજી બધી વસ્તુ જેમનું નામ છે તે જોવામાં જરૂર આવે છે. આત્માનું પણ નામ તો છે.

કહે પણ છે ભ્રુટ્ટીની વય માં ચમકે છે અજબ તારો. પરંતુ જોવામાં નથી આવતો. પરમાત્માને પણ યાદ કરે છે, જોવામાં કાંઈ નહીં આવે. લક્ષ્મી-નારાયણ ને જોવાય છે આ આંખો થી. લિંગની ભલે પૂજા કરે છે પરંતુ તે કોઈ યથાર્થ રીતે તો નથી ને. જોવાં છતાં પણ જાણતાં નથી, પરમાત્મા શું? આ કોઈ નથી જાણી શકતું. આત્મા તો ખુબ નાની બિંદી છે. જોવામાં નથી આવતી. ન આત્મા ને, ન પરમાત્માને જોઈ શકાય છે, જાણી શકાય છે. હમણાં તમે જાણો છો અમારાં બાબા આવેલાં છે આમનામાં. આ શરીરની પોતાની આત્મા પણ છે, પછી પરમપિતા પરમાત્મા કહે છે-હું આમનાં રથ પર વિરાજમાન છું એટલે બાપદાદા કહો છો. હવે દાદા ને તો આ આંખોથી જુઓ છો, બાપ ને નથી જોતાં. જાણો છો બાબા જ્ઞાન નાં સાગર છે, એ આ શરીર દ્વારા આપણને જ્ઞાન સંભળાવી રહ્યાં છે. એ જ્ઞાન નાં સાગર પતિત-પાવન છે. નિરાકાર રસ્તો કેવી રીતે બતાવશે? પ્રેરણા થી તો કોઈ કામ નથી થતું. ભગવાન આવે છે આ કોઈને પણ ખબર નથી. શિવજયંતી પણ મનાવે છે તો જરૂર અહીંયા આવતાં હશે ને. તમે જાણો છો હમણાં એ આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. બાબા આમનામાં આવીને ભણાવે છે. બાપ ને પૂરી રીતે ન ઓળખવાનાં કારણે, નિશ્ચય બુદ્ધિ ન હોવાનાં કારણે ૮-૧૦ વર્ષનાં પછી પણ ફારકતી આપી દે છે. માયા બિલકુલ જ આંધળા બનાવી દે છે. બાપ નાં બનીને પછી છોડી દે છે તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. હવે આપ બાળકોને બાપનો પરિચય મળ્યો છે તો બીજાઓને પણ આપવાનો છે. ઋષિ-મુનિ વગેરે બધાં નેતી-નેતી કરતાં ગયાં. પહેલાં તમે પણ જાણતાં નહોતાં. હમણાં તમે કહેશો હાં અમે જાણીએ છીએ તો આસ્તિક થઈ ગયાં. સૃષ્ટિ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આ પણ તમે જાણો છો. આખી દુનિયાં અને તમે પોતે આ ભણતરનાં પહેલાં નાસ્તિક હતાં. હવે બાપે સમજાવ્યું છે તો તમે કહો છો અમને પરમપિતા પરમાત્મા બાપે સમજાવ્યું છે, આસ્તિક બનાવ્યાં છે. આપણે રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નહોતાં જાણતાં. બાપ છે રચતા, બાપ જ સંગમ પર આવીને નવી દુનિયાની સ્થાપના પણ કરે છે અને જૂની દુનિયાનો વિનાશ પણ કરે છે. જૂની દુનિયાનાં વિનાશ માટે આ મહાભારત લડાઈ છે, જેનાં માટે સમજે છે, તે સમયે કૃષ્ણ હતાં. હમણાં તમે સમજો છો-નિરાકાર બાપ હતાં, તેમને જોઈ નથી શકાતાં. કૃષ્ણનું તો ચિત્ર છે, જોવામાં આવે છે. શિવ ને જોઈ નથી શકતાં. કૃષ્ણ તો છે સતયુગ નો પ્રિન્સ (રાજકુમાર). એ જ ફીચર્સ (ચહેરો) ફરી હોઈ ન શકે. કૃષ્ણ પણ ક્યારે કેવી રીતે આવ્યાં, આ પણ કોઈ નથી જાણતું. કૃષ્ણ ને કંસ ની જેલમાં દેખાડે છે. કંસ સતયુગ માં હતો શું? આ થઈ કેવી રીતે શકે. કંસ અસુર ને કહેવાય છે. આ સમયે આખી આસુરી સંપ્રદાય છે ને. એક-બીજા ને મારતાં-કાપતાં રહે છે. દેવી દુનિયા હતી, આ ભૂલી ગયાં છે. ઈશ્વરીય દેવી દુનિયા ઈશ્વરે સ્થાપન કરી. આ પણ તમારી બુદ્ધિમાં છે - નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. હમણાં તમે છો ઈશ્વરીય પરિવાર, પછી ત્યાં હશે દેવી પરિવાર. આ સમયે ઈશ્વર તમને લાયક બનાવી રહ્યાં છે સ્વર્ગ નાં દેવી-દેવતા બનાવવાં. બાપ ભણાવી રહ્યાં છે. આ સંગમયુગ ને કોઈ પણ નથી જાણતાં. કોઈ પણ શાસ્ત્ર માં આ પુરુષોત્તમ યુગ ની વાત નથી. પુરુષોત્તમ યુગ અર્થાત્ જ્યાં પુરુષોત્તમ બનવાનું હોય છે. સતયુગ ને કહેશે પુરુષોત્તમ યુગ. આ સમયે તો મનુષ્ય પુરુષોત્તમ નથી. આને તો કનિષ્ઠ તમોપધાન કહેશે, આ બધી વાતો સિવાય આપ બ્રાહ્મણોનાં બીજા કોઈ નથી સમજી શકતાં. બાપ કહે છે આ છે આસુરી ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા. સતયુગ માં આવું કોઈ વાતાવરણ નથી હોતું. તે હતી શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયા. તેમનાં ચિત્ર છે. બરાબર આ શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયાનાં માલિક હતાં. ભારતનાં રાજાઓ થઈને ગયાં છે જે પૂજાય છે. પૂજ્ય પવિત્ર હતાં, એજ પછી પૂજારી બન્યાં. પૂજારી ભક્તિમાર્ગ ને, પૂજ્ય જ્ઞાનમાર્ગ ને કહેવાય છે. પૂજ્ય સો પૂજારી, પૂજારી પછી પૂજ્ય કેવી રીતે બને છે. આ પણ તમે જાણો છો આ દુનિયામાં પૂજ્ય એક પણ હોઈ ન શકે. પૂજ્ય પરમપિતા પરમાત્મા અને દેવતાઓને જ કહેવાય છે. પરમપિતા પરમાત્મા છે બધાનાં પૂજ્ય. બધાં ધર્મવાળા તેમની પૂજા કરે છે. આવાં બાપ નો જન્મ અહીંયા જ ગવાય છે. શિવ જયંતી છે ને. પરંતુ મનુષ્યો ને કાંઈ ખબર નથી કે એમનો જન્મ ભારત માં થાય છે, આજકાલ તો શિવજયંતી ની હોલી ડે (રજા) પણ નથી કરતાં. જયંતી મનાવો, ન મનાવો, તમારી મરજી. ઓફિશિયલ હોલી ડે (કાયદેસર રજા) નથી. જે શિવજયંતી ને નથી માનતાં, તે તો પોતાનાં કામ પર ચાલ્યાં જાય છે. અનેક ધર્મ છે ને. સતયુગ માં આવી વાતો હોતી નથી. ત્યાં આ વાતાવરણ જ નથી. સતયુગ છે જ નવી દુનિયા, એક ધર્મ. ત્યાં આ ખબર નથી પડતી કે અમારી પાછળ ચંદ્રવંશી રાજ્ય હશે. અહીંયા તમે બધું જાણો છો - આ-આ પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ગયું છે. સતયુગ માં તમે હશો, ત્યાં કયાં પાસ્ટ ને યાદ કરશે? પાસ્ટ તો થયું કળયુગ. તેમની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી સાંભળવા થી શું ફાયદો.

અહીંયા તમે જાણો છો આપણે બાબાની પાસે બેઠાં છીએ. બાબા શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. બાપ આવ્યાં છે સર્વ ની સદ્ગતિ કરવાં. બધી આત્માઓને જરૂર લઈ જશે. મનુષ્ય તો દેહ-અભિમાન માં આવીને કહે છે, બધું માટીમાં મળી જવાનું છે. આ નથી સમજતાં આત્માઓ તો ચાલી જશે, બાકી આ શરીર માટીનાં બનેલાં છે, આ

જૂનું શરીર ખતમ થઈ જાય. આપણે આત્મા એક શરીર છોડી બીજું જઈ લઈએ છીએ. આ, આ દુનિયામાં આપણો અંતિમ જન્મ છે, બધાં પતિત છે, સદૈવ પાવન તો કોઈ રહી નથી શકતું. સતોપ્રધાન સતો, રજો, તમો થાય જ છે. તે લોકો તો કહી દે છે બધાં ઈશ્વર નાં જ રૂપ છે, ઈશ્વરે પોતાનાં અનેક રૂપ બનાવ્યાં છે, ખેલપાલ કરવાં માટે. હિસાબ-કિતાબ કાંઈ નથી જાણતાં. ન ખેલપાલ કરવા વાળા ને જાણે છે. બાપ જ બેસીને વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગોફી સમજાવે છે. ખેલ માં દરેક નો પાર્ટ અલગ-અલગ છે. બધાની પોઝિશન (પદ) અલગ-અલગ છે, જે જેવી પોઝિશન વાળા હોય છે, તેમની મહિમા થાય છે. આ બધી વાતો બાપ સંગમ પર જ સમજાવે છે. સતયુગ માં પછી સતયુગ નો પાર્ટ ચાલશે. ત્યાં આ વાતો નહીં હશે. અહીંયા તમને સૃષ્ટિ ચક્ર નું જ્ઞાન બુદ્ધિ માં ફરતું રહે છે. તમારું નામ જ છે સ્વદર્શન ચક્રધારી. લક્ષ્મી-નારાયણ ને થોડી સ્વદર્શન ચક્ર અપાય છે. આ છે જ અહીંયાનું. મૂળવતન માં ફક્ત આત્માઓ રહે છે, સૂક્ષ્મવતન માં કાંઈ નથી. મનુષ્ય, જનાવર, પશુ પક્ષી વગેરે બધાં અહીંયા હોય છે. સતયુગ માં મોર વગેરે દેખાડે છે. એવું નહીં કે ત્યાં મોર નાં પીછાં કાઢીને પહેરે છે, મોર ને થોડી દુઃખ આપશે. એવું પણ નહીં મોર નું પડેલું પીછું તાજ (મુગટ) માં લગાવશે. ના, તાજ માં પણ જુદી નિશાની આપી દીધી છે. ત્યાં બધી સુંદર વસ્તુઓ હોય છે. ગંદી કોઈ વસ્તુ નું નામ-નિશાન નથી. એવી કોઈ વસ્તુ નથી હોતી જેને જોઈ ને ઘૃણા આવે. અહીંયા તો ઘૃણા આવે છે ને. ત્યાં જનાવરોને પણ દુઃખ નથી હોતું. સતયુગ કેટલું ફર્સ્ટ ક્લાસ હશે. નામ જ છે સ્વર્ગ, હેવન, નવી દુનિયા. અહીંયા તો જૂની દુનિયામાં જુઓ વરસાદ નાં કારણે મકાન પડતાં રહે છે. મનુષ્ય મરી જાય છે. અર્થકવેક (ધરતીકંપ) થશે બધાં દબાઈ ને મરી જશે. સતયુગ માં ખુબ થોડાં હશે પછી પાછળ થી વૃદ્ધિ ને પામતાં રહેશે. પહેલા સૂર્યવંશી હશે. જ્યારે દુનિયા ૨૫ ટકા જૂની થશે તો પાછળ ચંદ્રવંશી થશે. સતયુગ ૧૨૫૦ વર્ષ છે, તે છે ૧૦૦ ટકા નવી દુનિયા. જ્યાં દેવી-દેવતા રાજ્ય કરે છે. તમારામાં પણ ઘણાં આ વાતોને ભૂલી જાય છે. રાજધાની તો સ્થાપન થવાની જ છે. હાર્ટફેલ (દિલશિકસ્ત) નથી થવાનું. પુરુષાર્થ ની વાત છે. બાપ બધાં બાળકો થી એક સમાન તદબીર (પુરુષાર્થ) કરાવે છે. તમે પોતાનાં માટે વિશ્વ પર સ્વર્ગ ની બાદશાહી સ્થાપન કરો છો. પોતાને જોવાનું છે અમે શું બનીશું? અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ પુરુષોત્તમ યુગ માં સ્વર્ગ નાં દેવી-દેવતા બનવાનું ભણતર ભણીને સ્વયં ને લાયક બનાવવાનાં છે. પુરુષાર્થ માં હાર્ટફેલ (દિલ શિકસ્ત) નથી થવાનું.
2. આ બેહદ નાં ખેલ માં દરેક એક્ટર નો પાર્ટ અને પોઝિશન અલગ-અલગ છે, જેવી જેમની પોઝિશન તેવું તેને માન મળે છે, આ બધું રહસ્ય સમજી વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી નું સિમરણ કરી સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે.

વરદાન :- શ્રીમત થી મનમત અને જનમત ની મિલાવટ ને સમાપ્ત કરવા વાળા સાચાં સ્વ કલ્યાણી ભવ બાપે બાળકો ને બધાં ખજાનાઓ સ્વ કલ્યાણ અને વિશ્વ કલ્યાણ નાં પ્રતિ આપ્યાં છે પરંતુ તેને વ્યર્થ તરફ લગાવવાં, અકલ્યાણનાં કાર્યમાં લગાવવાં, શ્રીમત માં મનમત અને જનમત ની મિલાવટ કરવી-આ અમાનત માં ખયાનત છે. હવે આ ખયાનત અને મિલાવટ ને સમાપ્ત કરી રુહાનિયત અને રહેમ ને ધારણ કરો. પોતાનાં ઉપર અને સર્વનાં ઉપર રહેમ કરી સ્વ કલ્યાણી બનો. સ્વ ને જુઓ, બાપ ને જુઓ બીજાઓને નહીં જુઓ.

સ્લોગન :- સદા હર્ષિત એ જ રહી શકે છે જે ક્યાંય પણ આકર્ષિત નથી થતાં.

“ મીઠા બાળકો - સૌથી પહેલા - પહેલા આ જ વિચાર કરો કે મુજ આત્મા પર જે કાટ ચઢેલો છે , તે કેવી રીતે ઉતરે , સોય પર જ્યાં સુધી કાટ (જંક) હશે ત્યાં સુધી ચુંબક ખેંચી નથી શકતું ”

પ્રશ્ન :- પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર તમારે પુરુષોત્તમ બનવા માટે કયો પુરુષાર્થ કરવાનો છે?

ઉત્તર :- કર્મોત્તીત બનવાનો. કોઈ પણ કર્મ સંબંધોની તરફ બુદ્ધિ ન જાય અર્થાત્ કર્મ બંધન પોતાનાં તરફ ન ખેંચે. બધું કનેક્શન (સંબંધ) એક બાપ થી રહે. કોઈ થી પણ દિલ લાગેલું ન હોય. એવો પુરુષાર્થ કરો, ઝરમુઈ ઝગમુઈ માં પોતાનો સમય વ્યર્થ નહીં કરો. યાદ માં રહેવાનો અભ્યાસ કરો.

ગીત :- જાગ સજનિયાં જાગ ...

ઓમ શાંતિ ! રુઠાની બાળકો (આત્માઓ) એ શરીર દ્વારા ગીત સાંભળ્યું? કારણ કે બાપ હમણાં બાળકોને આત્મ-અભિમાની બનાવી રહ્યાં છે. તમને આત્મા નું પણ જ્ઞાન મળે છે. દુનિયા માં એક પણ મનુષ્ય નથી, જેમને આત્માનું સાચું જ્ઞાન હોય. તો પછી પરમાત્માનું જ્ઞાન કેવી રીતે હોઈ શકે? આ બાપ જ બેસી સમજાવે છે. સમજાવવાનું શરીર ની સાથે જ છે. શરીર વગર તો આત્મા કાંઈ કરી નથી શકતી. આત્મા જાણે છે આપણે ક્યાંના નિવાસી છીએ, કોનાં બાળકો છીએ. હમણાં તમે યથાર્થ રીતે જાણો છો. બધાં એક્ઝર્સ પાર્ટધારી છે. ભિન્ન-ભિન્ન ધર્મની આત્માઓ ક્યારે આવે છે, આ પણ તમારી બુદ્ધિ માં છે. બાપ ડિટેલ (વિસ્તાર) નથી સમજાવતાં, મુદ્દા (હોલસેલ) સમજાવે છે. હોલસેલ અર્થાત્ એક સેકન્ડમાં એવી સમજણ આપે છે જે સતયુગ આદિ થી લઈને અંત સુધી ખબર પડી જાય છે કેવી રીતે આપણો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. હમણાં તમે જાણો છો બાપ કોણ છે, એમનો આ ડ્રામાની અંદર શું પાર્ટ છે? આ પણ જાણો છો ઊંચે થી ઊંચા બાપ છે સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા, દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે. શિવજયંતી ગવાયેલી છે. જરૂર કહેશે શિવજયંતી સૌથી ઉંચ છે. ખાસ ભારતમાં જ જયંતી મનાવે છે. જેની-જેની રાજાઈ માં જે ઉચ્ચ પુરુષ ની ભૂતકાળ ની હિસ્ટ્રી સારી હોય છે તો તેમનો સ્ટેમ્પ (મહોર) પણ બનાવે છે. હવે શિવ ની જયંતી પણ મનાવે છે. સમજાવવું જોઈએ સૌથી ઉંચ જયંતી કોની થઈ? કોનો સ્ટેમ્પ બનાવવો જોઈએ? કોઈ સાધુ-સંત અથવા સિક્કો નાં, મુસલમાનો નાં કે અંગ્રેજો નાં, કોઈ ફિલોસોફર (તત્ત્વજ્ઞાની) સારો હશે તો તેમનાં સ્ટેમ્પ બનાવતાં રહે છે. જેમ રાણા પ્રતાપ વગેરે નો પણ બનાવે છે. હવે વાસ્તવ માં સ્ટેમ્પ હોવો જોઈએ બાપ નો, જે સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે. આ સમયે બાપ ન આવે તો સદ્ગતિ કેવી રીતે થાય કારણ કે બધાં રૌરવ નર્ક માં ગોતા ખાઈ રહ્યાં છે. સૌથી ઊંચે થી ઊંચા છે શિવબાબા, પતિત-પાવન. મંદિર પણ શિવનાં ખુબ ઊંચા સ્થાન પર બનાવે છે. કારણ કે ઊંચે થી ઊંચા છે ને. બાપ જ આવીને ભારત ને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે. જ્યારે એ આવે છે ત્યારે સદ્ગતિ કરે છે. તો એ બાપની જ યાદ રહેવી જોઈએ. સ્ટેમ્પ પણ શિવબાબા નો કેવી રીતે બનાવે? ભક્તિમાર્ગ માં તો શિવલિંગ બનાવે છે. એ જ ઊંચે થી ઊંચી આત્મા થયી. ઊંચે થી ઊંચા મંદિર પણ શિવ નાં જ માનશે. સોમનાથ શિવનું મંદિર છે ને. ભારતવાસી તમોપ્રધાન હોવાનાં કારણે આ પણ નથી જાણતાં કે શિવ કોણ છે જેમની પૂજા કરે છે, એમનું ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) તો જાણતાં નથી. રાણા પ્રતાપે પણ લડાઈ કરી, તે તો હિંસા થઈ ગઈ. આ સમયે તો બધાં છે ડબલ હિંસક. વિકાર માં જવું, કામ કટારી ચલાવવી આ પણ હિંસા છે ને. ડબલ અહિંસક તો આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે. મનુષ્યો ને જ્યારે પૂરું જ્ઞાન હોય ત્યારે તો અર્થ સહિત સ્ટેમ્પ નીકળે. સતયુગ માં સ્ટેમ્પ નીકળે જ આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં છે. શિવબાબા નું જ્ઞાન તો ત્યાં રહેતું નથી તો જરૂર ઊંચે થી ઊંચા લક્ષ્મી-નારાયણ નો જ સ્ટેમ્પ લાગતો હશે. હમણાં પણ ભારતનો તે સ્ટેમ્પ હોવો જોઈએ. ઊંચે થી ઊંચા છે ત્રિમૂર્તિ શિવ. તે તો અવિનાશી રહેવો જોઈએ કારણ કે ભારત ને અવિનાશી રાજ-ગાદી આપે છે. પરમપિતા પરમાત્મા જ ભારત ને સ્વર્ગ બનાવે છે. તમારામાં પણ ઘણાં છે જે આ ભૂલી જાય છે કે બાબા આપણને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે. આ માયા ભુલાવી દે છે. બાપને ન જાણવાનાં કારણે ભારતવાસી કેટલી ભૂલો કરતાં આવ્યાં છે. શિવબાબા શું કરે છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. શિવજયંતી નો પણ અર્થ નથી સમજતાં. આ નોલેજ સિવાય બાપ નાં બીજા કોઈને નથી.

હમણાં આપ બાળકોને બાપ સમજાવે છે તમે બીજાઓ ઉપર પણ રહેમ કરો, પોતાનાં ઉપર પણ પોતે જ રહેમ

કરો. શિક્ષક ભણાવે છે આ પણ રહેમ કરે છે ને. આ પણ કહે છે હું શિક્ષક છું. તમને ભણાવું છું. વાસ્તવ માં આનું નામ પાઠશાળા પણ નહીં કહેશું. આ તો ખુબ મોટી યુનિવર્સિટી છે. બાકી તો બધાં છે જુદા નામ. તે કોઈ આખાં યુનિવર્સ (વિશ્વ) માટે કોલેજ તો છે નહીં. તો યુનિવર્સિટી છે જ એક બાપની, જે આખાં વિશ્વની સદ્ગતિ કરે છે. વાસ્તવ માં યુનિવર્સિટી આ એક જ છે. આમનાં દ્વારા જ બધાં મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં જાય છે અર્થાત્ શાંતિ અને સુખને પ્રાપ્ત કરે છે. યુનિવર્સ તો આ થયું ને, એટલે બાબા કહે છે ડરો નહીં આ તો સમજાવવાની વાત છે. એવું પણ થાય છે ઇમરજન્સી (તત્કાલીન) નાં સમય પર કોઈ કોઈનું સાંભળતાં પણ નથી. પ્રજા નું પ્રજા પર રાજ્ય ચાલે છે બીજા કોઈ ધર્મ માં શરૂ થી રાજાઈ નથી ચાલતી. તેઓ તો ધર્મ સ્થાપન કરવા આવે છે. પછી જ્યારે લાખોનાં અંદાજ માં થાય ત્યારે રાજાઈ કરી શકે. અહીંયા તો બાપ રાજાઈ સ્થાપન કરી રહ્યાં છે - યુનિવર્સ નાં માટે. આ પણ સમજાવવાની વાત છે. દેવી રાજધાની આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે - કૃષ્ણ, નારાયણ, રામ વગેરે નાં કાળા ચિત્ર પણ તમે હાથમાં ઉપાડો પછી સમજાવો કૃષ્ણ ને શ્યામ-સુંદર કેમ કહે છે? સુંદર હતાં પછી શ્યામ કેવી રીતે બને છે? ભારત જ હેવન (સ્વર્ગ) હતું, હવે હેલ (નર્ક) છે. હેલ અર્થાત્ કાળા, હેવન અર્થાત્ ગોરા. રામ રાજ્ય ને દિવસ, રાવણ રાજ્ય ને રાત કહેવાય છે. તો તમે સમજાવી શકો છો - દેવતાઓને કાળા કેમ બનાવ્યાં છે. બાપ બેસી સમજાવે છે - તમે છો હમણાં પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર. તેઓ નથી, તમે તો અહીંયા બેઠાં છો ને. અહીંયા તમે છો જ સંગમયુગ પર, પુરુષોત્તમ બનવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. વિકારી પતિત મનુષ્યો થી તમારું કોઈ કનેક્શન (સંબંધ) જ નથી, હાં, હમણાં કર્માતીત અવસ્થા નથી થઈ એટલે કર્મ સંબંધો થી પણ દિલ લાગી જાય છે. કર્માતીત બનવાં માટે જોઈએ યાદ ની યાત્રા. બાપ સમજાવે છે તમે આત્મા છો, તમારો પરમાત્મા બાપ ની સાથે કેટલો લવ (પ્રેમ) હોવો જોઈએ. ઓહો! બાબા અમને ભણાવે છે. તે ઉમંગ કોઈ માં રહેતો નથી. માયા ઘડી-ઘડી દેહ-અભિમાન માં લાવી દે છે. જ્યારે કે સમજો છો શિવબાબા આપણી આત્માઓથી વાત કરી રહ્યાં છે, તો તે કશિશ, તે ખુશી રહેવી જોઈએ ને. જે સોય પર જરા પણ જંક નહીં હશે તે ચુંબકનાં આગળ તમે રાખશો તો ફટ થી ચીટકી જશે. થોડો પણ કાટ હશે તો ચીટકશે નહીં. કશિશ નહીં થાય. જ્યાંથી નહીં હોય પછી તે તરફ થી ચુંબક ખેંચશે. બાળકો માં કશિશ ત્યારે હશે જ્યારે યાદ ની યાત્રા પર હશે. કાટ હશે તો ખેંચી નહીં શકે. દરેક સમજી શકે છે અમારી સોય બિલકુલ પવિત્ર થઈ જશે તો કશિશ પણ થશે. કશિશ નથી થતી કારણ કે કાટ ચઢેલો છે. તમે ખુબ યાદ માં રહો છો તો વિકર્મ ભસ્મ થાય છે. અચ્છા, પછી જો કોઈ પાપ કરે છે તો તે સોગણો દંડ થઈ જાય છે. કાટ ચઢી જાય છે, યાદ નથી કરી શકતાં. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો, યાદ ભૂલવાથી કાટ ચઢી જાય છે. તો તે કશિશ, લવ (પ્રેમ) નથી રહેતો. કાટ ઉતરેલો હશે તો પ્રેમ હશે, ખુશી પણ રહેશે. ચહેરો ખુશનુમ: (હર્ષિત) રહેશે. તમારે ભવિષ્ય માં એવા બનવાનું છે. સર્વિસ (સેવા) નથી કરતાં તો જૂની સડેલી વાતો કરતાં રહે છે. બાપ થી બુદ્ધિયોગ જ તોડાવી દે છે. જે કાંઈ ચમક હતી, તે પણ ગુમ થઈ જાય છે. બાપ થી જરા પણ પ્રેમ નથી રહેતો. પ્રેમ તેમનો રહેશે જે સારી રીતે બાપ ને યાદ કરતાં હશે. બાપને પણ તેમનાથી કશિશ થશે. આ બાળક સર્વિસ પણ સારી કરે છે અને યોગમાં રહે છે. તો બાપ નો પ્રેમ તેમનાં પર રહે છે. પોતાનાં ઉપર ધ્યાન રાખે છે, અમારાથી કોઈ પાપ તો નથી થયું. જો યાદ નહિં કરશો તો કાટ કેવી રીતે ઉતરશે. બાપ કહે છે ચાર્ટ રાખો તો કાટ ઉતરી જશે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે તો કાટ ઉતરવો જોઈએ. ઉતરે પણ છે પછી ચઢે પણ છે. સોગુણા દંડ પડી જાય છે. બાપ ને યાદ નથી કરતાં તો કાંઈ ને કાંઈ પાપ કરી લે છે. બાપ કહે છે કાટ ઉતર્યા વગર તમે મારી પાસે આવી નહીં શકો. નહીં તો પછી સજા ખાવી પડશે. મોચરા (સજાઓ) પણ મળશે, પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જાય. બાકી બાપ થી વારસો શું મળ્યો? એવાં કર્મ ન કરવા જોઈએ જે ખુબ જ કાટ ચઢી જાય. પહેલા તો પોતાનો કાટ ઉતારવાનો ખ્યાલ રાખો. ખ્યાલ નથી કરતાં તો પછી બાપ સમજશે આમની તકદીર માં નથી. ક્વોલિફિકેશન (લાયકાત) જોઈએ. સારા કેરેક્ટર્સ (ચરિત્ર) જોઈએ. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં કેરેક્ટર તો ગવાયેલાં છે. આ સમય નાં મનુષ્યો તેમની આગળ પોતાનું કેરેક્ટર વર્ણન કરે છે. શિવબાબા ને જાણતાં જ નથી, સદ્ગતિ કરવા વાળા તો એ જ છે, સંન્યાસીઓની પાસે જાય છે. પરંતુ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે જ એક. બાપ જ સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરે છે પછી તો નીચે જ ઉતરવાનું છે. બાપનાં સિવાય કોઈ પાવન બનાવી ન શકે. મનુષ્ય ખાડા ની અંદર જઈને બેસે છે, આનાથી તો ગંગા માં જઈને બેસે તો સાફ થઈ જાય કારણ કે પતિત-પાવની ગંગા કહે છે ને. મનુષ્ય શાંતિ ઈચ્છે છે તો તે જ્યારે ઘરે જશે ત્યારે પાઈ પૂરો થશે. આપણું આત્માઓનું ઘર છે જ નિર્વાણધામ. અહીંયા શાંતિ ક્યાંથી આવી? તપસ્યા કરે છે, તે પણ કર્મ કરે છે ને, કરીને શાંતિ માં બેસી જશે. શિવબાબા ને તો જાણતાં જ નથી. તે બધું છે ભક્તિમાર્ગ, પુરુષોત્તમ સંગમયુગ એક જ છે, જ્યારે કે બાપ આવે છે. આત્મા સ્વચ્છ બની મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં ચાલી જાય છે. જે મહેનત કરશે તે રાજ્ય કરશે, બાકી જે મહેનત નહીં કરશે તે સજાઓ ખાશે. શરૂ માં સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો હતો,

સજાઓનો. પછી અંત માં પણ સાક્ષાત્કાર થશે. જોશે અમે શ્રીમત પર ન ચાલ્યાં ત્યારે આ હાલ થયો છે. બાળકોએ કલ્યાણકારી બનવાનું છે. બાપ અને રચના નો પરિચય આપવાનો છે. જેમ સોય ને માટીનાં તેલ (કેરોસીન) માં નાખવાથી કાટ ઉતરી જાય છે, એમ બાપની યાદ માં રહેવાથી પણ કાટ ઉતરે છે. નહીં તો તે કશિશ, તે પ્રેમ બાપ માં નથી રહેતો. પ્રેમ બધો ચાલ્યો જાય છે મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરે માં, મિત્ર-સંબંધીઓનાં પાસે જઈને રહે છે. ક્યાં તે કાટ ખાધેલો સંગ અને ક્યાં આ સંગ. કાટ ખાધેલી વસ્તુ નાં સંગ માં તેને પણ કાટ ચઢી જશે. કાટ ઉતારવા માટે જ બાપ આવે છે. યાદ થી જ પાવન બનશે. અડધાકલ્પ થી ખુબ જોર થી કાટ ચઢેલો છે. હવે બાપ ચુંબક કહે છે મને યાદ કરો. બુદ્ધિનો યોગ જેટલો મારી સાથે હશે એટલો કાટ ઉતરશે. નવી દુનિયા તો બનવાની જ છે, સતયુગ માં પહેલાં ખુબ નાનું ઝાડ હોય છે - દેવી-દેવતાઓનું, પછી વૃદ્ધિને પામે છે. અહીંયાથી જ તમારી પાસે આવીને પુરુષાર્થ કરતાં રહે છે. ઉપર થી કોઈ નથી આવતાં. જેમ બીજા ધર્મવાળાઓનાં ઉપર થી આવે છે. અહીંયા તમારી રાજધાની તૈયાર થઈ રહી છે. બધો આધાર ભણતર પર છે. બાપ ની શ્રીમત પર ચાલવા પર છે, બુદ્ધિયોગ બહાર જતો રહે છે તો પણ કાટ લાગી જાય છે. અહીંયા આવે છે તો બધો હિસાબ-કિતાબ ચુકતું કરી, જીવતે જીવ બધું કંઈ ખતમ કરીને આવે છે. સન્યાસી પણ સન્યાસ કરે છે તો પણ કેટલાં સમય સુધી બધું યાદ આવતું રહે છે.

આપ બાળકો જાણો છો હમણાં આપણને સત નો સંગ મળે છે. આપણે આપણા બાપની યાદમાં જ રહીએ છીએ. મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરે ને જાણો તો છો ને. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં, કર્મ કરતાં બાપ ને યાદ કરે છે, પવિત્ર બનવાનું છે, બીજાઓને પણ શીખવાડવાનું છે. પછી તકદીર માં હશે તો ચાલી પડશે. બ્રાહ્મણ કુળ નાં જ નહીં હશે તો દેવતાકુળ માં કેવી રીતે આવશે? ખુબ સહજ પોઇન્ટસ (જ્ઞાન) અપાય છે, જે ઝટ કોઈની બુદ્ધિ માં બેસી જાય. વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ વાળું ચિત્ર પણ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. હવે તે સાવરન્ટી (રાજધાની) તો છે નહીં. દેવી સાવરન્ટી હતી, જેને સ્વર્ગ કહેવાતું હતું. હમણાં તો પંચાયતી રાજ્ય છે, સમજાવવામાં કોઈ વાંધો નથી. પરંતુ કાટ નીકળેલો હોય તો કોઈને તીર લાગે. પહેલાં કાટ નીકળવાની કોશિશ કરવી જોઈએ. પોતાનું કેરેક્ટર જોવાનું છે. રાત-દિવસ અમે શું કરીએ છીએ? કિયન (રસોઈ) માં પણ ભોજન બનાવતાં, રોટલી ચડવતાં જેટલું થઈ શકે યાદ માં રહો, ફરવા જાઓ છો તો પણ યાદમાં. બાપ બધાની અવસ્થા ને તો જાણે છે ને. ઝરમુઈ-ઝગમુઈ કરે છે તો કાટ વધારે જ ચઢી જાય છે. પરચિંતન ની કોઈ વાત નહીં સાંભળો. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જેમ બાપ શિક્ષક રુપ માં ભણાવીને બધાં પર રહેમ કરે છે, એમ પોતે પોતાનાં પર અને બીજાઓ પર પણ રહેમ કરવાનો છે. ભણતર અને શ્રીમત પર પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે, પોતાનાં કેરેક્ટર (ચરિત્ર) સુધારવાનાં છે.
2. આપસ માં કોઈ જૂની સડેલી પરચિંતન ની વાતો કરીને બાપ થી બુદ્ધિયોગ નથી તોડાવવાનો. કોઈ પણ પાપ કર્મ નથી કરવાનું, યાદમાં રહી ને કાટ ઉતારવાનો છે.

વરદાન :- સર્વ શક્તિઓ ને ઓર્ડર પ્રમાણે પોતાની સહયોગી બનાવવા વાળા પ્રકૃતિજીત ભવ સૌથી મોટાં માં મોટી દાસી પ્રકૃતિ છે. જે બાળકો પ્રકૃતિજીત બનવાનું વરદાન પ્રાપ્ત કરી લે છે તેમનાં ઓર્ડર પ્રમાણે સર્વ શક્તિઓ અને પ્રકૃતિ રુપી દાસી કાર્ય કરે છે અર્થાત્ સમય પર સહયોગ આપે છે. પરંતુ જો પ્રકૃતિજીત બનવાનાં બદલે અલબેલાપણા ની નિંદર માં કે અલ્પકાળ ની પ્રાપ્તિનાં નશામાં અથવા વ્યર્થ સંકલ્પોનાં નાચ માં મસ્ત થઈને પોતાનો સમય ગુમાવો છો તો શક્તિઓ ઓર્ડર પર કાર્ય નથી કરી શકતી એટલે ચેક (તપાસ) કરો કે પહેલાં મુખ્ય સંકલ્પ શક્તિ, નિર્ણય શક્તિ અને સંસ્કાર ની શક્તિ ત્રણેવ ઓર્ડર માં છે?

સ્લોગન :- બાપદાદા નાં ગુણ ગાતાં રહો તો સ્વયં પણ ગુણમૂર્ત બની જશો.